

திருவருள் துணை

இறந்தவர்கள் வாழும் நிலையும் பேசும் முறையும்

இந்நூல் ஆசிரியர்

திருப்பெருந்திரு திருவருள் தவயோக
சோமசுந்தரதேசிக பரமாச்சாரிய சுவாமிகள்
மதுரை, திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் ஆதீனம் இளவரசு
மதுரை, திருவருள் தவநெறிமன்றம்
நிறுஷிய நிரந்தரத்தலைவர்.

பதிப்புரிமை

திருவருள் தவநெறி மன்றம்

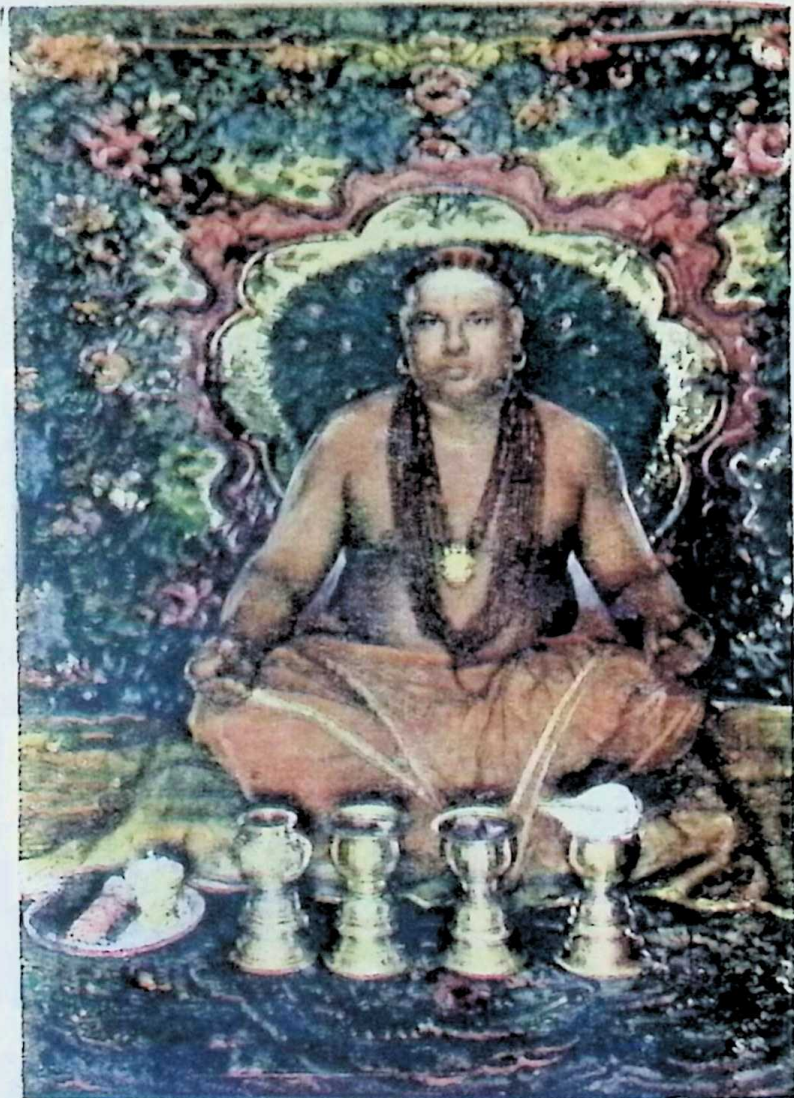
70, தெற்கு ஆவணிமூல வீதி

மதுரை

Acc. No.

5441

விவேகாநந்தா அச்சகம்
48-மேலமாசி வீதி
மதுரை—55

திருப்பெருந்திரு திருவருள் தவயோக
சோமசுந்தரதேசிக பரமாச்சாரிய சுவாமிகள்

முன்னுரை

இறந்தவர்கள் வாழும் நிலையின் விளக்கம்.

- 1 தூல உடலை உயிர் இயக்கும் தன்மை. 1
- 2 ஆவி உடலினாலேயே உயிர்களைவு காண்கின்ற உண்மை ... 3
- 3 உயிர் ஆவிஉடலை இயக்கி, அதன் மூலமாகவே தூல உடலை இயக்குகின்ற உண்மை 5
- 4 இறந்தபின்னுள்ள ஆவிஉடலின் தன்மையும் அது பஞ்ச பூதங்களாலும் அழியாதது என்பதும். ... 10
- 5 அகால மரணமும் பேய்களின் தன்மையும் 12
- 6 பேய்பிடித்து ஆடுவதின் உண்மை 13
- 7 ஆவிஉடலின் அங்க ஈனம் தூலஉடலைப் பாதிப்பதும், தூலஉடலின் அங்க ஈனம் ஆவிஉடலைப் பாதிப்பதும். 15
- 8 இறந்தபின் ஆவிஉடல் அழியாதிருந்து அருள் பகுதியிலும் இருள் பகுதியிலும் விதித்தகாலம் வரை இன்ப துன்பம் அனுபவிப்பதற்குப் பிரமாணங்கள். 16
- 9 தூய்மையான உள்ளம் படைத்தவர்களின் கனவில் பின்னால் நடக்கப்போவன அறிவிக்கப்படும் உண்மை. 23
- 10 பொளத்தமதஸ்தாபகருக்கு அவ்வித முன்னறிவிப்பு. ... 26
- 11 கிறிஸ்தவமதஸ்தாபகர் சம்பந்தமான முன் அறிவிப்பு ... 28
- 12 முகம்மதிய மதஸ்தாபகருக்குரிய முன் அறிவிப்பு. ... 32

- 13 இறந்தவர்கள் பிரீதியடைவதற்கு செய்யும் வழிபாடுகள். ... 34
- 14 வருங்கால் அறிவிப்பை தீயகாரியங்களுக்குப் பயன்படுத்தியு அரசர்களின் கொடுமை. 38
- 15 ஆவிஉலகத்தொடர்பிற்கு, கிறிஸ்தவர்களின் எதிர்ப்பு. ... 40
- 16 அமெரிக்காவில் விஞ்ஞானமுறையில் ஆவிஉலக ஆராய்ச்சியின் ஆரம்பம். ... 45
- 17 இங்கிலாந்தில் ஆவிஉலக ஆராய்ச்சியின் ஆரம்பமும் இன்றைய நிலையும். ... 47
- 18 இந்தியாவில் மேல்நாட்டுமுறையில் ஆவிஉலக ஆராய்ச்சி. ... 54
- 19 இறந்தவர்களோடு பேசுவதற்குச் சாதனமாயிருப்பவர்கள் 'மீடியம்' எனப்படுதல். 56
- 20 மேல்நிலையிலுள்ள ஆசிகளின் சிறப்புஇயல்புகள். 59
- 21 இறந்த குழந்தை தன் தந்தையை ஆஸ்திகராகக் கிணவந்தை. ... 62
- 22 இறந்த மனைவி களவுநடப்பதை அறிந்து அறிவித்தல். ... 65
- 23 இறந்தபாட்டன் தன் மகனிடம் நடுநிசியில் தன்பேத்தி, கணவனால் அடிபடுவதை அறிவித்தல். 67
- 24 இறந்த தந்தையார் பாகப்பிரிவினை விபரம் அறிவித்தல். ... 68
- 25 இறந்தவர் தனக்கு சுவை அறியும் தன்மை இருப்பதை அறிவித்தல். ...
- 26 இறந்தவர்களுக்குப் பதார்த்தங்களிலுள்ள விருப்பம் மாறுது இருத்தல். 69
- 27 பதார்த்தங்கள் ஆசாரமாகத்தயாரிக்க வேண்டியதின் அவசியம் ... 71

- 28 இறந்தவர்களின் சுவை அறியும்தன்மையை
இலங்கையில் சோதித்தல் ... 72
- 29 இறந்தவர் 'மீடியமாக' இருப்பவருக்குத்
தெரியாத பாஷையில் அறிவித்தல். 73
- 30 மறதியாக பணம் வைக்கப்பட்ட இடத்தை
இறந்தவர் அறிவித்தல். 74
- 31 இறந்த இஸ்லாமியர் தானாகவே வலிய வந்து
தன் மகனது வியாசுலத்தை நீக்கல்..... 75
- 32 இறந்தவர் தன் தம்பியிடம் தனது மகனுடைய
அந்தரங்கச் செயல்களை அறிவித்து மணம்
முடிக்கச்செய்தல். ... 77
- 33 பூலோகத்தில் நடப்பவற்றை இறந்தவர் பார்த்
துக்கொண்டிருப்பதற்கு அத்தாட்சி. 79
- 34 வழிபடுகிற மூர்த்திகள் தம்பெயர்தாங்கின
மனிதர்கள் மூலமாக அனுகூலம் செய்தல். 83
- 35 இறந்துபோன மருத்துவர் (Doctor) வியாதி
யைத் தீர்த்தல். ... 87
- 36 இங்கு பாவனையால் கொண்டாடப்பெறும்
பண்டிகையான சரஸ்வதிபூஜை மேலுலகத்தில்
உண்மையாகவே கொண்டாடப்பெறுகின்ற
அதிசயம். ... 89
- 37 எமலோகம், பிரம்மலோகம், விஷ்ணுலோகம்,
சிவலோகம் முதலியனவும் அவற்றின் அதிகார
மூர்த்திகளும் இருந்துவருகின்ற உண்மை. 90
- 38 அவற்றிற்குரிய மேல்நாட்டு மேற்கோள்கள். 99
- 39 இறந்துபோன ஆண்மகனின் ஆஷிடல் அவ்
வுலகத்தில் அழிக்கப்பெற்று இப்பூவுலகில்
பெண்ணாகப் பிறந்திருப்பதை அறிவிக்கப்
பெற்று, அது உண்மையாக இருந்த விந்தை. 109

- 40 பெயர்விட்டிருப்பது உயிருக்கும் தூலஉடலுக்
கும் அல்ல, ஆவிஉடலுக்கே என்பதன்
உண்மை. ... 110
- 41 மனிதருக்குரிய வயது பூலோகத்திலும், ஆவி
லோகத் திலும் வாழுகின்ற வருஷங்களைப்
பொருத்ததே என்பதன் உண்மையும். முன்
பிறவி, மறுபிறவி உண்டென்பதற்குப்
பிரமாணமும். ... 112
- 42 ஆவிஉடல் வளர்ச்சியே தூல உடல்வளர்
வதற்கு ஆதாரமாயிருத்தலும், தூலஉடலி
லுள்ள சூடும் வலிமையும் ஆவிஉடலுக்குரிய
சூட்டையும் வலிமையையும் பொறுத்ததே
என்ற உண்மையும். 115
- 43 உலகத்திற்கு முதற்காரணமாயுள்ள மாயையி
னாலேயே ஆவிஉடல் ஆக்கப்பட்டிருக்கிற
உண்மை. ... 123
- 44 இறந்தவர்களில் நாம் ஒருவரை அழைக்க இன்
னொருவர் வலியவந்து பேசுவதைத் தடுப்பதற்
குரிய உபாயம். ... 125
- 45 இறைவழிபாட்டிற்குள்ள சக்தியும், சிவலிங்கத்
தின் தத்துவமும் சிவபூஜையின் பெருமையும். 133
- இறந்தவர்கள் பேசும் முறையின் விளக்கம்
- 46 முதற்பகுதியில் இறந்தவர்களைப்பற்றி உணர்ந்து
கொள்ளவேண்டிய 16 உண்மைகள். 139
- 47 இறந்தவர்களோடு தொடர்புகொள்ளுகிறவர்
களின் மனோநிலை இருக்கவேண்டிய தன்மை. 146
- 48 இறந்தவர்கள் பூலோகத்தாரோடு பேசமுடியு
மென்பதைப் பொய்யென்று கூறுபவர்களின்
தடைகளுக்கு விடை. 147

- 49 இறந்தவர்களோடு பேசுதல் பேய்களோடு
பேசுதல் என்பவர்களுக்கு கூறும் விடை. 149
- 50 இறந்தவர்களுடன் பேசுதல் சாத்தானுடன்
பேசுதலாகும் என்னும் கிறிஸ்தவக் கொள்
கைக்குப் பதில். 149
- 51 பூலோகத்தார் இவ்வுலகத்துக் காரியங்களைக்
கவனிப்பதே அறிவுடைமையாகும், இறந்தவர்
களோடு தொடர்புகொள்ளுதல் வீண்வேலை
யாகும் என்பார்க்குச் சமாதானம். 150
- 52 முன்பிறவிகளில் அவாவர் செய்தவினைகளுக்
குரிய நியாயத்தீர்ப்பினாலேயே பிறவிகளில்
ஏற்றத்தாழ்வு ஏற்படுகிறதென்பதிலும் ஒரே
பிறவிதான் உண்டு என்பதிலும் எதுதான்
உண்மையானது என்பதை எவ்வாறு நிச்ச
யிப்பது? 150
- 53 “உறங்குவதுபோலும் சாக்காடு” என்றும்
“சாதலின் இன்னொத்தில்லை” என்றும் கூறுகிற
திருக்குறள்களில் எதுதான் உண்மையானது
என்பதை எவ்வாறு நிச்சயிப்பது? 155
- 54 இறந்தவர்களின் தொடர்பு இனிமையாக
அமைவதற்கு அறிந்திருக்கவேண்டிய அம்
சங்கள். 168
- 55 ஆண்டவன் “நினைப்பவர் மனம் கோயிலாகக்
கொண்டவன்” “ஓயாதே உள்குவார் உள்
ளிநுக்கும் உள்ளான்” என்ற வாக்குகளின்
உண்மையை எவ்வாறு நிச்சயிப்பது? 171
- 56 இறந்தவர்களோடு பேசமுடியும்
என்பதற்கு வியாசருடைய ஸ்ரீமகா
பாரதத்திலிருந்து மேற்கோள். 174
- 57 கம்ப இராமாயணத்திலிருந்து மேற்கோள், 178
- 58 சிலப்பதிகாரத்திலிருந்து மேற்கோள். 179

- 59 திருவிளையாடற் புராணத்திலிருந்து
மேற்கோள். 181
- 60 பெரியபுராணத்திலிருந்து மேற்கோள்
- 61 கிறிஸ்துவ வேதப்புத்தகத்திலிருந்து இயேசு
நாதர் இறந்தபின் தூலஉடலில் காட்சியளிக்க
வில்லை; ஆவிலடலினாலேயே காட்சியளித்து
உபதேசித்தார் என்பதற்குள்ள சீரியமேற்
கோள்கள். ... 192
- 62 இயேசுவானவர் ஆவிலகத்தவர் பூலோகத்
தாருடன் அவரவர் பாஷைகளில் பேசமுடியு
மென்று சொன்னதற்குரிய மேற்கோள். 203
- 63 மரித்த இயேசுநாதரை 'பவுல்' சந்தித்தவிபரம். 207
- 64 கிறிஸ்தவர்கள் இறந்தவர்களோடு தொடர்பு
கொள்ளுவதை மறுத்தல் முற்றிலும் தவறு
என்று ஆங்கிலப் பாதிரிமார்களும் பிறரும்
கூறுவதின் உண்மை. ... 208
- 65 முகம்மதியமதத்தின் 'திருக்குரானிலிருந்து'
மரணத்தின் பின்னுள்ள வாழ்க்கையைப் பற்றிய
முக்கிய குறிப்புக்கள். 211
- 66 தேவதூதர்கள்வேறு, ஆவிலகத்தவர் வேறு.
என்பதற்குப் பிரமாணம். ... 217
- 67 தேவலோகத்திலிருந்து பூலோகத்திற்கு அறி
விக்கப்பெற்ற இறுதியான தமிழ் திரு
மறையே "சிவஞானபோதம்" என்பது. 219
- 68 இறந்தவர்கள் பூலோகத்தாருடன் தொடர்பு
வைக்கின்ற ! விதமான முறைகளும் மீடிய
மாக இருக்கப்பட்டவர்களின் தன்மைகளும். 220
- 69 அவற்றில் சுலபமாக யாவரும் கையாளக்
கூடிய ரீவது முறையான "உய்ஜா" போர்டு
மூலம் பேசுவதன் முழு விபரம். 228
- 70 முடிவுரை ... 237

உ

திருவருள் துணை.

முன்னுரை

ஒருவன் எந்த ஊருக்குச் செல்லுகின்றதாயிருந்தாலும், அந்த ஊருக்குள்ள நேரான வழியையும், அங்கு எடுத்துச் செல்லவேண்டிய சாமான்கள் என்னென்ன தென்பதையும், தெரிந்துகொண்டுதான் பிரயாணம் செய்கிறான். இவ்வுலக வாழ்க்கை முடிந்தவுடன், ஒவ்வொருவரும் சென்று சேரப்போகிற பேருருக்குள்ள நேரான வழியைப்பற்றியும், அவ்வுருக்கு இங்கிருந்து தயாரித்துக்கொண்டு போகவேண்டிய பொருள்யாது என்பதைப்பற்றியும், சந்தேக விபரீதமின்றித் தெரிந்து கொள்ளவேண்டியது, ஒவ்வொரு அறிவுடைய மக்களின் இன்றியமையாத கடப்பாடாகும்.

அரசனாக இருந்தாலும் ஆண்டியாக இருந்தாலும் பிறப்புள்ள எவருக்கும் இறப்பு உண்டு என்பது யாவரும் அறிந்ததே. குழந்தை உண்டான ஒரு பெண்மணிக்கு வயிற்றிற்குள் இருக்கிற குழந்தையைப் பெற்றெடுப்பது எவ்வளவு மகிழ்ச்சிகரமான நிகழ்ச்சியோ, எவ்வளவு இன்றியமையாத நிகழ்ச்சியோ, அதேபோல ஸ்தூல உடம்பைப் பெற்றிருக்கிற நாம் (அதை நாமாகச் சேதம்

செய்யாமல்) அதைவிட்டுப் பிரிந்து பாரம் ஒன்றும் இல்லாத ஆளியுடலோடு மேலுலகம் சென்று அங்குள்ள வாழ்க்கையில் புகுவதும், மிகவும் மகிழ்ச்சிகரமான நிகழ்ச்சியே, மிகவும் இன்றியமையாத நிகழ்ச்சியே என்பதை எல்லா மதத்தினருக்கும்; எல்லாத் தேசத்தினருக்கும் அறிவிக்கவே இந்நூல் வெளிவருகின்றது.

“அறிவுடையா ராவ தறிவார் அறிவிலார்
அஃதறி கல்லா தவர்” என்று கூறுகிறார்.

அதில் அறிவுடையவர்கள் பின்னால் நடக்கக் கூடியவைகளை முன்னரே தெரிந்து தற்பாதுகாப்புடன் நடந்துகொள்ளுவார்கள். அறிவில்லாதவர்கள் அப்படி அறிந்துகொள்ள விரும்பமாட்டார்கள் என்கிறார். அப்படி நடந்துகொள்ளாதவர்க் கெல்லாம் வாழ்க்கையிலே நடைபெறுகின்ற சம்பவங்களெல்லாம் பெரிய அதிர்ச்சியையும், தாங்கமுடியாத மனக் கலக்கத்தையும் துன்பத்தையும் விளைவிக்கும் என்பதை வலியுறுத்தவே

“எதிரதாக் காக்கும் அறிவினர்க் கில்லை

அதிர வருவதோர் நோய்” என்று அருளியிருக்கிறார்.

பொதுவாக மனிதராகப் பிறந்த எவரும் கஷ்டப் பட்டுப் படிப்பதும், உடலை வருத்தி உழைப்பதும், மனத்தினால் சிந்திப்பதும், தம்முடைய பிற்கால வாழ்க்கை மேம்பாடு உடையதாகவும், யாவராலும் பாராட்டிப் பேசப்படக் கூடியதாகவும் இருக்கவேண்டும்

என்ற ஒரே நோக்கத்தையே அடிப்படையாகக் கொண்டவையாகும். அப்படிப்பட்ட நோக்கத்தோடு படிக்கின்றவர்களும் உழைக்கின்றவர்களும், சிந்திக்கின்றவர்களும் அவ்விதம் உழைக்காமலும், படிக்காமலும், சிந்திக்காமலும் இருக்கப்பட்டவர்களைவிட மேல் நிலையில், இவ்வுலகத்தில் வாழ்ந்துவருகிறார்கள் என்பதை யாரும் மறுக்கமுடியாது. படித்தவன் உத்தியோகத்திலிருப்பதும் படியாதவன் உத்தியோகத்திற்கு அருகதையற்றவனாக இருப்பதும் யாவரும் அறிந்ததே.

அதேபோல இறப்பு என்பது எப்பேர்ப்பட்டவர்களுக்கும் எந்தநேரமும் வரக்கூடிய சம்பவம் என்பதை உணர்ந்த அறிவுடைய ஒருவன் இறப்பு என்பது எப்படி நிகழ்கின்றது, இறந்தபின் தூல உடம்பு எரிக் கப்பட்டோ புதைக்கப்பட்டோ அழிந்துவிட, அவ்வுடலை உள்ளேயிருந்து இயக்கிய ஜீவான்மா இவ்வுலகத்தில் செய்த புண்ணிய பாவத்துக்குத்தக்கபடி சுவர்க்கத்திற்கும், நரகத்திற்கும் கொண்டுபோகப்பட்டு, அங்கே உள்ள இன்பதுன்பங்களை அனுபவிக்கிறது என்று நூல்களில் கூறியிருப்பது உண்மையா, பொய்யா? உண்மையாயிருக்குமானால் அப்படி இன்பதுன்பம் அனுபவிப்பதற்கு உடல் வேண்டுமே? இறந்தபின் நமக்கு ஒரு உடல் இருக்கிறது. அதற்குரிய உடல் இறந்தபின் புதிதாகக் கொடுக்கப்படுகிறதா? அல்லது தூல உடலுக்குள்ளே முன்னமேயே இருந்த உடல் இறந்தபொழுது ஜீவான்மாவோடு செல்லுகின்றதா? தூல உடலின் உள்ளிருந்தே ஜீவான்மா

வோடு செல்லுகின்ற உடல் ஒன்று உண்டு என்பது உண்மையானால் நாம் அவ்வுடலைப் பார்க்கமுடியுமா? இறந்தபின் நமக்கு ஓர் உடல் உண்டு என்றும், அங்கும் வாழ்க்கை உண்டு என்பதும் உண்மையாகில் அந்த வாழ்க்கையை இன்பமுடையதாக ஆக்கிக் கொள்ளுவதற்கு இங்கு நாம் என்னசெய்யவேண்டும்? என்பனவற்றைச் சந்தேக விபரீதமின்றி முன்னரே தெரிந்துகொண்டாலன்றி அதற்குத் தகுந்த முயற்சிகளைச் செய்ய மனமும் துணிவும் வருமா?

இவ்வுலகத்தில் நாம் பாடுபடுவதெல்லாம் பொருளை நல்வழியில் சேகரித்து அதனால் வாழ்க்கையை இன்பமாக நடத்திக்கொள்ளலாம் என்ற நோக்கங்கொண்டே. அதுபோலவே இங்குள்ள பொருளை, பொன்னை, வினாநிலத்தை, உடலை, உடைமைகளை, அதிகாரங்களை இறந்தபின் நாம் செல்லுகின்ற இடத்திற்குக் கொண்டுபோக முடியாதென்பதை உணர்ந்து அவற்றையெல்லாம் இயன்ற அளவு உலகத்திலுள்ள மக்களுக்கு உபகாரமாகும்படி பயன்படுத்தி தானதருமங்களைச் செய்து, ஆண்டவனது அருளையும் அதனால் விளையும் புண்ணியத்தையும் சேகரித்துக்கொண்டால், அப் புண்ணியம் இறந்தபின்னுள்ள வாழ்க்கையில் நமக்கு மேன்மையான நிலையைத் தருகின்றது என்பதைக் குறித்தே திருவள்ளுவரும்,

“அருளில்லார்க் கவ்வுலக மில்லை பொருளில்லார்க் கிவ்வுலக மில்லாகி யாங்கு” என்று அருளியிருக்கிறார்.

நாம் இறந்த பின் எந்த உடலோடு வாழப்போகின்றோமோ, அந்த உடல் நாம் தூல உடலோடு இருக்கிற காலத்திலேயே பார்க்கக் கூடியதாகவும் அறியக்கூடியதாகவும் ஆண்டவன் அமைத்திருக்கிறான். இது உலகத்திலுள்ள எல்லா மொழியாளருக்கும், எல்லா மதத்தினர்க்கும் பொதுவான உண்மை. இறப்பைப்பற்றிய பயத்தையும் பீதியையும், மனக் கவலையையும் அறவே ஒழித்துக் கட்ட இந்த ஆவி உலக ஆராய்ச்சி துணைபுரிவது போல் உலகத்தில் வேறு எவ்வித ஆராய்ச்சியும் துணைபுரிய முடியாதென்று உறுதியாகச் சொல்லலாம்.

எத்தனை புத்தகங்களைப் படித்தாலும் பெற முடியாத கடவுள் பக்தியை, இறந்தவர்களில் அருள் உலகத்தில் இருக்கின்ற சுற்றத்தார்களும், நண்பர்களும் நமக்கு உண்டாக்கி விடுகிறார்கள். இறந்த பின்னரும் ஆவி உலகத்திலுள்ளவர்களுக்கு இந்நில உலகத்திலுள்ள சுற்றத்தார்களிடத்திலும், நண்பர்களிடத்திலும் உள்ள அன்பும் பிரியமும் அற்று விடுவதில்லை என்பதையும், சுற்றத்தாரும் நண்பர்களும் இங்கே செய்கின்ற காரியங்களை இறந்தவர்கள் அறிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும், இவ்வுண்மைகளை அறிந்துகொள்ளாத நமக்கு, அவற்றை அறிவிக்க, இறந்தவர்கள் மிகவும் ஆத்திரமுள்ளவர்களாகவும், ஆசையுள்ளவர்களாகவும், அதற்குரிய சந்தர்ப்பம் எப்பொழுது கிடைக்குமென்று எதிர்பார்த்திருப்பவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள் என்பதையும் வலியுறுத்துகிறார்கள்.

ஊனக் கண்களுக்குத் தெரியாத உருவங்களும் (Tele-vision) ஊனக் காதுகளுக்குக் கேளாத சப்தங்களாகிய (Radio) வானொலி அறிவிப்புகளும் பிரசங்கங்களும் பாட்டுகளும் உலகெங்கும் சென்று கொண்டிருக்கிற உண்மைகளை அவற்றிற்குரிய கருவிகள் எவ்விதத்தும் யாரும் மறுக்கமுடியாமல், நிரூபித்துக் காட்டுகின்றனவோ, அதேபோல இறந்தவர்கள் ஆவி உடலோடு வாழ்க்கை நடத்துவதும், அவர்களுக்குப் பூலோகத் தொடர்பு விட்டு விடாதிருப்பதும், உணர்ச்சி இருப்பதும், அன்பு இருப்பதும், அறிவு இருப்பதும், பிரியம் இருப்பதும் நம்முடைய ஊனக் கண்களுக்கும் காதுகளுக்கும் அறியமுடியாதிருந்தாலும், ஆவி உலகத்தோடு தொடர்புவைத்துக்கொள்ளக் கூடியவர்களுக்கெல்லாம் இறந்தவர்கள் மறுக்கமுடியாத வண்ணம் உணர்த்தி விடுகிறார்கள். எத்தனை புத்தகப் படிப்பும் இவ்விதம் செய்யமுடியாது என்பது அனுபவ உண்மை.

இப்பூவுலகில் பிறந்த ஐந்தாம் நாள் இறந்து போன ஒரு பெண் குழந்தை பல வருஷங்கள் இவ்வுலகத்தில் மக்கள் தொண்டும் கடவுள் தொண்டும் செய்துவந்த ஒரு பெரியாரைவிட மேலான நிலையில் ஆவி உலகத்தில் வாழ்ந்து மற்றவர்கள் அறிவிக்கமுடியாத மேலுலக அற்புதங்களை எல்லாம் அறிவித்ததென்றால் குழந்தைகளைப் பறிகொடுத்தவர்களுக்கு அது எவ்வளவு ஆறுதலைக் கொடுக்கக் கூடியதென்று சிந்தித்துப் பாருங்கள்.

எல்லாம் வல்ல ஆண்டவன் நம்மைப் படைத்துக் காத்து அழிக்கின்ற உண்மைகளை எல்லாம் உள்ள வாறு உணர்ந்துகொள்ள ஆவி உலக ஆராய்ச்சியும் தொடர்பும் பெரிதும் துணைபுரிகின்றன. கண்ணுக்குத் தெரியாத பல அதிகாரிகளைக்கொண்டே ஆண்டவன் நம்மை ஆண்டு வருகின்றான் என்பதையும் கண்ணுக்குத் தெரியாத காரணத்தினாலே நம்மீது கருணையுடைய ஆண்டவனும் அவனுடைய அதிகாரம் பெற்றவர்களும் இல்லை என்று எண்ணுவதும் சொல்லுவதும் நடப்பதும் எவ்வளவு பேதைமை என்பதையும் உணர்ச்செய்கின்றது. நாம் எண்ணுவதையும் பேசுவதையும் செய்வதையும் இறந்துபோன சுற்றத்தாரும் ஆண்டவனும் ஆண்டவனுடைய அதிகாரம் பெற்ற சகலரும் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற உண்மை உணர்ச்சியை உண்டுபண்ணுகிறது. அதனால் நம்மை ஒருவரும் கவனிக்கவில்லை, பார்க்கவில்லை என்ற எண்ணம் மாறுகின்றது. ஒழுக்கம் தலை சிறக்கின்றது. விண்ணவரை ஏவல் கொள்ளலாமென்பதையும் வேறொருவர் காணாமல் உலகத்து உலாவலாம் என்பதையும் பகல் இரவு அற்று வாழலாமென்பதையும் மற்றொருவர் சரீரத்திலும் புகுதலாம் என்பதையும் தாயுமானவர் உணர்ந்து பாடியதுபோல் நம்மையும் உணரும்படி செய்கின்றது.

இறந்தவர்களை நாம் நினைத்தால்தான் அவர்கள் நம் அருகில் வந்து நாம் எதற்காக நினைத்தோமென்பதைக் கவனித்து உதவிபுரியக்கூடிய அளவில் உதவி

புரிகுறர்களென்பதை அனுபவமாக அறிவதைக் கொண்டே, ஆண்டவனும் நாம் நினைத்தால் தான் நம் அருகில் வருவார் என்பதும், நம்முடைய மனத்தில் கோயில் கொள்ளுவார் என்பதும், நமக்கு வேண்டிய உதவிகளைப் புரிவார் என்பதும் திண்ணமாக உறுதிப்படுத்தப்படுகின்றன. நாம் கனவில் தொழிற்படுவது ஒரு சரீரம் கொண்டே. அந்தச் சரீரமே ஆவியுடல் சூக்கும சரீரம், யாதனாசரீரம், உள்ளுடல் என்று சொல்லப்பெறுகிறது. அது பாரமில்லாதது, அது நினைத்தவிடங்களுக்குத் தட்டுத்தடையின்றிச் செல்லக் கூடியது. அது தூல உடலை இயக்கக்கூடியது. அது தூல உடலைவிட்டு நீங்கியபின் ஆவி உலகத்தில் தனித்து இயங்கக்கூடியது.

இறந்தபின் ஆவி உடலில் உள்ள ஒருவன் இப் பூவுலகிலுள்ள வேறொரு சரீரத்தில் புகுந்து தன்னுடைய கருத்தைப் பூலோகத்தாருக்கு அறிவிக்கமுடிகின்றது என்ற உண்மைகளை யார் யார் தெரிந்து உணர்ந்துகொள்ளுகிறார்களோ, அவர்கள் மட்டுமே, ஒரு நாமம், ஒருருவம், ஒன்றுமில்லாத பரம்பொருள் தான் நினைத்ததொரு வடிவத்தை எடுத்துக்கொள்ள முடியும். அது பாரமில்லாத அருள் வடிவமாகும். அது நினைத்த இடங்களுக்குத் தட்டுத்தடையின்றிச் செல்லமுடியும். இந்த உலகத்தையும், உயிர்களையும், வானத்திலுள்ள கிரகங்களையும் அண்டங்களையும் இயக்கக்கூடியது. அது இவற்றிற்கு அப்பாற்பட்

தே தனித்தும் இயங்கக்கூடியது. அது பக்குவமுள்ள வருடைய ஒரு தூல உடலில் புகுந்து, அவர் செயல்தம் செயலாக, அவர் சொல் தம் சொல்லாக, அவர் பாட்டுத் தம்பாட்டாகச் செய்யவும் சொல்லவும், பாடவும் முடியும் என்ற அநேக பரம இரகசியங்களை உள்ளவாறு உணரவும் தெளியவும் கூடும். நமக்கே பாரமில்லாத உடல் உண்டு என்பதை உணர்ந்தால் அல்லவா ஆண்டவனுடைய அருள் உடல்களும், ஆவி உடல்களை விட மிக மென்மையும் நுண்மையும் உடையவை என்பதை உணரக்கூடும்.

இவற்றையெல்லாம் சந்தேக விபரீதமில்லாமல் தெரிந்துகொள்ளாததாலேயே, உருவ வழிபாட்டைப் பற்றிப் பலரும் பலவிதமாகக் கருதவும், பேசவும் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. தன்னையறிந்தால் தலைவனை அறியலாம் என்ற உண்மை இதனாலேயே பிறந்தது. எம்முடைய சொந்த அனுபவங்களில் சில பிற்பகுதியில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இறந்தவர்கள் நம்மோடு தொடர்புவைத்துக் கொள்ளவும், பேசவும், முயற்சிக்கின்ற முறைகளைப் பற்றியும், நாம் அவர்களோடு பேசுவதற்கு என்னென்ன செய்யவேண்டுமென்பனவற்றைப் பற்றியும் விளக்கம் இறுதியில் கொடுக்கப்பட்டிருப்பது ஒரு முக்கிய காரணத்திற்காகவே. பேசுகிற முறைகளை மாத்திரம் அறிந்துகொண்ட அன்பர்கள், இறந்தவர்

களோடு பேச ஆரம்பித்து, இறந்தவர்கள் ஊனுடம்பை விட்டு, உள்ளுடம்போடு இருக்கிற மனிதர்களே, என்ற உண்மையை மறந்து, அவர்களைத் தெய்வ மெனக் கருதி, அநேக லிஷ்யங்களைக் கேட்டு ஏமாற்றம் அடைந்துவிடுவதுமல்லாமல் ஆவி உலகத் தொடர்பையே பழிக்கவும் ஆரம்பித்துவிடுகிறார்கள். ஆத்திரக் காரருக்குப் புத்தி மட்டம் என்பது உண்மையாகிவிடுகின்றது. ஆகலால் இதை ஆராய்கின்ற அன்பர்கள் இறந்தவர்களோடு பேசும் முறைகளைக் கையாளுவதற்கு முன்னதாக இறந்தவர்கள் வாழும் நிலையைப் பற்றிச் சந்தேகம் நீரும் வகையில் படித்துத் தெளிந்து கொண்டால், வெற்றிகரமாக ஆவி உலகத்தோடு தொடர்பு வைத்துக்கொள்ள முடியும்; பின்னர் பழிப்புக்கும் ஏமாற்றங்களுக்கும் இடம் ஏற்படாது என்பதை நன்றாய் உணர்ந்துகொள்ளவேண்டும். பேசும் முறைகளின் விளக்கம் இறுதியில் அமைத்துக்கொடுத்திருப்பதற்குக் காரணம் இதுவேயாகும். பொறுமையே வெற்றிக்கு இன்றியமையாத சாதனமாகும்.

இறந்தவர்களுடன் பேசுவந்த காரணத்தால், இறப்பைப்பற்றிய பயமும், திகைப்பும் தீர்ந்துவிட்டன. ஆவி உலகத்திற்கு வேண்டிய அருளை இப்பூவுலகில் பொருளைக்கொண்டும், உடைமைகளைக் கொண்டும், அவ்விரண்டும் இல்லாதவர்கள் தங்கள் தங்கள் உடலைக்கொண்டும், வாயைக்கொண்டும், மனத்தைக் கொண்டும் சம்பாதிக்கமுடியும் என்ற எண்ணம்

திண்ணப்படலாயிற்று. இவ்வுலகத்தில் நல்ல கிலைமையில் வாழ்வதற்குப் பொருள் எவ்வளவு இன்றியமையாததோ, அதுபோலவே, ஆஹி உலகத்தில் நல்ல கிலையிலிருப்பதற்கும், மறுஜென்மம் ஏற்பட்டால் அதில் நல்ல அதிர்ஷ்டசாலியாகப் பிறப்பதற்கும் அருள் இன்றியமையாதது என்ற உண்மை வலுப்பெறலாயிற்று. உறங்கப்போவதற்கு எவ்வளவு நிம்மதியாகப் போவோமோ, அவ்வளவு நிம்மதியாக மலர்ந்த முகத்தோடு மாணத்தை எதிர்நோக்கும் திண்மை வரலாயிற்று. உலகத்தில் வாழும்பொழுதே புளியம் பழமும் தோடும்போல, தாமரை இலையில் நிற்கும் தண்ணீர்போல, ஒட்டியும் ஒட்டாமலும், வாழக்கூடிய தன்மையைத்தந்து, பட்டினத்தடிகள் “செத்தாரைப் போலத்திரி” என்று சொன்னதின் உட்கருத்தை உணர்த்தி அதைச் செயல் முறைக்குக் கொண்டுவரவும் உதவியது.

“யாம்பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்” என்ற துடிப்பும் “தாம் இன்புறுவது உலகு இன்புறக் கண்டு காழுறுவர் கற்றறிந்தார்” என்ற வேட்கையுமே இப்புத்தகத்தை எழுதத்தூண்டிற்று. உண்மையை உணர்ந்து அதன்படி ஒழுகி மேன்மையடைய வேண்டுமென்று விரும்புகிற மக்கள் எந்த இனத்தவராயிருந்தாலும், எந்த மதத்தவராயிருந்தாலும் இதில் கூறியிருப்பனவற்றை நன்றாகப் படித்துச் சந்தேகங்கள் தோன்றுமானால் அந்தப் பகுதியை ஊன்றிக் கவனித்

துப் படித்துப்பார்த்து அதன் மேலும் தெளிவு ஏற்
படாவிட்டால் நேரில் வந்தோ அல்லது பதிஸுக்குரிய
மூத்திரை அனுப்பிய கடிதமூலமாக எழுதிக் கேட்டோ
விளக்கம் பற்றித் தெளிந்துகொள்ளலாம். உலகத்தி
லுள்ள மக்களின் மரணபயத்தைக் கெடுத்து உற்றார்
உறவினர் இறந்துவிட்டால் ஏற்படும் மனத்துயரத்தை
நீக்கி; கொலை, தற்கொலை, முதலியவற்றைத் தடுத்து,
அஞ்சாத நெஞ்சத்தோடும், மனமகிழ்ச்சியோடும், மக்
கள் தொண்டும், தேசத் தொண்டும், தெய்வத்தொண்
டும் சிறப்புற நடைபெறவும், எந்த நிலையிலும் மனம்
கலங்காத உள்ளம் பெறவும், இந்த ஆராய்ச்சி, மக்
களைத் தூண்டிவிடுமானால் அதுவே நாம் விரும்பும்
கிருப்பமாகும். எல்லாம் வல்ல எம்பெருமான் திரு
அருள் புரிவாராக.

உ

திருவருள் துணை

இறந்தவர்கள் வாழும் நிலையும் பேசும் முறையும்

இறந்தவர்களுடன் பேசும் உண்மையை, எம் மதத்தவரும் சந்தேக விபரீதமில்லாமல், விளங்கிக் கொள்ளுவதற்கும், ஒப்புக்கொள்ளுவதற்கும் முன்னதாக இறந்துபோன அன்பர்களெல்லாம் எப்படியிருக்கிறார்கள் என்பதை அறிந்துகொள்ளவேண்டியது அத்தியாவசியமாகும்.

இந்த உலகத்திலே நடமாடித்திரிகின்ற தூல உடலை, இறந்தபிற்பாடு சிலர் சுட்டு எரித்துவிடுகிறார்கள். சிலர் பூமியில் புதைத்து, பூமியிலுள்ள சூட்டினாலே நாளடைவில் தகிக்கப்பட்டு, மண்ணோடு மண்ணாய்ச் சேர்ந்துபோகும்படி செய்துவிடுகிறார்கள். பாரசீகர்கள் போன்ற அன்பர்கள் மரணத்தின் பின் தூல உடலை அதற்கென்று கட்டப்பட்ட “மட்டப்பா” கட்டிடத்தின் உச்சியில் போட்டு, கழுகு காக்கை போன்ற பல பறவைகளுக்கு உணவாகும்படி செய்துவிடுகிறார்கள். ஆகவே, உலகத்தில் எந்த மதத்தவரும் எந்தத் தேசத்தவரும், இறந்த பின் கிடக்கின்ற தூல உடலைத் திரும்பவும் பாதுகாத்து வைத்திருப்பதில்லை.

நான்குபேர் சேர்ந்து தூக்கப்படவேண்டிய இந்தத் தூல உடலை, உயிர், ஜீவன், ஜீவாத்மா என்று சொல்லப் பெறுகின்ற ஒரு சக்தி, உடலின் உள்ளேயிருந்து பல விதமாகத் தொழிற்படுத்துகின்றது. ஆனால் அந்த உயிர்ச்சக்தி உடலிலே எங்கே தங்கியிருக்கின்றது, எப்படி ஒவ்வொரு அவயவத்தையும் தொழிற்படுத்துகின்றது என்பதைத் தெளிவாகத் தெரிந்துகொள்ளாமல் இருக்கிறோம். நாம் விழித்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுது, நம்முடைய தூல உடல் செய்கிற காரியங்களை எல்லாம் நாம் தூங்கும்பொழுது சொப்பன நிலையில் தூல உடலின் சாயலைப் போன்ற இன்னொரு உடல் எல்லாக் காரியங்களையும் செய்வதைக் காண்கின்றோம். சொப்பனத்தில் காணப்படுகின்ற உடலானது தூல உடலிலுள்ள நிறத்தை உடையதாக இருக்கிறது. அதில் உடம்பின் உயரம் தெரிகின்றது. உடம்பின் பருமனும் தெரிகின்றது. தூல உடலைப்போன்ற தோற்றமும், சாயலும் காணப்படுகிறது. சொப்பனங்காணுகிற உடலில், கண்களால் பார்க்கிறோம்; காதுகளால் கேட்கிறோம்; வாயினால் பேசுகிறோம்; நாக்கினால் உருசிபார்க்கிறோம்; சரீரத்தினால் தொட்டு அனுபவிக்கிற இன்ப துன்பங்களை நுகர்கிறோம். சொப்பனத்திலே தொழிற்படுகிற உடல்கொண்டு பயப்படுகிறோம், சரிக்கிறோம், அழுகிறோம், பாடுகிறோம், ஆடுகிறோம், பேசுகிறோம், நடமாடுகிறோம், ஓடுகிறோம்; இன்னும் தூல உடல் படுக்கையிலேயே கிடக்கப்பல்வேறு இடங்களுக்குச் சென்றுவருவதாகக்

காண்கின்றோம். இந்த விதமாகத் தொழிற்படுகின்ற சொப்பன நிகழ்ச்சி வெறும் மனோபாவமா? அல்லது உண்மையிலேயே தூல உடல் போன்ற இன்னொரு உடல்கொண்டு நடத்தப்பெறுகின்ற நிகழ்ச்சிகளா? என்பதை ஆராயவேண்டும்.

நம்முடைய ஸ்தூல உடல் தொழிற்படும்பொழுது அதில் ஒரு காரியத்தைப்பற்றி யோசிக்கவும் ஆழ்ந்து சிந்திக்கவும் நம்முடைய மனமும் அறிவும் உதவிபுரிகின்றன. இனி நாம் ஒரு காரியத்தை உடலைக்கொண்டு செய்யும்பொழுது, நம்முடைய அவயவங்களாகிய கால், கை, வாய், கண், மூக்கு, செவி முதலிய ஒவ்வொன்றும் தத்தம் தொழில்களைச் செய்கின்றன. ஆனால் எந்த உறுப்பு தொழிற்படவேண்டுமானாலும், மனமும் அறிவும் சம்பந்தப்பட்டுத்தான் தீர்வேண்டிய தாயிருக்கிறது. ஆகவே ஸ்தூல உடலில் மனமும் புத்தியும், சித்தமும், அறிவும், தனியாகத் தொழிற்படவும் காண்கின்றோம். மற்ற அவயவங்களைத் தொழிற்படுத்தும்பொழுது, அவற்றோடு சேர்ந்து அவற்றைத் தொழிற்படுத்தவும் காண்கின்றோம். இதிலிருந்து மனோ நிகழ்ச்சி வேறு, உடல்நிகழ்ச்சி வேறு என்பதை உணரலாம். மனம் தொழிற்படும் பொழுது, பிறர் யாரும் தெரிந்துகொள்ள முடியாது. உடல் தொழிற்படும் பொழுது யாவரும் தெரிந்துகொள்ளமுடியும். மனம் தொழிற்படும் பொழுது, உடலிலுள்ள அவயவங்களின் உதவி மனத்திற்குத் தேவையில்லை. ஆனால் உடல் தொழிற்படும்பொழுது, மனத்தினுடைய உதவி தேவைப்படுகின்றது.

இதரபோலவே சொப்பனங் காணும்பொழுதும், மனம் தொழிற்படுவதை ஸ்தூல உடல்போன்ற இன்னொரு உடல் தொழிற்படுவதையும், நாம் காண்கின்றோம். உதாரணமாக கனவில் (சொப்பனத்தில்) ஒரு கள்ளன் வருவதாகக் காணும்பொழுது, கண்கள் கள்ளனைப் பார்க்கின்றன. மனம் நாம் அவனை எதிர்ப்பதற்கு என்ன செய்யவேண்டும், அவன் என்ன செய்கின்றான், என்றெல்லாம் சிந்திக்கின்றது. நம்முடைய அருகிலே வரும்வரை பார்த்திருந்து காலினாலோ, கையினாலோ, அவனை உதைக்கின்றோம். இதில் கண்கள் கள்ளனைப் பார்த்ததும், கையினாலோ காலினாலோ உதைத்ததும், உடல் நிகழ்ச்சி. அவன் என்ன செய்யப் போகின்றான், அதற்கு நாம் என்ன செய்யவேண்டும், என்று தீர்மானிப்பது மனோ நிகழ்ச்சி. ஆகவே, கனவில்தொழிற்படுகின்ற உடலிலும், மனோநிகழ்ச்சியும், உடல் நிகழ்ச்சியும் இருக்கின்றன என்று உணர்கின்றோம். மேல்காட்டார் சொப்பன நிகழ்ச்சியை, மனோபாவம் என்று மாத்திரம் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் ஆராய்ந்து பார்த்தால் சொப்பன நிகழ்ச்சி ஸ்தூல உடலின் தன்மைபோலவே மனத்தின் தொழிற்பாடும், உடலின் தொழிற்பாடும் சேர்ந்து அமைந்திருக்கிறது என்று நன்றாக அறிந்துகொள்ளலாம்.

அப்படியானால் நமக்கு இரண்டு உடல்கள் இருக்கின்றனவா? என்ற கேள்வி உண்டாகலாம். நமக்கு காரண சரீரம், கஞ்சக சரீரம், குண சரீரம், சூக்தம் சரீரம், ஸ்தூலசரீரம் என்று ஐந்து சரீரங்கள் உண்டு.

அவற்றுள் முதல் மூன்றையும் காரணசரீரத்திற்குள் அடக்கி, காரணம், சூக்குமம், ஸ்தூலம் என்று மூன்றாகவும் சொல்லுவதுண்டு. அதில் ஸ்தூல சரீரம் யாரும் பார்க்கக்கூடிய தன்மையில் பாரமுள்ளதாயிருக்கிறது. ஆனால் சூக்குமசரீரம் அவரவர்கள் கனவு காணும்பொழுது பார்க்கக்கூடிய தன்மையில் பாரமில்லாததாகவும், எங்கும் போக்குவரத்து உடையது போலவும் இருக்கிறது. கனவு காணுகிற சரீரத்தைத் தான் சூக்குமசரீரம் என்று சொல்லப்படுகிறது. நம் முன்னோர்கள் கனவில் தொழிற்படுகின்ற சூக்கும சரீரத்தை ஆகி என்றும், யாதனா சரீரமென்றும், வழங்கி வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, மேலே சொன்ன ஸ்தூல உடம்பும், சூக்கும உடம்பும், நாம் காணக்கூடிய உடம்புகளாக அமைந்திருக்கின்றன. இவற்றைப்போல் காரண உடம்பு காணக்கூடியதாக அமைக்கப்பெறவில்லை. உயிரை எப்படி நமது கண்களால் பார்க்கமுடியாதோ, அதே போல நம்முடைய ஸ்தூல சூக்கும சரீரங்கள் வருவதற்கு ஆதாரமாக யிருக்கக்கூடிய காரண சரீரத்தைப் பார்க்கமுடியாது.

இனி ஸ்தூல உடல் இயங்குவதால் சூக்கும உடல் இயங்குகின்றதா? அல்லது சூக்கும உடல் இயங்குவதினால் ஸ்தூல உடல் இயக்கப்பெறுகின்றதா? என்பதைப் பற்றி ஆராயவேண்டும். பெரும்பாலார் ஸ்தூல உடல் இயங்குவதினால்தான் சூக்கும உடல் கனவில் தொழிற்படுகின்றது என்று கருதுகின்றனர். ஆனால் உண்மையில் சூக்கும உடல்தான்

ஸ்தூல உடலை இயக்குகின்றது. சூக்கும உடல் ஸ்தூல உடலின் துணையின்றி கணவில் தனித்து இயங்கக்கூடியதாயும், ஸ்தூல உடலோடு சேர்ந்து ஸ்தூல உடலை நனவில் (விழிப்பில்) இயக்கக்கூடியதாயும் இருக்கிறது. ஸ்தூல உடலோ தூக்கத்தில் சூக்கும உடலின் துணையின்றி தானே தனித்து இயங்கமுடியாததாகவும் இருக்கிறது. விழிப்பில் சூக்கும உடலின் துணைகொண்டே இயங்குவதாயிருக்கிறது. இவற்றின் உண்மையை சந்தேக விபரீத மின்றிக் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்றால், நாம் உறங்கும்பொழுது ஸ்தூல உடல் உணர்ச்சியற்றுக் கிடக்கின்ற நிலையையும், கனவு கண்டுகொண்டிருக்கிற சூக்கும உடலின் நிலையையும், கனவிற்கண்ட நிகழ்ச்சிகள் ஸ்தூல உடலைப் பாதிக்கின்ற நிலையையும் ஊன்றிக் கவனிக்கவேண்டும்.

நாம் தூங்கும்பொழுது ஸ்தூல உடல் உணர்வற்றுக் கிடக்கின்றது. கண்கள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. காதுகள் திறத்திருந்தாலும் வெளியிலுள்ள சப்தத்தை கிரஹிக்கமுடியவில்லை. அதேசமயத்தில் கனவுகாணுகின்ற உடலிலுள்ள கண்களைக்கொண்டு பார்க்கமுடிகின்றது. காதுகளைக் கொண்டு கேட்கமுடிகின்றது. மற்றும் எல்லாக் காரியங்களும் செய்யமுடிகின்றது. ஆதலால் கனவுகாணுகின்ற சரீரம் ஸ்தூலசரீரத்தினால் இயக்கப்பெறவில்லை என்பது தெளிவாகின்றது. நாம் கனவிலே ஒருவருடன் பேசிக்கொண்டிருந்தால், அது

ஸ்தூல சரீரத்திலுள்ள வாயையும், பேசும்படியாகச் செய்து பக்கத்தில் தூங்குகிறவர்களை, விழிப்புண்டா கும்படி செய்துவிடுகிறது. விழித்துக்கொண்டு பக் கத்திலிருப்பவர்களுக்குச் சொப்பனத்தில் என்ன பேசு கின்றான் என்பதை நன்றாய்க் கேட்கமுடிகின்றது. சொப்பன உடலிலுள்ள கால் ஒருவனை உதைக்கும் பொழுது ஸ்தூல உடலிலுள்ள காலும் தூக்கப்பட்டு உதைக்கிறது. அதனால் காயங்களும் உண்டாகின்றன. சொப்பன உடலிலுள்ள கையினால் ஒருவனை அடிக்கும் பொழுது ஸ்தூல உடலிலுள்ள கையும் தூக்கப்பட்டு அடிக்கிறது. சொப்பனத்தில் பயமேற்பட்டால் அத னால் ஏற்படுகிற பதட்டத்தையும், பிதற்றலையும், ஸ்தூல சரீரத்தில் காண்கிறோம். கனவிலே அழுதால் ஸ்தூ லக் கண்களில் தண்ணீர்வரப் பார்க்கிறோம். கனவிலே இன்பம் அனுபவித்தால் ஸ்தூல உடலிலே அதனுடைய சின்னங்களைக்காண்கின்றோம். இவைகளிலிருந்து கன வில் தொழில்படுகின்ற சரீரத்தினுடைய ஒவ்வொரு உறுப்பும் ஸ்தூல உடலிலுள்ள அந்தந்த உறுப்போடு பிணைக்கப்பட்டிருக்கிறதென்றும், கனவு காணுகின்ற உடலிலுள்ள உறுப்புத் தொழில்படும்பொழுது ஸ்தூல உடலிலுள்ள அதே உறுப்பைத் தொழிற்படுத்துகின் றது என்றும் தெரிகின்றது.

இப்படிச் சொல்லும்பொழுது சொப்பனத்தில் நடந்து செல்கின்றதாகக் காணும் கால் ஸ்தூல உடல் நடவாமல் படுத்த படுக்கையிலேயே கிடக்கின்றதே என்று கேட்கலாம். முன்னரே விவரித்துக்கூறியது

போல் கனவு காணும்பொழுது மனோ நிகழ்ச்சியும், உடல் நிகழ்ச்சியும், ஒன்றை ஒன்று விரவி மனோ நிகழ்ச்சி உடல் நிகழ்ச்சியின்றித் தொழிற்படுவதும், உடல் நிகழ்ச்சி மனோ நிகழ்ச்சியின் உதவிகொண்டு தொழிற்படுவதும் இயல்பு என்பதைச் சிந்தித்தல்வேண்டும். உதாரணமாக ஒருவனை எப்படி உதைக்கவேண்டுமென்று எண்ணும்பொழுது, மனம் மாத்திரம் தொழில்படுகின்றது, அது செயலுக்கு வரும்பொழுது காலைத் தூக்கி உதைக்கின்ற செயல் நிகழ்கின்றது. கனவு காணும்பொழுது தொழில்படுகின்ற உடல் பாரமில்லாத உடலாகையால், ஆத்திரமாகச் செய்கின்ற செயல்கள் மாத்திரம் ஸ்தூல உடலையும் தூக்கிச் செலுத்தக் கூடிய தன்மையில் அமைந்திருக்கிறது. அதனால்தான் சிலர் தூக்கத்திலே எழுந்து நடமாடுகின்ற செயலுள்ளவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். சாதாரண நிகழ்ச்சிகளெல்லாம் மனத்தின் தொழிற்பாட்டிலும், சூக்கும சரீரத்தின் தொழிற்பாட்டிலும், விரவி அமைந்து ஆத்திரமாகச் செய்கின்ற செயல்களெல்லாம், ஸ்தூல உடலையும் சேர்த்துப் பாதிக்கக்கூடியதாயிருக்கின்றது.

சொப்பனத்தில் தொழில்படுகின்ற சூக்கும சரீரத்தை யாதனா சரீரமென்றும் ஆவி என்றும் அழைப்பதுண்டு என்று முன்னரே குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். மனத்தினுடைய துணைகொண்டு சூக்கும சரீரம் தொழில்படுவதும் மனத்தினுடைய துணையையும் சூக்கும சரீரத்தின் துணையையும் கொண்டே ஸ்தூல

சரீரம் இயக்கப்பெறுகின்றது என்பதை இதுவரை விளக்கியிருக்கின்றோம். இனிக் கணவில் தொழிற்படுகின்ற சூக்கும சரீரத்தின் தன்மையைப் பற்றியும் ஸ்தூல சரீரத்தின் தன்மையைப் பற்றியும் ஆராய்வோம். ஸ்தூல உடலிலுள்ள கண்கள் சூரியனுடைய ஒளி அல்லது விளக்கினுடைய ஒளி இவற்றின் துணை கொண்டுதான் பொருள்களைக் காணக்கூடியவைகளாயிருக்கின்றன. அதே கண்கள் எந்த ஒளியிருந்தாலும் இமைகளால் மூடப்பெற்றால் பொருள்களைக் காண முடியாது. ஆனால் ஆவி உடலிலுள்ள கண்களோ இமைகள் மூடப்பட்டு இருக்கும்பொழுது ஒளி ஒன்று மில்லாமலேயிருட்டிலுங்கூடப் பொருள்களைக் காணக்கூடியவைகளாயிருக்கின்றன. அந்தக் கண்களுக்கு இரவு பகல் என்ற வேற்றுமை கிடையாது.

கணவில் நாம் அயல் இடங்களுக்கெல்லாம் சென்று ஏதேதோ அநுபவிக்கிறதாகக் காணும் பொழுது ஸ்தூல உடல் படுத்திருந்தயிடத்திலேதானே கிடக்கின்றது. அப்பொழுது கணவு காண்கின்ற உடல் ஸ்தூல உடலைவிட்டு வெளியே போய்விடுகின்றதா? அல்லது ஸ்தூல உடலுக்குள்ளேதானிருக்கிறதா? வெளியே போய்விடுகிறதாகவிருந்தால் அதிலுள்ள அவயவ அசைப்புக்குத் தகுந்தபடி ஸ்தூல உடலிலுள்ள அவயவங்கள் எப்படி அசையமுடியும் என்ற கேள்வியும், அந்தக் கணவு உடல் ஸ்தூல உடலுக்குள்ளேதானிருந்து தொழிற்படுகின்றது என்றால் கணவின் நிகழ்ச்சிகள் அயல் இடங்களில் நடக்கின்ற

தாக எப்படிச் காணமுடிகின்றது? என்ற கேள்வியும் பிறக்கலாம். சிலர் கனவு காணுகின்ற உடல் வெளியிடங்களுக்குச் சென்றே தொழிற்படுகின்றது. அதற்கும் ஸ்தூல உடலுக்கும் ஒரு பட்டுநூல் போன்ற தொடர்பு இருப்பதினால் ஸ்தூல உடலிலுள்ள அவயவங்களில் இயக்கம் ஏற்படுகின்றது என்று சொல்லுகிறார்கள்.

நாம் கனவு காணும் பொழுது அப்படி ஒரு தொடர்பு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. கண்ணுக்குத் தெரியாமல் அது இருக்கின்றது என்று சொல்வார்களானால் அது இருப்பதை நிரூபிக்கமுடியாது. மேலும் அந்த ஒருசிறு தொடர்பு கனவு காணுகின்ற ஒவ்வொரு அவயவத்தையும் ஸ்தூல உடலிலுள்ள ஒவ்வொரு அவயவத்தையும் பிணைத்து இயக்கமுடியாது. எப்படி லண்டனில் பேசுகின்ற பேச்சை நாம் நம்முடைய வீடுகளிலிருந்து கொண்டே நாம் லண்டனுக்குச் செல்லாமலும் அங்கு பேசுகின்றவர் நம்முடைய இடத்துக்கு வராமலும் கேட்கும்படியாக ரேடியோ (Radio) செய்துவிடுகின்றதோ, அதுபோல் நம்முடைய கனவுகாணுகின்ற ஆவி உடலுக்கு தூரத்தையும் நேரத்தையும் வெல்லுகின்ற ஆற்றல் இருக்கின்றது. அது மாத்திரமல்ல. நம்முடைய ஸ்தூலஉடலைக் கத்தியால் வெட்டிவிடலாம், நெருப்பினால் எரித்துவிடலாம். நீரால் அழியும்படிச் செய்யலாம்; புயல்காற்றினால் வாரிவிசி சிதைத்துவிடலாம், இடியினால் பொசுக்கிவிடலாம், கொலைஞர்களாலும் தற்கொலையினாலும்

அழிக்கப்படலாம். அணுக்குண்டினால் பஸ்பமாக்
 விடலாம். ஆனால் கனவிலே தொழில்படுகின்ற ஆனி
 உடல், சூக்கும் சரீரம், யாதஞ்சரீரம், உள்ளுடம்⁴
 என்று சொல்லப்படுகின்ற உடலை, மேலே சொன்ன
 படி சுத்தியினால் வெட்டமுடியாதது, நெருப்பினால்
 எரிக்கமுடியாதது, நீரினால் அழிக்கமுடியாதது, காற்றி
 னால் சிதைக்கமுடியாதது இடியினாலும், அணுகுண்டி
 னாலும் அழிக்கமுடியாதது. கொலைஞர்களால் கொன்று
 விடமுடியாதது. அதற்குக் காரணம் நம்முடைய
 ஸ்தூல உடல் அழிந்துபோகின்ற பெற்றோர்களின்
 உடலிலிருந்து உண்டாகிறது. கனவு காணுகின்ற ஆனி
 உடல், ஆண்டவனால் உண்டாக்கப்பெற்றிருக்கிறது.
 எல்லா மக்களும் எந்தத் தேசத்திலிருந்தாலும்கூட எந்த
 மதத்தைச் சார்ந்திருந்தாலும்கூட சரி, என்ன நிறமுடைய
 வர்களானாலும்கூட சரி, பரம்பொருளாகிய ஆண்டவன்
 ஒருவரே அவரவர்களுடைய ஆவிஉடலைத் தோற்றி
 யிருப்பதினாலேயே நம் எல்லோருக்கும் அவர் தந்தை
 யும் தாயும் அல்லது அம்மையும், அப்பனும் ஆகின்
 றார் அப்படிப்பட்ட ஒரே ஆண்டவனால் நம்முடைய
 ஆவிஉடல்கள் உண்டாக்கப்பெற்றிருப்பதினாலேயே
 உண்மையில் நாம் எல்லோரும் சகோதர சகோதரிகள்
ஆகின்றோம்.

நம்முடைய உள்ளுடம்பாகிய ஆவி உடல் இவ்
 வுலகிலுள்ள நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று, ஆகாயம்
 என்ற பஞ்சபூதங்களாலும் அழிக்கப்பட முடியாத
 நிலையில் இருக்கின்றதென்பதை எப்படி நிரூபிக்க முடி

யும் என்று கேட்கலாம். குண்டுகளிதலோ, துப் பாக்கியிதலோ, இடியிதலோ, நெருப்பிதலோ, இயந்திரங்களிதலோ, புகை வண்டியிதலோ, மோட்டாரிதலோ விபத்து ஏற்பட்டோ அல்லது தானாக வேண்டுமென்று செய்தோ அகால மரணம் அல்லது தூர் மரணம் அடைந்துவிட்ட ஒரு ஆணானாலும் பெண்ணானாலும் அந்தந்த யிடத்திலேயே பேயாகத் திரிகிறார்கள் என்றும் அவர்கள் காலை மாலை சந்திவேளைகளில் சிலருடைய கண்களுக்குக் காணக்கூடியதாக இருப்பதாகவும் அவர்கள் ஆண் உருவத்தோடும் பெண் உருவத்தோடும் அவரவர்கள் இறந்த சமயத்தில் என்ன வடிவுடன் இருந்தார்களோ அந்த வடிவுடன் தோற்றமளிக்கின்றார்கள் என்றும் அறிகின்றோம். பேய்கள் என்ற உடனே யாரும் பயப்படவேண்டிய அவசியமில்லை. அவர்களும் நம்மைப்போன்ற மனிதர்களே. அவர்களுக்கும் நமக்கும் உள்ள வித்தியாசம் நாம் ஸ்தூல உடலோடு இருக்கின்றோம். அவர்கள் ஸ்தூல உடல் இல்லாமல் ஆவி உடல்களோடு மாத்திரம் இருக்கிறார்கள். களவு செய்கின்ற ஒரு மனிதனை நாம் எப்படிக்கள்ளன் என்று அழைக்கின்றோமோ அது போல பேய்த்தன்மை பெற்று அகால மரணத்திற்கு உள்ளாகி ஸ்தூல உடலை சிதைத்துக்கொண்டவர்களைப் பேய்கள் என்று சொல்லுகின்றோம். சிலர் பேய்கள் என்பதே கிடையாது, பேய்கள் உண்டு என்பதை எப்படி நிரூபிக்கமுடியும் என்று கேட்கலாம். பேய்பிடித்தவர்களை நேரில் பார்த்தவர்கள் அவ்விதம் கேட்கவே மாட்டார்கள். சிலருக்குப் பேய் பிடித்தல்

என்றால் அதன் விபரம் என்ன என்பதே தெரியாது. அகால மரணத்தினால் சிதைந்த ஸ்தூல உடலிலிருந்து பிரிந்த பேய்களுடைய ஆவி உடலாகிய கனவு காணுகின்ற உடல் மேல் உலகங்களுக்குக் கொண்டுபோக வேண்டிய காலம் வரும்வரை இந்த நில உலகிலேதான் அலைந்து திரியவேண்டியதிருக்கின்றது. ஆனதினால் அவர்களுக்கு மேல் உலக வாழ்க்கையின் மேன்மை இன்னதென்று தெரிய முடியாது. அவர்களுடைய கண்களுக்கு ஸ்தூல உடலோடு இருக்கின்ற எல்லா மக்களையும் நன்றாகப் பார்க்க முடியும். ஆனால் நமக்கு சாதாரண வேளைகளில் அவர்கள் ஆவி உடலோடு திரிவதைப் பார்க்கமுடிகிறதில்லை. நாம் உண்டு உடுத்து அலங்கரித்து நடமாடுவதைப் பார்த்துப் பொருமை கொண்ட அந்தப் பேய்கள் தங்களுக்கு வசதியான பெண்களைப் பெரும்பாலும், ஆண்களை ஏகதேசமாகவும் பிடித்துக்கொள்ளுகின்றன. அதிலும் பருவமானவர்களைப் பிடிக்கக் காண்கிறோம். எவரைப் பிடித்துக்கொண்டதோ அவருடைய ஸ்தூல உடம்பில்தான் புகுந்து தொழில்படுத்துகின்றன. அச்சமயம் அவை பிடிபட்டவருடைய ஆவி உடலை இயங்கவிடாமல் தடுத்துவிடுகின்றன.

தமிழ்ப் பேசும் ஒரு பெண்ணை தெலுங்கு பேசுகின்ற ஒருவன் பேயாக யிருந்து பிடித்துக்கொண்டால் அந்தப் பெண்ணின்மூலம் தன்னுடைய வரலாறுகளைத் தெலுங்கு பாஷையிலேயே பேசுவதையும் தன்னுடைய சுயமான பெயரைச் சொல்வதையும் அவ

னுக்கு என்ன என்ன காரியங்கள் பிரியமானவையோ அவைகளை யெல்லாம் கேட்கவும் விரும்பவும் காணலாம். பிறையிலிருந்தே மச்ச மாமிசம் சாப்பிடாத ஒரு பெண்ணை மதுவும் மச்சம் மாமிசாதிகளைச் சாப்பிட்டு வந்த ஒருவன் பேயாக நின்று பிடித்துக்கொண்டால் அவன் அந்தப் பெண்ணின்மூலம் மதுவையும் மச்ச மாமிசத்தையும் விரும்க்கேட்பதுதான் அந்தப் பெண்ணைவிட்டு நீங்கும்போது தனக்கு அவற்றை யெல்லாம் கொடுத்துத்திருப்திபண்ணவேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்துவதும், அந்தப் பெண் தூக்கமுடியாத பாரத்தைத் தூக்கிக் காட்டுவதுமே இதற்கு அத் தாகியாகும். இதை விளங்கிக்கொள்ளாத பெரும் பாலோர் ஒரு பெண் தன்னுடைய சுயமான பெயரை விட்டு வேறொரு பெயரைச் சொல்லுவதையும், தன்னுடைய சுய சுபாவத்தை விட்டு வேறு ஒருவர் சுபாவத்துடன் நடப்பதையும் கண்டு அதற்குரிய பரிகாரத்தைத் தேடிக்குணப்படுத்திக்கொள்ளாமல் அது மூளைக்கோளாறு என்று தவறுதலாகக் கருதி பைத்தியக்கார ஆஸ்பத்திரிக்கு அனுப்பிவிடுகிறார்கள். இப்பொழுது பைத்தியக்கார ஆஸ்பத்திரியில் இருக்கக் கூடியவர்களில் பலர் இவ்விதம் பேய்களால் பிடிக்கப்பட்டவர்களாகவே காணப்படுகிறார்கள். பேய்களாற் பிடித்துக்கொண்டவர்மேல் உலகங்களுக்குப் போக வேண்டிய காலம் வந்தபொழுது பிடித்துக்கொண்டவர்களை விட்டுவிட்டு போய்விடுகின்றனர். பைத்தியமும் போய்விட்டதாகநாமும் கருதிக்கொள்ளுகிறோம்.

இப்படிச் சொல்லும்பொழுது ஸ்தூல உடல் சிதைக்கப்பட்டபொழுது தான் சிதைக்கப்படாமல் இருக்கின்ற ஆவிஉடல், கனவில் தொழில்படுகிற உடல் தான் என்பதை எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்ளக்கூடிய முறையில் எப்படி நிரூபிக்கலாமென்று கேட்கலாம். இயந்திரசாலையில் வேலைபார்த்துக்கொண்டிருந்த ஒருவனுடைய வலக்கையானது இயந்திரத்தில் சிக்கி துண்டிக்கப்பட்டுவிட்டது. நாம் மேலே சொன்ன முறைப்படி ஆவிஉடலிலுள்ள கை துண்டிக்கப்படாமலிருக்க வேண்டும். சூக்கும சரீரமென்றும் உள்ளுடம்பு என்றும், ஆவிஉடலென்றும் சொல்லப்பெறுவதெல்லாம் கனவுகாணுகின்ற உடலேதான் என்று இருந்தால் அவன் சொப்பனம் காணும்பொழுது சொப்பன உடம்பில் வலக்கை துண்டிக்கப்படாமல் வேலைசெய்யக்கூடியதாக இருக்கவேண்டும். அந்தப்படியே ஸ்தூல உடம்பிலுள்ள வலக்கை துண்டிக்கப்பட்டவன் சொப்பனங்காணும் பொழுது அவனுடைய சொப்பனம் காணுகின்ற உடலிலுள்ள வலக்கை துண்டிக்கப்படாமல் நன்றாகத் தொழில்படுகிறது என்று சொல்லுகிறான். அதேவிதமாக ஒருகால் துண்டிக்கப்பட்ட ஒருவன் தன்னுடைய கனவுநிகழ்ச்சிகளில் இரண்டு கால்களும் தொழில்படுவதாகவும் விழித்தவுடனே ஸ்தூல உடம்பில் அந்தக்கால் இல்லாமலிருப்பதை உணர்வதாகவும் சொல்லுகிறான். இந்த உண்மையை அவரவர்களே அப்படிப்பட்டவர்களைக் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ளலாம். ஆனால் பிறவியிலேயே ஒருவன் கையில்லாத முடவனாகப் பிறப்பானால்

அவன் கனவு காணும்பொழுதும் ஆவி உடலில் கையிலலாத முடமாயிருக்கிறதாகச் சொல்லுகிறான். அப்படிப்பட்டவன் இறந்தபிற்பாடும் அவன் ஆவி உலகத்தில் கையிலலாத முடவனாகவே வாழ்கின்றான். அதுபோலவே பிறவியிலேயே குருடனாகப் பிறந்த ஒருவன் தன்னுடைய கனவு காணுகின்ற உடலிலே கண்ணில்லாததாக இருப்பதாகவும் அப்படிப்பட்டவர்கள் இறந்தபிற்பாடு ஆவி உடலில், கண் இல்லாதவர்களாக யிருப்பதாகவும் சொல்லுகிறார்கள். இது போலவே கனவில் தொழிற்படுகின்ற ஆவி உடலிலே எந்த எந்த அவயவம் இல்லையோ அந்த அந்த அவயவம் ஸ்தூல உடலில் பெற்றோர்களால் உண்டாகும்படி செய்யமுடியவில்லை. ஆனதால், பிறக்கும்பொழுது ஸ்தூல உடலில் காணப்படுகின்ற அங்கவீனமெல்லாம் ஆவி உடலிலுள்ள அங்கவீனத்தின் காரணத்தால் உள்ளது என்றும், அவர்கள் இறந்த பிற்பாடும் அந்த அங்கவீனம் ஆவி உடலில் உண்டு என்பதும் தெரிய வருகிறது. இவற்றிலிருந்து நாம் கனவு காணுகின்ற உடலே ஆவி உடலென்றும் அந்த உடல்தான் ஆண்டவன் நமக்குக் கொடுத்த உடலென்றும் அது இங்குள்ள ஐம்பூதங்களாலும் அழிக்கப்பட்டாததென்றும் அறிந்துகொள்ளலாம்.

ஆகவே, நம்முடைய ஆவி உடல்களினுடைய ஒவ்வொரு அவயவமும் உலகத்தின் கர்த்தாவாகிய ஒப்பற்ற ஆண்டவனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டு அந்த அந்த அவயவம் ஸ்தூல உடலில் பரிணமித்து இருக்கின்றது.

ஆதலால், ஸ்தூல உடலிலுள்ள ஒவ்வொரு அவயவமும் ஆண்டவனால் கொடுக்கப்பட்டதே என்பதை ஒவ்வொருவரும் உய்த்து உணர்ந்துகொள்ளலாம்.

நாம் இறந்த பிற்பாடு நமக்கு ஒரு உடம்பு உண்டு, அதில் எல்லா அவயவங்களும் உண்டு, வளர்ச்சி உண்டு, வாழ்க்கை உண்டு, இன்ப துன்பம் உண்டு, என்பதற்கு உலகத்தில் எல்லோராலும் போற்றப்படுகிற திருக்குறளில் ஏதாவது ஆதாரம் இருக்கின்றதா என்று கேட்கலாம். நாம் இறந்தபிற்பாடு இந்த உலகத்தில் உள்ள வாழ்க்கையைப்போன்று நாம் இறந்த பின் செல்லப்போகின்ற உலகத்திலும் வாழ்க்கை உண்டு என்பதை நிரூபிக்கவே,

“அருளிலார்க்கு இவ்வுலகமில்லை;

பொருளிலார்க்கு இவ்வுலகமில்லாகியாங்கு”

என்று அருளியிருக்கிறார். இவ்வுலகத்தில் பொருளில் லாதவர்களுக்கு சிறந்த வாழ்க்கை எப்படி அமைகிறதில்லையோ அதுபோலவே அருளைத் தேடிக்கொள்ளாதவர்களுக்கு மரணத்தின் பின் நாம் வசிக்கப்போகின்ற அந்த உலகத்தில் சிறப்புடன் வாழ முடியாது என்று வற்புறுத்திக் கூறுகின்றார். நம் முடைய சேவைக்கு பிரதிபலனாக மக்களிடத்தில் கூலி பெற்றுக்கொள்வது அழியக்கூடிய பொருளாகும். நம்முடைய சேவைக்கு மக்களிடத்தில் கூலி பெற்றுக் கொள்ளாமல் ஆண்டவனிடத்தில் பெற்றுக்கொள்கின்ற கூலி நிலையுள்ள அருளாகும்; மேலும் அருளைத் தேட வேண்டுமென்ற கருத்துக்கொண்டு அருள் ஈட்

டத்தில் ஈடுபட்ட உள்ளமுடையவர்கள் இறந்தபிற்பாடு செல்லுகின்ற உலகத்தில் துன்பம் தரக்கூடியதும் இருளால் மூடப்பட்டதுமான பகுதிகளுக்குச் செல்லவேண்டியதில்லை என்பதை வலியுறுத்தியே

“அருள் சேர்ந்த நெஞ்சினார்க்கில்லை
இருள்சேர்ந்த இன்னு உலகம்புகல்”

என்று அருளியிருக்கிறார். இவற்றிலிருந்து இறந்த பிற்பாடு நமக்கு ஒரு வாழ்க்கை உண்டென்றும், அதற்குரிய உலகம் உண்டென்றும், அதில் இருள் பகுதியும், அருள் பகுதி என்கிற ஒளிப்பகுதியும் உண்டென்றும், அருள் சம்பாதித்தவர்கள் அருள் பகுதியில் சிறப்பாக யிருப்பார்களென்றும், அதனைச் சம்பாதிக்காதவர்கள் இருள் பகுதியில் துன்புறுவார்களென்றும் புலனாகிறது.

இனி, இறந்த பிற்பாடு நமக்கு ஒரு உடம்பு உண்டு. அதில் அவயவங்கள் உண்டு, வளர்ச்சி உண்டு, வாழ்க்கை உண்டு என்பதை நிரூபிப்பதற்கே

“குடம்பை தனித்தொழியப் புள்பறந்தற்றே
உடம்போடு உயிரிடை நட்பு”

என்று அருளிச்செய்திருக்கிறார். இதில் குடம்பை என்பது கூடா, முட்டையா என்பதைப்பற்றி உரையாசிரியர்கள் தர்க்கமிட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்களே யொழிய, வெளியேறிச் செல்லுகின்ற ஆவிக்கு புள் என்ற பறவையைப்போன்று ஒரு உடலிருக்கின்றதா? பறவையில் இருக்கின்றதைப்போன்று அவய

வங்களிருக்கின்றனவா? அதற்கு வளர்ச்சி யிருப்பதைப்போன்று ஆவி உடலுக்கு வளர்ச்சி உண்டா? வாழ்க்கை உண்டா? என்பதைப்பற்றி சிந்திக்கப்பெறவில்லை. குடம்பை என்பது கூடு என்பதையே குறிக்குமென்று சொல்லுகிறவர்கள் புள் என்பதைச் சாதாரண பறவை என்று கருதி அது முட்டையினின்றும் வெளிவந்த உடனே பறக்கமுடியாதென்றும், கூட்டிலிருந்துதான் பறவைகள் பறந்து செல்லமுடியுமென்றும் சொல்லி, முட்டை என்பது பொருத்தமில்லை என்று தர்க்கம் செய்கிறார்கள். ஆனால் குடம்பை என்பது முட்டையையே குறிக்கும் என்று கூறுகிறவர்கள் கூடு என்று சொல்வது பொருந்தாது, கூட்டைவிட்டுப் பறந்து செல்கின்ற பறவை திரும்ப அந்தக் கூட்டிலேயே வந்து வசிக்க முடியும். அவ்விதமாக உடலைப் பிரிந்த ஆவி திரும்பவும் தான் முன்பு இருந்த உடலில் வந்து வசிப்பதில்லை. அதனால் அந்த உதாரணம் பொருந்தாது. மேலும் புள் என்பது சாதாரணப் பறவை அல்ல. சம்புள் என்ற ஒரு வகை பகி; ஆகாயத்திலேயே சஞ்சரித்துக்கொண்டு அங்கே போடப்படுகின்ற முட்டை பூமி வந்து சேருவதற்கு முன்னதாகப் பொரிக்கப்பட்டு அதிலிருந்து வெளிக்கிளம்புகிற குஞ்சு உடனே பறந்து செல்லுகின்றது. ஆனதினால் முட்டை என்று சொல்வதே குடம்பைக்குச் சரியான பொருளாகும் என்று சொல்லுகிறார்கள். நமக்குப் பிரயோஜனமில்லாத முட்டையின் ஓட்டைப் பற்றியும், பறவையின் கூட்டைப்பற்றியும் கவலையில்லை. உடம்பிலிருந்து பிரிகின்ற உயிருக்கு புள் என்ற பற

வையை உபமானமாகச் சொன்னது ஏன் என்பது தான் முக்கியமானது. பறவை பறந்துசென்ற பிற்பாடு முட்டையைப்பற்றி எப்படி யாருக்கும் நினைவும் கவலையும் கிடையாதோ, அதுபோல ஆவி பிரிந்த பிற்பாடு நம்முடைய ஊனுடம்பைப்பற்றியும் யாருக்கும் எந்த நினைவும் கவலையும் கிடையாது. முட்டையின் ஓட்டைப்போல் நாற்றமில்லாத பொருளாக நம்முடைய சடலம் இல்லாமல் நாற்றமுள்ளதாக யிருப்பதால் அதை பூமிக்குள் புதைத்தோ தீயினால் எரித்தோ ஒழித்துவிட்டுத்தான் பிற காரியங்கள் பார்க்கிறோம். முட்டையை விட்டு வெளியேறின குஞ்சுக்கு எப்படி ஒரு உடலும் அதில் அவயவங்களும் அந்த உடலுக்கு வளர்ச்சியும் வாழ்க்கையும் இருக்கின்றதோ, அது போலவே நம்முடைய உயிர் கனவு காணுகின்ற ஆவி உடலோடு மேலுலகத்திற்கு சென்று விடுகின்றது. அந்த ஆவி உடல் பாரமில்லாததும், மனோவேகத்தைப் போன்ற வேகத்தில் எங்கும் செல்லக்கூடியதாகவும் இருப்பதினால் அந்தப் பறவை பறப்பதற்கு உவமை யாகும். இந்தத் திருக்குறளுக்கு உண்மையான பொருள் இன்னதுதான் என்பதை நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்றால் உயிருக்கும் உடலுக்கும் உண்டான சம்பந்தத்தைப்பற்றி நம்முடைய சாஸ்திரங்கள் என்ன சொல்லுகின்றன என்பதை ஆராயவேண்டும்.

நமக்கு வெளியே தெரிகின்ற ஸ்தூல சரீரத்திற்கு உள்ளே கனவில் தெரிகின்ற சூக்கும் உடல் இருக்கிறதென்றும், அதற்குள்ளே குண சரீரம் இருக்கின்ற

தென்றும், அதற்குள்ளே கஞ்சக சரீரம் இருக்கிற தென்றும், அதற்குள்ளே காரண சரீரம் இருக்கிற தென்றும், அதற்குள்ளேதான் நம்முடைய ஜீவான்மா இருக்கிறதென்றும் முன்னமேயே சொல்லி யிருக்கிறோம். இதை விளக்கியே

“பூதனா சரீரம்போனாற் புரிபட்ட ரூபந்தானே யாதனா சரீரமாகி யின்பத்துன்பங்களெல்லாம் நாதனாரணியுய்க்க நரகொடு சுவர்க்கந் துய்த்தத் தீதிலா வணுவா யோநி சேர்ந்திடுஞ்சீவ னெல்லாம்”
(சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம் 126)

இதனுடைய பொருள்: ஜீவான்மாக்களெல்லாம் ஸ்தூல உடம்பு நீங்கியவிடத்து யாதனா சரீரமான ஆவி உடலோடு ஆண்டவனுடைய ஆணைப்பிரகாரம் அருள் பகுதியாகிய சொர்க்கத்திற்கோ இருள் பகுதியாகிய நரகத்திற்கோ சென்று இன்ப துன்பங்களை அனுபவித்து முடிந்தவுடன் அங்கு அந்த யாதனா சரீரத்தை விட்டு நீங்கி அதற்குள்ளே யிருக்கக்கூடிய அனுப்பிரமாணமுள்ள காரண சரீரத்தோடு மீளவும் பூமியிலுள்ள கருவைச் சார்ந்து பிறக்கிறது என்பதாகும். (காரண சரீரம் என்பதையே புரிஅட்டக ரூபமென்று சொல்லப் பெற்றிருக்கிறது.)

ஸ்தூல உடலை விட்டு உயிர் எவ்விதமாகப் பிரிகிறது என்பதையும், எங்கே செல்லுகின்றது என்பதையும் சில உபமானங்களைக்கொண்டும் வடமொழியிலும் தென்மொழியிலும் மிகவும் தேர்ச்சிபெற்று சக

லாகம பண்டிதர் என்று பெயர் பெற்ற அருணந்தி சிவாசாரியார் கீழே கண்டவாறு விளக்கம் கூறுகிறார்.

“பன்ன கமண்டசங்கள் பரகாயந்தன்னிற் பாய்வோர்
துன்னு தோன்முட்டையாக்கைதூறந்துசெல்வதுவே
போல

உன்னிய வுயிர்களு வுடல்விட்டு வானினூடும்
மன்னிடு நனவுமாறிக் கனவினை மருவுமாபோல்”

இதனுடைய பொருளாவது:— பாம்பு தோலைக்கழற்றி விட்டு எப்படி வெளியே சென்று உடலோடு வாழ்ந்தும் வளர்ந்தும் இருக்கின்றதோ அதுபோலவும், பறவைகள் முட்டையைவிட்டு வெளியே எப்படி ஒரு உடலுடன் வாழ்ந்தும் வளர்ந்தும் இருக்கின்றனவோ அதுபோலவும், கூடுவிட்டு கூடுபாய்கின்றவர்கள் எப்படி தன்னுடைய ஸ்தூல உடலைவிட்டு உள்ளுடம் போடு இன்னொரு சரீரத்தில் பிரவேசித்து எப்படி வாழ்ந்தும் வளர்ந்தும் வருகின்றார்களோ அது போலவே, நாமும் ஸ்தூல உடலைவிட்டு வானுலகத்தில் சென்று வாழப்போகின்றோம் என்பதும் அங்கே நாம் வாழ்கின்ற வாழ்க்கையானது நாம் நனவு நிலையை விட்டு கனவிலே தொழில்படுகின்ற நிலையை ஒக்கும் என்பதாகும். பாம்பானது சட்டையோடு யிருந்த பொழுது அந்தச் சட்டையைப் பாம்பின் வேறுனதாகக் கருதி வேறுன பெயர் சொல்லாமல் பாம்பென்றே எப்படி அழைக்கப்படுகிறதோ, அதுபோலவே நம் முடைய உள்ளுடலுக்கு இட்ட பெயரையே அது தங்கியிருந்த ஸ்தூல உடலுக்கும் சேர்த்து வழங்கப்

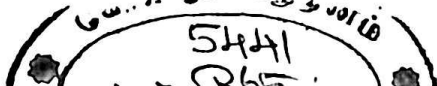
பெறுகிறதென்றும், பாம்பு தானிருந்த சட்டையைக் கழற்றிவிட்டு வெளியேறின பிறகு அந்தச்சட்டையை பாம்பென்று எப்படிச் சொல்லுவதில்லையோ, அது போலவே நம்முடைய ஆவி உடல் வெளியேறின பிறகு கிடக்கின்ற சுவமாகிய கட்டைக்கு நம்முடைய பெயர் சொல்லி அழைப்பதில்லை. இவைகளிலிருந்து நாம் இறந்த பிற்பாடு யாதனா சரீரம், சூக்கும் சரீரம் ஆவி வுடல், உள்ளுடம்பு என்று பலவிதமாகச் சொல்லப்பெறுகின்ற கனவில் தொழில்படுகின்ற உடலோடு நாம் வானுலகத்திற்குச் செல்லுகின்றோம் என்பதும் இங்கே நாம் செய்கின்ற நல்வினை தீவினைகளுக்கு ஏற்ற அருள் பகுதி இருள் பகுதி முதலிய இடங்களுக்குச் சென்று இன்ப துன்பம் அனுபவிக்க வேண்டும் என்பதும் உணர்ந்துகொள்ளலாம்.

இனி, கனவில் நடக்கின்ற செயல்களெல்லாம் பகலில் எண்ணுகின்ற எண்ணங்களும் விருப்பங்களும் மனோ பாவனையால் பூர்த்தியானதாகக் கருதப்படுகின்றனவே தவிர, உண்மையில் ஒரு உடல்கொண்டு அனுபவிக்கப் படுவதில்லை என்று சிலர் கூறுவதைச் சீர்தூக்கி ஆராய்ந்து உண்மை இன்னதென்று தெரிய வேண்டியது அறிவுடையோர்களின் கடனாகும். நம்முடைய எண்ணங்களும் விருப்பங்களும் உள்ளுடம்பாகிய ஆவி உடலிலேயே நிகழ்கின்றன. ஆதலால் அதே எண்ணங்களும் விருப்பங்களும் கனவு காணுகின்ற நிலையிலும் இருப்பது இயல்பே. ஆனால் பகலிலே நடவாத விஷயங்களும் எண்ணாத எண்ணங்

களும் தன் அனுபவத்திற்கும் நினைவிற்கும் அப்பாற்
பட்ட தோற்றங்களும் கனவிலே தோற்றுவதுண்டு.
அவற்றுள் (1) பின்னால நடக்கக்கூடிய காரியங்களை
முன்னாலேயே அறிவிக்கப்படுகின்ற நிலையும் அறி
விக்கப்பெற்றவை பின்னாலே அதன்படி நிகழ்வதும்.
(2) ஒரு காரியத்தைக்குறித்துக் கவலைப்பட்டுக் கொண்
டிருக்கும்பொழுது அதற்குக் கனவிலே இன்னது
செய்கவென்று அறிவிக்கப்பெறுவது. (3) இறந்த
வர்கள் தங்களுடைய விருப்பங்களைக் கனவிலேவந்து
தெரிவிப்பது. ஆக இம் மூன்றும் விழித்திருக்கும்
பொழுது எண்ணமுடியாதவையாகும். சில மனிதர்
களைப் புதிதாக நாம் சந்திக்கும்பொழுது அவர்களை
அதற்குமுன் எங்கேயோ சந்தித்ததாகத் தோன்றும்.
அப்படித் தோன்றுவதற்குக் காரணம் அவர்களை நாம்
கனவில் முன்னரே கண்டிருப்பதே. வீட்டில் நடக்
கப் போகின்ற சில நல்ல காரியங்களும், சில தீய
காரியங்களும், முன்னதாகவே கனவில் அறிவிக்கப்
பட்டு பின்னாலே அதன்படி நிகழ்வதும் இத் தற் குச்
சான்றாகும். கனவில் அநுபவியாதளந்தக் காரியமும்
நனவில் நடைபெறுவதில்லை என்பதை வலியுறுத்தியே
புராணங்களும் இதிகாசங்களும் ஆங்காங்கே விளக்
கிக் கூறுகின்றன. இராமயாணத்தில் இராவணனுக்கு
வரப்போகின்ற கேட்டையும் இலங்கையின் அழிவும்,
இராம லெக்ஷுமணர் சீதாபிராட்டியாரை சிறைமீட்
டலும், இலங்கையில் விபீஷணன் அரசாள்வானென்
பதையும், சீதாபிராட்டியாருக்கு அசோக வனத்தில்
காவலாக யிருந்த திரிசடை என்பவள் தான் கண்ட

கனவினால் அறிந்து சீதைக்கு முன்னதாக அறிவித்ததும் பின்னால் அதன்படியே நிகழ்ந்ததும் இதற்குப்போதிய சான்றாகும். மேலும் திருநாவுக்கரசு நாயனாருடைய தமக்கையாரான திலகவதியார்க்குத் தன்னுடைய தம்பி சமணசமயத்தில் சேர்ந்து யிருந்தகாரணத்தினால் ஏற்பட்ட மனவருத்தத்தைத் தீர்ப்பதற்காக ஆண்டவன் அந்த அம்மையாருடைய கனவில் தோன்றி திருநாவுக்கரசு நாயனாருக்குக் குலேநாய்கொடுத்து ஆட்கொள்ளப் போவதாக முன்னரே அறிவித்துப் பின்னர் அவ்வண்ணமே நடைபெற்றதும், இன்னும் பலபுராணங்களில் கனவில் அறிவுறுத்திய நிகழ்ச்சிகளும், கண்ணகி பின்னால் வரக்கூடிய தீங்குகளை முன்னரேயே கனவில் கண்டதும் பிறவும் சான்றுகளாகும்.

இந்துக்கள் கையாளுகின்ற புராணங்களும் இதிகாசங்களும் இந்துக்கள் மாத்திரமே ஒப்புக்கொள்ளக் கூடியவைகளாகும் என்றும், பின்னால் நடக்கக் கூடியகாரியங்கள் கனவில் முன்னால் அறிவிக்கப்படுகின்ற உண்மை, உலகத்திலுள்ள எல்லா மதத்தினரும் மறுக்க முடியாத வண்ணம் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடியதாக இருக்குமேயானால் அவ்வித அநுபவம் பிறமதத்தார்களுக்கும் உண்டாயிருக்கவேண்டுமென்றும், கேட்கக் கூடும். இன்றைய உலகநிலையில் பழமையான இந்து சமயத்தைத்தவிர, உயிரோடு இருக்கக்கூடிய சமயங்கள் பௌத்தமதமும், கிறிஸ்தவமதமும், முகம்மதியமதமும் ஆகும். இவற்றை ஒவ்வொன்றாகப் பரிசீலனை

செய்து, பின்னால் நடக்கப்போகின்ற நிகழ்ச்சிகள் முன்னாலே கனவில் அறிவிக்கப்பட்டனவா? என்பதைப் பற்றியும் கனவிலே கண்டவிஷயங்களை அம்மதத்தினர் உண்மையான ஆண்டவன் அறிவிப்பு என்று கிரமேற்கொண்டு அதன்படி நடந்து வெற்றிபெற்றார்களா? என்பதைப்பற்றியும் ஆராய்வோமாக!

இவற்றுள் 2500 ஆண்டுகளுக்குமுன் தோன்றிய பௌத்த மதத்தின் ஸ்தாபகராகிய புத்தர்பெருமானைப் பற்றி முதலில் ஆராய்வோம். அவர்களுடைய சாத்திரப்படி புத்தர் இவ்வுலக அரசாட்சியையும் இல்லற வாழ்க்கையையும் துறந்து உண்மையை நாடி வெளியே புறப்படுவதற்கு முன்னதாக ஒருநாள் இரவு தன்னுடைய அரண்மனையின் தோட்டத்திலுள்ள ஒரு நவ்வல் மரத்தடியில் உட்கார்ந்திருந்தார். அப்பொழுது உலகத்திலே நிகழ்கின்ற பிறப்பையும் இறப்பையும் மக்கள் படுகின்ற துன்பத்தையும் மனக்கவலையையும் பற்றிச் சிந்தித்தவண்ணமாக அயர்ந்துவிட்டார். அப்பொழுது அவருடைய கனவிலே ஒரு உயரமான பெருந்தன்மையுள்ள தோற்றமுடைய அமைதியான உள்ளங்கொண்ட ஒருவர் அவருக்குக் காட்சியளித்தார். அவருடன் புத்தர்பெருமான் சம்பாஷனை செய்து, தன்னுடைய சந்தேகங்களை யெல்லாம் கேட்டுத் தெளிந்துகொண்டார். அப்படிக்காட்சிகொடுத்துப் பேசியவர் ஆவி உடலோடு ஆவி உலகத்தில் வசிக்கின்ற ஒருவர் ஆனதினால் அவர் புத்தரைப் பார்த்து “சித்தார்த்தரே (புத்தர்பெருமான் அரசுகுமாரனா

யிருந்தபொழுது உள்ள பெயர்) உம்முடைய காரியம்
நடைபெறுவதற்கு நீர் வெளியே போகவேண்டும்.
நீர் ஒரு போதி சத்வராசி புத்தர் பதவியைப் பெறப்
போகின்றீர். உலகத்துக்கெல்லாம் ஞான ஒளியைக்
கொடுப்பதற்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கிறீர். விடாமுயற்சி
செய்தால் நீர் பெறவேண்டியதைப் பெற்றுவிடுவீர்.
உண்மையாகப் பாடுபட்டால் நீர் கட்டாயம் வெற்றி
பெறுவீர். உமக்கு வழிகாட்டுவதற்கு மேல் உலகங்
களில் பெரிய அறிவாளிகள் தயாராகயிருக்கின்றார்கள்.
நீரே புத்தராகப் போகின்றீர். நீரே உலகத்திற்கு
அறிவுச்சுடராகப்போகின்றீர்” என்று சொல்லி அந்த
உருவம் மறைந்துவிட்டது. இந்த நிகழ்ச்சியே அரசு
குமாரனாயிருந்த சித்தார்த்தருடைய வாழ்க்கையிலே
ஒரு புரட்சிகரமான வைராக்கியத்தை உண்டாக்கிற்று.
உடனே அவர் நான் கட்டாயமாக ஒரு புத்தராகப்
போகின்றேன் என்ற தீர்மானத்தோடு தன்னுடைய
படுக்கைக்குச் சென்று அங்கே படுத்திருந்த அழகிய
யௌவன மனைவியையும் அருமையான இளங் குழந்
தையையும் கடைசிப் பார்வையாகப் பார்த்துவிட்டு
அவர்களுடையெல்லாம் துறந்து உலக இன்பங்களையெல்
லாம் மறந்து தன்னுடைய இராஜதானியைவிட்டு
இரவிலேயே உண்மையை நாடி வெளியேறிவிட்டார்.
சித்தார்த்தர் என்ற பெயருடனே அரசுகுமாரனாக
யிருந்த அறிவிற்கிறந்த மேதாவியாகிய புத்தர்பெரு
மானே தான் கண்ட காட்சியை உண்மை என்று
கருதி அதில் சொன்னபடியே நடந்து வெற்றி பெற்று

சுமார் ஐம்பதுகோடி மக்களுக்கு மதகுருவாக விளங்கி வருகிறார் என்றால் கனவில் காண்பவை எல்லாம் பகலிலே உண்டான எண்ணங்களும் விருப்பங்களும் இரவில் மனதில் பிரதிபலிக்கின்ற தோற்றங்கள் என்று அலட்சியமாகக் கருதுவது எவ்வளவு பேதமை என்று அவரவரே உய்த்துணர்ந்து கொள்ளலாம்.

இப்பொழுது அடுத்ததாக வந்த கிறிஸ்தவமத ஸ்தாபகராகிய இயேசுநாதரைப்பற்றி சிந்திப்போமாக. பழப ஏற்பாட்டிலும் புதிய ஏற்பாட்டிலும் பலவிதமான கனவுகளையும் கனவில் கண்ட தோற்றங்களையும் அவர்கள் சொன்ன விஷயங்களையும் பலரும் உண்மை என்று கருதி அதன்படி நடந்து வந்திருப்பதற்கு பல பல விருத்தாந்தங்கள் இருக்கின்றன. அந்த நிகழ்ச்சிகளை எல்லாம் அப்பொழுது வாழ்ந்து வந்தவர்கள் உண்மையென்று கருதி அதன்படி நடவாதிருந்திருந்தால் இயேசுநாதர் உயிரோடு வாழ்ந்திருக்க முடியாது. அவரைப் பின்பற்றிய கிறிஸ்து மதமும் உற்பத்தியாயிருக்க முடியாது. “பைபிள்” என்று சொல்லப் பெறுகின்ற கிறிஸ்துவ வேதப்புத்தகத்திலிருந்து கொடுக்கப்பெறுகின்ற கீழ்க்கண்ட நிகழ்ச்சிகள் அந்த உண்மையை வலியுறுத்தப் போதிய சான்றாக அமைகின்றன. (1) கன்னியாக இருந்த மேரி அம்மானை ஜோசப் என்பவர் கல்யாணம் செய்து கொள்ளுவதற்கு மறுத்ததற்குக் காரணம் அந்த மேரி அம்மையார் கன்னியாகவே யிருக்கும்பொழுது கற்பமாகயிருந்ததே. அவ்விதம் மறுத்த ஜோசப்பினுடைய

கனவில் தேவதூதர் என்று அழைக்கப்பெறுகின்ற ஒருவர் வந்து “டேவிடினுடைய மகனாகிய ஜோசபே! கன்னிமேரி அம்மையாரை நீ மணந்து ஏற்றுக்கொள்ளப் பயப்படவேண்டாம். அவள் கருக்கொண்டிருப்பது தேவதூதரின் செயலாலே. அவள் ஒரு மகனைப் பெற்றெடுப்பாள். அந்த மகனுக்கு (Jesus) இயேசு என்ற திருநாமத்தை நீ சூட்டவேண்டும். அவர் மக்களை யெல்லாம் பாவங்களிலிருந்து விலக்குவார்” என்று அறிவித்ததை ஒப்புக்கொண்டே ஜோசபு கன்னிமேரி அம்மையை மணந்துகொண்டார். அவருக்கு கனவில் அறிவித்தபடியே கன்னிமேரி அம்மைக்கு உரிய காலத்தில் ஓர் ஆண் மகவு பிறந்தது. அதற்கு (Jesus) இயேசு என்ற பெயரும் கொடுக்கப்பட்டது. அரசகுமாரனாகியிருந்த சித்தார்த்தருக்கு புத்தர் என்ற திருநாமம் எப்படி கனவில் வழங்கப் பெற்றதோ அதுபோலவே இயேசு என்ற திருநாமமும் கனவில் அறிவிக்கப்பட்ட பெயரே என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும் (2) இயேசுநாதர் பெதல் ஹெம் (Bethlehem) என்ற ஊரில் பிறந்திருப்பதை அறிந்த (Herod) ஹெரோட் என்ற ஜுடே நாட்டு அரசன் ஜெருசலத்தில் வாழ்ந்து வந்தான். அவன்வரும் பொருள் உரைக்கும் வல்லுனர்களாகிய மேதாவிகள் சிலரை அனுப்பி இயேசுநாதர் எந்த வீட்டில் பிறந்திருக்கிறாரென்று கண்டுபிடித்து வரும்படியாக ஏற்பாடு செய்திருந்தான். அவ்விதமே அவர்களும் அந்த ஊரை அடைந்து இயேசுநாதர் பிறந்திருக்கிற

வீட்டைக் கண்டுபிடித்தார்கள். ஆனால், அங்கு அந்த மேதானிகளை அரசனிருக்குமிடத்திற்குத் திரும்பிப் போகக்கூடாது என்று அவர்களுக்குக் கனவில் அறிவித்துத் தடுத்ததினால் அவர்களும் அரசனிடத்தில் செல்லாதிருந்துவிட்டார்கள். அந்தக்கனவில் அறிவித்த அறிவிப்பை மேதானிகளாகிய வல்லுனர்களும் உண்மையென்று ஏற்றுக்கொண்டு அதன்படியே நடந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். (3) அவ்வல்லுனர்கள் அந்த ஊரைவிட்டுப் புறப்பட்டவுடன் ஜோசப்பினுடைய கனவிலே அந்த தேவதூதர் தோன்றி இளங்குழந்தையாகயிருந்த இயேசுநாதரையும் அவருடைய தாயாராகிய கன்னிமேரி அம்மையாரையும் கூட்டிக் கொண்டு (Egypt) எகிப்து தேசத்திற்கு விரைந்து செல்லும்படியாகவும் ஹெரெட் என்ற அரசன் அக்குழந்தையைக் கொல்லுவதற்காக முயற்சித்துக் கொண்டிருப்பதாகவும் மறு அறிவிப்பு வரும்வரை எகிப்திலேயே தங்கியிருக்கும்படியாகவும் அறிவிக்கலாயிற்று. அவ்விதமே ஜோசப் எகிப்துக்கு இயேசுநாதரையும் அவருடைய தாயாரையும் அழைத்துச் சென்று அங்கேயே வசித்துவந்தார். (4) இயேசுநாதரைக் கொல்ல முயற்சித்த ஹெரெட் என்ற அரசன் இறந்ததும் எகிப்திலிருந்த ஜோசப்பினுடைய கனவில் முன் வந்த தேவதூதரே தோன்றி குழந்தையையும் தாயாரையும் இஸ்ரேயில் நாட்டுக்கு இப்பொழுது கூட்டிக்கொண்டு போகலாம் என்று அறிவிக்கலாயிற்று. (5) அவ்விதம் இஸ்ரேயில் நாட்டில் வசித்திருந்த ஜோசப்பினிடம் (Galilee) கலிலி பிரதேசத்

திலுள்ள (Nazareth) நாசரெத் என்ற ஊருக்குப் போகும்படியாகவும் வரும்பொருள் உரைக்கும் வல்லுனர்கள் முன்னரே உணர்த்தியிருந்தபடி இயேசுநாதருக்கு (Nazarene) நாசரீன் என்ற பட்டப் பெயர் வழங்கப்பெற வேண்டுமென்றும், தேவதூதரால் கனவிலே அறிவிக்கப்பெற்று அதன்படியே ஜோசப் நாசரத்தில் குடியிருந்தார் என்றும் அறிகின்றோம்.

இவ்விதமாக ஜோசப் கண்ட கனவுகளையும் அறிவித்த தேவதூதர்களையும் வெறும் எண்ணங்களின் பிரதிபிம்பங்களென்றும் வெறும் மனோநிகழ்ச்சி யென்றும் எல்லோரும் எண்ணுவதுபோல் எண்ணி கனவுகளிலே அறிவித்தபடி நடவாதிருந்திருந்தால் இயேசுநாதருக்கும் அவரைப் பின்பற்றிய கிறிஸ்தவ மதத்திற்கும் என்ன ஏற்பட்டிருக்கும். இயேசுநாதர் ஞானஸ்நானம் பெற்றபிறகு கடவுளினுடைய ஆவி அவரில் இறங்கியதாகவும் வானங்களிலுள்ள தேவதூதர்கள் அவரிடம் வந்து பலவிதமாக அறிவித்தார்களென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்விதமாக கிறிஸ்தவ மதத்திற்கே சொப்பனங்களும் அதிலுண்டான தோற்றங்களும், தேவதூதர்களின் அறிவிப்புக்களும் உண்மையில் அஸ்திவாரமாக அமைந்திருக்க அம்மதத்தைச் சார்ந்த ஒரு பகுதியார் ஆவி உலகத்தோடு தொடர்பு கொள்வது பாவமென்றும் அப்படிப் பேசுவதும் சொப்பனங்கள் காணுவதும் (Satan) சயித்தானுடைய வேலை என்றும் சொல்லி மேல் உலகத்திலுள்ளவர்களுடைய தொடர்பை பயன்

படுத்திக்கொள்ளாதது எ வ் வ ள வு விபரீதமென்று
 சிந்தித்துப் பாருங்கள். ஐரோப்பிய நாடுகளில் ஆவி
 உலகத்தோடு தொடர்பு வைத்து, பின்னாலே நடப்
 பதை முன்னாலே அறிந்து சொன்ன பலரைக் கொன்
 றும் தீயினால் சுட்டும் அழித்திருக்கிறார்கள் என்று
 கிறிஸ்தவ மதத்தின் வளர்ச்சியைப்பற்றிய சரித்திரங்
 கள் கூறுகின்றன. இப்பொழுது ஐரோப்பாவிலும்
 அமெரிக்காவிலும் ருஷியாவிலும் பிறதேசங்களிலும்
 எல்லா ஜாதியாரும் எல்லா மதத்தினரும் இறந்தவர்
 களோடு பேசுகின்ற தொடர்பை வைத்திருக்கிறா
 ர்கள் என்றும் அந்த உண்மையை பற்பல விதமாக
 சோதனைகள் செய்து நிரூபித்திருக்கிறார்கள் என்றும்
 ஆயிரக்கணக்கான வெளியீடுகள் நிரூபிக்கின்றன.

இப்பொழுது கிறிஸ்தவ மதத்திற்குப்பின் தோன்
 றிய இஸ்லாமிய மதத்தின் ஸ்தாபகரான முகம்மது
 நபிநாயகத்தின் வாழ்க்கை வரலாற்றைப்பற்றி ஆராய்
 வோம். அவருடைய வரலாற்றில் இந்தப் பரந்த உல
 கத்தைப்பற்றியும் அதில் நடக்கப்போகிற பெரிய காரி
 யங்களைப்பற்றியும் அவர் முன்னரே கனவுகள் கண்ட
 தாகக் குறிப்பிடப்பெற்றிருக்கிறது. அவருடைய
 பாட்டனாரான அப்துல் முத்தஸீப் என்பவர் முகம்மது
 நபியின் பிறப்பைப்பற்றி முன்னதாகவே சொப்பனங்
 கள் கண்டதாக அறிவிக்கப்படுகிறது. முகம்மது நபி
 யின் மனைவியான கதிஜா என்பவர் தனக்கு பதினைந்து
 வயதுக்கு இளமையாகவும், தன்னிடத்தில் வேலை
 பார்த்துவருபவராகவும் இருந்த நபிநாயகம் அவர்களை

மணந்துகொள்ள வேண்டுமென்று முன்னரேயே கன்
வில் அறிவிக்கப்பட்டதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

முகம்மது நபிக்கு ஆண்டவனுடைய அறிவிப்பு
மனித உருவத்தில் வந்த (Gabrael) ஜிப்ரீல் என்ற
தேவதூதர் மூலமாக (Mount Hira) மௌண்ட்
ஹீரா என்னுமிடத்தில் கிடைத்தது. அங்கே அவர்
தூங்கிக்கொண்டிருக்கும்பொழுது ஜிப்ரீல் என்ற தேவ
தூதர் தோன்றி அவரை எழுப்பி “நீ படிப்பாயாக
அல்லது ஒப்பிப்பாயாக” என்று பொருள்படக் கூடிய
அரபி வாக்கியத்தைச் சொன்னார். முகம்மது நபி
“எனக்குப் படிக்கத்தெரியாது” என்று பதில் சொன்
னார். திரும்பவும் அதே தேவதூதர் இரண்டு முறை
நெருக்கி அதட்டி முன் சொன்ன வாக்கியத்தையே
திரும்பவும் சொன்னார். முகம்மது நபி “நான் எதை
ஒப்பிக்க” என்று கேட்டபொழுது ஜிப்ரீல் “எல்லா
வற்றையும் படைக்கின்ற ஆண்டவன் பெயரால் ஒப்
பிப்பாயாக. ஆண்டவன் மனிதனை ஒரு துளி இரத்தத்
திலிருந்து உண்டுபண்ணியிருக்கிறான். அவன் பெய
ரால் ஒப்பிப்பாயாக. மனிதனுக்குத் தெரியாத விஷ
யங்களை எல்லாம் ஆண்டவன் தெரியும்படியாகக் கற்
பிக்கிறான்” என்று சொன்னார். முகம்மது நபி அதைத்
திருப்பி ஒப்பித்தார். அந்த வாக்கியங்கள் அவரு
டைய மனதில் பதிந்துவிடவே ஜிப்ரீல் என்பவர்
மறைந்து விட்டார். முகம்மது நபி ஒப்புவிக்கச்
சொன்னவற்றை சொல்லிக்கொண்டே வெளியே

வந்தபொழுது வானத்திலே முன் கேட்டவிதமாகவே சப்தம் கேட்க, தலையை நிமிர்த்தி உயரப்பார்த்த பொழுது, தான் முன்னே கண்ட ஜீப்ரீல் தோற்ற மளித்துத் தன்னைக் கூப்பிடுவதைக் கண்டார். எந்தத் திக்கை அவர் பார்த்தாலும் அங்கெல்லாம் அந்தத் தோற்றத்தையே கண்டார். அந்தச் சப்தத்தையே கேட்டார். இதுவும் இதுபோன்ற ஜீப்ரீல் என்ற தேவதூதரின் பல வித அறிவிப்புகளே இஸ்லாமிய மதம் உண்டாவதற்கும் இஸ்லாமிய வேதமாகிய 'குரான்' தோன்றுவதற்கும் அஸ்திவாரமாகவும் ஆதாரமாகவும் இருந்தன.

இந்துக்கள் தொன்று தொட்டு சந்தியாவந்தன காலங்களில் ஆண்டவனுக்கும் தேவர்களுக்கும் ரிஷிகளுக்கும் இறந்துபோன பிதூர்க்களுக்கும் பிரியம் உண்டாகும் பொருட்டு தர்ப்பணம் பண்ணுவதும், இறந்தவர்களுடைய திதியை அனுசரித்து ஒவ்வொரு மாதமும் 'மாச மாசிகம்' என்று சொல்லப்படுகின்ற மாதச் சிரார்த்தமும் வருஷமுடிவில் வருகின்ற திதியில் 'வருஷாப்திகம்' என்று சொல்லப்படுகின்ற வருஷ சிரார்த்தமும் சிரத்தையோடு செய்வித்து வருவது யாவரும் அறிந்ததே. அப்படிச் செய்வதினால் இறந்தவர்கள் திருப்தியடைந்து அவ்விதம் நன்றி காட்டி வருகின்ற சந்ததியார்களை, ஆசீர்வதிக்கிறார்களென்றும், அதனால் அந்தச் சந்ததிசிறப்புறுவதாகவும் தெரிய வருகிறது. அதே சமயத்தில் இறந்தவர்களை நினைத்துச் செய்கின்ற பூஜை, வழிபாடு, தானங்கள், தருமங்கள்

மூதலிய நற்செய்கைகளெல்லாம் இறந்தவர்களை மேல் நிலைகளுக்குச் செல்லும்படியாக உதவுகின்றன என்றும் அறிகின்றோம். இறந்தவர்களில் சிலர் தன் குடும்பத்திலுள்ள சிலருடைய கனவில் வந்து தங்களுக்கு 'வேண்டியவற்றைக் கேட்கின்றதும், அவர்களைத் திருப்தி செய்யாவிட்டால் அந்த வருத்தத்தினால் குடும்பத்தில் ஏதாவது தொந்தரவுகளை உண்டாக்குகிறது உண்டு. குடும்பத்திலே கல்யாண காரியங்கள் வரும் பொழுது இறந்துபோன கன்னிப் பெண்களுக்கு ஆடை ஆபரணங்கள் உணவு வகைகள் எல்லாம் படைத்து "சுமங்கலிப் பிரார்த்தனை" "பூவாடைக்காரி பூஜை" "கன்னிக்குப் படைத்தல்" அல்லது "படைப்புப் படைத்தல்" என்று வழங்கப்பெறுகின்ற சடங்கைச் செய்து முடிக்கின்ற சம்பிரதாயம் இன்றும் நடைபெற்று வருவதற்கு அதுவே காரணமாகும். இறந்தவர்களுக்கு வணக்கம் செலுத்துவதும் வழிபாடு செய்வதும், மூத்தோர்களுக்கு வணக்கம் செலுத்துவதும், வழிபாடு செய்வதும் இவ்வித காரணங்களால் வந்ததே ஆகும்.

இவ்வித பழக்கம் உலகத்திலுள்ள எல்லா தேசங்களிலும், எல்லா மதத்தாராலும் அவரவர்களுடைய சம்பிரதாயப்படி நடைமுறையில் இன்றும் இருந்து வருகின்றது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. எனிப்தியர், ஆப்ரிக்கர், அமெரிக்கர், ஐரோப்பியர், ருஷியர், சீனர், ஜப்பானியர், பாரசீகர், பெளத்த மதத்தினர், கிறிஸ்தவ மதத்தினர், இஸ்லாமிய மதத்

தினர் ஆகிய எல்லோருமே இது சம்பந்தமாக வெவ்வேறு வகையான அபிப்பிராயங்களையும், பழக்கவழக்கங்களையும் கொண்டிருக்கின்றனர். ஒவ்வொரு மதமும், மேல் உலகங்களில் உள்ளவர்களால் இங்குள்ள மக்களில் பக்குவமுள்ளவர்கள் மூலமாக அறிவிக்கப்பட்டே உற்பத்தியாயிருக்கின்றது என்பது முன்னரே சொல்லியிருக்கிறோம். ஏனைய மதங்களெல்லாம் இவ்வுலகத்தில் பக்குவமுள்ள ஒவ்வொருவர் மூலமாக வந்திருக்க, இந்து மதமானது பக்குவமுள்ள பலர் மூலமாக, வெவ்வேறு காலங்களில் அறிவிக்கப்பெற்று வந்திருப்பதினாலேயே, அதில் உலகத்திலுள்ள எல்லா மதங்களின் கோட்பாடுகளும், அவற்றில் சொல்லாதனவும் விரிந்து அமைந்து கிடக்கின்றன.

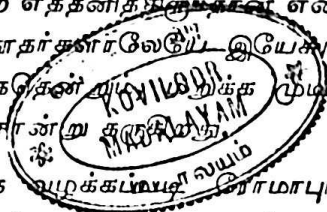
எகிப்து தேசத்தில் நம்முடைய ஸ்தூல உடம்பின் சாயல்போன்ற இன்னொரு உடம்பு உண்டு என்றும், இந்த சடலம் அழியாதிருக்கும்வரை ஆவி உடல் அழியாதிருக்குமென்றும் கருதி, இறந்த பின்னும் சடலம் கெட்டுப் போகாவண்ணம் இருக்கக் கூடிய முறைகளைக் கையாண்டு (Mummifying) அதற்கென்று இடங்கள் கட்டி பத்திரப்படுத்தி வைத்திருந்தார்கள். (Chaldeans) சாஸ்டீன்ஸ்களும் பாபிலோனியர்களும் (Babyloneans) அதேவிதமாகக் கருதியே மரணத்தின் பின் உள்ள உடம்பை சுட்டுவிடாமல் புதைத்துக் கல்லறைகள் கட்டிவந்தார்கள். அவ்விதப் பழக்கமே பின் வந்த கிறிஸ்தவர்களாலும் இஸ்லாமியர்களாலும் கைக்கொள்ளப்பட்டு வந்திருக்கிறதென்று தெரிகிறது.

அப்படிப் பாதுகாக்கப்பட்டு வந்தால்தான் எழுப்பப் படுவதாக சொல்லப்பெறுகின்ற நாளிலே உடம்பில் உயிர் சேர்க்கப்பெறுமென்று; கருதப்பட்டிருக்கிறது போலும். உண்மையில் ஸ்தூல உடம்பு வளருவதற்கு ஆதாரமாக அவ்வுடம்பினுள்ளே இருக்கிற ஆவியுடல் (சொப்பனத்தில் தொழிற்படுகின்ற சூக்கும் சரீரம்) இவ்வுலகிலுள்ள ஐம்பூதங்களாலும் அழிக்கப்படாத தாகையால், அந்த ஆவியுடல், உயிர், மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் முதலியவற்றோடு ஸ்தூல உடலி லிருந்து பிரிந்துவிடுவதே இறப்பு அல்லது மரணம் ஆகின்றது. மரணத்தின் பின் எப்படி முட்டையை விட்டு வந்த பறவையும் சட்டையைக் கழற்றிவந்த பாம்பும் திரும்பவும் அந்த முட்டையிலோ சட்டை யிலோ பிரவேசிக்க முடிகின்றதும் இல்லை, பிரவேசிப் பதுமில்லையோ, அதே போல ஸ்தூல உடம்பாகிய கட்டையைவிட்டு வெளியே போன ஆவியுடல் அது தங்கியிருந்த ஸ்தூல உடலைச் சேரவும் முடியாது; சேரவேண்டிய அவசியமும் கிடையாது. பறவையின் முட்டையும், பாம்பின் சட்டையும் பூமியில் கிடந்து எப்படி அழிந்துபோகின்றனவோ அதுபோலவே மனிதரின் ஸ்தூல உடம்பும் மரணத்திற்குப் பிறகு, எரிக்கப்பட்டு அழிந்து தீரவேண்டும் அல்லது புதைக் கப்பட்டு மண்ணோடு மண்ணாய்ப் போகவேண்டும் அல்லது வேறு பிராணிகளுக்கு இறையாகி அவற்றின் வயிற்றில் சேர்ந்து செமிக்கப்பெற்று அழிந்து தீர வேண்டும். இது யாவரும் அறிந்த விஷயமே. சரீரங்

களைப் புதைக்கின்ற பழக்கவழக்கமுள்ள மேல் நாட்டிலும் இப்பொழுது பல மேதானிகள் அதற்குத் தேவைப்படுகின்ற நிலத்தின் விஸ்தீரணத்தையும் அவை பூமிக்குள் செமிப்பதினால் வருகின்ற அசுத்தத்தையும், கேடுகளையும் ஆராய்ந்து சடலங்களைச் சுட்டெரிப்பதே சுகாதாரத்திலும், இடம்பொருள் முதலியவற்றின் சிக்கனத்திலும் சாலச் சிறந்ததென்று கண்டு அவ்விதம் கையாண்டும் வருகின்றார்கள்.

சுமார் 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன் ரோமாபுரியை ஆண்டுவந்த அரசர்களின் மந்திரிமார்கள் பின்னால் நடக்கப்போகும் காரியங்களை ஆவி உலகத்தோடு தொடர்புகொண்டு அறிந்தார்களென்றும், சோதிடத்தின் உதவி கொண்டும், ஆவி உலகத்தின் தொடர்பைக்கொண்டும், மந்திரிக்கழகு வரும் பொருளுரைத்தல் என்ற நியதியைக் காப்பாற்றி வந்தார்கள் என்றும் சரித்திரங்கள் கூறுகின்றன. அக்காலங்களில் வாழ்ந்துவந்த அரசர்கள் தனக்குப் பின்னாலே என்ன பெயருடைய அரசன் பட்டத்துக்கு வருவானென்று மந்திரிகள் மூலமாக அறிந்து, அந்தப் பெயருடைய குழந்தைகள் எங்கெங்கு பிறந்திருந்தாலும் அந்தக் குழந்தைகளை எல்லாம் ஈவு இரக்கமின்றி ஒற்றர்களைக் கொண்டு அறிந்து அவர்களைக் கொன்றுவிடுவது வழக்கமாக இருந்திருக்கிறது. அவ்வித பழக்கத்தினாலேயே ஏசுநாதர் பிறந்த விபரத்தை அறிந்த ஹெரோட் என்ற பெயருடைய அரசன், அவர் எங்கு பிறந்திருக்கிறார் என்பதை அறிந்துவர சில மேதாவி

களை அனுப்பிவைத்தான் என்றும், இயேசுநாதரைக் கொன்றுவிடுவதென்றே எத்தனித்திருந்தான் என்றும் ஆவி உலகத்திலுள்ள தூதர்கள்மேலே இயேசுநாதர் உயிர்தப்பி வாழ முடிந்ததென்பதற்கு முடியாத படி பைபிள் (Bible) சான்று தருகிறது.

அக்காலத்திலிருந்த வழக்கப்படி ரோமாபுரியை ஆண்டு வந்த அரசன் ஒருவன் தன்னுடைய மந்திரிமார்களிடம் அடுத்த பட்டத்திற்கு எந்தப் பெயருடையவர் வருவாரென்று கேட்ட பொழுது மந்திரிமார்கள் (Theodosius) தியோடோசிஸ் என்ற பெயருடையவர் அரசராக வருவார் என்று சொன்னார்கள். அவ்வரசனும் அவர்கள் எந்த முறையில் பின் வரக்கூடியதை முன்னதாக அறியமுடிகிறதென்று தெரிய ஆசைப்பட்டதோடு தானும் அந்தப் பெயரை சரிபார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கருதி மந்திரிமார்களிடத்தில் அடுத்த பட்டத்திற்கு (Theodosius) தியோடோசிஸ் என்ற பெயருடையவன்தான் வருவான் என்பது உங்களுக்கு எப்படித் தெரியவந்தது என்று கேட்டான். அவர்கள் அந்த ரகசியத்தைச் சொல்லிக்கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அப்பொழுது அவ்வரசன் மந்திரிமார்களை எல்லாம் துன்புறுத்தி உண்மையைச் சொன்னாலன்றி விடப்போவதில்லை என்று பொறுக்க முடியாதபடி இம்சிக்க ஆரம்பித்துவிட்டான். அதைத் தாங்க முடியாத ஒரு மந்திரி அரசனுக்கு உண்மையைச் சொல்லிவிடுகிறேன் என்று சொல்லித் தான்

மேலுலகத்திலுள்ள தேவதூதர்களோடு பேசுகின்ற முறையை அரசனுக்குக் காட்டிக் கொடுத்துவிட்டார். அந்த முறையை அரசன் கையாண்டு, வரப்போகின்ற அரசனின் பெயர் (Theodosius) தியோடோசிஸ் என்பதை நிச்சயித்துக்கொண்டு தன் தேசத்திலுள்ள அந்தப் பெயர் தாங்கியவர்களை யெல்லாம் கொன்று விட்டான். பல வருடங்கள் கழிந்து அன்னிய தேசத்திலிருந்து படையெடுப்பு ஏற்பட்டு அதன் முடிவில் (Theodosius) என்ற பெயருடைய ஒருவனே அரசனானான் என்று ரோமாபுரி சரித்திரம் கூறுகின்றது.

ஆகவே உலகத்தோடு தொடர்பு கொள்வதினாலேயே அவ்விதக் கொலைகள் ஏற்பட்டன என்று அரசனுடைய கொடுங்கோன்மையைப் பழிப்பதற்குப் பதிலாக ஆகவே உலகத்தின் தொடர்பு பழிப்புக்கு இடமானது என்று ஒருசாரார் தவறாகக் கருதுகின்றனர். முக்கியமாக கிறிஸ்தவர்கள் இறந்தவர்களோடு தொடர்பு வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்பதாக அறிகிறோம். அதற்கு மூலகாரணம் ரோமாபுரியிலுள்ள கிறிஸ்தவ தலைமைக் கோயில் அதிகாரிகள் அவர்களுடைய கொள்கைக்கு மாறுபட்ட எந்த உண்மையும் உலகத்தில் பரவக்கூடாது என்று தடை உத்தரவுகள் பிறப்பித்ததும், உண்மைகளைக் கண்டுபிடித்த மேதாவினைத் துன்புறுத்திக் கொலை செய்ததுமே யாகும்.

கிறிஸ்தவ மதத்தைச் சேர்ந்த (Copernicus) கோபர்னிகஸ் என்பவர் 1543ம் வருடத்தில் சூரியன்

உலகத்தைச் சுற்றவில்லை. உலகமும் மற்ற கிரகங்களுந்தான் சூரியனைச் சுற்றிவருகிறது என்று முதன் முறையாக மேல் நாட்டில் கண்டுபிடித்தார். (Galileo) கலீலியோ என்ற வான சாஸ்திரி தூர திருஷ்டிக் கண்ணாடியைக் கண்டுபிடித்து (Telescope) சாதாரணக் கண்களால் காணமுடியாத நக்சத்திரங்களின் நிலைகளையும் இதர கிரகங்களின் நிலைகளையும் காண முடியும் என்று கண்டுபிடித்தார். அவரையும் மேற் சொன்ன அதிகாரிகள் கொன்றுவிட்டார்கள். (Bruno) புருளோ என்ற மேதாவி இந்த உலகம் சம தளமாகயில்லை, உருண்டையாக இருக்கிறது என்பதைக் கண்டுபிடித்துச் சொன்ன காரணத்தினால் அவரை ஏழு வருடகாலம் இருட்டறையில் அடைத்து வைத்ததுக் கடைசியாகச் சுட்டெரித்துக் கொன்று விட்டார்கள். அவரை அடைத்து வைத்திருந்த இருட்டறை இப்பொழுது ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் சென்று போற்றுகின்ற புனித இடமாக மாறியிருக்கிறது.

இந்தவிதமாகத் தங்களுடைய கொள்கைக்கு மாறாக என்ன உண்மை கண்டுபிடிக்கப்பட்டாலும் அதைப் பலவிதத்தாலும் மறுப்பதும் அவற்றைக் கண்டுபிடித்தவர்களைத் துன்புறுத்திக் கொல்லுவதும் இயல்பாக யிருந்துவந்திருக்கிறது. இன்றும் கிறிஸ்தவர்கள் இறந்த பிற்பாடு, இயேசுநாதரை நம்பினாலன்றி, உயிரும் உடலும் சேர்க்கப்படமாட்டாது,

நற்கதி அடைய முடியாது, அவரை நம்பாதவர்களெல்லாம் மீளா நாகத்தில் கிடந்து துன்புறுவார்கள் என்று நம்பிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதனால் இறந்தவர்கள் யாராயிருந்தாலும் எந்தக் கொள்கையுடையவராயிருந்தாலும், எந்த தேசத்தவராயிருந்தாலும், எந்தப் பாஷையாளராயிருந்தாலும், அவரவர்களுடைய ஆவி உடலோடு (கனவில் தொழிற்படுகின்ற உடலோடு) வசித்து வருகிறார்கள். அவர்களோடு நாம் பேச முடியும். அவர்கள் நம்மீது அன்புடையவர்களாகவும், பற்றுடையவர்களாகவும், இறந்தபின் இருக்கின்ற நிலைகளைப்பற்றி நமக்கு அறிவிக்க மிகுந்த ஆவலுடையவர்களாகயிருப்பதாகவும், தெரிவிக்கிறார்கள் என்ற உண்மைகளை மேல் நாட்டு விஞ்ஞானிகளெல்லாம் (scientific) அறிவியல் முறையில் சோதனை செய்து நிர்ணயித்த பிறகும் கிறிஸ்தவர்களில் பலர் எதிர்த்து அவைகளெல்லாம் (Satan) சயித்தானுடைய வேலைகள் என்றும், இறந்தவர்களுக்கு உடலும் கிடையாது அறிவும் கிடையாது என்றும் வாதித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இயேசுநாதர் பிறப்பதற்கு முன்னிருந்த (Socrates) சாக்கிரட்டீஸ் என்ற தத்துவஞானி சொல்லுவதைக் கவனியுங்கள். “ஆவி ரூபத்தில் உள்ளவர்கள் எல்லா இடங்களிலும் இருக்கின்றனர். மனிதர்களோடு தொடர்புவைத்து அறிவிக்க வேண்டியதை அறிவித்து வருகிறார்கள். நாம் செய்வதையெல்லாம் அறிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். நாம் சொல்

வதை யெல்லாம் கேட்டும்கொண்டிருக்கிறார்கள். மனத்திலே நினைப்பதையும் தெரியக்கூடியவர்களாயிருக்கிறார்கள்.”

கிரீக் தேசத்தின் சிறந்த மேதாவியாகிய (Plato) பிளாட்டோ என்பவர் கடவுளுக்கும் மனிதர்களுக்கும் இடையில் இறந்தவர்கள் ஆவி ரூபத்தில் நம்முடைய கண்களுக்குத் தெரியாமலும், நாம் எண்ணுவதையும் பேசுவதையும் செய்வதையும் தெரிந்துகொள்ளக் கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார். கிரீக் தேசத்திலிருந்த (Epimemides) எபிமிமைட்ஸ் என்பவர் இறந்துபோனவர்களோடு வெகுகாலமாக தொடர்புகொண்டு பேசி வந்திருக்கிறார் என்று சொல்லப்படுகின்றது. கிரீக் தேசத்திலிருந்து ரோம் தேசத்திற்கு அது பரவியதாகவும் ரோம் தேசத்திலுள்ள (Podalirius) பொடலீரியஸ் (Sibyls) சிபைல்ஸ் ஆகியோர் மருந்தில்லாமல் வியாதிகளைக் குணப்படுத்தவும் பின்னால் வரக்கூடிய காரியங்களை முன்னால் அறிந்து சொல்லவும் வல்லவர்களாக இருந்ததாகச் சொல்லப்படுகின்றது. ரோம் தேசத்திலுள்ள பட்டாளத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தாங்கள் சண்டையில் வெற்றி பெறுவதற்கு அவரவர்களுடைய இறந்து போன தந்தையாருடைய ஆசியை விரும்பிப் பிரார்த்தித்து வந்ததாகவும் சொல்லப்படுகின்றது.

பகலிலே இந்த ஸ்தூல உடலை தொழிற்படுத்துவதும், காண முடியாத உயிருக்கும் காணப்படுகின்ற ஸ்தூல உடலுக்கும் இடையே நின்று இயங்குவதும்,

கனவிலே ஸ்தூல உடலில் உள்ளே எய்யிருந்து தொழிற்படுவதும், மரணத்தின் பின் ஸ்தூல உடலில் பிணைப்பு நீங்கித் தனித்துத் தொழிற்படுவதுமான ஆவிகளின் செயல்களையும் தொடர்பையும் சயித்தானுடைய செயல்களும் தொடர்புகளும் என்று கிறிஸ்தவ அன்பர்கள் கருதுவது உண்மைக்கு எவ்வளவு முரண்பாடு என்பதைச் சிந்தித்துப் பாருங்கள். இறந்தவர்கள் நம்மோடு பேசுவதும் தொடர்புகொள்வதும் சயித்தானுடைய வேலையாக இருக்குமானால், ஸ்தூல உடலோடு கூடிய தாய் தந்தையர் பிள்ளைகளோடு பேசுவதும், பிள்ளைகள் பெற்றோருடன் பேசுவதும் உற்றார் உறவினரோடு பேசுவதும் மற்றும் ஸ்தூல உடல்கொண்டு நடக்கின்ற காரியங்கள் அத்தனையும் சயித்தானுடைய வேலையாக முடிந்து மக்களுடைய அறிவுக்கும் அன்புக்கும் இடமில்லாமற் போய்விடுமல்லவா? கண்ணுக்குத் தெரியாத உயிரானது ஆவி உடலை இயக்கஆவி உடல் ஸ்தூல உடலை இயக்குகின்றது என்பதை முன்னரே விளக்கி யிருப்பதால் ஆவி உடலின் செயற்பாடு அந்தந்த உடலிலுள்ள ஜீவான்மாவின் தொழிற்பாடாகக் கருதவேண்டுமே தவிர, அதைச் சயித்தானுடைய வேலையாக கருதுவது கூருதி, யுத்தி, 'அனுபவம் ஆகிய மூன்றுக்கும் பொருந்தாத விவாதமாகு மென்பது தெளிவாகும்.

இனி, மேல் நாட்டில் விஞ்ஞான முறையில் இப்பொழுது கையாளப்பட்டு வருகிற ஆவி உலகத் தொடர்பு எப்படி ஆரம்பமாயிற்று என்பதைக்

கவனிப்போம். 1848-ம் வருடத்தில் அமெரிக்கா தேசத்தில் (Buffalo) பப்பல்லோ என்ற இடத்திலிருந்து தென்மேற்கே நார்பது மைல் தூரத்திலுள்ள “லிலி டேல்” என்ற ஒரு சிறு கிராமம் இருக்கிறது. அதில் (Fox) பாக்ஸ் என்ற பெயருடைய ஒரு குடியானவன் ஒரு சிறு வீட்டில் குடியிருந்து வந்தான். அவனுக்கு இரண்டு பெண் குழந்தைகள் இருந்தனர். இருவர்களில் (Cate fox) கேட்பாக்ஸ் என்பவள் முக்கியமானவள். அவ்விருவரையும் (Fox Sisters) பாக்ஸ் சகோதரிகள் என்று எல்லோரும் அழைத்து வந்தார்கள். அவர்கள் இருவருக்கும் இறந்தவர்களோடு தொடர்புகொள்ளுகின்ற ஆற்றல் (Medium ship) இருந்திருக்கிறது. அதனால் அந்த வீட்டில் முன்னர் கொலையுண்ட தலைச்சுமை வியாபாரியினுடைய வரலாறுகள் அரசாங்கத்தாரால் கண்டு பிடிக்க முடியாமல் இருந்திருக்க, கொலையுண்டவனுடைய ஆவி “பாக்ஸ்” சகோதரிகள் மூலமாகத் தன்னுடைய ஸ்தூல உடம்பு எப்படிக்கொல்லப்பட்டதென்றும் எங்கே புதைக்கப்பட்டதென்றும் அறிவிக்கப்படவே, அந்த நிகழ்ச்சி, அமெரிக்காவில், இறந்தவர்கள் ஆவி உடலோடு இருந்து நம்மோடு தொடர்பு வைத்துக்கொள்ள முடிகின்றதென்பதை அறியவும் ஆச்சரியப்படவும் செய்தது. அந்த ஆச்சரியத்திற்கு முக்கிய காரணம் கிறிஸ்தவர்களிடையே இறந்தவர்களுக்கு அறியும் செயலும் கிடையவே கிடையாது என்ற பிடிவாதமான கொள்கையே

யாகும். அதன் பிறகு “பாக்ஸ்” சகோதரிகள் என்பவர்களின் துணைகொண்டு இறந்தவர்களோடு பேசத் தொடங்கி அவர்கள் கையாண்ட முறைப்படி அமெரிக்காவில் பலப் பல இடங்களில் இறந்தவர்களோடு பேச ஆரம்பித்தார்கள். புதிதாக ஏதாவது ஒன்று தோன்றமானால் அதைப் பின்பற்றுகிறவர்களும், முன்னைய கொள்கைக்கு விரோதமென்று கருதுகின்றவர்கள் குறைசூறி விரோதிப்பதும் இயல்பாகும். அமெரிக்காவில் இது காட்டுத் தீ போல் பரவி 5-ல் 2-பாகம் இதைச் சோதிக்கத் தொடங்கியது. அப்படித் தொடர்புகொண்டவர்களெல்லாம் இறந்தவர்கள் மனித நிலைக்கு மேம்பட்ட தெய்வீக நிலையை அடைந்துவிட்டதாக ஒரு தப்பான எண்ணங்கொண்டு தனக்கு ஆண் குழந்தை பிறக்குமா? பெண் குழந்தை பிறக்குமா? எப்போது கல்யாணமாகும்? யார் மாப் பிள்ளையாக வருவார்? யார் பெண்ணாக வருவாள்? தனக்கு உத்தியோகம் உயருமா? சம்பளம் உயருமா? புதையல் கிடைக்குமா? என்றெல்லாம் கேட்டு அவற்றிற்குச் சரியான விடைகள் வராதபொழுது அவரும் பிக்கைகொண்டு கைவிட்டவர்களும், சரியான விடைகள் கிடைக்கப்பெற்றவர்கள் அதைப்போற்றிப் புகழவும் செய்தார்கள். கற்றறிந்த மேதாவிகளும் அதனுடைய உண்மை தெரிய வேண்டுமென்று ஆராய்ந்து உண்மை யென்று கண்டவர்கள் சஞ்சிகைகள் மூலமாகவும் வெளியிட்டார்கள். அவற்றுள் அமெரிக்காவில் (The Spirit Messenger) ஸ்பிரிட் மெசன்ஜர் (The

spiritual telegraph) ஸ்பிரிச்சுவல் டெலிகிராப் இரண்டும் முக்கியமானவை. 1852-ம் வருடத்தில் (Hayden) ஹேடன் என்ற பெண்மணி அமெரிக்காவிலுள்ள (Boston) போஸ்டன் நகரத்தில் இறந்தவர்களுடன் பேசுவதில் பிரபல்யமாகவிருந்து இங்கிலாந்துக்கு வந்துசேர்ந்தாள். இங்கிலாந்தில் (Robert Owen) ராபர்ட் ஓவன் என்ற மேதாவியை ஆவிகளுடன் பேசலாமென்பதை ஒப்புக்கொள்ளும்படியாக அவள் செய்தாள். அதன் விளைவாகப் பல பிரமுகர்களும் அந்த ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டு முதன் முதலாக இங்கிலாந்தில் (The Yorkshire spiritual telegraph) யார்க்ஷயர் ஸ்பிரிச்சுவல் டெலிகிராப் என்ற பத்திரிகை தொடங்கப்பெற்றது. அதன் பின் பல சஞ்சிகைகள் வெளிவந்தபோதிலும் (The two worlds) இரண்டு உலகங்கள் என்ற சஞ்சிகையும் (The light) "திலைட்" என்ற சஞ்சிகையும் இங்கிலாந்தில் ஆவி உலக ஆராய்ச்சியை மிகவும் பிரபலமடைய வேலை செய்தவையாகும். இறந்தவர்களோடு பேசுவதற்கு ஆண்களை விடப் பெண்களுடைய உடல் நிலை ஏற்றதாக அமைந்திருப்பதால் இறந்தவர்களோடு பேசுவதில் ஆண்களை விடப் பெண்களே அதிகமாக முன்வந்தார்கள். இறந்தவர்களோடு பேசுகிற ஆற்றல்பெற்ற பெண்மணிகளில் (Margery) மார்கெரி என்பவளும், ஆண்களில் (D. D. Home) டி. டி. ஹோம் என்பவரும் மிகவும் பெயர்பெற்றவர்கள். ரேடியோ பெட்டியில் இன்ன இன்ன ஊரை இன்ன இன்ன மீட்டரில் எடுக்கலாம்

என்று காட்டுகின்ற மீட்டர் கருவியைக் கண்டுபிடித்த விஞ்ஞானத்தில் தலைசிறந்த (Sir William crooks) சர் வில்லியம் குரூக்ஸ் என்பவரும் (Lord Lingsay) லார்டு லிங்சே என்பவரும் இறந்தவர்களோடு பேசுகின்ற உண்மையையும் இறந்தவர்கள் இருக்கின்ற அபூர்வமான நிலையையும் மேலே சொன்ன டி. டி. ஹோம் என்பவர் மூலமாகவே சோதித்துப்பார்த்து அதன் உண்மையை இலண்டன்மா நகரத்தில் வெளியிட்டார்கள். சர் வில்லியம் குரூக்ஸ் என்பவர் ஆவி உடம்பு உள்ளவர்களுக்கு அபூர்வமான ஆற்றல் உண்டு என்பதை ஒத்துக்கொள்வதற்கு முன்னதாகக் காற்று உள்ளே புகாவண்ணம் ஒரு கண்ணாடி அலமாரியைச் செய்கித்து அதற்குள்ளே ஒரு தராசுவைத்து அதில் உள்ள தட்டுகளில் ஒன்றை இவ்வளவு தூரம் கீழே போகும்படியாக அழுங்கும்படி செய்ய வேண்டுமென்று ஆவியைக் கேட்க, அந்த ஆவி அவர் சொன்ன தட்டு அவர் சொன்னதுக்கும் மேலதிகமாகக் கீழே உள்ள தளத்தில் மோதும்படியாகச் செய்வித்ததைக் கண்ட பிறகே அவர் ஒத்துக்கொண்டதாக அவர் எழுதிய புத்தகத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

1869-ம் வருடத்திலே சர் வில்லியம் குரூக்ஸ் போன்ற பல விஞ்ஞானிகள் சேர்ந்து (The London dialectical society) என்ற சங்கத்தின் மூலமாக இறந்தவர்கள் ஆவி ரூபத்தில் இருக்கிறார்களென்றும், இவ்வுலகத்தாரோடு அன்பு செலுத்துகிறார்களென்றும், நல்ல அறிவோடு புத்திக் கூர்மையுள்ளவர்களாக

இருக்கிறார்களென்றும், அவர்களோடு தொடர்பு வைத்து அங்குள்ள நிலவரங்களை எல்லாம் அறிய முடிகிறதென்றும் வெளிப்படுத்தினார்கள். -அவ்விதம் வெளிப்படுத்தினவுடனே அப்பொழுது உள்ள டைம்ஸ் பத்திரிகை (The Pallmall gazette) பால்மால் கெஜெட் (The conservative standard) கன்செர்வேடிவ் ஸ்டாண்டர்டு, (The morning Post) மாநிங் போஸ்ட் முதலிய எல்லாப் பத்திரிகைகளும் ஒரே முகமாக எதிர்த்து “அதெல்லாம் பெரிய ஏமாற்று என்றும், எண்ணமுடியாத புளுகுக ளென்றும், முட்டாள் தனமென்றும், கண்கட்டி வித்தையென்றும், பைத்தியக்காரத்தன மென்றும் அதில் ஈடுபட்டவர்களை யெல்லாம் பைத்தியக்கார ஆஸ்பத்திரிக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்றும்” தலையங்கங்கள் எழுதி வெளியிட்டார்கள். இதற்கெல்லாம் முக்கியகாரணம் இறந்தவர்களுக்கு அறிவும் செயலும் கிடையாது என்று கொண்டிருந்த விபரீதமான கொள்கையேயாகும். அப்படியிருந்தும் மேலேசொன்ன சங்கத்தின் விடாமுயற்சியாலும் (Sir William Crooks) சர்வில்லியம் குரூக்ஸ் போன்ற விஞ்ஞானிகள் உண்மை என்று நிரூபித்த காரணங்களாலும் ஆவி உலகத்தொடர்பு மங்கிவிடாமல் அறிவாளிகளிடத்தில் நாளுக்குநாள் பரவி வந்து 1882ம் வருடத்தில் ஆவி உலக ஆராய்ச்சி உண்மையான தென்றும், மதிப்பிற்குரிய தென்றும், ஏற்பட்டு (Society for Psychical Research)

மனோதத்துவ ஆராய்ச்சி சங்கம் என்ற ஒரு பெரிய பெயர்பெற்ற சங்கம் தோன்றலாயிற்று. சுருக்கெழுத்தில் அதை S. P. R. என்று சொல்லுவார்கள். அது முதல் ஆவி உலக ஆராய்ச்சி உலகிலுள்ள விஞ்ஞான ஆராய்ச்சிகளில் ஒன்றாக கருதப்பட்டு வரலாயிற்று. S. P. R. சங்கத்திற்கு முதல் தலைவர் (Professor Henry Sidgwick) புரொபசர் ஹென்றி சிட்ஜ்விக் என்பவராவார். அறிவியல் ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்ட பலர் ஆவி உலக ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டார்கள். இறந்தவர்கள் சாதாரணக் கண்களுக்குத் தெரியாமல் இருந்துகொண்டு நம்மீது அன்புடையவர்களாகவும், பற்றுடையவர்களாகவும், நம்மோடு தொடர்புடையவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள் என்று நிரூபிக்கப்படவே, அந்த நிரூபணம் கடவுள் இல்லை என்று சொல்லுகிறவர்களை யெல்லாம் திகைக்கும் படியாகவும், கண்ணுக்குத் தெரியாத காரணத்தினால் கடவுள் இல்லை என்று சொல்லுவது கூடாது என்றும் சிந்திக்கும்படி செய்துவிட்டது.

ஆவி உலகத் தொடர்பில் வெற்றி பெற்ற (William Eglinton) வில்லியம் எக்லிங்டன் என்பவர் தன்னுடைய புத்தகத்தில் கீழ்வருமாறு சொல்லியிருக்கிறார். “என்னுடைய தந்தையார் (Dr. Sexton) டாக்டர் செக்ஸ்டன் என்பவரால் ஆவி உலக விஷயமாகச் செய்யப்பட்ட பல சொற்பொழிவுகளைக் கேட்டுவந்து, அவர் சொன்னமுறைப்படி எங்களுடைய வீட்டில் இறந்தவர்களோடு பேசு

வதற்கு ஒரு கூட்டம் கூட்டினார். எட்டு நாட்கள் வரை பிரார்த்தனைகள் செய்தும், பைபிளிலுள்ள பாட்டுக்களைப்பாடியும் ஒரு பயனுமில்லாமல் போய் விட்டது. ஆவி உலகத்தொடர்பு ஒன்றும் ஏற்படாமல் இருந்தது. நான் அதையெல்லாம் பார்த்து விட்டு இது பெரிய பைத்தியக்காரத்தனம் என்று நினைத்து என் தந்தையாருடன் ஒன்றும் பேசாமல் ஒரு பலகையில் “இந்த அறையில் பைத்தியக்காரர்கள் கூடியிருக்கிறார்கள், அபாயகரமானவர்கள், விரைவில் ஆஸ்பத்திரிக்கு அனுப்பப்பட வேண்டியவர்கள்” என்று எழுதித் தொங்கவிட்டேன். அதைப் பார்த்த என் தந்தையார் கோபாவேசங்கொண்டு தன்னுடனே அந்த ஆராய்ச்சியில் ஒன்று ஈடுபடவேண்டும்; இல்லாவிடில் வீட்டை விட்டு வெளியே போக வேண்டும் என்று உத்தரவிட்டார். நானும் பயந்துபோய் அவர்களுடனே அந்த அறைக்குள் சென்று என்ன நடக்கின்றதென்று கவனித்துக் கொண்டிருந்தேன். உள்ளே சென்றதும் எனக்கு ஒரு விதமான உணர்ச்சி ஏற்பட்டு கேலி செய்துகொண்டிருந்த மனப்பான்மை மாறத் தொடங்கியது. கொஞ்ச நேரத்திலெல்லாம் நாங்கள் இறந்தவர்களோடு பேச ஆரம்பித்துவிட்டோம். கேட்ட கேள்விகளுக்கெல்லாம் புத்தி கூர்மையுள்ள பதில்கள் கிடைத்தன. சோதனை செய்வதற்காக கேட்ட கேள்விகளுக்கெல்லாம் திருப்திகரமான பதில்கள் கிடைத்தன. அங்குக் கூடியிருந்தவர்களெல்லாம் மிகவும் சந்தோஷப்பட்டார்கள். அன்று

சாயங்காலம் நாங்கள் பிரார்த்தனை செய்த பிற்பாடு என்னுடைய இறந்து போன தாயார் ஆஸிரோபத்தில் வந்து நாங்கள் நம்பும்படியாக அரைமணிநேரம் பல விஷயங்களைப் பற்றிச் சொன்னதுமே, நான் இதுவரை எவ்வளவு அறியாததனமாகப் பொறுப்பில்லாத முறையில் உண்மைக்கு மாறாக நடந்துவந்தேன் என்பதை உணரலானேன். இறந்தவர்கள் திரும்பவும் இந்தப் பூவுலகத்திற்கு வந்து அவர்கள் உயிரோடு இருக்கிற விபரமும், அவர்கள் நம்மீது அன்பு குறையாதவர்களாக இருந்து நமக்கு அநேக நற்புத்திகளைப் புகட்டுகிறார்கள் என்ற விவரமும் சந்தேக விபரீதமில்லாமல் தெரியவந்த உடனேயே, எனக்கு ஒரு மகிழ்ச்சியும் என்னுடைய உலகநடையில் ஒரு மாற்றமும் ஏற்படலாயிற்று. அது முதல் பல பல மணி நேரங்கள் நான் இறந்தவர்களோடு பேசி மகிழ்ந்திருக்கிறேன். இவ்விதமான நிகழ்ச்சிகள் ஆங்கிலப் புத்தகங்களிலிருந்து எழுதுவதானால் பல்லாயிரம் பக்கங்கள் எழுதலாம். பிறருடைய அனுபவமெல்லாம் தன்னுடைய அனுபவத்திற்கு வந்தாலன்றி ஒத்துக்கொள்ளக்கூடிய மனப்பான்மை சாதாரண மனிதர்களுக்கு ஏற்படமுடியாது என்பதை நன்கு உணர்வோம். ஆகையால் அவற்றை யெல்லாம் இங்கு விவரிக்க விரும்பவில்லை.

விஞ்ஞானிகளில் (Sir Oliver Lodge) சர் ஒலிவர் லாட்ஜ் எழுதிய (Reymond) ரெய்மாண்டு என்ற தலை அங்கப்புத்தகம், அவர் ஆகிய உலக ஆராய்ச்சியில் எவ்வளவு தீவிரமான ஆராய்ச்சி செய்திருந்தார் என்ப

தையும் இறந்துபோன தன்னுடைய மகன் ரெய்
மாண்டு என்பவன் அதற்கு எவ்வளவு துணைபுரிந்தான்
என்பதையும் விளக்குகின்றது. அறிவியல் மேதாவி
களில் (Sir Arthur Conan Doyle) சர் ஆர்தர்
கொனென்டாயில் என்பவர் ஆவி உலக ஆராய்ச்சி
யின் முன்னேற்றத்திற்குப் பாடுபட்டதுபோல வேரு
யாரும் அவ்வளவு தீவிரமாக ஆராய்ச்சி செய்யவில்லை
என்றே சொல்லலாம். எழுத்தாளர்களில் (W. D.
Stead) ஸ்டெட் என்பவர் ஆவி உலக ஆராய்ச்சியில்
ஈடுபட்டு, எதிர்ப்புக்களை யெல்லாம் கொஞ்சமும்
பொருட்படுத்தாது துணிகரமாக வேலைசெய்திருக்கிறார்.
அது போலவே (Horace-leaf) ஹோரேஸ்லீப் என்ப
வருடைய புத்தகங்கள் மக்களிடையே பெரியதோர்
கிளர்ச்சியை உண்டுபண்ண உதவியிருக்கின்றன.
பாதிரிமார்களில் (Rev. William Stainton Moses)
ரெவரெண்டு வில்லியம் ஸ்டெயின்டன் மோசஸ் என்ப
வர் எழுதிய (Sprit teachings) ஆவியின் போதனை
கள் என்ற புத்தகமும் (Rev. Mawrice Elliot)
ரெவெரெண்டு மாரைஸ் எல்லியெட் என்பவர் எழுதி
யிருக்கிற (Psychic powers of JesusChrist) ஏசு
நாதரின் மனோ தருமசக்திகள் என்ற புத்தகமும்
(Spiritualism in the old and new testaments)
பழைய புதிய ஏற்பாடுகளில் ஆவிகளின் இயக்கம்
என்ற புத்தகமும் எவ்வளவு பிடிவாதகுணமுள்ள
கிறிஸ்தவ அன்பர்களையும் ஆவி உலக ஆராய்ச்சியின்
உண்மையை ஒப்புக்கொள்ளச் செய்யக்கூடியவைக

ளாக அமைந்துள்ளன. இப்பொழுது உயிரோடு இருப்பவர்களில் (C. W. Lead-Beator) லெட் பீடர் என்பவர் இது சம்பந்தமாக பல புத்தகங்கள் வெளியிட்டிருக்கிறார். ஆகிய 'உலக ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்ட சங்கங்களும் வேதக்கோயில்களும் (United Kingdom) ஐக்கிய ராஜ்யம் என்ற இங்கிலாந்தில் 500-க்கு மேலும், Brazil பிரேசில் தேசத்தில் 170ம் (Belgium) பெல்ஜியம் தேசத்தில் 60ம் இன்னும் கூடா, கொலம்பியா, அமெரிக்கா, மெக்சிகோ, ஜெர்மனி, பிரான்சு, போர்ச்சுகல் முதலிய பல தேசங்களிலும் இருக்கின்றன.

இந்தியாவில் கல்கத்தா இராமகிருஷ்ண வேதாந்த மடத்தைச் சேர்ந்த சுவாமி அபேதானந்தா என்பவர் (Life beyond death) "மரணத்தின் பின்னுள்ள வாழ்க்கை" என்னும் விஷயமாக ஆராய்ச்சிப் புத்தகம் வெளியிட்டிருக்கிறார். பம்பாயில் (V. D. Rishi) வி. டி. ரிஷி என்பவர் இதுவிஷயமாக ஆராய்ச்சி செய்து மேல்நாடுகளுக்கும் சென்று பல சங்கங்களைக் கலந்து வந்திருக்கிறார். அவர் ("Spiritualism in India, theory & Practice") "இந்தியாவில் ஆவிவலக ஆராய்ச்சி விவரமும் அநுபவமும்" என்ற புத்தகத்தை எழுதியிருக்கிறார். கோயம்புத்தூரில் ("Spiritual healing centre") "ஆவிகளால் குணப்படுத்தும் நிலையம்" என்ற ஒரு சங்கம் நடைபெற்றுவருகிறது. இதைத்தவிர இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் அநேக குடும்பங்களில் இறந்த சுற்றத்தாரோடு

பேசுவருகிறார்கள்; அப்படிப்பட்டவர்களில் எமது பூர்வாஸ்ரம குடும்பமும் ஒன்று.

இறந்தவர்கள் புண்ணிய மேலீட்டினால் ஆவி உலகத்தில் எவ்வளவு மேலான நிலையில் இருக்கிறார்களோ, அதற்குத்தகுந்தபடி அவர்கள் அநேக அற்புதமான காரியங்களைச் செய்யவும், சொல்லவும் முடிகிறது. பாவம் செய்தவர்கள் ஆவி வுலகத்தில் பாவப்பகுதியாகிய இருட்பகுதியில் அடைக்கப்பட்டு அவர்கள் விருப்பம்போல் எங்கும் போகவாவது இங்கு இப்பூ வுலகில் நினைப்பவர்களிடம் வரவாவது முடியாதிருக்கிறார்கள். புண்ணியப்பகுதியாகிய அருட் பகுதியில் இருக்கக்கூடியவர்களே இங்குள்ள நிகழ்ச்சிகளைக் கண்காணித்துக்கொண்டும், இருட் பகுதியிலிருப்பவர்களுக்கு நல்லுபதேசங்கள் செய்துகொண்டும், வழிபாடுகள் செய்துகொண்டும் இருக்கிறார்கள். பலர் இறந்தவர்களுடன் பேசுகிற முறையைத் தெரிந்து உற்சாகத்துடனே பேச ஆரம்பிக்கிறார்கள். எல்லோருடைய உடம்புகளையும் ஆவி உடலோடு இருக்கின்ற இறந்தவர்கள் இயக்கமுடியாதிருக்கின்ற காரணத்தினால் கொஞ்சநேரம் அல்லது சிலமணிநேரங்கள் முயற்சி செய்துவிட்டு மறுமொழிக்குரிய அறிகுறிகள் வராததைக்கொண்டு நம்பிக்கையிழந்து விடுவதோடு, இறந்தவர்கள் பேசுகிறார்கள் என்பதெல்லாம் பொய்யான காரியம் என்று சொல்லவும் துணிந்துவிடுகிறார்கள். இன்னும் சிலர் பேச ஆரம்பித்து மறுமொழிவரக்கூடிய அறிகுறிகள் தென்பட்டு வார்த்தைகளும், வாக்கியங்

களும் சரியாக வராதசமயத்தில் மேற்கொண்டும் சலியாது முயற்சிசெய்வதை விட்டுப் பொறுமையை இழந்து இறந்தவர்களின் தொடர்பையும் கைவிட்டு விடுகிறார்கள். இறந்தவர்களுடன் தொடர்புவைத்துக் கொள்வதும், விண்ணவரை ஏவல் கொள்ளுவதும் சாமான்ய காரணங்களல்ல. அதனாலேயே இந்த உண்மை பரவவேண்டிய அளவு பரவாதிருக்கிறது.

சரியாகப் பேச்சு வருவதற்கு இப்பூவுலகத்திலுள்ளவர்களுடைய உடம்பு இறந்தவர்களுடைய ஆவி உடலால் பூரணமாக இயக்கும் தன்மையில் அமைந்திருக்கவேண்டும். அவ்விதத் தன்மை மக்களாய்ப் பிறந்த யாவருக்கும் முண்டு. ஆனால் அதில் ஒருவருக் கொருவர் ஏற்றத்தாழ்வு உண்டு. உதாரணமாக, ஆண்பாலரையும், பெண்பாலரையும். 13 வயதிலிருந்து 19 வயது வரை சுலபமாக இயக்கமுடிகின்றது என்று இறந்தவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். அந்த வயது உள்ளவர்களிலும் சிற்சில உடம்புகள் இயக்குவதற்குச் சுலபமாயிருப்பதாகவும், சிற்சில உடம்புகளை இயக்குவதற்குக் கொஞ்சம் சிரமமா யிருப்பதாகவும், இன்னும் சிலரை இயக்கவே முடியாமலிருப்பதாகவும் சொல்லுகிறார்கள். இறந்தவர்கள் சுலபமாக இயக்கும் தன்மையுடைய உடல்களைப் பெற்றவர்களுக்கு மார்க்கர் அல்லது வாயிலாளர் அல்லது தொடர்பு உண்டுபண்ணுகிறவர் என்று சொல்லுவார்கள். அவர்களை ஆங்கிலத்தில் ("Medium") "மீடியம்" என்று சொல்லுவார்கள்.

மேலே சொன்ன வயதுக்குட்பட்ட ஆண்களிலும், பெண்களிலும் யாரிடம் இறந்தவர்கள் சொப்பனத்தில் வந்து தங்களுக்கு இதுவேண்டும், அதுவேண்டும், என்று கேட்பதாகச் சொல்லுகிறார்களோ, அப்படிப்பட்டவர்களெல்லாம் பெரும்பாலும் நல்ல “மீடியம்” எனத் தெரியவருகிறது. வயது வந்தவர்களிலும் சிலர் நல்ல மீடியமாக இருக்கிறார்கள். இறந்தவர்களோடு பேசுவதற்கு நமக்கு அதிகப் பொறுமையும், அவர்களுடன் பேசவேண்டுமென்ற உண்மை ஆவலும், பக்தியும் வேண்டும். நாம் பேசுகின்ற இடம் தூய்மையுள்ளதாக இருத்தல் வேண்டும். நாமும் தூய்மையுடையவர்களாக இருத்தல் வேண்டும்.

பேசும் தன்மை பெற்றுவிட்ட சிலர் தங்களுடைய இறந்துபோன உற்றார், உறவினரை அழைத்துப்பேசும் பொழுது அவர்கள் பாவப்பகுதியில் இருந்தால் அவர்கள் பேசுகின்ற பேச்சு இனிமையாக இருக்காது. அதற்குக் காரணம் அவர்கள் இருள் உலகத்தில் அடைக்கப்பட்டு இந்நிலை வலகிலுள்ளவர்கள் நினைத்த பொழுது இங்குவந்து பார்த்துப்போகும் சுதந்திரம் அற்றதும் அதனால் இங்குள்ள சுற்றத்தாரோடு அவர்களுக்குத் தொடர்பு விட்டுப்போனதுமேயாகும்.

இனி, இறந்தவரோடு பேசுகின்ற வாய்ப்புப் பெற்ற பிள்ளைகளும் கிடைத்து, இறந்துபோன உற்றார் உறவினர் புண்ணியப் பகுதியிலும் இருந்தால் அவர்களோடு பேசுதல் அவர்கள் இறவாதிருந்தால்

எவ்வளவு மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்குமோ அவ்வளவு மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கும். அவர்களை நம்முடைய ஊனக்கண்களால் பார்க்கமுடியாமலிருக்கிற ஒரு வேற்றுமையைத் தவிர மற்றபடி நாம் கேட்பவைகளுக்கெல்லாம் அவர்கள் உயிரோடிருந்திருந்தால் என்னென்ன யோசனைகளையும், புத்திகளையும் சொல்லுவார்களோ, அவையெல்லாம் சொல்வதோடு நாம் மேல்நிலையடையவும் ஆனியுலகத்தில் மேம்பாடுடன் வாழ்வதற்கு இப்பூவுலகில் நாம் செய்யவேண்டியவற்றையும் சந்தேக விபரீதமின்றித் தெரியும்படி சொல்லுவார்கள். அங்குள்ள வாழ்க்கையைப் பற்றியும், பாவம் செய்தவர்கள் இருக்கின்ற இருள் பகுதியைப்பற்றியும் சொல்லுவார்கள். இவற்றிற்கெல்லாம் மேலாக நம்முடைய நெருங்கிய சுற்றத்தாருள் யார் யார் நல்ல புண்ணிய சிலர்களாக இவ்வுலகில் வாழ்ந்து வந்து இறந்தபின் ஆவி உலகில் புண்ணியப் பகுதியிலிருப்பவர்களில் மேலான நிலையில் இருக்கிறார்களோ, அவர்களுடன் பேசும் பேறு கிடைத்தல் மட்டில்லாத மகிழ்ச்சியைக் கொடுப்பதாகும்.

இங்குப் பெரிய பக்திமான்கள் போலவும் சிறந்த துறவிகள் போலவும் நடித்துத் தங்களுக்கு வேண்டிய சமாதி முதலாய தோரணைகளைச் சிறந்த முறையில் அமைத்துக்கொண்டு இறந்தவர்களில் சிலர், உண்மையில் ஒழுக்கக்கேடுடையவர்களாயின் அவர்களெல்லாம் ஆவி உலகத்தில் இருள்பகுதியாகிய பாவப்பகுதியில் அடைக்கப்பட்டுத் துன்புற்றுக்கொண்டிருப்பதாக

அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வுலகில் ஒருவிதப் படா
டோபமின்றி வறியவர்களாக வாழ்ந்து இறந்தவர்
களில் சிலரும், சிறு கைக்குழந்தைகளாக இறந்தவர்
களில் சிலரும், ஆவ்வுலகில் மிகவும் மேலான நிலையில்
இருப்பதாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனதால்
இந்த உலகத்தில் கண்ட கோலத்தைக் கொண்டும்,
பிற வேடத்தைக்கொண்டும் ஆவி உலகத்திலிருக்கும்
நிலையைத் தீர்மானித்துவிட முடியாதென்று எச்சரிக்க
கிறோம்.

புண்ணியப்பகுதியில் மிகவும் மேலான நிலையில்
இருக்கின்றவர்களோடு பேசும் வாய்ப்புக்கிடைத்தால்,
அவர்கள் ஆவி உலகத்திற்கு மேலுள்ள எமலோகம்,
பிரம்மலோகம், விஷ்ணுலோகம், சிவலோகம் முதலிய
இடங்களுக்குப் போய்வருகிறதும், அங்கே உள்ள
அதிகாரமூர்த்திகளோடு பேசுகிறதும், அங்குள்ள
இரகசியங்களை நமக்குச் சொல்லுகிறதும், மிகவும்
ஆச்சரியகரமாயிருக்கும். நாம் அவற்றை அறிந்து
கொள்வோமானால் அது புராணங்களின் உண்மையை
உய்த்துணரவும், ஒப்புக்கொள்ளவும் அரியதோர் வாய்ப்
பாக அமையும்.

ஆனதால் இறந்தவர்களோடு பேசுதல் இன்பகர
மாகவும், உபயோகமுள்ளதாகவும் அமைவதற்கு முத
லாவது நல்ல மீடியம் அமையவேண்டும். இரண்டா
வது நம்முடன் பேசுகின்ற ஆனோ பெண்ணோ ஆவி
உலகத்தில் புண்ணியப் பகுதியில் இருக்கவேண்டும்.

நல்ல மீடியமாக விருந்தால் ஆவி உலகத்திலிருந்து எந்த பாஷையில் பேசினாலும் (மீடியத்திற்கு அது தெரிந்த பாஷையாகயிருந்தாலும்; தெரியாத பாஷையாகயிருந்தாலும்) அந்தந்த பாஷையிலேயே மீடியம் மூலம் பதில் கிடைக்கும். அப்படி அல்லாதவர்களுக்கு ஆவி உலகத்திலிருப்பவருடைய அன்னிய பாஷையும், மீடியத்திற்குத் தெரிந்த தாய்பாஷையும் கலந்து வரும். அதுவும் அல்லாதவர்களுக்கு மீடியத்தினுடைய தாய்ப்பாஷையிலேயே ஆவி உலகத்திலுள்ள எல்லா பாஷையாளருடைய பேச்சும் வரும். ஆவி உலகத்தில் படிப்பே தெரியாதவர்களும் பிறந்தவுடனே இறந்துபோன பேச்சுத்தெரியாத சிறு குழந்தைகளும் பேசமுடிகின்றது ஆச்சரியமானதாக இருக்கின்றது.

இனி, புண்ணியப்பகுதியில் மேலான நிலையில் இருக்கின்ற ஆவிகளுக்கு, மற்ற புண்ணியப்பகுதியில் உள்ளவர்களுக்கு இயலாததன்மைகள் உண்டு. அவற்றில் (1) ஆவி உலகத்திற்கு அப்பாற்பட்ட மேலுலகங்களுக்குச் செல்லுதல் (2) ஆவி உலகத்திலிருந்து மறுபிறவி எடுக்க நேர்ந்து அவ்விதம் பிறந்தவர்கள் எந்த ஊரில், எந்தத் தகப்பனருக்கு, என்ன குழந்தையாக எந்தப்பெயருடன், எந்த வயதில் இப்பொழுது வசித்து வருகிறதென்று மேல் உலகங்களுக்குச் சென்று அறிந்து வந்து நமக்கு அறிவித்தல் (3) நமக்குப் பின்னால் நடக்கக்கூடிய காரியங்களை முன்னதாகவே நாம் கேட்டிருந்தாலும் கேளாதிருந்தாலும் அவர்களாகவே அறிவித்தல்.

ஆகவே, சரியான ஆஸி வுலகத்தொடர்பு, பலரும் நிலைகளைப் பொறுத்து விருப்பத்தைக் கூட்டக் கூடியதாகவும், விருப்பத்தைக் குறைக்கக்கூடியதாகவும் அமையும் என்பதை அறிந்திருந்தல் வேண்டும்.

திருவருளால் எமக்கு இங்கு நல்லதோர் மீடியமும், ஆஃ உலகத்தில் மிகவும்மேலான நிலையில் இருந்த எம்முடைய பூர்வாஸ்ரமத் தந்தையாருடைய தொடர்பும், அவர்களுக்கும் மேலான நிலையிலிருந்த எம்முடைய (பிறந்த ஐந்தாம் நாள் இறந்துபோன) பெண்குழந்தையின் தொடர்பும், பல அரிய உண்மைகளை உணர்த்துவதற்கு ஏதுவாயிற்று.

இறந்தவர்களோடு நாம் பேசியிருக்கிற விவரங்களை யெல்லாம் எழுதுகிறதாயிருந்தால் ஆயிரக்கணக்கான பக்கங்கள் எழுதவேண்டியதாகவிருக்கும். அதில்கூடும்ப விஷயங்களும், வியாபார விஷயங்களும், சமய உண்மைகளை உள்ளவாறு அறிந்துகொள்வதற்குரிய விவரங்களும், புண்ணியம் செய்தவர்களும், பாவம் செய்தவர்களும் இறந்தபின் ஆஃ உலகத்தில் இருக்கும் நிலைகளும் இன்னும் இவ்வுலகமக்கள் நினைப்பதையும், சொல்வதையும், செய்வதையும் அறிந்து மேலுலகங்களிலிருந்து ஆண்டவன் ஆட்சிபுரிந்துவரும் அரசாங்க அமைப்பின் விவரங்களும், விளக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் முக்கியமான சிலவற்றைமட்டும் சுருக்கமாகக் கூறுதல் பயனுடையதாகவும், உணர்ச்சி ஊட்டக் கூடியதாகவும் இருக்குமெனக் கருதிக் குறிப்பிடுகிறோம்.

(1) பிறந்த அன்றும் சிலநாட்களிலும், சில மாதங்களிலும் இறந்துபோகின்ற குழந்தைகள் பேசும் ஆற்றல் இல்லாதனவாக இருக்கும் என்றே யாவரும் நினைக்கக்கூடும். இப்பூவுலகத்திலே அப்படிப்பட்ட குழந்தைகள் பேசும் ஆற்றல் இல்லாதிருப்பதைக் காணுகின்ற நாம் வேறு என்னதான் நினைக்கக்கூடும். உண்மை எப்படி இருக்கிறதென்றால் சிசுவாக இறந்து போகின்ற குழந்தைகளில் பெரும்பாலர் மிகுந்த புண்ணியம் உடையவர்களாகவும், ஆவி உலகத்தில் மேலான நிலைகளில் இருப்பவர்களாகவும், பெற்றோர்களுக்கு ஆவி உலகத்திலிருந்து புத்திமதி சொல்லக் கூடியவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் வினாவியபொழுது அவர்கள் விட்டகுறை தொட்டகுறைகளைப் பூர்த்திபண்ணுவதற்காக என்று இப்புவிയിல் பிறந்த இருக்கவேண்டிய நாள்வரை இருந்து, இறந்து மேலுலகம் சென்று மேலான நிலைகளில் அங்குத் தங்கியிருந்து மறுபிறவியில்லாத நிலை எய்தி விடுகிறார்கள் என்று அறிவிக்கப்படுகிறது.

இலங்கையில் வியாபார வட்டாரங்களில் திரு. A. S. S. சங்கரலிங்கம்பிள்ளையவர்களையும் அவர்களுடைய தம்பி திரு. சொர்ணம்பிள்ளையவர்களையும் தெரியாதவர்கள் கிடையாது. அவர்களுக்கு ஒரு புத்திரன் ஒருவயதுப் பிராயத்தில் இறந்துவிட்டான். அவனுக்கு வைத்திருந்த பெயர் சம்பந்தன். சுமார் 10 வருடங்கள் கழிந்தபின் இலங்கையில் இறந்தவர்களுடன் பேசும் முறையைக் காட்டிக்கொடுக்க

வேண்டுமென்று நாம் முயற்சி செய்தபோது, மேலே சொன்ன A. S. S. சங்கரலிங்கம்பிள்ளை அவர்களின் புதல்வி செல்வி மீனாள் ஒரு மீடியமாகக் காணப்பட்டாள். அவள் மூலம் 10 வருஷங்களுக்கு முன் ஒரு வயதுப் பிராயத்தில் இறந்துபோன தம்பி சம்பந்தன் எங்களுடன் பேசிக்கொண்டிருந்தான். தன்னுடைய சொந்த மகள் மீடியமாக இருந்து, தன்னுடைய இறந்துபோன சொந்தமகன் வந்து பேசுகிறான் என்பதையறிந்தும் ஒன்றரைவருட காலமாக தந்தையா ராகிய சங்கரலிங்கம்பிள்ளை அவர்கள், அதை நம்ப மறுத்ததுமல்லாமல் எமக்கும், தன் தம்பி சொர்ணம் பிள்ளைக்கும் பயித்தியப்பட்டமும் சூட்டி, வியாபாரத் திற்கு லாயக்கில்லாதவர்கள் என்று பேசவும் ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். என்ன பேசுகிறான் என்பதையும், எப்படிப் பேசுகிறான் என்பதையும் பார்க்காமலே அப்படிப்பேசுவது சரியல்லவென்று சொன்னதற்குச் “செத்தவன் எப்படிப் பேசுவான், அது நம்ப முடியாத காரியம்; ஆனதால் அதைப்பார்க்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை” என்று கூறிவிட்டார்கள். இது விஷயமாக ஆவி உலகத்திலுள்ள அவர்களுடைய மகன் சம்பந்தனிடம் சொன்னபொழுது அவன் தன்தந்தையாருக்குப் பணத்தைத் தவிர வேறு எந்த ஆராய்ச்சியிலும் சிந்தை செல்லாது. அவர்களை நம்பும்படியாகச் செய்வதற்குப் பணம் சம்பந்தமான ஒரு நிகழ்ச்சியைச் சொல்லியே வசப்படுத்தவேண்டும் என்றும், அதற்குரிய சந்தர்ப்பத்தை எதிர்பார்த்திருப்பதாகவும் அறி

வித்தான். சிலமாதங்களுக்குப் பிறகு சம்பந்தன் தன் தந்தையாரைத் தன் அக்காளிடம் சொல்லி, அழைத்து வைத்துக்கொண்டு, அவர்களுக்கு அதிர்ஷ்டம் வந்திருப்பதாகவும் ஒரு பெரிய வியாபாரி நல்ல வாடகை வரக்கூடிய ஒரு வீட்டை அவர்கள் பெயருக்கு மிகவும் குறைந்தகிலைபோட்டு எழுதிவைத்திருப்பதாகவும், அதன் விவரம் மறுவாரம் வெளியாகும் என்றும் அறிவித்தான். அதுசமயம் அதை அவர்கள் நம்புவதற்கில்லை. மறுவாரம் அதன் விவரம் அவர்களுக்கு வெளியானதும், தன் மகன் சம்பந்தன் முன்னரேயே அறிவித்தது அவர்களுக்குப் பெரிய ஆச்சரியத்தைக் கொடுத்தது. அதிலிருந்து அவனிடம் அடிக்கடி பேசுவதும் அநேக விஷயங்களைக் கேட்டு அவனைச் சோதிப்பதுமாக இருந்தார்கள். அவன் சொல்லுவதெல்லாம் அனுபவத்திற்கு ஒத்துவரவே அவர்கள் சம்பந்தன் பேசுவதிலும், ஆவி உலகத்திலுள்ள பிறர் பேசுவதிலும் பெரிய உண்மைகள் இருக்கின்றனவென்று ஒத்துக்கொள்ள ஆரம்பித்தார்கள். கோவிலுக்குப் போகிறவர்களையும், திருநீறு அணிபவர்களையும் உருத்திராக்கம்போடுகிறவர்களையும் கேலியும் நையாண்டியும் செய்துவந்த அவர்கள் ஆவி உலகத்திலிருந்து பேசிய தன்னுடைய மகன் சம்பந்தன் சொல்லின்படி சிவபூசையும் மேற்கொண்டு விழுதி, உருத்திராக்க தாரியராகக் காட்சியளித்து, ஆவி உலகத்தைப்பற்றி யாரிடமும் பிரசாரம் செய்யக்கூடியவர்களாக மாறிவிட்டார்களென்றால், சற்புத்திரர் இருந்தாலும், இறந்தாலும் நம்மை நரகத்திலிருந்து

விடுவிக்கப் பாடுபடுகிறார்களென்பதற்கு வேறு சான்றுகளும் வேண்டுமோ? சிந்தியுங்கள்.

(2) அதேவிதமாக இலங்கையில் ரப்பர் வியாபாரம் செய்து பெரும்பொருள் ஈட்டிய திரு S. சண்முகம் பிள்ளையவர்களும் அவர்களுடைய ஒரே புதல்வன் முருகன் என்பவன் ஆகிய உலகத்திலிருந்து அவர்களுடன் பேசியதின் பயனாகவே அவர்களும் சிவபூசா தூரந்தரராக விளங்குகிறார்கள். மேலே சொன்ன இரு பிரமுகர்களும் பாளையங்கோட்டையில் வசித்துவருகிறார்கள்.

(3) கொழும்பிலே சுந்தரம்ஸ் லிமிடெட் கம்பேனிக்கு லொசஞ்சஸ் (Lozenges) செய்கின்ற தொழிற்சாலைபும், அச்சயந்திரசாலைபும் உண்டு. கம்பேனியில் வேலைபார்த்துவந்த ஒரு “ஸ்டோர் கீப்பர்” மிகவும் நம்பிக்கையுள்ளவன்போல் நடித்துத் தொழிற்சாலையிலிருந்து வருகிற லொசஞ்சஸ் டின்களைக் கள்ளத்தனமாக வேறொரு கடையில் டெலிவரி கொடுக்கும்படி கூலிக்காரனைத் தூண்டிக் கடைக்குவந்ததாகக் கணக்கு எழுதிச் சில்லறை விற்பனைக்குக் கொடுத்ததாகப் பற்று எழுதிவைத்துக் களவுசெய்துவந்தான். அவன்பேரில் கடையிலுள்ள எல்லோருக்குமே உண்மையான வேலைக்காரன் என்ற எண்ணம் உண்டு. நாம் அப்பொழுது அங்கு “மானேஜிங் டைரக்டராக” இருந்தோம். எமக்கும் அவன்பேரிலும், அவனுடன் சேர்ந்திருந்த கூலிக்காரன் மீதும் யாதொரு சந்தேகமும்

கிடையாது. ஒரு நாள் இறந்துபோன பூர்வாஸ்ரம மனோவியோடு பேசிக்கொண்டிருக்கையில் அவளாகக் கடையில் களவுபோய்க்கொண்டிருக்கிறது; ஸ்டோர் ஃபர் நடராஜனும், கூலிக்காரன் வேலுவும் சேர்ந்து செய்கிறார்கள்; அவர்கள் இருவரும் கடை வேலை முடிந்து, வீட்டிற்குப் போகுமுன் இன்னகடைக்குச் செல்லுகிறார்கள்; அங்கிருந்து இன்னின்ன பேசிக் கொள்ளுகிறார்களென்று சொல்ல அதைக் கொண்டு விசாரணை செய்ததில் அந்தச்சாமான்களை வாங்கிய கடைக்காரர் உள்ளதையெல்லாம் சொல்லிவிட்டார். அதன்பேரில் அவர்கள் இருவரையும் வேலையைவிட்டு நீக்கிப் போலீசாரிடம் ஒப்புவித்தோம். இறந்துபோன மனோவியாருக்கு இந்த வேலையாட்களை எல்லாம் நன்றாகத் தெரியுமாதலாலும், நாம் தினமும் அவளைக்குறித்துப் பிரார்த்தனை செய்துவந்ததாலும், அவள் அடிக்கடி வந்து கடையில் நடப்பவைகளையெல்லாம் பார்வையிட்டிருக்கிற காரணத்தாலும், அவளுக்குத் தெரிந்த விஷயங்களை நாங்கள் கேளாமலே சொன்னாளே தவிர எல்லோரும் எல்லாக் களவுகளுக்கும் துப்பு அறிந்து சொல்லமுடியுமென்று எண்ணிவிடவேண்டாம். பார்த்திருந்தால் சொல்லமுடியும். பார்த்திராவிட்டால் சொல்ல முடியாது என்பதை ரூபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். பார்த்திருந்தால் அவர்களாகவே சொல்லி விடுவார்கள்.

(4) எல்லா நிகழ்ச்சிகளும் எம்முடைய பூர்வாஸ்ரம நிலையில் இருக்கும்பொழுது நிகழ்ந்தன

வாகையால், ஒவ்வொருமுறையும் அதைச் சுட்டிக் காட்ட வேண்டியதில்லை என்று கருதுகிறோம். எம் முடைய தந்தையாருடைய சிவபூசைக்குத் தொண்டு செய்துவந்த பேத்திப்பெண் ஒன்றுக்குத் திருமணம் ஆயிற்று. திருமணமானபின் தந்தையார் மண்ணுலகை விட்டு விண்ணுலகம் சென்றுவிட்டார்கள். அவர்கள் இறந்த ஆறாவது மாதம் அவர்களோடு பேசவும் தொடர்பு வைத்துக்கொள்ளவும் திருவருள் கூட்டிற்று. பற்பல மாதங்களாகப் பேசிக்கொண்டிருந்தோம். அப்படிப் பேசிக்கொண்டிருக்கையில் அவர்களாக ஒரு நாள் “நேற்று இரவு 12-மணிக்குமேல் பேத்திப் பெண்ணாகிய பாப்பாள் என்னுடைய படத்தைக் கையில் வைத்துக்கொண்டு, உங்களுக்கு எவ்வளவோ பூசைத்தொண்டுகள் செய்தேனே, என்னை என் மாப்பிள்ளை இந்தவிதமாக அடிக்கலாமா? இதற்கு நான் என்ன செய்வது? உங்களைத்தவிர இதை நான் யாரிடம் முறையிடுவது?” என்றெல்லாம் சொல்லி அழுதாள். ஆனதால் அவளுடைய மாப்பிள்ளையிடம் இந்த விவரத்தை நான் சொன்னதாகச் சொல்லி அவளை இனி அடிப்பதில்லை யென்ற உறுதிமொழி எடுத்துவிடு என்று கட்டளையிட்டார்கள். அந்தப்படியே அவளுடைய மாப்பிள்ளையிடம் பேசி உறுதிமொழி எடுத்தோம். ஆனதால் எந்தநேரமானாலும் இறந்தவர்களில் புண்ணியப்பகுதியில் இருப்பவர்களை நினைத்தால், அவர்கள் அங்கு உடனே வந்து, அங்கு நடக்கின்ற காரியங்களைக் கவனிக்கிறார்கள் என்பது தெரிகின்

றது. இவர்களுக்கே இந்த சக்தியும், மனப்பான்மையும், இருக்குமானால் கருணையே உருவான ஆண்டவனுக்கு எவ்வளவு சக்தியும், காருண்யமும் இருக்குமோ வென்று சிந்தியாமல் இருக்கமுடியாது.

(5) நாங்கள் பஞ்சபாண்டவர்களைப் போன்று ஐவர் என்றும் எங்களைப்போல் சகோதர ஒற்றுமையுள்ள குடும்பம் எங்கும் பார்க்கமுடியாது என்பதும் நெருங்கிப்பழகிய யாவரும் அறிந்ததே. நாங்கள் பாகப்பிரிவினை செய்யவேண்டியதாயிருந்தது. தந்தையாரோ, காலமாகிவிட்டார்கள். ஆனதால் நாங்கள் பாகப்பிரிவினை நகல் ஒன்று எழுதி, இறந்து ஆவி உலகத்திலிருந்து எங்களுடன் பேசிக்கொண்டிருந்த தந்தையாரிடம் வாசித்துக் காண்பித்து, அவர்கள் சொன்ன திருத்தங்களையெல்லாம் கடைப்பிடித்து, அசல் எழுதி அவர்களுடைய அனுமதியின் பேரிலேயே பதிவுசெய்தோமென்றால் அதில் எங்களுக்குள்ள திடநம்பிக்கைக்கு வேறு சான்றுகளும் வேண்டுமோ?

(6) நாங்கள் எதைச் சாப்பிடுகிறதாக இருந்தாலும், குடிக்கிறதாக இருந்தாலும் சிவபரம்பொருளுக்கு அர்ப்பணித்து எங்களுடைய இறந்துபோன சுற்றத்தாருக்கும் அர்ப்பணித்து அருந்துவதே, ஆவி உலகத் தொடர்பிற்குப் பின்னுள்ள பழக்கம். ஒரு நாள் எமக்குத் தொண்டைகட்டியிருந்த காரணத்தினாலே சுக்குவெநீர் கொண்டுவரும்படி சொல்லி

யிருந்தேன். அதை வேலைக்காரன் கொண்டுவந்து கொடுத்தபொழுது ஆனி உலகத்திலுள்ள தந்தையாருடன் பேசிக்கொண்டிருந்தோம். ஆகவே, சிவபரம்பொருளுக்கு அர்ப்பணம் என்று சொல்லிவிட்டுத் தந்தையாரிடம் “அப்பா! தாங்கள் சுக்கு வெந்நீர் சாப்பிடுங்கள்” என்று சொன்னோம். சரி என்று சொன்னவர்கள் “அதில் சீனிபே போடவில்லையே” என்று சொன்னார்கள். வேலைக்காரனிடம் கேட்டபொழுது அம்மையார் போட்டிருப்பார்களென்று நினைத்தேன் என்றான். அம்மையாரைக் கேட்டபொழுது சமையல்காரன் போட்டிருப்பா னென்று நினைத்தேன் என்றார். ஆகவே, சுக்குவெந்நீரில் சீனிபோடவில்லை யென்பது உண்மையாயிற்று. சுக்குவெந்நீர் குறையாமலிருக்க நீங்கள் எப்படிச் சாப்பிட முடிகின்றது என்று அவர்களிடம் கேட்டால் அதற்கு அவர்கள் சுக்குவெந்நீரிலுள்ள சத்தில் கொஞ்சம் பருக முடிகிறதென்றும் அதனால்தான் சீனிபோட்டதும் போடாததும் தெரிந்து சொல்ல முடிகின்றது என்றும் சொல்லுகிறார்கள். நாம் இறந்தவர்களுடைய ஆசீர்வாதத்தையும் அன்பையும் பெருக்கிக் கொள்ள ஏதுவாகின்றது.

(7) இவ்வுலகத்தில் வாழ்ந்திருந்தபொழுது யார் யாருக்கு எந்த எந்த பதார்த்தத்தில் விருப்பம் இருந்ததோ, அதே பதார்த்தத்தில் அவர்கள் இறந்தபிறகும் விருப்பம் கொண்டவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பது

பலருடனும் கேட்டுத்தெரிந்த உண்மை. பிறவியற்ற உயர்ந்த நிலையிலுள்ளவர்கள் ஒரு பதார்த்தத்திலும் விருப்பமில்லையென்றும் சொல்லுகிறார்கள். பெரும்பாலும் பெண்கள் நல்ல சேலைகளின் பேரிலும் தின் பண்டங்கள் பேரிலும் பெரிதும் விருப்பமுடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். நாம் இங்கே நன்றாக உண்டு உடுத்து இருப்பதை அவர்கள் நேரே பார்க்கும் பொழுது, தங்களைப்பற்றி நினைத்துத் தங்களுக்கும் சேலை, படைப்பு முதலியன அளிக்கின்றவர்பால் அன்புடையவர்களாகவும், மேன்மேலும் நன்றாக இருக்கட்டும் என்ற எண்ணமுடையவர்களாகவும் இருக்கின்றார்கள். அப்படிச் செய்யாதவர்களை நன்றி கெட்டவர்களாகக் கருதி ஏங்கி வருந்துகின்ற காரணத்தால் வீட்டில் பலவிதச் சங்கடங்கள் விளையக்காரணமாகின்றார்கள். உலகத்தில் எல்லா தேசங்களிலும், எல்லா மதத்தினரும், இறந்தவர்களுக்கு அவரவர் விரும்பிப் பாவித்த பதார்த்தங்களையே படைத்து வழிபாடுசெய்தல் இயல்பாக இருக்கின்றது. அதுபோலவே இறைவனுக்கும், அதிதெய்வங்களாகிய அதிகார மூர்த்திகளுக்கும், படைக்கின்ற பழக்கம் தொன்று தொட்டு உலகில் எல்லாப்பாகங்களிலும் இருந்து வந்திருக்கிறது. ஒருநாள் எம் தமையனார் ஒருவர், ஆகி உலகத்திலுள்ள தந்தையாருடன் பேசிக்கொண்டிருக்கும்பொழுது அவர்களுக்கு உழுந்தவடையில் விருப்பம் என்ற காரணத்தால் “அப்பா! இன்று இரவு உங்களுக்கு உழுந்தவடை சுட்டுவைக்க ஏற்பாடு

செய்திருக்கிறேன்” என்று சொல்லத் தந்தையாரும் சரி என்று சொல்லியிருந்தார்கள். தமையனார் வீட்டில் வடை சுட்டு வைக்கும்படி சொல்லிவிட்டு ஆபீசுக்குப் போய்விட்டார்கள். இரவில் வடைகளைப் படைத்துத் தந்தையாரைச் சாப்பிடச் சொன்ன பொழுது அவர்கள் அவை ஆசாரமாகவும் நல்ல மனத்துடனும் தயாரிக்கப்படவில்லை; ஆகவே, அதைச் சாப்பிட முடியாது என்று மறுத்து விட்டார்கள். தமையனாருக்கு ஒன்றும் விளங்கவில்லை. மனைவியைக் கூப்பிட்டு விசாரித்ததில், வீட்டு வேலைக்காரியைக் கொண்டு தயார் செய்ததாக ஒப்புக்கொண்டதும்ல்லாமல், தன் மாமனார் சாப்பிட மறுத்ததையும், தான் ஆசாரமாகத் தயாரிக்காததும், வேலைக்காரியைக்கொண்டு தயாரித்ததும், அவர்கள் அறியமுடிந்ததையும் நினைத்து, அவர்களிடம் மன்னிப்புக்கேட்டு மறுநாள் தானே எல்லாம் தூய்மையாகத் தயார் செய்து அன்று இரவு மாமனாருக்கும் படைத்து, அவர்கள் சாப்பிட்டதாகச் சொன்னதின் பின்னரே மகிழ்ச்சியடைந்தனர். இறந்தவர்களுக்குப் படைக்கின்ற பதார்த்தங்களே தூய்மையாகவும், ஆசாரமாகவும், தயார் செய்யப்படாவிடில், அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ள மறுப்பார்களானால், ஆண்டவனுக்குப் படைக்கின்ற பதார்த்தங்கள் எவ்வளவு தூய்மையாகவும், ஆசார நியமங்களுடனும், தயாரிக்கப் பெறவேண்டுமென்று சிந்திக்கவேண்டாமா?

(8) இலங்கையிலே இவற்றையெல்லாம் பற்றிப் பேசிய பொழுது எங்களுடைய கம்பேனியிலேயே தயார் செய்கின்ற “நெர்விட்டோ” என்னும் ஷர்பத்தை, மூன்று கண்ணாடித்தம்ளர்களில் வெவ்வேறு அளவுகளில்விட்டு, ஒரே அளவில் தண்ணீரைவிட்டுப் பெருக்கி, அவற்றிற்கு ஒவ்வொரு எண்ணைக் கொடுத்து, எது எதில் எத்தனை எத்தனை கரண்டி ஷர்பத் ணற்றியிருக்கிறதென்று குறித்து வைத்துக் கொண்டு, ஆகி உலகத்திலுள்ள ஒரு நண்பரிடம் அவற்றுள் எந்தத்தம்ளரில் இனிப்புக்கூடுதலாயிருக்கிறது, அதற்கு அடுத்தபடி எதில் இருக்கிறது, ஆகக்குறைவாக எதில் இருக்கிறதென்று ருசி பார்த்துச் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்ட பொழுது சரியாகச் சொல்லிவிட்டார். ஆனதால் அவர்கள் ருசியை நன்றாக அறிய முடிகிறதென்று தெளிவாயிற்று.

(9) தூத்துக்குடியில் ‘வருமான வரி’ ஆபீசராக இருந்த ஓர் இஸ்லாமியர் இறந்தவர்களோடு பேசுவதின் உண்மையை அறியவேண்டுமென்று, எமது தம்பியார் வீட்டிற்கு வந்திருந்தார். அவர், தாமும் பேசிப் பார்க்கவேண்டும்; ஆனால் தமிழ் தாய் பாஷையாக உள்ள மீடியம் மூலம் அந்த மீடியத்திற்குக் கொஞ்சமும் பழக்கமில்லாத பாஷையாகவும், தமது தாய் பாஷையாகவும் இருந்த உருது பாஷையில் கேள்வி கேட்டுப் பதிலும் உருது பாஷையில் வந்தால் தான், அது மீடியத்தினால் ஏற்பட்ட வாக்கல்ல; இறந்த வருடைய வாக்கே என்று உறுதியாகக் கூறமுடி

யுமென்று சொல்லத், தம்பியார் அப்படி யாரும் இது வரை சோதித்துப் பார்க்கவில்லை; ஆபீசர் சொல்லு வது சரியான சோதனையே. சோதித்துப் பார்ப்போம் என்று பார்க்க 'உருது' ஒரு வார்த்தையும் தெரியாத பிராமணச் சிறுவன் மீடியமாக்விருக்க, அவன் மூலம் உருது பாஷையில் பதில் வரவே, ஆபீசரும் மற்றவர்களும் திகைத்துப்போனார்கள். மேற்கொண்டு பேச வேண்டுமென்று ஆபீசர் விரும்பவே, ஆகி உலகத்திலிருந்த அவருடைய கொழுந்தியாள் "இப்பொழுது இங்கு மேற்கொண்டு பேசவேண்டாம்; இங்குப் பேசுகின்ற முறையிலேயே வீட்டில் வைத்துப் பேசுங்கள்; வீட்டில் இருக்கிற மகள் மீடியமாக இருக்கிறாள்" என்று அறிவித்துவிட்டாள். அதன்படி அவர் வீட்டில் வைத்துப் பேசவும், அதன் உண்மையைப் பிறருக்கு எடுத்துச் சொல்லவும் ஆரம்பித்துவிட்டார். ஆனதால் நல்ல சக்திவாய்ந்த மீடியமாக்விருந்தால் மீடியத்திற்குத் தெரியாத பாஷைகளிலும் பேச்சு நிகழ்த்தலாமென்றும், அதில் மீடியத்தினுடைய அறிவின் விளக்கமோ, வேண்டுமென்று தன்னுடைய கருத்தை ஆகி உலகக் கருத்தாக வெளிப்படுத்துகின்ற போலித் தனமோ ஓர் அணுவளவும் கலக்கமுடியாதென்பதும் பெறப்படும்.

(10) ஆகி உலகத்திலிருந்து அறிவித்தபடியே அந்த வருமானவரி அதிகாரி தன்னுடைய வீட்டில் உருது பாஷையில் தன்னுடைய சொந்த மகளை மீடியமாகவைத்துப் பேசியதில் அவருடைய மனைவியின்

தங்கை ஆவிவலகத்திலிருந்து பல அரிய விஷயங்களை அறிவித்ததாகத் தெரிவித்தார். அவற்றுள் ஒன்றை மட்டும் இங்குக் குறிப்பிடுகிறோம். ஒரு நாள் அவருடைய சட்டைப்பையில் போட்டு வைத்திருந்த ஒரு ரூபாயைக் காணாத காரணத்தால் அவர் தம்முடைய வேலைக் காரன் திருடியிருக்கலாம் என்று கருதி அவனைக் கடுமையாகக் கோபித்து அடித்துவிட்டார். மறுமுறை ஆவிவலகத்திலிருந்த தம்முடைய கொழுந்தியாளோடு பேசிய பொழுது, காணாமற்போன ரூபாயைக் குறித்து அவர் ஒன்றும் பேசாதிருக்க, அந்த அம்மையார் அதைக் குறித்துப் பேசியதாகவும், அந்த ரூபாய் மேல் பையில் இருப்பதாகவும், அவரே ரூபகக்குறைவாக அதில் போட்டுவிட்டு கீழ்ப்பையில் போட்டதாக எண்ணிக் கொண்டதாகவும், அந்த வேலைக்காரனைப் பேசியதும், அடித்ததும், பாவமான காரியமென்றும், அதைப் போக்குவதற்கு அவனிடம் உண்மையைச் சொல்லி அவனுக்கு ஒரு ரூபாய் வெகுமதி கொடுக்க வேண்டுமென்று அறிவித்ததாகவும், அவர் அந்தப் படியே நடந்து கொண்டதாகவும், அதிலிருந்து ஆவிவலகத்தில் புண்ணியப்பகுதியிலுள்ள சுற்றத்தார் தாங்கள் இருந்த வீட்டில் ஏதாவது விபரீதமான காரியங்கள் நடந்தால் அதை எவ்வளவு கருத்தோடு கவனித்து வருகிறார்கள் என்பதை அவர் உணர முடிந்ததென்றும் அறிவித்தார்.

(11) ஈரோடு மார்க்கத்தில் கருருக்குச் சமீப மாயுள்ள புகழூரிலே ஒரு நாள் இரவு 12 மணிக்கு

இறந்துபோன சுற்றத்தாரோடு பேசிக்கொண்டிருக்கையில் ஆவி உலகத்திலிருந்து ஓர் இஸ்லாமியர் வந்ததாம் அவ்வூரிலுள்ள (Post Master) அஞ்சல் அதிகாரியினுடைய தகப்பனார் என்றும் தம்முடைய மகன்தூக்கம் வராமல் விழித்துக்கொண்டு, படுக்கையில் உட்கார்ந்துகொண்டு இருப்பதாகவும், அவன் அவனுடைய மனைவியின் உடல்நிலை விஷயமாகவும், அவனுடைய பிள்ளைப்பேறு விஷயமாகவும் நினைந்து கவலைப்பட்டுக் கொண்டு, தன்னை நினைத்துக்கொண்டே இருப்பதாகவும், அவனைத் தயவுசெய்து கூட்டிக்கொண்டு வந்து, தம்மோடு பேசவைக்கவேண்டும் என்றும் வேண்டிக் கொண்டார். இரவில் 12 மணிக்கு அவ்விதம் அவரைக் கூப்பிடுவது சரியல்லவே என்று கேட்டபொழுது, அவன் தூங்கிக்கொண்டிருப்பானால் எழுப்பக் கூடாதுதான்; ஆனால், அவன் விழித்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுது தெருவாயில் கதவை இலேசாகத் தட்டினாலே அவன் வந்து திறந்துவிடுவான்; அதைப் பற்றி யாதும் யோசிக்க வேண்டாம்; அந்த உதவியைச் செய்து தரவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொண்டார். அதன்படி ஒரு வேலைக்காரனை அனுப்பி அவனுடைய வீட்டுக்கதவைத் தட்டிப்பார்; விழித்திருந்து உடனே கதவண்டை வந்து யாரென்று கேட்டால் விவரம் சொல்லிக் கூட்டிவா; அல்லாவிடில் வந்து விடு என்று அறிவித்திருந்தோம். அவனும் (போஸ்ட் மாஸ்டர்) அஞ்சல் அதிகாரி வீட்டுக்குச் சென்று இலேசாகக் கதவைத்தட்ட அவர் எழுந்து வந்து யாரென்று

கேட்டு விவரம் அறிந்து தகப்பனாிடம் பேச வந்து விட்டார். நாங்கள் இறந்தவர்களோடு பேசும் பழக்க முள்ளவர்கள் என்பது மாத்திரம் அவருக்கு முன்னமேயே தெரியும். ஆகி உலகத்திலுள்ள தந்தையார் தமது மகனிடம் கவலைப்படவேண்டாம், மனைவிக்குச் சுகமான பிரசவம் நடைபெறும், பிறக்கப் போவது ஆண்குழந்தை என்று சொல்லி குடும்ப சம்பந்தமாக எல்லா நலங்களும் உண்டாவதற்கு மேலுலகத்தில் அவரும் ஆண்டவனிடம் பிரார்த்தித்து வருவதாகவும், வேறு சில இடையூறுகளை வரவொட்டாமல் அவர் தடுத்துவிட்டதாகவும் சொல்லி மகனை உற்சாகப்படுத்தி அனுப்பிவிட்டார். பின்னர், அதன்படியே மனைவிக்குச் சுகமான பிரசவம் நடந்து ஆண் மகவு பெற்றெடுத்தாள் என்பதை அறிவோம். இதிலிருந்து ஆகி உலகத்திலுள்ளவர்கள் நாம் நினைத்தமாத் திரத்தில் அந்த இடத்திற்கு வந்து நம்முடைய நிலைகளை நன்றாக அறியமுடிகிற தென்பதை உணருகின்றோம். இதை உபமானமாகக்கொண்டு சர்வ வல்லமையுள்ள ஆண்டவன் நாம் நினைப்பதையும், பேசுவதையும், சொல்வதையும், அறிந்துகொண்டும், கேட்டுக்கொண்டும், பார்த்துக் கொண்டும் இருக்கிறார் என்பதை யாரும் உய்த்துணர்ந்துகொள்ள முடியுமன்றோ?

(12) ஒருநாள் மதுரைக்கு வந்திருந்த நாட்டுக் கோட்டைச் செட்டியார் ஒருவர் அம்மையநாயக்கனாருக்குத் தம்முடைய சொந்த மோட்டார் காரில் வந்து காலஞ்சென்ற தம் தந்தையாருடன் பேசிப்

பார்க்கவேண்டுமென்று விரும்பினார். அதன்படியே அவர் தம் தந்தையாருடன் பேசிக்கொண்டிருக்கும் பொழுது தந்தையார் தம்முடன் ஆவி உலகத்தில் இருக்கின்ற மூத்த மகன் (மதுரையிலிருந்து வந்திருந்த செட்டியாருடைய காலஞ்சென்ற தமையன்) தம்பியுடன் அவசரமாகப் பேசவேண்டுமென்று தம்முடன் வந்திருப்பதாக அறிவித்தார். அந்த அண்ணரைப் பேசச் சொன்னபொழுது அவர் தம்முடைய மகன் காட்டுப்புத்தூரில் படித்துக்கொண்டிருப்பது போதுமென்றும், அவனைப்பற்றி அவ்வூரில் சில புகார்கள் வருகின்றனவென்றும், அவனும் இன்னொரு வயதுவந்த பெண்ணும் காதல் கடிதங்கள் வரைந்து கொண்டிருக்கிறார்களென்றும், காரியம் முற்றிவிடுவதன்முன் அவனை ஊருக்குக் கூட்டிக்கொண்டு போய் வேறு பெண் பார்த்துக் கல்யாணம் செய்து வைத்துவிட வேண்டுமென்றும், இனி யாதொரு தாமதமும் செய்யக்கூடாதென்றும், அம்மைய நாயக்கனாருக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிற காரிலேயே நேராகக் காட்டுப்புத்தூருக்குப்போய் அங்குள்ள தம் மகனைக் கூட்டிக் கொண்டு வந்துவிடவேண்டுமென்றும் தெரிவித்தார். பேசுவந்த செட்டியாருக்கு ஒன்றும் புலப்படவில்லை. தாம் மதுரையில் அநேகரைக் காக்கவைத்து விட்டு இரவு திரும்பி வந்துவிடுவதாக அம்மையநாயக்கனாருக்கு வந்ததாகவும், ஆனதால் நேரே மதுரைக்குத் திரும்பிப் போய்விட்டு அங்குள்ள காரியங்களைப் பார்த்துவிட்டு மறுநாள் காட்டுப்புத்தூர் போவதாகப் பதில் அளித்தார்.

ஆவி உலகத்திலிருந்து பேசிய தமையன் மதுரைக் காரியத்தைப் பின்னால் பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்றும், காட்டுப்புத்தூர் காரியம் மிகவும் அவசரமானது என்றும், மதுரைக்குத் தந்தியைக் கொடுத்துவிட்டு நேரே காட்டுப்புத்தூருக்குச் சென்று தன்னுடைய மகன் விஷயத்தைக் கொஞ்சமும் தாமதியாமல் கவனித்து ஆவன செய்துவிட்டுத்தான் மறுவேலை பார்க்க வேண்டுமென்றும் திரும்பத் திரும்பச் சொன்னார். அதைப்பற்றித் தந்தையாரிடம் கேட்ட பொழுது அவரும் அது மிகவும் அவசரமான காரியந்தான் என்று சொல்லவே, மதுரைக்குத் திரும்பிவிடவேண்டுமென்று எண்ணியிருந்த செட்டியார் அந்த எண்ணத்தை மாற்றித் தந்தியில் தான் காட்டுப்புத்தூர் சென்று வருவதாக அறிவித்துவிட்டு, அம்மையநாயக்கனூரிலிருந்தே காரில் காட்டுப்புத்தூருக்குப் போய்விட்டார். அங்குச் சென்று காரியங்களைப் பரிசீலனை செய்து பார்க்கத் தன் தமையன் சொன்னது முற்றிலும் உண்மையென்று புலனாயிற்று. ஆனதால் தன் தமையன் தனக்கு அறிவித்ததுபோல படித்துக்கொண்டிருந்த பையனுடைப படிப்புக்கு அன்றோடு முற்றுப்புள்ளி வைத்துவிட்டு அவனைத் தன்னுடைய ஊருக்கு அழைத்துச் சென்று, காலதாமதமன்னியில் கல்யாணமும் செய்துவைத்துவிட்டார். யாங்களும் அக்கல்யாணத்திற்குச்சென்று சிறப்பித்தோம். ஆகவே, ஆவி உலகத்திலிருக்கிற தந்தை தம்முடைய மகனுடைய நடத்தைகளைக் கண்காணித்து வருகிறார் என்பதும், அதற்கு

இன்ன செய்யவேண்டுமென்று அறிவிக்க ஆத்திரத் துடன் சந்தர்ப்பத்தை எதிர்நோக்கியிருக்கிறார் என்பதும் இதிலிருந்து புலப்படுகின்றதல்லவா? அல்லாமலும் அம்மையும் அப்பனுமாகிய சர்வ வல்லமையுள்ள ஆண்டவனும் நாம் செய்கின்ற காரியங்களை யெல்லாம் நமக்குத் தெரியாமலே கண்காணித்து வருகிறார் என்பதை ஊகித்து உணர்ந்துகொள்ளவும், நாம் நம் முடைய நடத்தைகளைத் திருத்தி அமைத்துக் கொள்ளவும் இச்சம்பவம் உள்ளத்தைத் தூண்டுகின்ற அளவுக்கு எத்தனை புத்தகப்படிப்பும் மக்களைத் தூண்ட முடியாதன்றோ?

(13) 1943-ம் வருஷத்தில் குலசேகரன் பட்டினத்திலிருந்து நாம் கொழும்பிற்குப் புறப்பட்டுப் போகின்ற வழியில் திருச்செந்தூர் கோயிலுக்குச் சென்று வழிபாடுகளெல்லாம் முடித்து இலை-ஶிபூதிப் பிரசாதம் பெற்றுக்கொண்டு திருநெல்வேலிச் சந்திப்புக்கு வந்து சேர்ந்தோம். அங்கு மதுரைக்குப் புறப்படுகிற வண்டியில் இரண்டாவது வகுப்பில் நாமும் பூர்வாஸ்ரம மனைவியாரும் உட்கார்ந்திருந்தோம். அப்பொழுது திருநாவுக்கரசு நாயனார் அருளியிருக்கும் திருக்கலாயப் போற்றித் திருப்பதிகத்தைப் பாராயணம் செய்துகொண்டிருந்தோம். ஒரு முக்காணியப் பிராமணர் நாங்கள் இருந்த வண்டியில் ஏறி, எம்மிடம் வந்து திருச்செந்தூர் பிரசாதம் என்று இரண்டு இலை ஶிபூதியை நீட்டினார். அது சமயம் ரெயில்வே வண்டிகளில் பிரயாணிகள் தனிமையாக இருந்தால்

கனவு செய்கிறவர்கள் பலவிதத் தந்திரங்கள் செய்து பலாத்காரமும் செய்து தங்களுடைய காரியங்களைப் பார்த்துக்கொள்ளுகிறதாக ஒரு வதந்தி உலாவிக் கொண்டிருந்தது. நாம் கொழும்பிலிருந்து இந்தியாவுக்கு வந்தால் சில நாட்களே தங்குகிற பழக்கத்திலுள்ள காரணத்தால் திருச்செந்தூரில் ரெயில் ஏறும் பொழுது சொல்லப்பெற்ற எச்சரிக்கையே மனத்தில் தோன்றியது. ஏற்கனவே திருச்செந்தூரிலிருந்து வருகிற வழியானதினாலும், இலை விபூதிப் பிரசாதம் ஒரு முழுக்கட்டும் கையிலேயே இருந்ததாலும், பிராமணர் பிரசாதம் என்று இலை விபூதியை நீட்டிய பொழுது நாம் திருச்செந்தூர் பிரசாதம் இதோ இருக்கின்றது என்று விபூதிக்கட்டு வைத்திருந்ததைச் சுட்டிக் காட்டியதும், அவர் ஒன்றும் சொல்லாமல் திரும்பிப்போய்சிட்டார். திரும்பவும் திருக்கைலாயப் போற்றிப் பாராயணத்தைத் தொடங்கிக் கொண்டோம். அன்று மாலை அம்மையநாயக்கனார் (கொடைக்கானல் ரோடு S. I) போய்ச் சேர்ந்தோம். மறுநாள் இரவு காலஞ்சென்ற எம் தந்தையாரிடம் கொழும்பிற்குப் போகுமுன் விடைபெற்றுக்கொள்கின்ற வழக்கப்படி பேசி, வழியனுப்பிக்கொடுத்து, ஆசீர்வதிக்கும்படி கேட்டோம். அவர்கள் ஆசீர்வாதம் செய்துவிட்டு “நேற்று நீ என்ன காரியம் செய்தாய்?” என்று கேட்டார்கள். “நேற்று நான் ரெயிலில் இவ்விடம் வந்து சேர்ந்ததைத்தவிர வேறு என்ன காரியமும் செய்ய வில்லையே” என்றோம். “திருநெல்வேலிச் சந்திப்பிலே”

என்றார்கள். பிராமணர் வந்ததும் அதற்குப் பதில் சொன்னதும் ஞாபகத்திலேயே இல்லாத காரணத்தால் “திருநெல்வேலிச் சந்திப்பில் ஒன்றும் செய்யவில்லையே” என்றோம். “ஒரு பிராமணர் உனக்கு விபூதிப் பிரசாதம் தரவில்லையா?” நீ அதை வாங்கித் தரித்துக் கொள்ளாமல் வேண்டாமென்று அசட்டைசெய்து விட்டாயே. அது இங்கிருந்து ஆண்டவனுடைய ஏவலால் உன்னிடம் அனுப்பப்பெற்றது. நீ அதைப் பெற்றுக்கொள்ளாது அவன் ஒரு கள்ளன் என்று பயந்துவிட்டாயே” என்றார்கள். அச்செய்தி எம்மை பிரமிக்கும்படி செய்துவிட்டது. முதலாவது ஆண்டவனின் அதிட்டிப்பில் அல்லது ஏவலில் வந்த பிரசாதத்தை வேண்டாமென்று மறுத்துவிட்டோமே என்ற திகைப்பு. அடுத்தபடியாக திருநெல்வேலி ஜங்ஷனில் நடந்த ஒரு சிறிய சம்பவம், மேலுலகத்திலுள்ள ஏவலால் நடைபெற்றிருக்கிறதே என்ற வியப்பு. அதற்கெல்லாம் மேலாக நாம் செய்கின்ற காரியங்களை ஆவி உலகத்திலுள்ள நம் சுற்றத்தார் எவ்வளவு உரித்தோடு கண்காணித்து வருகிறார்கள் என்ற பிரமிப்பு. இவற்றின் காரணத்தால் “இனி நாம் என்ன செய்யவேண்டும்” என்று தந்தையாரிடம் கேட்டோம். அவர்கள் “இனி என்ன செய்யமுடியும், யாராவது உன்னிடம் வந்து எதையாவது கொடுத்தால் அது அந்த மனிதன் கொடுத்ததாகக் கருதிக்கொள்ளக்கூடாது; ஆண்டவனுடைய ஏவலினால்தான் அவன் அதைக் கொடுக்கிறான் என்று கருதிப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும்”

டும். பயப்படவேண்டிய அவசியம் ஒன்றும் இல்லை. அவரவர் செய்த நல்வினைக்கும், தீவினைக்கும் தக்கபடி தான் நன்மையோ, தீமையோ அவரவருக்கு வந்து சேரும். அது நியாயம் தவறி, முறைதவறி, ஆண்ட வனுடைய சட்டதிட்டங்களை மீறி வருவதில்லை என்பதை உணரவேண்டும். வரவேண்டாத ஆபத்துக்கள் வராவண்ணம் காப்பதற்கு நாங்களும் ஆண்டவனும் இருக்கிறோம்" என்று சொன்னார்கள். அதிலிருந்து மனிதர்கள் கொடுக்கின்றவற்றையெல்லாம் ஆண்ட வன்தான் கொடுக்கச் செய்கிறான் என்ற உணர்ச்சியும், எதையும் அலட்சியம் செய்யக்கூடாது என்ற கொள்கையும் ஏற்படலாயிற்று. அல்லாமலும் மக்கள் எந்த எந்தப்பெயரால் ஆண்டவனை வழிபட்டு அவரவர் குறைகளை விண்ணப்பிக்கின்றார்களோ, அவ் விண்ணப்பங்களை யெல்லாம் ஆண்டவனும் ஏற்று அந்த அந்தப் பெயர் தாங்கின மக்களைக்கொண்டே அவரவருக்குச் செய்யவேண்டிய உபகாரங்களைச் செய்துகொண்டிருக்கிறான் என்ற பெரியதோர் இரகசியத்தையும், உணர்த்தப் பெற்றோம். இந்த இரகசியத்தையும், உண்மைத் தத்துவத்தையும் உதாரணம் கூறி விளக்கினாலன்றி, மக்கள் விளங்கிக்கொள்ள முடியாதாகையால் எமது சொந்த அனுபவம் ஒன்றை பக்தர்களின் பொது நன்மையைக் குறித்துக் கூறுகின்றோம் என்பதைக் கவனிக்கவும்.

நாம் இலங்கையில் ஸ்ரீ சிவசுப்பிரமணியசுவாமி கோவிலின் நிர்வாகத் தலைவராகப் பல வருஷங்கள்

தொண்டு புரிந்து வந்திருக்கிறோம். எம்முடைய நட்சத்திரம் விசாகம். மேலே சொல்லியிருக்கும் நிகழ்ச்சிக்கு இரண்டு ஆண்டுகள் கழித்து மறுமுறை திருச்செந்தூர் முருகப் பெருமானை தரிசிக்கச் சென்ற பொழுது சண்முக விலாசத்தில் வைத்து சாமியாரம்மா என்று அழைக்கப்பெறும் வள்ளியம்மை அம்மையார் ஓர் அழகான செம்பொன் வேலும், ஓர் எலுமிச்சம் பழமும், ஒரு மஞ்சள் துண்டும் கையிற் கொடுத்தார்கள். நாம் அதை ஸ்ரீ முருகப் பெருமானே கொடுத்ததாகப் பாவித்துப் பெற்று விழுதிப்பையில் வைத்துக் கொண்டோம். அதே அம்மையார் மறு வருஷம் கதிர்காம யாத்திரை செய்துவந்தபொழுது கொழும்பில் வைத்து மற்றொரு வெள்ளி வேலும் தந்தார்கள். அதையும் முந்தின வேலோடு சேர்த்து வைத்துக்கொண்டோம். இனி, வெற்றி வேலாயுதம் இரண்டு தந்தருளிய முருகப்பெருமான் என்ன செய்தார் என்பதைக் கவனிக்கவும். இலங்கையில் வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கும்பொழுது பொருள் ஒன்றே குறிக் கோளாகக் கொண்டு நாம் நடந்துவந்த வருஷங்களும் உண்டு. பொருளும் அருளும் இரண்டும் ஒன்று போல் ஈட்டப்பெறல் வேண்டுமென்று உழைத்த காலமும் உண்டு. பொருள் எத்தனை லக்ஷம் இருந்தாலும், இன்பம் அனுபவிக்கும் ஊழ் இருந்தாலன்றி இன்பம் துய்க்க முடியாது என்ற அனுபவ உணர்வும், ஆவியுலகத் தொடர்பும் வந்ததின்பின் அருள் ஈட்டத்தில் நாட்டம் அதிகமாகவும், பொருள் ஈட்டத்தில் ஊக்கம்

குறையவும் ஏற்படலாயிற்று. அதன் விளைவாக ஆண்டவன் கொடுத்த பொருளில் குடும்பத்தாருக்குக் கொடுக்கவேண்டியதை யெல்லாம் கொடுத்து அவர்களைத் திருப்தி செய்துவிட்டு, நாம் நிறுதியிருக்கிற திருவருள் உயர்நிலைப் பள்ளியின் மூலதனத்தையும் ஒரு லட்சமாக உயர்த்திவிட்டு, மீதமுள்ள பொருளைத் தானதருமம் செய்துகொண்டு, சமயப்பணியிலும், இறைபணியிலும் நின்று நாம் எடுத்த பிறனியின் பயனை எய்தவேண்டுமென்ற எண்ணம் திண்ணமாயிற்று.

கொழும்பிற்கு அடிக்கடி சொற்பொழிவாற்ற வந்துகொண்டிருந்த “திருப்புகழ்மிர்தம்” ஆசிரியர் திருமுருக கிருபானந்தவாரி அவர்களிடமும், தொண்டன் ஆசிரியர் மகாவித்வான் ஆறுமுக நாவலர் அவர்களிடமும் எம்முடைய உள்ளக்கிடக்கையை வெளியிட்டு, ஒரு காரியத்தைத் தொடங்குவதற்குத் தேவையான இடம்—பொருள்—எவல் என்ற மூன்றில், பொருளும் எவலும் திருவருளால் இருக்கின்றன. ஒரு சரியான இடம் மாத்திரம் இந்தியாவில் அமைய வேண்டுமென்று சொல்லியிருந்தோம். தினமும் பாடி உருகிப் பிரார்த்தனையும் செய்துவந்தோம். அந்தப் பிரார்த்தனையை வெற்றி வேலாயுதப்பெருமான் என்னென்ன பெயர் தாங்கினவர்களைக்கொண்டு எந்தெந்த வித உதவிகளைச் செய்தருளினார் என்பதைக் கவனிக்கவும். மதுரையிலிருந்தே பணியாற்ற வேண்டுமென்று உறுதிப்படுத்துவதற்கு உறுதுணையாகவிருந்தது, தென்னிந்தியா முழுவதும் ஊர் ஊராகச்சென்று சமய

விரிவுரை நிகழ்த்திச் சிறந்த சமயப்பணியாற்றிவரும் நமது திருவருள் தவநெறி மன்றத்தின் நிரந்தரச் செயலாளர் திருமுருக. கிருபானந்தவாரி அவர்கள். மதுரையில் திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் ஆதீனத்திற்குச் சொந்தமான பல கட்டிடங்கள் இருக்கின்றன வென்று அறிவித்தது; தென்னிந்தியாவில் ஊர்ஊராகச் சென்று சமய சந்தேகங்களுக்குத் தக்க விடையிறுத்து, இந்துமதத்திலிருந்து வேற்று மதம் புகாமல் தடுத்தும், அப்படிப் புகுந்தவர்களை இந்துவாக மாற்றியும், அரிய சமயப்பணி புரிந்துவரும் நமது திருவருள் தவநெறி மன்றத்தின் நிரந்தரத் துணைச் செயலாளர் ஆறுமுக நாவலர் அவர்கள். இனி, மதுரை ஆதீனத்திலேயே இளவரசாகவிருந்து பணியாற்றலாமென்று அறிவித்தது, மதுரை ஆதீனத்திலுள்ள திரு. சுப்பையா ஓதுவார் அவர்கள். எம்மை மதுரை ஆதீன இளவரசாகப் பட்டாபிடேகம் செய்துவித்துச் சமயப்பணியும், இறைபணியும் முட்டின்றி ஆற்றும்படி செய்தது எமது குருநாதரும், மதுரை ஆதீன மகா சந்நிதானமுமாகிய ஸ்ரீஸுரீ சுவாமிநாததேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள். மதுரை ஆதீனத் தொடர்பிற்குப் பக்கபலமாகவிருந்து காரியங்களைக் கவனித்து வந்தது, ஆதீன அட்வகேட் திரு. M. சண்முகசுப்பிரமணியம் அவர்களும் விவேகானந்தா அச்சக உரிமையாளர் திரு. K. பழனியப்பிள்ளை அவர்களும். இனி, இலங்கையில் வந்து எம்மை இங்கு ஆதீனச் சார்பில் அழைக்க வந்தவர்கள் மகாவித்வான் ஆறுமுக

நாவலர் அவர்களும், திரு. வீரசிவசுப்பிரமணியம் அவர்களும். நாம் இந்தியாவிற்குப் புறப்படுமுன் திருச் செந்தூரிலிருந்து கொழும்பிற்கு வந்து கந்தபுராண விரிவுரை நிகழ்த்தி வள்ளி திருமணத்தை முடித்துவிட வேண்டுமென்று வந்தவர்கள் சூலசேகரன்பட்டினம் திரு. S. முத்துக்குமாரசாமிபிள்ளை அவர்கள். அவர்களுடன் வந்திருந்தவர்கள் திருச்செந்தூர் தேவஸ்தானம் திரு. R. நெல்லை வடிவேலுப்பிள்ளை அவர்கள். இதற்கெல்லாம் மேலாக விழுப்புரத்திலிருந்து மோட்டார்கார் வாங்கி அனுப்பியது சென்னை திரு R. S. வேலாயுதம்பிள்ளை அவர்கள். சென்னையிலிருந்து வேலைக்கு அமர்த்திவந்த டிரைவர் (Driver) பெயர் ஆறுமுகம். எல்லாப் பெயர்களும் முருகப் பெருமானின் பெயராக அமைந்திருப்பதின் காரணத்தை நுணுகிப் பார்த்தால் இவர்கள் மூலமாக முருகப்பெருமான் நமக்கு அங்கங்கே நின்று உதவியிருக்கும் அருளிப்பாடு நன்றாக விளங்கும். தெய்வத்தின் திருவருளை பிரத்தியட்சமாக கண்டுகொள்ள அகக்கண்கொண்டு நோக்குதல்வேண்டும். அப்படி நோக்கும் பொழுது அவரவர் வழிபடுகின்ற தெய்வத்தின் பெயர் தாங்கின மக்கள் மூலமாக அவரவரின் பிரார்த்தனைகளை ஆண்டவன் பூர்த்திசெய்து உதவிபுரிந்து வருகிறான் என்பது தெளிவாகும். பல பெரியார்கள் இந்த அபூர்வமான உண்மையைத் தங்களுடைய அனுபவத்தோடு ஒத்துப்பார்த்து அதிசயமும் ஆனந்தமும் பக்திப் பாவசமும் அடைந்திருக்கிறார்கள். அதில் மதுரை

ஆதீனம் எமது குருமூர்த்திகளான குருமகா சந்நிதானம் அவர்கள் உட்காரும்பொழுதும், எழுந்திருக்கும்பொழுதும், சோமசுந்தரம், சோமசுந்தரம் என்றே தம் ஆன்மார்த்த மூர்த்தியை நினைத்துச் சொல்லிவந்ததமக்கு இளவரசாகச் சேபனந்தரம் என்ற பெயர் கொண்ட ஒருவரை குருமகா சந்நிதானம் அமைத்த ஆலவாய் அண்ணனின் குருமகா சந்நிதானம் நினைந்து நினைந்து மட்டற்ற மகிழ்ச்சி தெரிவித்தார்கள்.

(14) எமது தூர்வாஸரம் அண்ணா அவர்களின் மனைவிக்கு ஒருவித பித்த பிரேமை போன்று ஏற்பட்டுக் குழந்தையைத்துக்கி எறிவதும், யாரையும் அடிப்பதும் பேசுவதும், கணவனாரைக்கூட அடிப்பதும், பேசுவதும், வீட்டு வேலையைப் பற்றியோ குடும்பத்தைப்பற்றியோ ஒன்றும் கவனியாதிருப்பது மாகிய ஒரு கோளாறு ஏற்பட்டிருந்தது. வைத்தியரிடம் கேட்டால் அதைப் பைத்தியம் என்றார். மாந்திரீகர் அதைப் பேய்க்குணம் என்றார். ஜோதிடர் அதைக் கிரகதோஷம் என்றார். தமையனருக்கு என்ன செய்வதென்று புலப்படவில்லை. தான் வீட்டைவிட்டு வெளியிற்போனால் பிள்ளைகளுக்கு ஏதும் ஏற்பட்டு விடுமோ என்ற அச்சமும், மனைவியைக் காவல்புரிய வேண்டிய நிர்ப்பந்தமும் ஏற்பட்டு அல்லல்பட்டுக்கொண்டிருக்கும்பொழுது, ஆவி உலகத்திலுள்ளவர்களிடம் இதைப்பற்றிச் சொல்லி அவர்கள் இதற்கு என்ன ஆறுதல் சொல்லுகிறார்கள் என்று பார்ப்போம் என்னும் சிந்தனை உண்டாகவே

அவர்களுடைய மகளே மீடியமாக அமைந்து பேசத் தொடங்கினார்கள். ஆக உலகத்திலுள்ள உறவினர் அங்கியாதிபைப்பற்றிச் சிந்தித்து, அதற்கு என்ன செய்யவேண்டுமென்பதை ஆக உலகத்திலுள்ள வைத்தியர்களிடம் (Doctors) கலந்திருப்பதாகவும், சிகிச்சை செய்வதற்கு (Dutch Doctor Mr. Honey Comb) டச்சு டாக்டர் Mr. ஹனி கோம்பு என்பவரைக் கூட்டிவந்திருப்பதாகவும் அவரிடம் நேரில் பேசிக்கொள்ளலாமென்றும் அறிவித்தார்கள். அதன்படி Dr. "ஹனிகோம்பு"விடம் கேட்டபொழுது அது பைத்தியமல்ல, பேய்க்குணமல்ல அவற்றிற்குப் பரிகாரம் பண்ணுவதால் பயனுமல்லவென்று சொல்லி அதற்குச் செய்யவேண்டிய சிகிச்சை இன்னவென்று சொல்ல, தினமும் ஆக உலகத்திலிருந்த அவரிடம் கேட்டு அவர் சொல்லியபடியே செய்து வேறு யாருடைய உதவியுமின்றி அந்த வியாதி வெகு விரைவில் குணமாக்கப்பட்டது. நல்ல பதவியில் உள்ள உற்றார் உறவினர் ஆக உலகத்திலிருந்து நம்முடைய நன்மைக்காக எவ்வளவு முயற்சியும் சிரத்தையும் எடுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள் என்பதற்கு வேறு சான்றுகளும் வேண்டுமோ?

(15) நாம் கொழும்பிலிருந்து அம்மையநாயக்கனார் வந்திருந்தபொழுது சுரஸ்வதி பூஜை நடத்தினோம். அன்று பிற்பகல் ஆக உலகத்தாரோடு உரையாடிக்கொண்டிருக்கும்பொழுது அங்கிருந்த எமது குழந்தை "அப்பா! பிரம்மலோகத்தில் இருக்கிற சுரஸ்

வதி அம்மனுக்கு இன்று சிறப்பாகப் பூசை நடந்தது. புண்ணியப் பகுதியிலிருந்து மேல் உலகங்களுக்குச் செல்லுகின்ற அதிகாரம் பெற்றவர்களும், தேவர்களும், மகாவிஷ்ணுவும், சிவபெருமானும் வந்திருந்தார்கள்” என்று அறிவித்தாள். அப்பொழுது எமக்கு ஒன்றும் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. மேலுலகங்களும் தேவர்களும் அவர்களுக்கு அதிபதிகளும் உண்டு என்பதைப் புத்தகங்களில் படித்திருந்தபோதிலும், உண்மையாகவே அவ்வாறு சொல்லப்பெறுகிற உலகங்களும் அங்கு வாழ்கின்ற தேவர்களும் அவர்களுக்கு அதிபதிகளும் இருந்து ஆட்சிபுரிகிறார்கள் என்பதை நாம் யாரிடமும் கேட்டு அறியாத காரணத்தால் அந்தக் குழந்தை சொன்ன இச்செய்தி எமக்கு மிக்கதோர் வியப்பையும் அதன் முழு விவரமும் அறியவேண்டுமென்ற ஆர்வத்தையும் உண்டாக்கியது.

ஆகவே, அவர்கள் இருக்கின்ற இருள்பகுதி, மத்தியப் பகுதி, அருள்பகுதி (புண்ணியப்பகுதி) இவற்றிற்கு மேலாக என்னென்ன உலகங்கள் இருக்கின்றனவென்று கேட்டோம். அதற்கு அவள் இவ்வுலகத்தில் வாழ்ந்து இறந்தவர்கள் ஆவி உடலோடு வாழுகின்ற ஆவி உலகத்திற்கு மேலே எமலோகமும், அதற்குமேல் பிரம்மலோகமும், அதற்குமேலே விஷ்ணுலோகமும், அதற்குமேலே சிவலோகமும் இருக்கின்றனவென்றும், அங்கு அதற்குரிய அதிபதிகளும், தேவர்களும் இருக்கிறார்கள் என்றும் சொன்னாள். மற்ற

உலகங்களும் அங்கு வாழ்கின்றவர்களும் உண்டென்ற விவரம் புத்தகங்களில் படித்திருக்கிறோம். ஆனால், எமலோகம் இருக்கின்றதாகச் சொல்கின்றாயே, அங்கு ஏமன், காலன், தூதன் என்பவர்கள் ஆவி உடலைத் தூல உடலிலிருந்து பிரிப்பதற்கு ஓர் உலகம் தேவையில்லையே? எமலோகத்தில் வேறு யாரும் இருக்கிறார்களோ? என்று கேட்டோம். இந்த உலகத்திலுண்டான ஜீவராசிகளின் ஆவிகள் அத்தனையும் அந்தந்த வேளையிலே பிரிப்பதற்கு மூன்றுபேரால் முடியாதல்லவா? ஆதலால், எமதர்மராஜாவுக்கு கணங்கள் என்றும், பூதங்கள் என்றும், நாகங்கள் என்றும் பரிவாரங்கள் உண்டு. அவர்கள் தான் மிருகங்கள் உடலிலும், மனிதர்கள் உடலிலும் புகுந்து வெறிக்கும் படியும், வெகுளும்படியும் செய்து அநேக நிகழ்ச்சிகளைச் செய்வித்து அதன் மூலமாக மரணத்தை உண்டு பண்ணுகிறார்கள் என்றும் அறிவித்தாள்.

எமலோகத்தில் நடக்கிற காரியங்களைக் குறித்தும், எமதர்மனின் செயல்களைக் குறித்தும், ஆவிகளைத் தூல உடலிலிருந்து பிரித்து முதலில் எங்கே கொண்டு போகப்பெற்றுப் புண்ணியம் செய்ததும், பாவம்செய்ததும், தீர்மானிக்கப் பெறுகிறதென்ற விவரங்களைக் குறித்தும், அதேபோல பிரம்மலோகம், விஷ்ணுலோகம், சிவலோகம் முதலியவற்றைப் பற்றிய முழு விவரங்களைக் குறித்தும் கேட்டபொழுது தெய்வலோக இரகசியங்களைப் பற்றிய விவரங்கள் பூலோகத்தில் வசிக்கப்பட்டவர்களுக்கு விளங்கிக்கொள்ளவும்

முடியாது, சொல்லவும் கூடாதென்ற கட்டுப்பாடு இருப்பதாகவும் அறிவித்தாள். அவ்விதக் கட்டுப்பாட்டிற்கு அதிபதியாரென்று கேட்டபொழுது சிவலோகத்திலிருந்து ஆண்டுவருகின்ற சிவபெருமான் தான் என்று பதில் கிடைக்கவே, அவரோடு பேசுந் தன்மையிலுள்ள குழந்தையாகத் திருவருள் அதை அமைத்திருந்ததாலும், நாமும் உண்மை என்னவென்பதைச் சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி அறிந்து, உணர்ந்து கொள்ள வேண்டுமென்று உண்மையாகவே பிரார்த்தித்துப் பூசைசெய்து வந்ததாலும், எமக்கு இரகசியங்களை அறிவிக்கலாமாவென்று சிவபெருமானிடத்தில் கேட்டு, அவர் உத்தரவு கொடுத்தால் தெரிவிக்கலாமாவென்று கேட்டோம், சரியென்று சொல்லி, அவரிடம் உத்தரவு கேட்கவே, எம்பெருமானும் எம்மையும் ஒரு பொருட்படுத்தித் தெய்வ இரகசியங்களை நாம் அறியும் தகுதியுடையேம் என்றும், அறிவிக்கலாமென்றும், உத்தரவுகொடுக்கவே, அந்த அருமைக் குழந்தையும் அங்குள்ள பல இரகசியங்களையும், பல நிகழ்ச்சிகளின் விளக்கங்களையும் அறிவித்தாள். அவற்றுள் சொல்லக் கூடாதனவற்றை நீக்கிப் பலரும் அறியச் சொல்லலாமென்ற இரண்டொரு காரியங்களைமட்டும் இங்கே உணர்த்துகின்றோம்.

சரஸ்வதி பூசை தினத்தன்று நாம் சரஸ்வதி அம்மனின் ஒரு படத்தை வைத்தோ அல்லது ஓர் உருவத்தைச் செய்தோ இந்நில வுலகில் வழிபாடுசெய்து வருகின்றோம். ஆனால் எமலோகத்திற்கு மேலேயுள்ள

பிரம்மலோகத்தில், உண்மையாகவே யிருக்கிற சரஸ்வதி அம்மனுக்கு அதே தினத்தில்தான் தேவர்களெல்லாம் நேரில் வழிபாடு செய்து, கல்வியறிவு மேம்படும்படியான அனுக்கிரகத்தைப் பெறுகிறார்கள் என்ற விவரம் அறியாதிருந்தோம். தேவலோகங்களில் நடக்கிற வைபவங்களில் கலந்துகொள்ளும் பேறு பெற்ற புண்ணியப்பகுதியிலுள்ள ஆவிகள் பூலோகத்திலுள்ள மக்களுக்கு இந்த இந்த மாதத்தில், இந்த இந்த நட்சத் திரத்தில், இந்த இந்த விழாக்கள், இந்த இந்த மூர்திக்கு நடைபெறுகிறதென்ற விவரத்தை அறிவித்தே நாம் அவ்வைபவங்களைக் கொண்டாடும் பேறு பெற்றிருக்கிறோம் என்பதை அறியும்பொழுது நமக்கு ஒரு புத்துணர்ச்சி ஏற்படுகிறது. இப்பூவுலகில் நம்மை ஆளுகின்ற தலைவர்களுக்குத் தலைநகரத்தில் ஏதாவது கொண்டாட்டம் இருந்தால் தலைநகரில் உள்ளவர்கள் அதில் நேரடியாகப் பங்கு பெறவும் நேரில் பார்வையிடவும், நேரில் கொண்டாடவும் முடிவதுபோல் மற்றவர்கள் நேர்முகமாகக் கொண்டாடமுடியாது என்பதை அறிவோம். நேரில் சென்று கலந்துகொள்ள முடியாதவர்களும் மற்றைய ஊர்களிலுள்ள மக்களும் அதே தினத்தில் அந்தத் தலைவருடைய படத்தையோ, உருவத்தையோ, தங்கள் தங்கள் இடங்களிலேயே வைத்துத் தலைவருக்குச் செய்ய வேண்டிய உபசாரங்களை யெல்லாம், அந்தப்படத்திற்கோ, உருவத்திற்கோ தான் செய்கிறார்கள். தலைநகரில் நடைபெறுகிற வைபவத்தில் அங்குச் செல்ல இயலாத மக்கள், அவ்விதமாகச் செய்து பங்குபெற்றுக் கலந்து கொள்ளுகிறார்

களேதவிர வேறு எந்தவிதத்தாலும் அந்தத் தினத்தைக் கொண்டாடவோ அந்தச் சிறந்த காரியத்தில் தங்களுக்குள்ள ஈடுபாட்டை வெளிப் படுத்தவோ முடியாது என்பது யாவரும் அறிந்ததே. இவ்வுலகிலுள்ள தலைவர்களுக்கு நேரில்வந்து கலந்து கொண்டவர்களில் பிரதானமாக முன்னணியில் நின்று கொண்டிருந்த ஒரு சிலரையும், தன்னுடைய கண்களில் தென்பட்ட ஒரு சூறிப்பிட்ட அளவினரையே தெரிந்து கொள்ள முடியுமே தவிர, பங்குபெற்ற எல்லோரையும், எல்லோருடைய அன்பின் ஆழத்தையும் அளந்து அறிந்து கொள்ளமுடிவதில்லை. நேரில் வரஇயலாத தன் சொந்த ஊரிலுள்ள மக்களின் உள்ளத்தையும், பிற ஊர்களிலுள்ளவர்கள் தன் மீது காட்டிய பேரன்பையும், அவர்கள் மனத்தினாலும், வாக்கினாலும் வேண்டிக் கொண்டவற்றைத் தாங்கள் தாமே தெரிந்துகொள்ளவும் அறிந்து கொள்ளவும் முடிவதில்லை. பத்திரிகைகள் வாயிலாகவும், அதிகார வட்டங்களின் அறிவிப்பின் மூலமாகவும் ஏதோ ஓரளவு அறியத்தக்கதாகவே நம் தலைவர்களின் தன்மை அமைந்திருக்கிறது.

ஆனால், நம்மை உண்மையில் ஆண்டுவருகிற அதிபர்களும் அவர்களுடைய பலதரப்பட்ட இலாகாக்களின் அதிகாரிகளும் மேலுலகங்களிலேயே இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய ஆணைப்படியே நாம் இங்கே வாழ்ந்து வருகிறோம். உதாரணமாக (1) நாம் நம்முடைய விருப்பப்படி நம்முடைய பெற்றோர்களைத் தேடிப் புகுந்துகொள்ளமுடிவதில்லை. முடியுமானால்

எழைகள் வீட்டில் பிறக்காமல் பணக்காரர்கள் வீட்டிலேயே வந்து உதிக்கப்பார்த்திருப்போம். ஆண்டவனின் ஆணைப்படியே பெற்றோர் அமைகிறார்கள். (2) நம்முடைய விருப்பப்படியோ அல்லது நம்முடைய பெற்றோர்களின் விருப்பப்படியோ நாம் ஆணாகவும் பெண்ணாகவும் பிறக்கவில்லை. எந்தவிதம் பிறக்கும்படி ஆண்டவன் செய்கின்றானோ, அவ்விதமே ஆணாகவோ, பெண்ணாகவோ பிறக்கிறோம். (3) நம்முடைய உடலின் அமைப்பில் கூன், குருடு, செவிடு, பேடு, ஊமை, நொண்டி, நெட்டை, குட்டை, அழகு, ஆற்றல், குரல் முதலியவற்றில் நமக்கும், நம்முடைய பெற்றோருக்கும் யாதொரு அதிகாரமும் இல்லை. எவ்விதம் பிறக்கும்படி ஆண்டவன் செய்கின்றானோ, அவ்விதமே பிறந்து, உள்ளதைக்கொண்டு எவ்வளவு நேரம் எவ்வளவு அழகுபடுத்திக்கொள்ளமுடிகின்றதோ, அதைத்தான் செய்துகொள்ளுகின்றோமே தவிர மாற்றியமைக்க முடிவதில்லை. (4) இன்பமும், துன்பமும், பிணி, மூப்புச்சாக்காடு முதலியனவும் பிறக்கின்ற சூழ்நிலையும் (ஊரும், தேசமும், பாஷையும் பிறவும்) நம்முடைய விருப்பத்திலும் பெற்றோர்களது விருப்பத்திலும் அல்லது இதர வல்லுநர்கள் ஆற்றலிலும், அடங்காமல் ஆண்டவனுடைய ஆணைப்படியே நிகழ்கின்றன. (5) நாம்வாழ்வதற்கு இன்றியமையாததாக அமைந்த உணவு உற்பத்தியும், நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று, ஆகாயம் முதலியவற்றின் உபகாரமும், நம்மால் பெற்றோரால், பிற விஞ்ஞானிகளால், அரசாங்கத்தாரால்

நடைபெறவில்லை; கருணையே உருவான ஆண்டவ னாலேயே அவை நடைபெறுகின்றன.

ஆகவே நம்மை உண்மையில் ஆண்டு நமக்கு வேண்டிய உபகாரம் செய்து வருகிற அரசாங்கமும் அதிகாரிகளும், மேலுலகங்களில் உண்மையில் இருக்கின்ற விவரம், நம்முடைய சிந்தனைக்குச் சாதாரணமாக வருவதில்லை. எல்லாம் வல்ல ஆண்டவன், எங்கும் செறிந்த ஆண்டவன், உருவமேயில்லாத ஆண்டவன், உருவமேயில்லாத உயிர்வர்க்கம் (ஜீவான்மாக்கள்) கடைத்தேறும் பொருட்டு அவைகளுக்கு உடல் கொடுக்கவேண்டிய காரணத்திற்காகவும், உலகத்தை உற்பத்தி செய்வதற்காகவும் நினைந்ததொரு வடிவத்தைத் தானே எடுத்துப் பல அதிகாரிகளை நியமித்து அவர்களுக்கும் குறித்ததொரு வடிவத்தையும், குறித்ததொரு இலாகாவையும் அமைத்து, நம்மை ஆண்டு வருகிற விவரமும், சாமானியமானவர்களின் சிந்தனைக்கு வருவதில்லை; அப்படிப்பட்ட ஆண்டவனும் அவரது அதிகாரம் பெற்ற ஆட்சியாளர்களும் நாம் தனித்தனியே நினைப்பதையும், சொல்லுவதையும், செய்வதையும், தெரிந்துகொள்ளும் ஆற்றல் பெற்றவர்களாக இருக்கின்றார்கள். அதன் காரணத்தால், நாம் மேல் உலகங்களில் நடக்கின்ற வைபவங்களில் நேரில் கலந்துகொள்ள முடியாத நிலையில் இருந்தாலும், இப்பூலோகத்தில், அந்த அந்த தினத்தில் அந்த அந்த அதிகாரிகளை நினைத்து ஏதும் செய்தால் அவர்கள் அதனை அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது. இறந்துபோன நமது

சுற்றத்தார்கள் ஆனி உலகத்தில் புண்ணியப் பகுதியில் இருப்பார்களானால் அவர்கள் நாம் நினைத்த உடனேயே தெரிந்துகொள்ள முடிகிறதென்றும், உடனே நம்மிடம் வந்து ஏன் நினைத்தோம் என்று கவனிக்கமுடிகிறதென்றும் சொல்வதனால் அவர்களுக்கு மேலான நிலையில் இருக்கும் அதிகார மூர்த்திகள் நாம் நினைப்பதையும், சொல்வதையும், செய்வதையும் அறியவும், தெரியவும் முடியுமாவென்ற சந்தேகத்திற்கு இடமில்லை. அல்லாமலும், ஆ. வி. உ. ட. லி. ல் இருக்கின்ற நண்பர்களும் சுற்றத்தார்களும், இவ்வுலகத்திலுள்ள பலர் நினைக்கும் பொழுது, ஏககாலத்தில் எல்லா இடங்களுக்கும் சென்று எல்லோருடைய காரியங்களையும் கவனித்துக் கொள்ள முடியாமலிருக்கிறார்கள். ஓர் இடத்தில் ஒன்றைக் கவனித்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது, மற்ற இடத்தில் மற்றொன்றைக் கவனிக்கமுடியாது. ஆனால், மேல் உலகத்திலுள்ள அதிகார மூர்த்திகள் ஏககாலத்தில் பலர் நினைப்பதையும், சொல்வதையும், செய்வதையும் அறிந்துகொள்கின்ற ஆற்றல் பெற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். எப்படி ஓரிடத்தில் பேசுகின்ற ரேடியோப் பேச்சு, கோடிக்கணக்கான ரேடியோப் பெட்டிகளின் வாயிலாகக் கோடிக்கணக்கான மக்கள் அறிந்து அனுபவிக்கவும், அதனால் அது பாதிக்கப்படாமலும் இருக்கின்றதோ, அதேபோலக் கோடிக்கணக்கான மக்கள் நினைப்பதையும், சொல்வதையும், செய்வதையும் அறியும் ஆற்றல்பெற்ற அதிகார மூர்த்திகளும் அவர்களின் எண்ணிக்கையின் அதிகத்தால்

பாதிக்கப்படாமல் இருக்க முடிகிறதென்று அறிவிக்கப் படுகிறது.

மேலே சொல்லிய காரண காரியங்களை நன்றாய் உணர்ந்த நம் முன்னோர்கள் மேலுலகங்களில் நம்மை ஆளுகின்ற மூர்த்திகளுக்கு நடைபெறுகின்ற வைபவங்களைப்பெல்லாம், ஆவி உலகத் தொடர்பினாலும், ஆத்மீக வளர்ச்சியின் பக்குவத்தாலும், அதிகார மூர்த்திகளின் அருளினாலும் அறிந்து அதே நாட்களில் (மாதங்களையும் நட்சத்திரங்களையும் கொண்டு தீர்மானித்து) நாமும் அவ்வைபவங்களை இப்பூலோகத்தில் கொண்டாடக் கூடியதாகப் பஞ்சாங்கங்கள் வாயிலாக அமைத்து, மேலுலகங்களிலுள்ளவர்கள் பெறுகின்ற பேற்றை நாமும் பெறும்படியாகச் செய்திருக்கிறார்களென்பதை உணர, உணர, மட்டில்லா மகிழ்ச்சி ஏற்படுகின்றது. அவர்களுக்கு நாம் பெரிதும் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்பதையும் நன்கு உணரக்கூடியதாக விருக்கிறது. நேரில் வழிபாடு செய்வதையும், தூரத்திலேயிருந்து வழிபாடு செய்வதையும், ஒருங்கே அறியும் ஆற்றல் பெற்ற மூர்த்திகளாக மேலுலக அதிகாரிகள் அமைந்திருக்கும் காரணத்தால் மேலுலகங்களில் நேரே வழிபாடு செய்கின்றவர்களுக்கும், இந்நில உலகில் ஒரு படத்தையோ, உருவத்தையோ வைத்து வழிபாடு செய்கின்றவர்களுக்கும் ஒரேவிதமான பலன் கிட்டுகின்றதென்பதை உணர்ந்துகொள்ளுவதால்; ஒரு படத்தையோ, ஓர் உருவத்தையோ வைத்து இங்கு

நாம் வழிபடும்பொழுது நம்முடைய ஆகக் கண்களுக்கு மேலுலகங்களிலிருக்கும் அந்தந்த மூர்த்திக்கே நேரில் வழிபாடு பண்ணுகின்ற தோற்றமும் உணர்ச்சியும் ஏற்பட ஏதுவாகின்றது. ஆகவே, இவற்றிலிருந்து சரசுவதி பூசையன்று நாம் ஒரு படத்தையோ, ஓர் உருவத்தையோ வைத்துப் பூசை செய்வதால் நாம் பிரம்மலோகத்தில் கல்விக்கு அரசியாக விளங்கும் சரசுவதி அம்மனுக்கு நேரே பூசைசெய்த பேற்றையும் அதற்குரிய அனுக்கிரகத்தையும் உண்மையில் பெறுகிறோம் என்பது உறுதிப்படுத்தப்படுகிறதல்லவா?

(16) கொழும்பில் 1943-ம் ஞாபங்குனிமீ ஒரு நாள் எமது நண்பர் Dr. T. நல்லைநாதன் L. R. C. P. (London) M. R. C. S. (England) அவர்கள் திருப்பா திரிப்புலியூர் ஞானியார் சுவாமிகளுடன், நம் சமய சம்பந்தமான சில சந்தேகங்களைக் கேட்கவேண்டு மென்று வந்திருந்தார்கள். பேச ஆரம்பித்து ஞானி யார் சுவாமிகளை அழைத்தபொழுது பதில்வரக் கொஞ் சம் தாமதமாயிற்று. மேலுலகங்களில் உள்ள ஆவிகள், வேறு என்ன செய்துகொண்டிருந்தாலும், மூன்று முறை அழைத்தால் கட்டாயம் வந்துவிடுகின்றன என்பதை நாம் முன்னரே அறிந்திருந்ததால், மூன்று முறை ஞானியார்சாமிகளை அழைத்தோம். அவர்கள் வந்து “இன்று பங்குனி உத்திரம் என்பது தெரியுமா? இங்குநடராசப்பெருமான் நடனம்புரியும் நாள். விசேட மாகப் பூசைசெய்கின்ற நாள். யாம் இன்று பேச முடியாது; வருகிறோம்” என்று சொல்லிவிட்டுப்போய்

விட்டார்கள். அது சமயம் அங்கு வீற்றிருந்த யார்க்கும் அன்றுபங்குனி உத்திரம் என்பது தெரியாது. இது போன்று பல தடவைகளில் மேலுலகங்களில் நடைபெறுகின்ற விசேடங்களை ஆவி உலகத்திலுள்ள அன்பர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். பஞ்சாங்கத்தைப் பார்த்தால் அவையெல்லாம் சரியாக இருக்கின்றன. சதூர்த்தி தினத்தன்று இப்புவனத்திற்கு ஸ்ரீகண்ட ருத்திரர் விநாயகராகக் காட்சி கொடுப்பதும், கிருத்திகையன்று முருகப்பெருமானாகக் காட்சிகொடுப்பதும்; கோயில்களில் நடைபெறுகின்ற விசேட வைபவங்களெல்லாம் மேலுலகங்களின் வைபவங்களின் சின்னங்களாகவே அமைந்திருக்கின்றன வென்பதும் அறிவிக்கப்பெற்றன.

ஆங்கிலம் படித்த எங்களுக்கு மேலுலகங்கள் சம்பந்தமாகவும், அங்குள்ள அதிபதிகளின் சம்பந்தமாகவும் ஆங்கிலேயர்களில் ஆவி உலகத்தோடு தொடர்புடையவர்களின் கருத்து இதற்கு மாறுபட்டிருக்கிறதா? அல்லது ஆவி உலகத்திலுள்ள இந்துக்கள் சொல்வனவற்றை வலியுறுத்துகின்றனவா? என்று அறியவேண்டுமென்ற எண்ணம் உண்டாயிற்று. ஆகவே, ஆங்கிலேயர்களுடைய ஆவி உலக அனுபவங்கள் அடங்கிய அநேக புத்தகங்களைப் பார்வையிட்டோம். எல்லோருடைய அனுபவமும் ஒன்றை ஒன்று உறுதிப்படுத்துகின்றனவே தவிர, மாறுபட்டனவாக இல்லை. உதாரணமாக இரண்டொன்று இங்கே குறிப்பிடுகிறோம். 1874 முதல் 1918-ம் வருடம் முடிய

இங்கிலாந்தில் ஆனி உலகத்தோடு பேசியவர்கள் வெளியிட்ட 19 முக்கிய புத்தகங்களிலிருந்து (Harold Bayley) ஹேரோல்டு பெய்லி என்பவர் 1918 ம் வருடத்தில் ("The undiscovered country"-A Sequence of spirit messages describing Death & the after world) "கண்டுபிடியாத பிரதேசம்"-மரணத்தையும், மரணத்திற்குப் பின்னுள்ள உலகத்தையும் அறிவிக்கின்ற ஆனி உலக அறிவிப்புகளின் தொகுப்பு என்ற 270 பக்கங்கள் கொண்ட புத்தகத்தை வெளியிட்டிருக்கிறார். அதில் குறிப்பிட்டிருக்கிற 19 புத்தகங்களும் 1876 முதல் 1918 வரை வெளியானவை. ஒவ்வொன்றும் நூற்றுக்கணக்கான பக்கங்கள் கொண்டவை. அவற்றின் பெயர்களும், விவரங்களும் வருமாறு:-

DETAILS OF 19 BOOKS.

1. Life beyond the grave-by E. W. Allen (London) 1876—168 pages.
2. Spirit teachings—by London Spiritualist Alliance 1912—
3. Hafed, Prince of Persia—by Hay Nisbet & Co. (Glasgow) 1893—580 pages.
4. A wanderer in the Spirit lands,—by W. J. Sinkins (London) 1896—308 pages.
5. Letters from Julia or Light from the Borderland by Grant Richards (London) 1898—188 pages
6. Truths from the Spirit world—by A Wooderson (London) 1907—144 pages.

7. Teachings—by H. M. R. Dery—192 pages undated.
8. A celestial Message—by Lee & Shepard (Boston U. S. A.) 1902—134 pages.
9. Realities of the future Life—by Holywell Press (Oxford) 1908—88 pages.
10. Christ in you—by J. M. Watkins 1910—196 pages
11. Not Silent-if dead—by A. L. Fernie (Kensington) 1916—196 pages
12. Letters from a living dead man—by Elsa Barker (London) 1916—320 pages.
13. Private Dowding—by J. M. Watkins (London) 1917—108 pages.
14. Speaking Across the Border line—by Chas Taylor (London) 1917—162 pages.
15. Thought lectures—by Father Stephano (London) 1917—122 pages
16. War letters from the living dead man—by Elsa Barker (London) 1917—320 pages.
17. Messages from Meslom—by Elliot stock (London) 1918—102 pages.
18. Gone West—by William Rider & Son (London) 1917—354 pages.
19. Teachings of Love—by Wm Brendon & Son (Plymouth) 1917—96 pages

Page 142—All life and all development are consequent on the operation of spiritual energy obeying the dictates of the will of spiritual beings. This once grasped, blind force disappears. and intention takes its place—intention of intelligent and

powerful spiritual workers of various grades operating according to certain fixed laws but within the bounds of those laws, free and mighty.

அந்தப் புத்தகத்தில் 142-ம் பக்கத்தில் “எல்லா வாழ்வும் எல்லா அபிவிருத்தியும் ஆவி ரூபத்திலுள்ள வார்களின் ஆணைகளின் வண்ணம் அடங்கி நமக்கும் சக்தியின் தொழிற்பாட்டாலேயே நிகழ்கின்றன. இதைக் கிரகித்து விளங்கிக்கொள்ளவே அது அறிவற்ற சக்தி என்பது நீங்கிவிடும். எண்ணம் என்பது அதில் பதில் இடம்பெறும். அந்த வண்ணமும் சில சட்ட திட்டங்களுக்கு உட்பட்டு அவற்றோடு பொருந்த நடத்திவரும் சுதந்தரமும், பேராற்றலும், அறிவும், அதிகாரமும் வாய்ந்த பல்வேறு தரங்களிலுள்ள ஆவி ரூப எவ்வார்களிலிருந்து வெளிப்படுவதாகும்” என்று கூறுகிறது.

Page 147. These beings are of many grades and many species. They are not all of the same order, nor all of the same form. But their work is controlled by those above them, as these are controlled by powers of higher grade and sublimity still.

But what of the other gods? you ask; for there are many in the world's pantheons. Well the realities exist out here.

What! you say again, can man create the gods of his imagination and give them a place in the invisible? No! They existed here first, and man

became aware of them long ago through his own psychic and spiritual perception of them. Man did not create them and the materialists who say that he did know little of the laws of being. Man primitive man perceived them through his own spiritual affinities with and nearness to them. When you have read folk-tales of this god and that, you have perhaps spoken patronisingly of the old myth-makers and thanked your lucky stars that you lived in a more enlightened age. But those old story-tellers were the really enlightened ones, for they saw into the other world and recorded what they saw.

We hear much of the laws of Nature. Who enforces them? The term "NATURAL LAW" is in every man's mouth, but the law has executors in heaven as on earth.

147-ம் பக்கத்தில் "இவர்களெல்லாம் பலதரப் பட்ட அதிகாரமுள்ளவர்களாகவும், பலவகையினராகவும் இருக்கிறார்கள். அவர்களெல்லாம் ஒரே தன்மையிலும், ஒரே ரூபத்திலும் இல்லை. ஆனால் அவர்களுடைய தொழில் அவர்களுக்கு மேலுள்ளவர்களின் கட்டுப்பாட்டுக்கு உட்பட்டதாகவும், மேலுள்ள அவர்களின் செயல், அவர்களுக்கும் மேலேயுள்ள மேன்மையாளரின் கட்டுப்பாட்டுக்கு உட்பட்டதாகவும் இருக்கிறது. உலகத்திலுள்ள கோயில்களில் அநேக உருவங்கள் இருக்கின்றனவே-பிற கடவுள் கொள்கைகளைப் பற்றி என்னவென்று கேட்கிறீர்கள்,

அவ்வுருவங்களின் உண்மைக் கர்த்தாக்கள் இங்கே (மேலுலகங்களில்) இருக்கின்றனர்.”

ஆச்சரியப்பட்டு என்ன-என்று திரும்பவும் கேட்கின்றீர்கள். மனிதன் தன்னுடைய கற்பனையினால் கடவுள்களைச் சிருட்டித்து உருவடிவம் கொடுத்து அவர்களுக்கு; கண்ணுக்குத் தெரியாத மேலுலகங்களில் இருக்கும் தன்மையைக் கொடுக்கமுடியுமா? முடியாதல்லவா! அவ்வடிவின் முதலில் இங்கு (மேலுலகத்தில்) இருந்தவர்களே. மனிதன் வெகு காலத்திற்கு முன்பே, தன்னுடைய சொந்த மானதக் காட்சியினாலும், ஆவியுலகத் தொடர்பினாலும், அவர்களை அறிந்திருந்தான். மனிதன், அவர்களின் உருவங்களை உண்டாக்கவோ, சிருட்டிக்கவோ இல்லை. மனிதனே சிருஷ்டித்திருக்கிறான் என்று சொல்லுகின்ற, நில உலகத்தவர் வாழ்வின் சட்டதிட்டங்களை அறியாதவராவர். மனிதன் அதிலும், பண்டைக் காலத்து மனிதனே, தன்னுடைய ஆவி உலகத்தவரோடு கொண்ட உறவினாலும், நெருங்கிய தொடர்பினாலும் அவற்றைத் தெரிந்துகொண்டான்.

இந்தக்கடவுள் அந்தக்கடவுள் என்றெல்லாம் பழைய காலத்துக் கதைகளைப் படிக்கும்பொழுது, நீங்கள் உண்மையை உணர்ந்த மெஞ்ஞானிகள் வாழும் படியான காலத்தில் வாழ்கின்ற அதிட்டம் பெற்றிருக்கிறோம் என்று எண்ணி, பண்டைக் காலத்து மக்கள், கட்டுக்கதைகளை நம்பிக்கொள்கின்ற அஞ்ஞானிகள் என்று பேசிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

ஆனால் அந்தப் பழங்கதை சொல்லுகின்ற பண்டைக் காலத்தவரே, உண்மையில் மெஞ்ஞானிகள் ஆவார்கள். ஏனென்றால் அவர்கள் தான் மேலுலகங்களில் உள்ளவற்றைப் பார்க்கவும், பார்த்தவற்றைப் பதிவு செய்து வைக்கவும் தலைப்பட்டவர்கள்.

இயற்கைச் சட்டங்களைப்பற்றி அதிகமாகக் கேள்விப்படுகிறோம். அந்தச் சட்டங்களை நிறைவேற்றுகிறவர்கள் யார் என்று தெரியுமா? “இயற்கைச் சட்டம் என்ற பதம் ஒவ்வொரு மனிதனுடைய வாயிலும் தொனிக்கின்றது. ஆனால், உலகச் சட்டங்களை நிறைவேற்றும்நிர்வாக அதிகாரிகள் உலகத்தில் இருப்பது போல, இயற்கையின் சட்டங்களை நிறைவேற்றும் நிர்வாக அதிகாரிகள், மேலுலகங்களில் இருக்கிறார்கள்.” என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. குறிப்பு (இயற்கை என்பது ஆண்டவனையே குறிக்கின்ற ஒரு பதமாகும். அதனாலேயே மாணிக்கவாசகப் பெருமான் “வேறு வேறு உருவும், வேறு, வேறு இயற்கையும் நூறு, நூறு ஆயிரம் இயல்பினதாகி; ஏறுடை. ஈசன்” என்று கூறியிருக்கிறார்.

Page 161. And so the earth is enveloped by, and included in, and affected by the spiritual powers, of varying degrees and kind, entrusted by the creator-God to all these ministers of all these spheres which are around it.

Page 165. All these Zones of which we have spoken are inhabited by beings according to their

degree, who progress from one sphere to a higher, as they accumulate knowledge within themselves.

161-ம் பக்கத்தில் “இந்த உலகமானது, பற்பல உலகங்களால் சூழப்பட்டு, அவ்வவ் வுலகங்களிலுள்ள பலதரப்பட்ட அதிகாரமும், பலவிதமான பொறுப்பும் வாய்ந்த, அதிகாரிகளின் ஆணைக்குட்பட்டதாக இருக்கிறது. அந்த அதிகாரமும், பொறுப்பும், முழுமுதல் சிருஷ்டி கர்த்தாவால் கொடுக்கப்பெற்றதாகும்.” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது.

165-ம் பக்கத்தில் “நாங்கள் சொல்லுகின்ற உலகங்களிலெல்லாம் அந்தந்த இடத்திற்குப் போகக் கூடிய அறிவாற்றலும், தகுதியும், உடையவர்கள் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். அவர்கள் கீழ்கிலையிலிருந்து மேல்நிலைக்குப் படிப்படியாகச் செல்லக்கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள்” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது.

Page 181. The myths which have centered round the plain truths of revelation owe their origin to India.

Page 182. “You must know that Egypt, Persia, Greece, Rome, the great Kingdoms of the world, owed their philosophy and religion very largely to India. Manu, the great Indian, reformer and teacher, reappears as the Manes of Egypt, the minos of Greece, the Moses of Hebrew story-The name is impersonal.”

181-ம் பக்கத்தில் “மேலுலக அறிவிப்புக்களின் உண்மையை உள்ளவாறு வெளிப்படுத்துகின்ற

பழைய காலத்துக் கதைகள் இந்தியாவிலேயே தோன்றின” என்றும் 182-ம் பக்கத்தில் “எகிப்து (Egypt) பெர்சியா (Persia) கிரீஸ் (Greece) ரோம் (Rome) முதலிய நாடுகளும், உலகிலுள்ள பிற புகழ்பெற்ற தேசங்களும், தங்கள் தங்களுடைய மதக்கோட்பாட்டிற்கும், தத்துவ ஆராய்ச்சிக்கும், இந்தியாவிற்குப் பெரிதும் கடமைப்பட்டதாகும். இந்தியாவில் பெரிய புரட்சிகரமான போதிப்பைச் செய்த மனு (Manu) எகிப்து (Egypt) தேசத்தில் “மனஸ்” (Manes) என்றும், கிரீஸ் (Greece) தேசத்தில் “மினோஸ்” (Minos) என்றும், ஹிப்ரு (Hebrew) நாட்டில் “மோசஸ்” (Moses) என்றும் வழங்கப்பெற்றுத் தோன்றியிருக்கிறார். ஒரே பொருளை ஒவ்வொரு பாஷையாளரும் ஒவ்வொரு பெயர் சொல்லி வழங்குதல் இயல்பே” என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. மேலும் பக்குவமுள்ளவர்கள் மேலுலகத்தில் ஆண்டவனைக் காண்கின்றார்கள் என்பதற்கு கிறிஸ்தவர்களுடைய வேதப் புத்தகத்தின் (Bible) முதல் பக்கத்தில் (Genesis Chapt 1—26, 27, 28) (26) கடவுள் மனித வார்க்கத்தைத் தன்னுடைய உருவத்திலும், தன்மையிலும் உண்டாக்குவோம்—அவர்கள் உலகத்திலுள்ள எல்லா ஜீவராசிகளின் மேலும் அதிகாரம் செலுத்திவரட்டும் என்று சொன்னார். (27) அதன்படி, கடவுள் மனிதரை (ஆணாகவும் பெண்ணாகவும்) தன்னுடைய உருவத்திலேயே படைத்தார். (28) கடவுள் அவர்களை ஆசீர்வதித்து நீங்கள் பல்கிப்பெருகி, உலகத்தில் விருத்தி

பெற்று, உலகத்தையும் அதில் உள்ள எல்லா ஜீவராசி களையும் அடக்கி ஆண்டுவருவீர்களாக என்று சொன் னார்”—என்பதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறது.

(St Mark Chapt. 16-19) “இயேசுநாதர் அவ்வி தம் சொல்லிவிட்டு பரலோகம் சென்று, கடவுளின் வலது கரத்தில் உட்கார்ந்தார்” என்று கூறுகிறது.

இஸ்லாமியர்களுடைய பரிசுத்தக் குர்ஆன் (சூ. 59 ரு. 3) “வான மண்டலங்களிலும் பூமியிலும் உள்ள வர்கள் ஆண்டவனை மகிமைப்படுத்தியும் வாழ்த்தியும் வருகின்றனர். அவனை சர்வ வல்லவனாகவும் சர்வ ஞானியாகவுமிருக்கின்றான்” என்று கூறுகிறது. (சூ. 2. ரு. 23-25) அவன் பிரார்த்திப்பவர்களின் பிரார்த்தனை களைக்கேட்டு அங்கீகரித்து, உத்தரங் கொடுப்பவன். இறைவன் பாதையில் முற்றாய் தன் வாழ்க்கையை அர்ப்பணம் செய்து, அவனுக்கே முற்ற முற்ற அடி பணிந்து, திருமறையின் முக்கிய அத்தியாயமான “பாத்திஹா” என்ற பிரார்த்தனையை இடைவிடாது ஓதிவருகிற அடியான் தன் ஆண்டவனின் திருமுகத் தைக் காண்கின்றான்” என்று கூறுகின்றது.

இவற்றிலிருந்து ஆவி உலகத்தொடர்பின் மேன் மையும், மேலுலகங்களின் உண்மையும், அங்கு அதி காரம் பெற்ற அதிகாரிகள் இருந்து, ஏதோ சில சட்ட திட்டங்களின்படி, நம்மை ஆண்டுவருகின்ற தன்மை யும், மேலுலகங்களில் பக்குவத்திற்கேற்றவாறு, மக்க ளும், தேவர்களும் வாழ்ந்துவருகிறார்கள் என்ற உண் மையும் தெளிவாகின்றதல்லவா?

(17) அம்மைய நாயக்கனூரில் ஒருநாள் நாம் ஆவி உலகத்திலிருந்த தந்தையாருடன் பேசிக்கொண்டிருக்கும்பொழுது, நிலக்கோட்டையிலிருந்த சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர் (Circle Inspector) ஒருவர் வந்திருந்தார். அவர் தன்னுடைய 13 வயதுள்ள மகன் ஒருவன் 16 வருஷங்களுக்கு முன் இறந்துவிட்டதாகவும், அவனுடன் பேசவேண்டுமென்றும் விவரங்கள் கொடுத்தார். அவற்றை அப்பொழுது பேசிக்கொண்டிருந்த தந்தையார் அவர்களிடம் சொன்னோம். அவர்கள் ஆவி உலகத்தில் அவருடைய மகன் ஒரு பகுதியிலும் இல்லை. மறு பிறவி எடுத்துவிட்டான். மறு பிறவி எடுப்பதற்கு முன்னதாக ஆவி உலகத்தில் வாழ்ந்தும், வளர்ந்தும், வருகின்ற யாதனா சரீரமானது அழிக்கப்பெற்று, அணுப்பிரமாணமுள்ள காரண சரீரத்தோடு இன்னொரு கருவில் புகுந்து, வினைகளுக்குத் தகுந்த சரீரம் ஆண் உருவத்திலோ, பெண் உருவத்திலோ, அலி உருவத்திலோ, எந்த எந்த நிலையில் பிறக்கவேண்டுமோ, அந்த அந்த நிலையில் ஆண்டவன் ஆணைப்படி பிறந்து விடுவதால், அதற்குரிய, பழைய உருவமும், பழைய பெயரும், பழைய உறவினர் தொடர்பும், அறவே அற்று விடுகிறது. ஆகவே, ஆவி உலகத்தைவிட்டு நில உலகத்தில் பிறந்துவிட்ட அவன், இந்நில உலகில், எங்கு என்னவிதமாகப் பிறந்திருக்கின்றான் என்ற விவரம் வேண்டுமானால், மேலேயுள்ள அதிபதிகளிடம் கேட்டுச் சொல்லலாமென்று அறிவித்தார்கள். அவ்விதமே கேட்டுச் சொல்லும்படியாக வேண்டிக்

கொண்டோம். ஐந்து நிமிடநேரத்தில் அவன் இப் பொழுது, நிலக்கோட்டைத் தாலுக்காவைச் சேர்ந்த ஐயம்பாளையம் என்ற ஊரிற் பொடிக்கடைச் சுப்பையா பிள்ளைக்கு இலட்சுமி என்ற பெயருடைய, பெண்குழந்தையாகப் பிறந்து ஐந்துவருடங்களாகின்றன என்பதாக அறிவித்தார்கள். அந்தச் சர்க்கிள் இன்ஸ் பெக்டர் அதன் விவரத்தைக் குறித்துக்கொண்டு, காரிலே சென்று சரிபார்க்க, அந்தப்படியே இருப்பதை அறிந்து, அந்தப் பெண்குழந்தை கையில் ஐந்து ரூபாயும் இனங்கொடுத்துவிட்டு வந்ததாக, எங்களிடம் ஆச்சரியத்தோடு தெரிவித்தார். அவருடைய மகன் இறந்து 16 வருடங்கள் என்று முன்னரே குறித்திருக்கின்றோம். ஆனதால் ஆவி உலகத்தில் 10 வருடகாலம் தங்கியிருந்து கருவாகத் தந்தையாரிடத்திலே இரண்டு மாதமும், தாயார் கருப்பத்திலே பத்துமாதமுமாக ஒரு வருடம் உருவாவதிலும் சென்றதுபோக, இப்பூலோகத்திற்கு வந்து 5 வருடங்கள் ஆகின்றன என்று தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். மேலும் தூல உடலோடு கூடி இவ்வுலகில் 13 வருடங்கள் வாழ்ந்த ஒருவன் ஆவி உலகத்தில் 10 வருடங்கள் ஆவி உடலோடு மாதிரம் வாழ்ந்து வந்திருப்பதால், அவனுக்கு ஆண்டவன் கொடுத்த வயது மொத்தம் 23-என்று அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

(18) நமக்குக்கொடுக்கப் பெற்றிருக்கும் பெயர்கள் நம்முடைய உண்மையான உடலாகிய ஆவி உடல்களுக்கே உரித்தானவை; அவை தங்கியிருக்கும் கூடு,

குரம்பை, யாக்கை என்று அழைக்கப்பெறுகிற, தூல
 உடம்புகளுக்கு உரித்தானவை அல்ல என்பதையும்
 நாம் உணர்ந்திருத்தல் வேண்டும். அதனாலேயே,
 ஆவி பிரிந்தபின் கிடக்கும் தூல உடலை யாரும் பெயர்
 சொல்லி அழைக்காமல் பிணம், சவம், கட்டை என்ற
 பொதுப் பெயரால் அழைக்கின்றோம். இறந்தவர் ஆவி
 உடலோடு சென்று ஆவி உலகத்தில் வாழ்ந்தும்
 வளர்ந்தும் வருவதனாலேயே அவருடைய பெயரைச்
 சொல்லி இந்துக்கள் “சிவலோக பிராப்தி ஆனார்,
 அடைந்தார் என்றும், இறைவனடி சேர்ந்தார் என்
 றும், வைகுண்டபதி அடைந்தார் என்றும் சொல்லு
 கிறார்கள். கிறிஸ்தவர்கள் பரலோகத்திற்குச் சென்று
 விட்டதாகவும், முகம்மதியர்கள் “ஆஹம்” சேர்ந்து
 விட்டதாகவும் சொல்லுகிறார்கள். எல்லா மதத்திலும்
 இறந்தவர் இந்த இடத்தைவிட்டு வேறு இடத்திற்குச்
 சென்றுவிட்டதை உணர்ந்திருந்ததினாலேயே அவ்விதம்
 சொல்லுகின்ற பழக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறதென்று
 தெரிகிறது. இப்பொழுது நாம் அதன் உண்மையைச்
 சோதித்துத் தெளிந்து கொள்ளக்கூடியதாக இருக்
 கிறது. ஆகவே, ஆவி உலகத்திலுள்ள ஆவி உடல்,
 அது தூல உடலோடு பொருந்தியிருந்த பொழுது இவ்
 வுலகத்தில் என்ன பெயர் தாங்கியிருந்ததோ, அதே
 பெயரைத்தான் தாங்கியிருக்கிற தென்றும், அதே
 பெயர் சொல்லித்தான் அழைக்க வேண்டியதிருக்கிற
 தென்றும் தெளிவாகின்றது.

(19) ஒருவருக்கு ஆண்டவன் நியமித்த வயதும், இப்பூவுலகத்தில் வாழ்கின்ற வருடமும், இறந்தபின் ஆவி உலகத்தில் வாழ்கின்ற வருடமும் சேர்ந்ததாகின்றது என்று முன்னரே சொல்லியிருக்கிறோம். அந்த வயது எல்லோருக்கும் ஒன்றுபோல் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டருடைய மகனுடைய பூணவயது 23 என்று முன்னர் குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். எம்முடைய தந்தையாருடைய தாயார் 84 வயதில் இறந்து ஆவி உலகத்தில் 20 வருடங்கள் வாழ்ந்திருந்து, அதன்பிறகு திண்டுக்கல்லில் ஒரு பலகார்க்கடை ஐயர் வீட்டில் ஆண்குழந்தையாகப் பிறந்திருப்பதாக அறிந்தோம். ஆகவே, அவளுடைய பூண வயது 104 ஆகிறது. இவ்விதம் பலருடைய பிறப்புக்களைச் சோதனை செய்து பார்த்திருக்கிறோம். பெரும்பாலோர் ஆண்கள் பெண்களாகவும், பெண்கள் ஆண்களாகவும், பிறப்பதாக அறிவிக்கப்படுகிறது. ஒரு சிலரே ஆண்கள் ஆண்களாகவும், பெண்கள் பெண்களாகவும் பிறப்பதாகத் தெரியவருகிறது. கூர்ந்து கவனிக்கவேண்டிய காரியம் எம்முடைய தந்தையார் 73-வது வயதில் இறந்து ஆவி உலகத்தில் 1½ வருடமே யிருந்து மேல்பதவி அடைந்தார்கள். ஆக, பூண வயது 74½ ஆகின்றது. குழந்தை 5 நாள் இப்பூலோகத்தில் இருந்து 9½ வருடங்கள் ஆவி உலகத்தில் இருந்து மேல் பதவியடைந்துவிட்டது. ஆகவே, அதன் பூணவயது 9½ தான் ஆகிறது.

அனுபவ அறிவு உண்டாகின்ற இந்தப் பூலோக பள்ளிக்கூடத்திலும், பரலோகப் பள்ளிக்கூடத்திலும், தேறினவர்கள் மிருகத்தன்மையையும், மனிதத் தன்மையையும் விட்டு, தெய்வத்தன்மையடைந்தவர்களாகிறார்கள். ஆண்டவன் தனக்கென்று வாழாமல் பிற உயிர்களை கடைத்தேற்றுவதற்கான உபகாரங்களுையே செய்துவருகிறான் அல்லவா? அதேபோல, தனக்கென்று உழைக்கின்ற உழைப்பை விடுத்துப் பிறருக்கென்று உழைக்கின்ற உழைப்பைக் கைக்கொண்டு வாழ்ந்துவருகிறவர்கள் மனிதர்களில் தெய்வத்தன்மை யடைந்தவர்களாகிறார்கள். அவர்கள் மனித உலகில் தேறினவர்களாகத் தெரிவு செய்யப் பெற்று மேல்பதவி கொடுக்கப்பெறுகிறார்கள். அவ்விதம் மேல் பதவி யடைகின்றவர்களுடைய ஆவி உடலும், ஆவி உலகத்தில் அழிக்கப்பெற்று அணுப்பிரமாணமுள்ள காரண உடம்போடு மேல்நிலைகள் அடைகிறார்கள் என்று அறிவிக்கப்படுகிறது. ஆகவே, மேல்நிலை எய்திய பிறகும் நாம் அவர்களுடன் பழைய முறைகளைக் கொண்டாடவோ, பேசவோ முடிகிறதில்லை என்று தெரியவருகின்றது.

ஆவி உலகத்தில் இறந்தபின் வாழ்ந்தும், வளர்ந்தும் வருகின்ற சூக்கும் சரீரமாகிய ஆவி உடலை விட்டு விட்டு அணுப்பிரமாண முள்ள காரண சரீரத்தோடு (பள்ளிக்கூடத்தில் தேருத மாணவர்கள், திரும்பவும் அதே வகுப்பில் சேர்க்கப் பெறுவது போல) இந்த

நில உலகப் பள்ளிக்கூடத்தில் தேருதவர்கள் முன்னிருந்த வகுப்பிலேயே திரும்பவும் சேர்க்கப்பெறுவதற்கான பிறவியைப் பெறுவதற்கும், தேறினவர்கள் (மேல்வகுப்பில் சேர்க்கப்பெறுவதுபோல) பிறவியற்ற மேற்பதவி பெறுவதற்கும், சாத்திர மேற்கோள் ஏதாவது இருக்கிறதா வென்று பார்த்தபொழுது திருமூலர் அருளியிருக்கிற திருமந்திரத்தில் இரண்டு பாட்டுக்கள் கிடைத்தன:—

“உண்டு, நரக சுவர்க்கத்தி லுள்ளன
கண்டு, விடும் சூக்கங், காரணமாச் செல்லப்
பண்டு தொடரப் பரகாய யோகி போல்
பிண்ட மெடுக்கும் பிறப்பு இறப்பு எய்தியே”
திருமந்திரம்-2133.

இதன் பொருள்:—நரகமென்னும் இருள் உலகத்திலும் சுவர்க்கம் என்னும் அருள் உலகத்திலும் உள்ளவற்றை அறிந்து அனுபவித்து, சூக்குமசரீரத்தை விடும். பின்னர் (அனுப் பிரமாணமுள்ள) காரணசரீரத்தோடு செல்ல, நல்வினை தீவினையாகிய இரண்டும் அதனோடு தொடர, மற்றொரு உடலில் புகுந்து தொழில் படுத்துகிற பரகாயப்பிரவேசம் செய்யும் யோகிகள் போல, மற்றொரு பிண்ட சரீரமெடுத்து பிறப்பு இறப்பு எய்தும் என்பதாகும்.

“தான் அவனாகிய தற்பரம் தாங்கினேன்
ஆனவை மாற்றி பரமத் தடைந்திடும்
ஏனைஉயிர், வினைக்கெய்து மிடம் சென்றும்
வானும், நிலனும், புகுந்தும் வருந்துமே”
திருமந்திரம்-2134,

இதன் பொருள்:— “தான், ஆண்டவனுடைய தெய்வத் தன்மையைத் தாங்கத் தலைப்பட்டபொழுது, மனிதத்தன்மை மாற்றப்பெற்று மோட்சத் தன்மையடைந்திடுவான். மற்றைய ஜீவர்களெல்லாம் அவரவருடைய வீணைகளுக்கேற்ற இடங்களாகிய வானுலகமும், நில உலகமும், புகுந்து இன்ப துன்பங்களை அனுபவிக்கும்” என்பதாகும்.

இவற்றிலிருந்து இகலோக வாழ்விலிருந்து நாம் பரலோக வாழ்வுபெற்று வாழ்கின்ற தன்மையும், அங்கிருந்து திரும்பவும் இப்பூலோகத்தில் பிறக்கின்றவர்களின் தன்மையும், பிறவியற்று மேல் பதவியடைகின்றவர்களின் தன்மையும், நன்கு விளங்குமென்று கருதுகின்றோம்.

(20) பிறந்த ஐந்தாம் நாள் இறந்துபோன குழந்தை 9-வருஷங்கள் கழிந்தபின் 9-வயதுக் குழந்தையாக ஆவி உலகத்தில், ஆவி உடலுடன் வசிப்பதாக அறிவிக்கப் பெற்றது. அந்த அறிவிப்பே, ஆவி உலகத்திலுள்ள ஆவி உடல், வளர்ந்து வருகிறதென்பதை, முதன் முறையாக உணரச்செய்து, அதுபற்றிய ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடச் செய்ததாகும். உயிர் உருவமில்லாதது; புகுக்கப்பெற்ற உடல் முழுதும் வியாபித்திருப்பது; ஆனால் ஆவி உடல் உருவமும், சாயலும், நிறமும், அவயவங்களும் கொண்டு தொழிற்படுகின்ற தன்மையுடையது என்று, முன்னரே விளக்கியிருக்கிறோம்.

பொதுவாக பெரும்பாலோர், தூல உடல் வளரு
கிறதிலிருந்தே ஆவி உடலின் வளர்ச்சியும் பிறவளர்ச்சி
களும் ஏற்படக் கூடுமென்று கருதியிருக்கின்றனர்.
ஆனால் உண்மையை உற்று நோக்குமிடத்து, கனவு
காணுகின்ற ஆவி உடல் வளர்ச்சியடைய, வளர்ச்சி
யடைய, அதனோடு சம்பந்தப்பட்ட தூல உடல்
வளர்ச்சி அடைகிறது. ஆவி பிரிந்துவிட்டால், தூல
உடலிலுள்ள நாற்றத்தை, ஓரளவு போக்கிக்கொண்
டிருந்த சூடு தணிந்து, நேரம் செல்லச் செல்ல, பக்கத்
தில் வைத்திருக்க முடியாத பாண்டமாகி விடுகிறது.
இதிலிருந்து, தூல உடலிலுள்ள (98.4 டிகிரி) சூடு
(temperature) ஆவி உடலிலுள்ள சூட்டினால் உண்டா
கிறதே தவிர, தூல உடலுக்கு தனித்த முறையில்
சூடு கிடையாது என்பது தெளிவாகும். அல்லாமலும்
சூரிய உஷ்ணத்தால் ஏற்படுகின்ற வெளிச்சூடு ஆப்
ரிக்கா போன்ற இடங்களில் 120 டிகிரிக்கு மேலும்
வடதுருவம், தென்துருவம் போன்ற பனிக்கட்டி
யுள்ள இடங்களில், 0 டிகிரியிலிருந்து பலதரப்பட்டு
இருந்தாலும், உலகத்தில் வாழுகின்ற எந்த மனிதனுக்
கும், மிருகத்திற்கும், பறவைக்கும், உடம்பின் சூடு,
எல்லா இடங்களிலும் 98.4 டிகிரி இருக்கிறது என்ற
உண்மைக்கு மனித வைத்தியர்களும், மிருக வைத்தி
யர்களும் சான்று தருவார்கள். அதற்குக் காரணம்,
ஆவி உடல்களிலுள்ள 93.4 டிகிரிச் சூடானது,
வெளியேயுள்ள சீதோஷ்ண நிலை வேறுபாட்டால்,
பாதிக்கப்படாத தன்மையுடையது என்பது ஒன்று.

அவ்விதம் பாதிக்கப்படாத தன்மையுடைய ஆவி உடலானது, தூல உடலினுள்ளே இருக்கும்வரை, தன்னுடைய இயல்பான சூட்டை, தூல உடலுக்குக் கொடுத்துக்கொண்டே இருக்கிறதென்பது மற்றொன்று.

அல்லாமலும், நம் எல்லோருக்கும் உள்ள சாமர்த்தியமும், தைரியமும், வலிமையும், தூல உடலில் உள்ளதுபோலத் தோன்றினாலும் உண்மையில் நமக்குரிய தைரியமும் சாமர்த்தியமும் வலிமையும் ஆவி உடலிலேயே அமைந்திருக்கின்றன என்பதை அறிந்து கொள்ளவேண்டும். ஒரு மோட்டார் வண்டியின் சக்தியும், வேகமும், அதை இயக்குகின்ற இயந்திரத்திலுள்ள குதிரைப்பவரின் (Horse power) கூடுதல் குறைவைப் பொருத்ததேயல்லாமல் வெளியிலிருக்கின்ற “பாடி” (Body) என்கிற மேல் அமைப்பைப் பொருத்ததல்ல என்பதை யாவரும் ஒப்புக்கொள்ளுவர். இயக்குகிற இயந்திரத்தின் வலிமையைத் தாங்கக்கூடிய முறையில் வண்டிகளின் வெளியமைப்புக்கள் செய்யப்பெறுவதையும் யாவரும் அறிவர். ஒரு குதிரை வண்டியோ, மாட்டுவண்டியோ தாங்கிச்செல்லும் பாரமும், ஓடும் வேகமும், அந்தந்த வண்டியில் பூட்டப்பெற்றிருக்கும் குதிரையின் அல்லது மாட்டின் திறமையைப் பொருத்ததேயல்லாமல், வெற்று வண்டியைப் பொருத்ததல்ல, அல்லவா? அதுபோல நம் முடைய தைரியமும், வலிமையும் நம்முடைய வெளியுடம்பாகிய தூல உடம்பைப் பொருத்ததல்ல. அதை

இயக்குகின்ற ஆவி உடலிலுள்ள ஆற்றலையும், வலிமையையும் பொருத்ததேயாகும் என்பதை நம் முன்னோர் அறிந்திருந்தனர். அதனாலேயே ஒருவனுக்கு ஒரு சாமானைத் தூக்கமுடியாவிட்டால் “ஏன் அப்பா அதைத் தூக்கக்கூட உனக்கு ஆவி இல்லையா? என்று கேட்கின்ற தன்மை, இன்றும் நடைமுறையில், காரணம் விளங்கியோ, விளங்காமலோ, பழக்கத்தில் இருந்துவருகிறது. ஒருவன் களைப்பின் காரணமாகப் படுத்திருக்கும்பொழுது, இன்னொரு வேலையைச் செய்யச் சொன்னால் “நான் ஆவியற்றுக் கிடக்கின்றேன் என்னால் முடியாது” என்கிறான். ஒருவனுக்கு நடக்க முடியாத உடல் நடுக்கமும், தடுமாற்றமும் ஏற்படும் பொழுது தனக்கு “ஆவி சோர்கின்றது” என்கிறான். ஆவி சோர்ந்தால் தூல உடலும் சோர்ந்து நிலத்தில் நிற்கவும் முடியாதநிலை ஏற்பட்டு விடுகிறதைப் பார்க்கிறோம். இவற்றின் உண்மையை அறிந்தவர்களே மரணம் ஏற்பட்ட பொழுது “ஆவி பிரிந்துவிட்டது” என்று கூறுகிறார்கள். ஆவி உடலிலுள்ளேயே உயிர் தங்கியிருக்கிற தென்பதை முற்பகுதியில் விளக்கியிருக்கிறோம். அதனாலேயே மாணிக்கவாசகரும் “அன்றே என்றன் (உயிரின்) ஆவியும், உடலும் உடமையெல்லாமும்” என்று உயிர் பெற்றிருக்கும் ஆவி உடலையும், தூல உடலையும், பிரித்து ஒதியிருக்கிறார். அப்பர் பெருமானும் “உருவாகி என்னைப்படைத்தாய்போற்றி, உள் ஆவி வாங்கி ஒளித்தாய்போற்றி” என்று கூறுகிறார். இதில் உருவாகி என்பது தூல உடலையும்,

என்னை என்பது உயிரினையும், உள் ஆவி என்பது ஆவி உடலையும், வாங்கி ஒளித்தாய் என்பது ஆவி உடலைப் பிரித்துக்கொண்டுபோய் (வானுலகில்) மறைத்தாய் என்பதையும் குறிக்கும். மேலும் மணிவாசகர் கோயில் திருப்பதிகத்தில் "அன்பினால் அடியேன் ஆவியோடு ஆக்கை ஆனந்தமாய்க் கசிந்து உருக, என்பரம் அல்லா இன்னருள் தந்தாய்" என்கிறார். இதில் அன்பினால் தனது (உயிரினது) ஆவி உடல் ஆனந்தமாய்க் கசிந்துருகவே, அதனோடு ஆக்கையாகிய தூல உடலும் ஆனந்தமாய்க் கசிந்துருகுகின்ற தன்மையை விளக்கியிருக்கிறார். அடுத்தபடியாக "அரைசனே அன்பர்க்கு அடியனேனுடைய அப்பனே, ஆவியோடு ஆக்கை புரை புரை கனியப்புகுந்து நின்றிருக்கிப் பொய்யிருள் கடிந்த மெய்ச்சுடரே" என்கிறார். இதிலும்தன்னுடைய ஆவி உடலின் ஒவ்வொரு துவாரமும் குழையும்படி புகுந்து நின்றிருகவே, அதனோடு ஆக்கையாகிய தூல உடலின் ஒவ்வொரு துவாரமும், குழைந்து நின்ற உருகுகின்ற தன்மையை விளக்கியிருக்கிறார். திருச்சதகம் 40-வது பாடலில் "ஊனில் ஆவியை ஒம்புதற் பொருட்டினும் உண்டு உடுத்து இருந்தேன்" என்கிறார். இதில் நாம் உணவு உண்பதில், அவ்வுணவிலுள்ள சத்துக்களின் கிரகிப்பால், ஆவி உடல் ஒம்பப் பெறுவதும், ஆவி உடல் ஒம்பப்பெறவே ஊனுடம்பு ஒம்பப் பெறுகிறதென்பதும், நாம் உண்டு உடுத்து இருப்பதெல்லாம் ஆவி உடலைப் பேணிக்கொள்வதற்காகவே என்பதும், தெளிவாகக் கூறியிருக்கிறார். ஒளவைப் பிராட்டி:—

"பாடுபட்டுத் தேடிப் பணத்தைப் புதைத்துவைத்து
கேடுகெட்ட மானிடரே கேளுங்கள்—கூடுவிட்டு இங்கு
ஆவிதான் போயினபின்பு யாரே அனுபவிப்பார்
பாவிகாள் அந்தப் பணம்" என்கிறாள்.

இதில் முக்கியமாக, தூல உடலைக் கூடு என்றும்,
அதிலிருந்து ஒருவருடைய ஆவி பிரிந்து போயின
பின்பு அவர் பாடுபட்டுத் தேடிய பணத்தை அனுப
விக்க முடியாதென்றும், அனுபவிப்பும், இன்பதுன்ப
மும், ஆவி உடலிற்குரியதே என்றும் அறிவிக்கிறாள்.

முற்றத் துறந்த பட்டினத்தடிகள்:—

"ஆவியோடு காயம் அழிந்தாலும் மேதினியில்
பாவிபென்ற நாமம் படையாதே—மேவியசீர்
வித்தாரமும் கடம்பும் வேண்டாம் மடநெஞ்சே
செத்தாரைப் போலே திரி" என்கிறார்.

இதில் முக்கியமாக உயிர் என்றும் அழியாததாக யிருந்
தாலும், அது தங்கியிருக்கிற ஆவி உடலும், காயம்
என்று சொல்லுகிற தூல உடலும் அழியும் தன்மை
யது என்று தெரிவிக்கிறார்.

திருநாவுக்கரசர் "ஊனில் ஆவி உயிர்க்கும்
பொழுதெல்லாம் நான் நிலாவி இருப்பன் என்னாதனை"
என்கிறார். இதில் "ஊனுடம்பாகிய தூல உடலில்
ஆவி உடல் மூச்சுவிட்டுக் கொண்டிருக்கும் பொழு
தெல்லாம் நான் என் நாதனாகிய ஆண்டவனுடைய
கீர்த்தியைப் பரப்பிக்கொண்டிருப்பேன்"
என்று மூச்சுவிடுவதற்கு ஆதாரமாயிருப்பது ஆவி
உடல் என்கிறார். மேலும் "ஐயினால் மிடறு அடைப்

புண்டு ஆக்கை விட்டு, ஆவியார் போவதுமே, அகத் தார் கூடி, மையினால் கண்ணெழுதி மாலை சூட்டி மயானத்தில் இடுவதன் முன் மதியம் சூடும் ஐயனார்க்கு ஆளாகி” என்கிறார். இதிலும் (சிலேற்பன நிலையில்) கோழைதொண்டையை அடைத்துக்கொள்ள, ஆக்கை யாகிய தூல உடலை விட்டு, ஆவி உடலார் பிரிந்து போகவே, வீட்டிலுள்ளவர்கள் கூடி மையினால் கண்ணெழுதி, மாலை சூட்டி, கட்டையை மயானத்திலிடுவதற்கு முன்னரே, ஆண்டவனுக்கு ஆள்படவேண்டுமென்று ஆவி உடல் தூல உடலைவிட்டுப் பிரிந்துபோவதை விவரித்திருக்கிறார். இன்னும் பல மேற்கோள்கள் இருக்கின்றன. விரிவு அஞ்சி அமைகின்றோம்.

பெரிய புராணத்தில் திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள் பூம்பாழையை மண்குடத்திலிருந்து வருவித்த போது, இறந்தபொழுது இருந்த வயதிலும் வடிவிலும் வராமல், எத்தனை வருஷங்கள் கழித்து வாவழைத்தாரோ அத்தனை வருடங்களுக்குரிய வளர்ச்சியுடன் தோன்றினான் என்பதும், சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் முதலையுண்ட பாலனை வருவித்தபோதும், அப்பாலகன், இறந்து சென்ற ஆண்டுகளுக்குரிய வளர்ச்சியோடு வந்தான் என்பதும், ஆவியுடல் வளர்ந்துகொண்டிருக்கும் தன்மையது என்று நாம் உணர்துகொள்ள, போதிய சான்றுகளாகும்.

தூல உடலை ஆவி உடல் இயக்குவதற்கும் ஆவி உடலை உருவமில்லாத ஜீவான்மா இயக்குவதற்கும்

எல்லோரும் விளங்கக்கூடிய ஒரு உதாரணம் கூற
லாம். எல்லோருக்கும் காற்று அடைத்து விளையாடு
கின்ற கால்பந்து (Foot ball) துள்ளுகிற தன்மை
யுடையது என்பது தெரியும். காற்று அடைத்து ஓடும்
மோட்டார் டயர் (Motor tyre) கார் வேகமாக ஓடும்
பொழுது, நெடிகளில் நமக்கு அதிகமான அசைவு
ஏற்படாமல், துள்ளித் தாங்கிக்கொள்ளுவதும் தெரி
யும். பந்திலும், டயரிலும், மூன்று பொருள்கள்
உண்டு. மேலே தெரிகிற உறத்தகவர் ஒன்று, உள்ளே
இருக்கின்ற விரிந்துகொடுக்கும் தன்மையுடைய ரப்பர்
பிளாடர் (Bladder) ஒன்று, அதனுள் அடைக்கப்படு
கின்ற காற்று ஒன்று. காற்று இல்லாவிட்டால், உள்
ளிருக்கும் பிளாடர் விரியவும், சுருங்கவும், துள்ளவும்
முடியாது. காற்று அடைத்த பிளாடர் உள்ளே இல்
லாவிட்டால் கவர் வட்டமாகவும், விறைப்பாகவும்
இருக்கவோ துள்ளும் தன்மை பெறவுமோ முடியாது.
ஆனால் மேலே உள்ள கவருக்குத் துள்ளுந் தன்மையும்
விறைப்பும் எதைப் பொருத்திருக்கிற தென்றால்,
உள்ளே இருக்கும் பிளாடரின் தன்மையைப் பொருத்
திருக்கிறது. இனி பிளாடரின் தன்மையோ, அத
னுள்ளிருக்கும் காற்றைப் பொருத்திருக்கிறது. காற்று
மேலே இருக்கும் கவரை நேராகத் தொழில்படுத்தா
மல், உள்ளே இருக்கும் பிளாடரைத் தொழில்படுத்தி,
அதன் மூலமாக மேலே இருக்கும் கவரைத் தொழிற்
படுத்துவது போலவே, நமது ஜீவான்மாவும், தூல
உடம்பை நேரே தொழிற்படுத்தாமல், உள்ளிருக்கும்

ஆவி உடலைத் தொழிற்படுத்தி, அதன் மூலமாகவே தூல உடலைத் தொழிற்படுத்துகிறது. கல்வியறிவு உடையவர்கள், மின்சார சக்தியினால் (Electricity) தொழிற்படுகின்ற எந்தக் கருவியை எடுத்துக்கொண்டாலும், அந்த மின்சார சக்தி, உள்ளே இருக்கின்ற செம்புக் கம்பியினால் செய்யப்பட்ட 'காயில்' (Coil) என்று கூறப்படும் உட் கருவியாகிய இயந்திரம் ஒன்றை இயக்கி, அதன் மூலமாக வெளியேயிருக்கும் கைகளையோ, கருவிகளையோ, தொழிற்படும்படி செய்கின்றதென்பதை அறிவார்கள்.

அதேபோல, அறிவித்தால் அறியும் தன்மையும், அறிவின் பக்குவத்திற்கேற்ப ஒன்றில் விருப்பும், ஒன்றில் வெறுப்பும் கொள்ளுகின்ற குணமும், தகுந்த இயந்திரம் கிடைத்தால் அதை இயக்கும் ஆற்றலும்; உடைய ஜிவான்மா, சொப்பனத்தில் தொழிற்படுகின்ற ஆவி உடலாகிய இயந்திரத்தை இயக்கியே, அந்த உடலோடு இணைக்கப்பட்டிருக்கும் தூல உடம்பின் அவயவங்களைத் தொழிற்படுத்துகின்றது. அப்படிப்பட்ட ஆவி உடல் இவ்வுலகிலுள்ள ஆயுதங்களாலும் குண்டுகளாலும், நெருப்பாலும், இடியாலும், நீராலும் மற்றும் எதனாலும் அழிக்கப்பட முடியாத தன்மையில் அமைந்திருக்கிறதென்பதை முன்னரே விளக்கிக் கூறியிருக்கிறோம்.

இந்த உலகம் மாயையிலிருந்து உண்டாக்கப் பெற்றதென்றும், மாயையிலிருந்து தோன்றி, மாயையிலேயே ஒடுங்குகிறதென்றும் சாத்திரங்கள் சொல்லு

கின்றன. அதே போல. நம்முடைய தூல உடம்பும் மாயையிலிருந்து தோன்றி, மாயையிலேயே ஒடுங்குகின்றதாகச் சொல்லப்பெறுகின்றது. மாயை என்பது கண்ணுக்குத் தெரியாத நுண்மையும், ஐம்பூதங்களாலும் அழிக்கப்படாத தன்மையும், உடைய சூக்குமமான உள்பொருள் என்றும், சொல்லப்பெறுகின்றது. தூல உடலையும் தூலமான இவ்வுலகத்தையும் பார்ப்பதற்கு, தூலக்கண்கள் கொண்டு காண்பதுபோல, மாயையினால் ஆக்கப்பட்ட ஆவி உடலையும் ஆவி உலகத்தையும், ஆவி உடலிலுள்ள கண்கள் கொண்டு நாம் காணக்கூடியதாகவே ஆண்டவன் அமைத்திருக்கிறான் என்பது எமது ஆராய்ச்சியால் கண்ட உண்மையாகும். நமது ஆவி உடலையும், அது தொழிற்படுகின்ற உலகத்தையும், அனுபவிக்கின்ற பொருள்களையும் நாம் அவரவருடைய சொப்பன நிகழ்ச்சியில் நன்றாகக் காண்கிறோம். கனவில் காணப்படுகின்ற உடலும், உலகமும், சாமான்களும் எந்தப் பொருளைக்கொண்டு, ஆண்டவன் உண்டாக்கி யிருக்கிறானோ. அதுவே மாயை என்று சொல்லப்பெறுகின்ற பொருள் என்பதும், அதன் பரிணாமமே, நமது தூல உடலும், தூல உலகமும், தூலப் பொருள்களும் என்பதுமே, இந்த ஆராய்ச்சியினால் ஏற்படும் முடிந்த முடிவாகும்.

அதனாலேயே, சித்தாந்த சாத்திரங்களில் முதன்மைபான சிவஞானபோதம் என்ற நூலின், மூன்றாவது சூத்திரத்தில்,

"உளது இலது என்றலின், எனது உடல் என்றலின்,
ஐம்புலன் ஒடுக்கம் அறிதலின், கண்படில்
உண்டிவினை இன்மையின், உணர்த்த உணர்தலின்,
மாயா இயந்திர தருவினுள் ஆன்மா"

என்று மெய்கண்டதேவர் அருளியிருக்கிறார் என்பது
எமது கருத்து. இந்தச் சூத்திரத்தில் மானம் என்ப
தோர் பொருளால், செய்யப்பெற்ற இயந்திரமாகிய
ஆவி உடலினுள்ளே ஜீவான்மா என்ற ஒன்று உண்டு
என்பதைக் சாரண காரியங்களால் நிரூபித்திருக்கிறார்.

இவற்றிலிருந்து ஒருவருக்குத் தூல உடம்பிலுள்ள
ஊக்கமும், சேர்வும, வலிமையுடையமையும். வலிமை
யின்மையும், வளர்ச்சியும், பிறதன்மைகளும் உள்
ளிருக்கும் ஆவி உடலில் உண்டாவதின் பிரதிபலிப்பே
என்பதையும், உயிர் தூல உடலை நேரே இயக்காமல்
ஆவி உடலை இயக்கியே தூல உடலை இயங்கும்படி
செய்கின்றது என்பதையும் நாம் நன்கு உணர்ந்து
கொள்ளலாம்.

(21) ஒருநாள் எமது பூர்வாஸ்ரம தமையனார் திரு.
V. உலகநாதபிள்ளை அவர்கள் புகளூரில் சீனி ஆலையின்
மேலாளாக இருந்தபொழுது, அவர்களைப் பார்க்க
வும், இறந்தவர்களோடு பேசுவதைப் பார்த்துக்
கொண்டு, தானும் இரண்டொரு சுற்றத்தாரோடு
பேசிப் பார்க்கவேண்டுமென்றும், நாங்குநேரியி
லிருந்து ஒரு அன்பர் வந்திருந்தார்.

இரவு மணி 9-க்கு மேல் பேசத் தொடங்கினார்
கள். வழமையாக எங்களுடைய ஆவி உலகச் சுற்
றத்தார்களுக்கு நமஸ்காரம் சொல்லி, அவர்களை வா

வழைத்துக்கொண்டே, அவர்கள் மூலம், நிற ஆவி உலகத்தவர்களை அழைத்துப் பேசுவோம். அதே போல அன்றும், இறந்திருந்த தந்தையார் அவர்களுக்கும், மற்றய உறவினர்களுக்கும், நமஸ்காரம் சொல்லவே, அவர்களும் நகஸ்காரம் என்று சொல்லுகின்ற முறையில் பதில் வரவில்லை. "Good night Sirs God abiding people" என்று ஆங்கிலத்தில் "கடவுளை மனதில் உரைவிடமாகக் கொண்ட உங்களுக்கு நல் இரவு ஆகுக" என்று பொருள் படும்படியாகப் பதில்வந்தது. ஆங்கிலத்தில் பதில் வந்தபடியால் ஆங்கிலத்தில் 'who is speaking' "பேசுகின்றது யார்" என்று கேட்டபொழுது "S. S. speaking" S. S. பேசுகின்றேன் என்ற பதில் கிடைத்தது. S. S. என்றால் யார் என்று ஆங்கிலத்தில் கேட்டபொழுது 'selfless servant of God' "தன்னலமற்ற கடவுளின் எவலாளன்" என்று பதில் வந்தது. உம்முடைய பெயர் என்ன; என்று ஆங்கிலத்திலேயே பேச ஆரம்பித்த உடன் "My name is Rash Bihari Ghosh" தன்பெயர் "ராஷ் பீஹாரி கோஷ்" என்றும், தான் ஒரு வங்காள தேசத்தவன் என்றும், 8 வருஷங்களுக்கு முன் தான் இறந்துபோனதாகவும், ஆவி உலகத்தவர்களோடு பேசும் தொடர்பு வைத்துப் பேசிக்கொண்டிருப்பது, தனக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சியைக் கொடுப்பதாகவும், ஆவிஉலகத்திலிருக்கப்பட்டவர்களில் பலர் பூலோகத்தாரோடு தொடர்பு கொண்டு, தாங்கள் சாகாமல் உயிரோடு அங்கு நடத்திக்கொண்டிருக்கின்ற வாழ்க்கையைப்பற்றி அறி

விக்க ஆத்திரமுள்ளவர்களாக யிருப்பதாகவும், தானும் அவ்வித ஆத்திரங்கொண்ட காரணத்தினால், பேசுவதற்கு வாய்ப்புக் கிடைத்தவுடன், தான் பேசுவதற்கு முன்வந்திருப்பதாகவும் சொன்னார். இந்த மாதிரியான அனுபவம் அதற்குமுன் ஏற்படாத காரணத்தால், எப்படி அவரோடு பேசி, அவரைச் சமாதானப்படுத்தி மேற்கொண்டு நம்முடைய சுற்றத்தாருடன் பேசவேண்டுமென்பது தெரியாதிருந்தது. ஆதலால் நாங்கள் உங்களோடு பேசவேண்டியதில்லை. நாங்கள் எங்கள் தந்தையாருடன் பேசவேண்டும் என்று சொன்ன பொழுது, நீங்கள் எந்தநேரமும் உங்கள் தந்தையாருடனும் சுற்றத்தாருடனும் தானே பேசிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள், ஏன்னுடன் பேசினால் என்ன; உங்களுக்கு என்னிடம் பேச விருப்பமில்லையிட்டாலும், எனக்கு பக்தியுள்ளம் கொண்ட உங்களிடத்தில் பேச மிகுந்த விருப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனதால் என்னிடம் பேசிவிட்டு உங்கள் தந்தையாருடன் பேசலாமே என்று சொன்னார்.

நாங்குநேரியிலிருந்து வந்த அன்பர், ஆவி உலகத்திலிருந்த தந்தையாரைத் தெரிந்தவர் ஆனதினாலும், அதற்கென்றே, வெகுதூரத்திலிருந்து வந்திருந்த காரணத்தினாலும், அவரைத் தந்தையாருடன் சுணக்கமின்றி பேசச்செய்ய வேண்டுமென்ற ஆத்திரம் காரணமாக, தமையனாளுக்குக் கோபம் வரவே, “நாங்கள் மேல் நிலையிலிருக்கிற தந்தையாருடன் பேசவேண்டுமென்று அவர்களுக்கு நமஸ்காரம் சொல்லியிருக்க,

நீர் ஏனையா அழைப்பு ஒன்றும் இல்லாமலே ஆஜராகி எங்கள் பேச்சுக்கு இடையூறு க்கு குறுக்கே நின்றுகொண்டு என்னுடன் பேசுங்கள் என்கிறீர். உம்மிடம் எங்களுக்கு ஒரு அலுவலும் இல்லை. உம்முடன் நாங்கள் பேசவேண்டியதில்லை, நீர் போகலாம் என்று தமையனார் சொல்லவே, அவர் சாந்தமாக "Respected Sirs don't get annoyed" "மதிப்பிற்குரிய ஐயா வருத்தம் கொள்ளாதீர்கள்" என்று பதில் சொல்லவே, தமையனாருக்கு இன்னும் கோபம் அதிகரித்துவிட்டது. "You damn Fool. we don't want to speak to you, get away" ஏ! அடிமுட்டாளே! நாங்கள் உம்முடன் பேசவேண்டியதில்லை. வெளியே போம்". என்று சொல்லவும், அவர் "Hold your tongue, don't get upset" "நாவை அடக்குதல் வேண்டும், தடுமாற்றம் கொள்ளக்கூடாது" என்று பதில் அழித்தார். தமையனாருக்கு அது இன்னும் கோபத்தை உண்டாக்கவே, தாறுமாறாக வைய ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். அதற்கு அவர் நாவை அடக்குதல் வேண்டும் என்று திரும்பவும் சொல்லி, என்னுடன் பேசினாலன்றி, உங்களுடைய தந்தையாருடன் பேச விடமாட்டேன் என்றார்.

அது கேட்ட தமையனார், "நாங்கள் ஐந்து இடங்களில் ஒரே நேரத்தில் பேசினால் நீர் என்ன செய்ய முடியும்; உம்முடன் பேச எங்களுக்கு விருப்பம் இல்லை; நீர் போய்விடலாம் என்றார்கள்" அதற்கு அவர் "நீங்கள் ஐந்து இடங்களில் ஒரே நேரத்தில்

வைத்தால் என்ன செய்ய முடியுமென்றல்லவா கேட்கிறீர்கள். ஐந்தாறு இடங்களில் வைத்துப்பாருங்கள். நாங்கள் இவ்விடம் ஆயிரக்கணக்கான பேர்கள் இருக்கிறோம். நாங்கள் விரும்பினால், ஒரு இடத்திலும் உங்கள் தந்தையாரோடு பேசவிடாமல் செய்துவிட முடியும். ஆனால் நாங்கள் அப்படிச்செய்ய விரும்புவதில்லை. நீங்கள் ஆவி உலகத்தாரோடு வைத்திருக்கிற அபிமானத்தை, பெரிதாக மதித்தே நான் உங்களுடன் பேசவேண்டுமென்று விரும்பிவந்தேன். நான் உங்களுக்கு எவ்வளவோ விஷயங்கள் சொல்லவும், இயன்ற அளவு உதவி புரியவுமே, கருதியிருக்கிறேன். ஆனதால் என்னுடன் கொஞ்சம் பேசிவிட்டு அதன் பின்னர் உங்கள் தந்தையாருடன் பேசலாமே” என்றார். தமையனார் அவர்களுக்கு இது ஒரு புது அனுபவமான தினாலும், தந்தையார் ஆவி உலகத்தில் நல்ல மேல்நாட்டிலேயில் இருந்த காரணத்தாலும், அவர்களைப்பேசவிடாமல் தடுப்பதற்கு, வேறொருவராலும் முடியாதென்று கருதி, அவருடன் பேச மறுத்துவிட்டு, அன்றைய பேச்சை அத்தோடு நிறுத்திக்கொண்டு, மறுநாள் இரவு திரும்பவும் பேச ஆரம்பித்தார்கள். அப்பொழுதும் “S. S. Speaking” S. S பேசுகிறேன் என்று அவர் திரும்பவும் வந்துவிட்டார். தமையனார் அவருடன் பேச மறுக்க, அன்றும் பேச்சுப் பயனின்றிப் போய்விட்டது. நாங்குநேரியிலிருந்து வந்த அன்பர், நடந்தவற்றையெல்லாம் கவனித்துக்கொண்டு வேடிக்கை பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்.

மூன்றாம் நாள் இரவு, வழமையாக வைக்கிற 9-மணிக்கு வைக்காமல் இரவு 12 மணிக்கு வைத்துப் பேச ஆரம்பித்தார்கள். உடனே பாப்பா என்ற குழந்தை வந்து, தமையனரிடம் S. S என்பவர் ஒரு நல்லமனிதர். அவருடன் பேசும்பொழுது மரியாதையாகப் பேசவேண்டும். அது சம்பந்தமாக விபரம் சொல்லவேண்டுமானால், நீங்கள் அம்மையநாயக்கனுக்கு இப்பொழுதே புறப்பட்டுப் போய், காலை 8-மணிக்குள் தாத்தாவிடம்பேசுங்கள். நானேக்காலையில் 8-மணிவரை அவர் வரமாட்டார்” என்று சொல்ல, இரவில் எப்படிப் புறப்படுவது என்று தமையனர்கேட்க, காரில் புறப்படுங்கள்; நான் கூடவே துணையாக வருகிறேன் என்று அவள் சொல்லிமுடித்ததும், S. S. பேசுகிறேன் என்று அவர் வந்து குறுக்கிட்டு விட்டார். ஆனதினாலே பேச்சை நிறுத்திக்கொண்டு, காரில் புறப்பட்டு காலை 7-மணிக்கெல்லாம் அம்மையநாயக்கனார் வந்து சேர்ந்தார்கள். அவ்விடம் வசித்து வந்த மூத்த தமையனர் ஸ்ரீ V. K சபாபதிபிள்ளை அவர்களிடம் நடந்த விருத்தாந்தங்களைச் சொல்லவே, அவர்களுக்கு அந்தச் சம்பவம் மிகுந்த ஆச்சரியத்தைக் கொடுத்ததினால், அதைப்பற்றி வாக்குவாதம் செய்யத் தொடங்கினார்கள். 8-மணிக்குள் தந்தையாரிடம் பேசும்படி அறிவித்திருந்ததால், மற்றைய காரியங்களைப் பின்னர் பார்ப்போம், முதலில் தந்தையாருடன் பேசியிருவோம் என்று, மேல் மாடிக்குச் சென்று, பேசத் தொடங்கினார்கள். தந்தையார் வந்து S. S.

என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிற “ராஷ் பிஹாரி கோஷ்” என்பவர், ஆவி உலகத்தில் நல்ல மேல் நிலையில் இருப்பவர்தான். ஆவி உலகத்தவரோடு பேசி உண்மையை அறிவதில், நம் குடும்பத்தார் காட்டும் ஆர்வத்தைப் பாராட்டுவதற்கே, அவர் பேசவேண்டுமென்று வந்தார். நீ கோபங்கொண்டு அவரைத் தாறுமாறாகப் பேசி வைதுவிட்டாய்; அப்படி யாரிடமும் பேசக் கூடாது. நாவடக்கம், மற்ற எல்லா அடக்கங்களையும் விட, முதன்மையானது. பொதுவாக, ஆவிஉலகத்தவரோடு பேசவேண்டுமென்றால், அவரவர் வீட்டில் முறைசெய்கின்ற இடத்தில் வைத்துப் பேசவேண்டும். அப்படிப்பேசினால், அந்த இடத்திற்கு அழைத்தவர்களைத் தவிர பிற ஆவிகள் வருவது கிடையாது. வேறு இடங்களில் பேசவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்ட பொழுது, அவரவர் வழிபடுகின்ற முறையில் வழிபாடு செய்து ஆரம்பிக்கவேண்டும். அப்படி ஆரம்பித்தால், பெரும்பாலும் வெற்றிகரமாகப் பேசிக்கொள்ள ஏதுவாகும்.

மேலும் நாம் ஒருவரை அழைத்தபொழுது, இன்னொருவர் வந்து பேசுவாரானால், அவருடன் இனிமையான வார்த்தைகளில் பேசி, அவருக்கு என்னசொல்ல வேண்டியதிருக்கிறதென்று கேட்டு, அவரைத் திருப்தி செய்துகொண்டால், அவர் நமக்கு வேண்டிய நண்பராகி விடுவார். காரணமின்றி யாராவது பிடிவாதமாகத் தன்னிடமே பேசவேண்டும் என்று சொல்லுவதில்லை. அப்படி யாராவது பிடிவாதமாகப் பேசினால்

லோ, நாம் கூப்பிட்ட ஆவி உடலிலுள்ள நபர் வரா திருந்தாலோ, அவருடைய உருவத்தை நினைத்துமூன்று முறை கூப்பிடவேண்டும். மூன்று முறை சொல்லி விட்டால் அது சத்தியம் செய்ததோடு ஒக்கும். மூன்று முறை கூப்பிட்டால், கூப்பிடப்பட்டவர்கள் வேறு என்ன காரியம் செய்துகொண்டிருந்தாலும், அதை விட்டு விட்டு வந்து விடுவார்கள். நாம் அழையாமலே வந்து பேசிக்கொண்டிருப்பவரில் யாராவது, வேண்டுமென்றே பிறரைப் பேசவிடாமல் தடுத்துக்கொண்டிருந்தால், நடராஜப் பெருமானுடைய படத்தைவைத்துக் கற்பூரம்காட்டி, தோத்திரங்கள் சொல்லி, வழிபாடு செய்து வேண்டிக்கொண்டால், கூத்தப் பெருமானுடைய ஆணையால் அந்த ஆவியின் தடை உடனடியாக நீங்கப்பெறும்" என்று அறிவித்து முடிய, மணி 8 ஆகிவிட்டது. S. S. என்பவரும் அந்நேரம்வந்து "S S speaking" S.S. பேசுகிறேன்" என்று சொல்லவும் மூத்த தமையனார் அவருடன் பேசிப்பார்ப்போம் என்று ஆரம்பித்தார்கள். அவர்கள் அவர்களால் இயன்ற அளவு எவ்வளவோ நேரம் பேசியும், S. S. போவதாகவும் இல்லை, தந்தையாரை அவர் பேசவிடுவதாகவும் இல்லை. அதன் மேல் மூன்று முறை தந்தையாரைக் கூப்பிட்டும், S. S. என்பவரின் பதி லே கிடைத்ததால், முன் அறிவித்திருந்ததுபோல் நடராஜர் படத்தைவைத்து, வழிபாடு செய்து வேண்டிக்கொண்டார்கள். S. S. என்பவரின் ஆவி மேல் உலகத்திற்கு அழைத்துக்கொள்ளப்பட்டு, அவரால் ஏற்பட்ட தடை

நீங்கப்பெற்று, தந்தையார் பேச ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். புகழூரிலிருந்து வந்த தமையனார் இதைக் கண்ணுற்றதும், ஒரு படத்தைவைத்து வழிபாடு செய்வதற்கே இவ்வளவு சக்தி உண்டு என்றால், தினமும் காலையில் தூய்மையாகவும், முறையாகவும் சிவபூஜையைச் செய்துவந்தால் அது எவ்வளவோ நன்மையைக் கொடுக்குமே; இவ்வளவு காலமும் நாம் சிவபூஜையை மேற்கொள்ளாமல் வீண்காலம் கழித்துவிட்டோமே என்பதை உணர்ந்து தந்தையாரிடம் மறு சிவஇரத்திரி தினத்தன்று, தான் சிவபூஜையை மேற்கொள்ளுவதாக, உறுதி கூறினார்கள். அப்படி அவர்கள் தந்தையாரிடம் சொன்னதற்கு ஒரு முக்கிய காரணம் உண்டு.

1929-ம் வருஷத்தில் தந்தையாருக்கு அறுபதாவது ஆண்டு நிறைவு எய்தியது. அவர்கள் அதற்குரிய நாளைக் குறிப்பிட்டு, இலங்கையில் விபாபாரம்செய்து கொண்டிருந்த எமக்கு, எழுதியிருந்தார்கள். அதை நாம் சிறப்பாகக் கொண்டாட வேண்டுமென்று பதில் எழுதியிருந்தோம். தந்தையார் அதற்குப் பதில் எழுதும்பொழுது, தனக்கு “சஷ்டியப்தபூர்த்தி” மதுரையில் மீனாக்ஷிசுந்தரேசுவரர் சந்நிதியில் நடைபெறும் என்றும் தன்னுடைய ஐந்து ஆண்டுகளும் தனது சஷ்டியப்த பூர்த்தியை சிறப்பிக்கக் கருதினால், அவர்கள் ஒவ்வொருவரும், கூடிய சீக்கிரம் சிவ பூஜையை ஏற்றுக்கொள்ளுவதாகத் தனக்கு வாக்குறுதி கொடுக்கவேண்டும் என்றும், எழுதியிருந்தார்கள். மேலும் அதில் அவ்வித வாக்குறுதி கேட்பதற்

சூரிய முக்கிய காரணம், தான் இருபத்தெட்டாவது தலைமுறையாக சிவபூஜைசெய்து திருவருட்பேறு பெற்று, பல அரிய காரியங்களைச் செய்து முடிக்க முடிந்ததாகவும் அந்தச் சூரிய தொடர்பு விட்டுப் போகக்கூடாது என்பதாகவும், குறிப்பிட்டிருந்தது. அந்தக் கடிதத்தைப் பார்த்ததும் அவர்களுடைய விருப்பப்படியே நாம் மறுமுறை இந்தியாவிற்குவரும் பொழுது, சிவபூஜையை ஏற்றுக் கொள்ளுவதாக வாக்குறுதி செய்து எழுதிவிட்டோம். அதன்படி, மறுமுறை இந்தியாவிற்கு வந்திருந்தபொழுது, நாம் சிவபூஜை ஏற்றுக்கொள்ளச் சித்தமாயிருக்கிற விபரத்தைத் தந்தையாரிடம் தெரிவித்தோம். அப்பொழுது அவர்கள், எமது மூத்த சகோதரர் இருவரிடமும் அவரவர்களுடைய கருத்தைக் கேட்டபொழுது, முதல் சகோதரர் தனக்கு உடல் நலமில்லை யென்பதாகவும் அதற்கு மருந்தாக, அதிகாலையில் நீத்தண்ணீரும், காலை வேளையிலும், இரவிலும் பழையதும் சாப்பிட வேண்டியதிருப்பதாகவும், சிவபூஜைக்கு வேண்டிய ஆசாரத்திற்கும் தனது உடல் நிலைக்கும் அவ்வளவு பொருத்தமாகத் தெரியவில்லை யென்றும், அதற்கு மேல் தந்தையார் எப்படிச்சொன்னாலும் அதன்படி செய்யச் சித்தமாக யிருப்பதாகவும், சொல்லிவிட்டார்கள். அதற்குத் தந்தையார் அவர்கள் நீத்தண்ணீர் குடிப்பதும் பழையது சாப்பிடுவதும் சிவபூஜைக்கு இடையூறுக மாட்டாது. பண்டைய வைதீக மக்கள் அனைவரும், தென்னாட்டிலே காலையிலும் இரவிலும்

பழையது சாப்பிட்டு வந்தவர்களே என்றும், திரு வருள் சம்மதம் எப்படியென்று கவனித்துச் சொல்லுவதாகவும் சொல்லி, திருவினையாடற் புராணத்தில் திருக்கயிறு சாற்றினார்கள். அதன் பிறகு அதில் நல்ல உத்திரவு கிடைத்திருக்கிறது; ஆனதால் சிவ பூஜையை ஏற்றுக்கொள்ளலாமென்று தந்தையார் கூறவே, மூத்ததமயனார் அவர்களும் சம்மதித்து விட்டார்கள்.

ஆனால் இரண்டாவது சகோதரிடம் தந்தையார் கேட்டபொழுது, அவர்கள் நீங்கள் எல்லோரும் பூஜைமணி யடித்தால் அதற்கு உதவிசெய்ய, ஒருவராவது (Money) 'மணி' அடிக்கவேண்டாமா பணம் சம்பாதிப்பதில் ஈடுபடவேண்டாமா. ஆனதால், தாம் நிம்மதியாகப் பூஜை செய்வதற்குத் தேவையான பொருளை ஈட்டிய பிறகே, சிவபூஜை ஏற்கமுடியுமென்றார்கள். அதற்குத் தந்தையார், மனம் நிம்மதியுண்டான பிறகு என்றும், தேவையான பணம் ஈட்டிய பிறகு என்றும் சொல்வது, கடலிலுள்ள அலை நின்ற பிறகு என்று சொல்லுவதை ஒக்கும். ஒருவன் எவ்வளவு பணத்தைத் தேடிக்கொண்டாலும், தேவையான அளவு பெற்றுவிட்டேன்; போதும் என்று சொல்லப்போவதும் கிடையாது; எவ்வளவு பணம் படைத்தவர்களும், மனம் நிம்மதி யடைந்துவிடவும் முடியாது. உண்மையான மன நிம்மதி உண்டாக வேண்டுமென்றால், உண்மையாகவே ஈட்டியது போதுமென்ற எண்ணம் ஒருவனுக்கு உண்டாக வேண்டு

மென்றால், அது பற்றற்ற பரம்பொருளைப் பற்றுவதாகிய, சிவபூஜையினுல்தான் ஏற்படமுடியுமேதவிர வேறு எதனாலும் ஏற்பட முடியாது. நீ நினைக்கின்ற அளவு பணம் சம்பாதிக்கும்வரை, நீயே வாழ்ந்திருப்பாய் என்பதுதான் என்ன நிச்சயம் என்று கேட்டார்கள். அதற்குத் தமையனார், அதுவரை நான்வாழ்ந்து இருக்காவிட்டால், அடுத்த ஜென்மத்தில்தான் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று பதில் அளித்தார்கள். அதற்குத் தந்தையார், ஓரளவு பணம் சம்பாதித்த பிறகாவது நீ சிவபூஜை செய்வதாக வாக்குறுதி கொடு என்றார்கள். தமையனாரும் சரி அந்தப்படியே செய்கிறேன் என்று வாக்குக்கொடுத்தார்கள். ஆனதால் நாமும், மூத்த அண்ணாவும் மாத்திரமே அவ்வருஷத்திய, மகா சிவராத்திரி தினத்திலே, சிவபூஜையை ஏற்றுக்கொண்டோம். இரண்டாவது சகோதரர் பதின்மூன்று ஆண்டுகள் அதில் ஈடுபடாதிருந்த காரணத்தினாலும், வழிபாட்டிற்கு ஒரு சக்தியிருக்கிற தென்ற விபரத்தை S. S. என்பவரின் அனுபவத்தால் ஓரளவு உணர்ந்துகொண்ட காரணத்தினாலும், காலஞ் சென்ற தந்தையார் அவர்கள் சொற்படி பலவருஷங்கள் தான், பூஜை செய்யாமல் கழித்துவிட்டோமே என்பதை மனதில் எண்ணி வருந்தி, மறுசிவராத்திரி தினத்தில், தவறாமல் சிவபூஜையை ஏற்றுக்கொள்ளுவதாக அவர்களாகவே தந்தையாரிடம் சொல்லவேண்டியதாயிற்று.

அதைக்கேட்ட தந்தையார், “நான் பூலோகத்திலிருக்கும்பொழுது உனக்குச் சொன்னதை, நான் ஆவி உலகத்திலிருக்கும்பொழுதாவது, நிறைவேற்றிவிடுகிறதாக நீ அறிவித்து, அதற்குரிய நாளையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லிவிட்டாய் அதுகேட்டு மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். சிவபூஜையில் பெறுகிறபேறு, வேறு எந்தப் பூஜையிலும் கிடையாது என்ற உண்மை நான் பூலோகத்திலிருக்கும் பொழுது எவ்வளவு அழுத்தமாகயிருந்ததோ, அது இப்பொழுது ஆவி உலகத்தில் ஆயிரம் மடங்கு அதிகப்பட்டிருக்கிறது. நான் இங்கு வந்து, நேரில் பல உலகங்களுக்கும் சென்று, ஆங்காங்குள்ள அதிபதிகளை நேரில் பார்வையிட்டு, அவரவர்கள் செய்கின்ற காரியங்களையும், அவரவர்களுக்குள்ள அதிகாரங்களையும், உற்று நோக்கினபொழுதுதான், சிவபூஜையின் மகிமையையும், சிவலிங்கத்தின் தத்துவத்தையும் உள்ளவாறு உணர முடிந்தது. சிவலிங்கத்தின் அடிப்பாகத்தில் நாற்கோணமாக இருக்கிற பாகமானது பிர்ம்மபாகம் எனப்படும். அது பிர்ம்மாவைக் குறிப்பதாகும். சிவலிங்கத்தின் மத்தியிலே, அட்ட (எட்டு) கோணமாகவும், அதைச் சுற்றி வட்டமான ஆவுடையாராகவும், இருக்கிற ஒன்பதாம் சேர்ந்து, விஷ்ணுபாகம் எனப்படும். அது மகாவிஷ்ணுவைக் குறிப்பதாகும். மகாவிஷ்ணு நவசக்திகளாகத் தொழிற்படுவதால் “அ ரி அ ல் ல ா ல் தேவியில்லை, ஐயன் ஐயாரனார்க்கே” என்று தேவாரத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் சிவலிங்கத்தின் மேலேயுள்ள பாக

மானது சிவ பாகம் எனப்படும், அது உருத்திரன், மகேசுரன், சதாசிவன் என்னும் சிவபாகத்தைக் குறிப்பதாகும். அதுபோலவே ஆவி உலகத்திற்கும் எமலோகத்திற்கும் மேலே, பிரம்மலோகமும், அதற்கு மேலே விஷ்ணுலோகமும், அதற்குமேலே சிவலோகமும், ஆங்காங்கு, அதற்குரிய மூர்த்திகளும், தேவர்களும் இருக்கிறார்கள். ஆனதால் நீ தவறாமல் வருகிற சிவராத்நிரியன்று சிவபூஜையை ஏற்று வழிபாடு செய்து எல்லா நலங்களையும் எய்துவாயாக” என்று ஆசீர்வதித்துச் சென்றார்கள்.

இவற்றிலிருந்து ஆவி உலகத்தவர், அவர்கள் அங்கு இருக்கும் வரை, பூலோகத்திலுள்ளவர்களோடு பேசவேண்டுமென்று எவ்வளவு விருப்பமுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதும், நாம் என்னகாரணத்திற்காகப் பூஜைசெய்கின்ற இடங்களில், இறைவழிபாடு செய்து, இறந்தவர்களோடு தொடர்புகொள்ள வேண்டுமென்பதும், நமக்கு வேண்டாதவர்கள் பேச முற்பட்டால், நாம் கோபங்கொள்ளாது எவ்விதமாக அதைச் சமாளித்தல் வேண்டுமென்பதும் தெளிவாகும்.

இறந்தவர்கள் பேசும் முறையும், நாம் செய்யவேண்டிய கடமையும்.

இறந்தவர்கள் வாழுகின்ற நிலையைப்பற்றி முற்பகுதியில் விளக்கிக் கூறியிருப்பவைகளை நன்றாகப் படித்துத் தெரிந்துகொள்ளாமல், இப்பகுதியைமாதிரிப் படித்துப் பார்த்துவிட்டு, இறந்தவர்களோடு பேச எத்தனிக்க வேண்டாம் என்பதை நினைவூட்டுகின்றோம்:—

முற்பகுதியில் விளக்கிக் கூறியிருப்பவைகளிலிருந்து கீழேகண்ட உண்மைகளை உணர்ந்துகொள்ளுதல் அவசியமாகும்.

(1) சொப்பனம் காண்பது வெறும் மனோநிகழ்ச்சி அன்று. மனதில் உண்டாகும் நினைவின் பிரதிபலிப்பும் அன்று. நனவில் தூல உடம்பால் பூர்த்தியடையாத விருப்பங்கள், மனோபாவத்தால் கனவில் பூர்த்தியடைகின்றன என்பதும் அன்று. சொப்பன அனுபவம், பாரமில்லாத ஒரு ஆவிஉடல் கொண்டுநிகழ்கின்ற நிகழ்ச்சியாகும்.

(2) சொப்பனத்தில் தொழில்படுகின்ற உடலாகிய ஆவி உடலையே, உயிர் நேரடியாக இயக்குகின்றது. அந்த உடலினுள்ளேயே உயிர் வியாபித்திருக்கிறது. உயிரைக் கண்ணால் நாம் என்றும் காண முடியாது. ஆனால் ஆவி உடல் சனவுநிலையில் நாம் எப்பொழுதும் காணக்கூடியது.

(3) சொப்பனத்தில் தொழில்படுகின்ற ஆவி உடலிலேயே, மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம், என்கின்ற உட்கருவிகளான அந்தக் கரணங்களும் பிற அவயவங்களும் இருக்கின்றன. நமக்குரிய பெயரும் வயதும் ஆவி உடலைச் சார்ந்தனவே. பூலோகத்தில் வாழ்ந்த காலமும் ஆவி உலகத்தில் வாழ்ந்த காலமும் சேர்ந்தே நமக்குப் பூரணவயதாகின்றது.

(4) சொப்பனத்தில் தொழில்படுகின்ற ஆவி உடலிலேயே நமக்குரிய சூடு, சாயலின் வேறுபாடு, அவயவங்களின் வேறுபாடு, அழகின் வேறுபாடு, ஆற்றலின் வேறுபாடு, நிறவேறுபாடு, நெட்டை, குட்டை, மெலிந்திருத்தல், பருத்திருத்தல் முதலிய தன்மைகள் ஏற்படுகின்றன.

(5) சொப்பனத்தில் தொழில்படுகின்ற ஆவி உடலிலேயே ஆன்றோர்கள் சூக்குமசரீரம், யாதனூசரீரம், ஆவி, உள்ளூடல் என்ற பெயர்களால் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சித்தாந்த சாத்திரங்களில் சிருஷ்டிகாலம் முதல் சங்கர காலம்வரை அழியாதிருக்கின்ற அனுப்பிரமாண மாகவுள்ள, காரணசரீரத்தை, புரியட்ட ரூபமென்றும், சூக்கும சரீரமென்றும் வழங்கப்பெற்றிருக்கிறது. அதை உயரமும், நிறமும், அடையாளமும் கொண்டு, கனவில் தொழில்படுகின்றதும், ஒவ்வொரு பிறவியிலும் ஆவி உலகத்தில் அழிக்கப்பெறுகின்றதுமான, ஆவி உடலாகிய சூக்கும சரீரமென்று, தவறுதலாக எண்ணிவிடக்கூடாது. ஆவி உடல் அவ்வுலகத்தில் அழிக்கப்பெறும் வரை நாம் யாருடனும்

பேசிக்கொள்ளலாம். ஆவி உடல் அழிக்கப்பெற்று மறு பிறவி எடுத்துவிட்டாலும், மேல் நிலை எய்திவிட்டாலும். அவர்களுடன் நாம் பேசமுடியாது.

(6) உயிர்களை ஆண்டவன் படைக்கவில்லை. அவை தங்கிநின்று தொழில்படுகின்ற ஆவி உடல் கூளையே படைத்து உதவியிருக்கிறார். ஆவி உடல் பரிணமித்தே, தூல உடல் உண்டாகியிருக்கிறது. அதனாலேயே ஆண்டவனை ஆன்றோர்கள் நமது உண்மையான தந்தையும் தாயுமான ஒருவன் என்று கூறியிருக்கிறார்கள்.

(7) உலகத்திலுண்டான மக்கள் அனைவரும், எத்தேசத்தில் பிறந்திருந்தாலும், என்ன பாஷை பேசினாலும், எவ்விதக் கொள்கை யுடையவராக யிருந்தாலும், அத்தனைபேருடைய ஆவி உடல்களும் ஒரேதந்தையாகிய ஆண்டவன் படைத்துக் கொடுத்து, நாம்பெற்றிருப்பதால் உண்மையில் நாம் அனைவரும் சகோதர சகோதரிகள் ஆகின்றோம்.

(8) ஆவி உடல் இவ்வுலகில் கத்தியாள் வெட்டப்பட முடியாததாகவும், நெருப்பால் எரிக்கமுடியாததாகவும், அணுக்குண்டாலும் இடி மின்னல்களாலும் அழிக்கப்படமுடியாததாகவும், எந்த இயந்திரத்தாலும் சிதைக்கப்பட முடியாததாகவும், தண்ணீரால் மாய்த்து விட முடியாததாகவும், இவ்வுலகிலுள்ள எதனாலும், எந்தப் பூதத்தினாலும், அழிக்கப்பட முடியாததாகவும் அமைந்திருக்கிறது. ஆவி உடலே, நமக்கு ஆண்டவன்

தந்த உண்மையான சடலமும் உடலும் ஆகின்றது. அதனுடைய கனத்த சட்டைபோன்றதே, ஆண்டவன் தந்திருக்கின்ற தூலஉடல்.

(9) அதனாலேயே தூலஉடல் எரிக்கப்பட்டோ, சிதைக்கப்பட்டோ, அழிந்தபிறகும், ஆவி உடல் சிதைக்கப்படாமலும், அழிக்கப்படாமலும், உயிரோடு தனித்து நின்று வாழக்கூடியதாகவும் வளரக்கூடியதாகவும் உலவக்கூடியதாகவும், மற்றோர் தூல உடலில் புகுந்து நின்று அதைக் கருவியாகக்கொண்டு உலகத்தவரோடு பேசக்கூடியதாகவும், தனது விருப்பத்தை வெளிப்படுத்தக் கூடியதாகவும் அமைந்திருக்கிறது.

(10) தூல உடல் அழிக்கப்பட்ட காரணத்தாலோ, சிதைக்கப்பட்ட காரணத்தாலோ கழுத்தில் சுருக்குப்போட்டுக்கொண்ட காரணத்தாலோ, தண்ணீரில் அமிழ்ந்த காரணத்தாலோ, சுவாசிக்கக் கூடாததைச் சுவாசித்த காரணத்தாலோ, பாஷாணம் போன்ற நச்சுப்பொருள்களை உட்கொண்ட காரணத்தாலோ ஆவி பிரிந்தால், அது இடையிருத்து அகால மரணம் அல்லது அசாதாரண மரணம் எனப்பெறும். அப்படிப் பிரிந்த ஆவியர்கள், இந்த உலகத்தில் எவ்வளவுகாலம் வாழ்ந்து இருந்திருக்க வேண்டுமோ, அந்த நாள் வரை, இறந்த இடங்களின் பக்கங்களிலேயே அடைத்து திரிகிறார்கள். அந்த ஆவிகளுக்கு ஆவி உலகத்தின் அருமை பெருமை தெரியாது. அப்படிப்பட்ட ஆவிகளை அதற்கு உரிய வாழ்நாள் முடியும்வரை, மேலே அழைத்துச் செல்லுகின்ற கணங்கள் வந்து

கூட்டிக்கொண்டு போவதில்லை. அந்த நிலையில் இவ்வுலகில் அலைந்து திரிகின்றவர்களையே, பிசாசு என்றும், பேய் என்றும், அலகை என்றும் சொல்லுகிறோம். அவர்கள் இவ்வுலகத்தவர்களே தவிர ஆவி உலகத்தவரல்ல. அப்படிப்பட்டவர்களோடு பேசுவதும், தொடர்புகொள்ளுவதும்ல்ல, நாம் சொல்லுகிற ஆவி உலகப் பேச்சும், தொடர்பும் என்பதை நன்றாக உணர்ந்துகொள்ளல் வேண்டும்.

(11) அகால மரணமடைந்தவர்களின் ஆவிகளும், உரியகாலம் வரும்பொழுது, மேலே அழைத்துச் செல்லப்பட்டு, இருள் உலகத்தில் தங்கியிருக்கும் படி செய்யப்படுகின்றன. ஆனதினாலேயே தற்கொலை செய்துகொள்ளுவதும் பிறரைக் கொலை செய்வதும் கொடிய பாவச்செயல்களாகக் கருதப்படுகின்றன. ஆவி உலகத்திற்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்ட எந்த ஆவியருடனும் தொடர்புவைத்துப் பேசலாம். ஆனால் கீழ்நிலையிலுள்ளவர்களின் தொடர்பு பயனற்றதாகவும், மேல்நிலையில் உள்ளவர்களின் தொடர்பு சிறந்த பயனுடையதாகவும் இருக்கும். இருள் பகுதியில் இருக்கப்பட்டவர்களுக்கு இவ்வுலகத்திற்கு தாமாக வே வர அனுமதி கிடையாது. நினைவாற்றலும் சரியாகக் கிடையாது.

(12) தூல உடலுக்கு யாதொரு சேதமுமின்றி உள்ளே இருக்கிற ஆவி உடல் பிரிக்கப்பட்டு, ஆவி உலகத்திற்கு அழைத்துச் செல்லப்படுகிற நிலைமையிதர்த்திருந்தது, கால்மாணம், சந்திரமாணம்

எனப்பெறும். அப்படிப்பட்ட ஆவிகளுடன் தொடர்பு கொண்டு பேசுவதே ஆவி உலக ஆராய்ச்சியாகும்.

(13) கால மரணத்தின் காரணமாகப் பிரிந்த ஆவிகளில் புண்ணியம் கூடுதலாகச் செய்தவர்கள், ஆவி உலகத்தில் புண்ணியப்பகுதியாகிய அருள் உலகத் தீர்து அழைத்துச் செல்லப்படுகின்றார்கள். பாவம் கூடுதலாகச் செய்தவர்கள், பாவப்பகுதியாகிய இரூள் உலகத்தீர்து அழைத்துச் செல்லப்படுகின்றார்கள்.

(14) (a) பாரமில்லாத ஆவி உடல், பாரமுள்ள தூல உடலைத் தூக்கித் திரிந்துகொண்டு, தூல உடலின் மூலமாகத் தொழில்படுதல் நனவுநிலை அல்லது சாக்கிர நிலையாகின்றது.

(b) ஆவி உடல் தூல உடலோடு தங்கியிருக்கும் பொழுது, தனித்தும், ஓரளவு தூல உடலோடு சேர்ந்தும், தொழில்படுதல் கனவு நிலை அல்லது சொப்பன நிலையாகின்றது.

(c) ஆவி உடல் தூல உடலைவிட்டு அறவே பிரிந்து அதனோடு யாதொரு தொடர்புமின்றித் தனித்துத் தொழில்படுதல் மாணநிலையாகின்றது. ஆக இம் மூன்று நிலைகளிலும், எல்லாச்செயல்களையும் செய்வது ஆவி உடலேயாகும். அதை இயக்குவது சிற்றறிவும், சிறுதொழிலுமுடைய உயிர் அல்லது ஜீவான்மாவாகும்.

(15) நனவு நிலையிலும், கனவு நிலையிலும், மாணத்திற்குப் பின்னும், ஆவி உடலே தொழிற்படுவ

தால், தூல உடலில் ஏற்படுகின்ற அனுபவமும், இன்ப துன்பமும், எவ்வளவு உண்மையோ அதேபோல, சொப்பனத்தில் ஏற்படுகின்ற அனுபவமும், இன்ப துன்பமும், ஆவி உலகில் ஏற்படுகின்ற அனுபவமும், இன்ப துன்பமும், ஜீவான்மாக்களாகிய நாம் ஆவி உடலைக்கொண்டு வெவ்வேறு நிலையில் அனுபவிக்கின்ற உண்மையான அனுபவங்களாகவும், உண்மையான இன்ப துன்பங்களாகவும் அமைகின்றன. அவ்வனுபவங்களாலும் இன்பதுன்பங்களாலும் ஜீவர்களாகிய நாம் தூல உடலொடு அனுபவிக்கமுடியாத அனுபவ அறிவையும் அனுபவ ஞானத்தையும் பெறக்கூடியவர்களாகின்றோம்.

(16) வைத்திய நிபுணர்களும். விஞ்ஞானிகளும் தூல உடலிலுள்ள அவயவங்கள் தொழிற்படுவதைப் பார்த்து அந்த இயந்திரத்தைப் படைத்த ஆண்டவனின் அரும்பெரும் ஆற்றலை வியக்கமுடிகின்றதே தவிர, உடலுக்குள் உயிர் எப்படிப் புகுந்தது? தானே புகுந்து கொண்டதா? பெற்றோர் புகுத்தினார்களா? இல்லையேல் புகுத்தியது யார்? ஏன் புகுத்தப்பெற்றது? புகுத்திய உயிரைப் பிரிப்பது யார்? ஏன் பிரிக்கப்பெறுகிறது? உயிர் தூல உடலை எப்படி இயக்குகிறது? நேரடியாகவா? அல்லது உள்ளுடல்களின் அவயவங்களை இயக்கி அவற்றின் பரிணாமமாகிய தூல அவயவங்களை இயக்குகின்றதா? மரணத்தின்பின் உயிரின் நிலை என்ன? மறுபிறவி உண்டா? முன்பிறவியுண்டா? இதை யெல்லாம் கொடுக்கின்ற கர்த்தா யார்? அவர் ஏன்

இவ்விதம் செய்யவேண்டும்? அவருக்கும் உயிர்களுக்கு முள்ள தொடர்பென்ன? அவரும் நம்மைப்போன்ற ஒருவர்தானா? அவருக்கும் நமக்கும் உள்ள வேற்றுமைகள் என்ன? ஒற்றுமைகள் என்ன? என்ற கேள்விகளுக்குக் கெல்லாம் வைத்திய நிபுணர்களும், விஞ்ஞானிகளும் தங்களுக்குத்தெரியவில்லை யென்று கைகளை விரிக்கின்ற இடத்தில், மெஞ்ஞானமும் சமயமும், ஆவி உலகத் தவருடைய தொடர்பின் மூலம் ஆரம்பமாகின்றது. விஞ்ஞானத்தின் முடிவு மெஞ்ஞானத்தின் ஆரம்பமாகின்றது.

ஆகவே ஆவி உலகத்தவரோடும், மேலுலக அதிபதிகளோடும் தொடர்புகொண்டாலன்றி, மெஞ்ஞானமும் சமயமும் தோன்றமுடியாதாகையால், அவர்கள் நம்மோடு தொடர்புகொள்ளுவதும் நாம் அவர்களோடு தொடர்பு கொள்ளுவதும் எவ்விதமென்று சிந்திப்போமாக.

அவரவர்கள் கொண்டிருக்கிற மதக்கொள்கைகள் எது எதுவாக யிருந்தாலும், அவரவர்கள் கொண்டிருக்கும் நம்பிக்கையும் பழக்க வழக்கங்களும் எவ்வாறு எவ்வாறு இருந்தாலும், அறிவுடைய பெருமக்கள் தங்கள் தங்கள் அனுபவத்திற்கு வராத ஒன்றைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டால், அதைப்பற்றி துவேஷ மனப்பான்மை ஒரு சிறிதும் கொள்ளாமல், ஆராய்ந்து பார்த்து முடிவுகட்டுவார்கள். தாங்கள் கொண்டிருந்த கொள்கைகளுக்கு முற்றிலும் மாறாக இருந்

மை நிருபிக்கப் பெறுமானால், உண்மையில் நாட்டமுள்ள உத்தம மேதாவிகள், தங்கள் தங்கள் கொள்கைகளைத் திருத்தி யமைத்துக்கொள்ள ஒரு சிறிதும் தயங்கமாட்டார்கள். இதை வலியுறுத்தியே திருவள்ளுவர் “எப்பொருள் எத்தன்மைத்தாயினும், அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு” (355) என்றும் “எப்பொருள் யார் யார் வாய்க்கேட்பினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு” (423) என்றும் அருளிச்செய்திருக்கிறார். இவற்றில் முதற்குறளில், எந்தப்பொருள் எவ்வித இயல்பினதாய் இருந்தாலும், அந்தப் பொருளின் உண்மை இன்னதென்று கண்டு கொள்வதே அறிவுடைமையாகும் என்கிறார். இரண்டாவது குறளில் ஏதாவது ஒரு விஷயத்தைப் பற்றியாவர், யாவர் (படித்தவர், படியாதவர், நண்பர், பகைவர், தந்தேசத்தார், பிறதேசத்தார்) மூலமாகக் கற்றாலும், கேட்டாலும், அவ்விஷயத்தின் உண்மை இன்னதென்று, கண்டுகொள்வதே, அறிவுடைமையாகும் என்கிறார்.

50 ஆண்டுக்கு முன், மதுரையில் வசிக்கின்ற மக்களிடம், இங்கிலாந்திலும், அமெரிக்காவிலும், ஆசியாவிலும், ஆப்பிரிக்காவிலும், ஆஸ்திரேலியாவிலும் நிகழ்த்துகின்ற சொற்பொழிவுகளை, தன்னுடைய வீட்டிலிருந்துகொண்டே, ஒரு ரேடியோக் கருவிமூலம், அதே விநாடியில் கேட்கலாமென்று யாராவது சொல்லியிருந்தால், அப்படிச் சொல்லுகின்றவருக்குப் பயித்தியமாக யிருக்கவேண்டுமென்று எல்லோரும்

சொல்லி, அவரை எள்ளி நகையாடியிருப்பர் அல்லவா? அப்படிப் பயித்திப்பப்பட்டம் பெற்ற அவர், மக்களுக்கு நம்பிக்கை உண்டாக்கும்பொருட்டு, ஒரு ரேடியோ பெட்டியை அவர்கள் மத்தியில் வைத்து, ஒவ்வொரு தேசத்திலிருந்து பேசுவதையும் கேட்கும்படி செய்தால், அவரை ஒரு மந்திரவாதி, அல்லது தந்திரவாதி என்றும், அதெல்லாம் சாத்தானுடைய வேலை, மனிதர்கள் பேசவில்லை, ஒருவேளை பேய்களாக இருக்கலாம் என்றும் கொஞ்சமும் தயங்காமல் சொல்லியிருக்கவும் செய்வர் அல்லவா? ஆனால் இன்றோ, நாம் ஒவ்வொரு ஊரிலும் ரேடியோக்கருவிகள் மூலம், தன் தன் வீட்டிலே இருந்துகொண்டே, அகில உலகச் செய்திகளைக் கேட்டு ஆனந்தமாக அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ரேடியோமூலம் இவ்விதம் உலகத்தில் எந்தப் பாகத்திலிருந்து ஒலி பெருக்குகின்ற செய்திகளையும், கேட்க முடியுமாவென்று இன்று ஒருவன் கேட்பானால், அவனைப்படியாத முட்டாள் என்றும், பட்டிக் காட்டான் என்றும், அநாகரீகன் என்றும், சொல்லப் பின்வாங்கமாட்டோம் அல்லவா? இன்று ஆவி உலகத் தவர் நம்மோடு பேசமுடிகின்றது என்று நிரூபிக்கப் பெற்றிருக்கிற உண்மைக்கும், நாம் அவர்களோடு பேசவும் தொடர்பு கொள்ளவும், மேலுலகங்களில் நடைபெறுகின்ற காரியங்களை அறியவும் முடிகின்றது என்று நிரூபிக்கப் பெற்றிருக்கிற உண்மைக்கும் அதே நிலைமைதான் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

ஆவி உடவின் தன்மையையும் பெருமையையும் அறியாதவர்களே, கனவு நிகழ்ச்சிகளையும் ஆவி உலக நிகழ்ச்சிகளையும் பொய்யென்று கூற முற்படுவர். ஆவி உலகத்தவரோடு பேசுதலும் தொடர்புகொள்ளுதலும் பேய்களோடு பேசுதலும் தொடர்புகொள்ளுதலும் ஆகுமென்று யாராவது இன்று கூறுவார்களா னால் அதுவும் அறியாமையின் கூற்றாகவே முடியும். ஆவிஉலகத்தில் மரணத்தின் பின்னுள்ள ஆவி உடம்பே, தூல உடம்பிற்குள் தங்கியிருந்து, தூல உடல் மூலம் பேசிக்கொண்டிருக்கின்றதென்று, நிரூபிக்கப் பெறும் பொழுது, தூல உடலோடு ஒருவரோடு ஒருவர் பேசுதலும் ஆய்ந்துபார்க்கின் பேய்களோடு பேசுதலாகவே அமைந்துவிடும். ஆனதால் அவ்விதம் கூறுகின்றவர், தமக்குத்தாமே பேய்ப்பட்டம் சூட்டிக்கொள்வதோடு, மனிதவர்க்கத்திற்கே அந்தப்பட்டத்தைச் சூட்டிய பாவத்திற்கும் பழிக்கும் ஆளாகின்றனர் என்பது தெளிவாகும்.

நனவு நிலையிலும் கனவு நிலையிலும் மேலுலகத்தவரோடு தொடர்புகொண்டு எல்லாமதங்களும் தோன்றியிருக்கின்றன வென்று முன்னரே நிரூபித்திருக்கிறோம். அதிலும் கிறிஸ்துமதத்திலுள்ள புதிய ஏற்பாட்டின் ஸ்தாபகரான இயேசுநாதர் பிறந்ததும் அவர் அத்திருநாமம் சூட்டப்பெற்றதும் பிறந்தபின் அவரைக் கொல்ல நினைத்த அரசனிடமிருந்து அவர் தப்பிப் பிழைத்ததும், தேவதூதரான “கேப்ரீல் (Gabriel) என்பவர், கன்னிமேரி அம்மையாருக்கும், ஜோசப்

என்பவருக்கும், கனவில் அறிவிக்கப்பெற்றே நிகழ்ந்திருக்கவும், தேவதூதரின் அறிவிப்பின்படியே அவ்வர்கள் நடந்துவந்திருக்கிறார்கள் என்று கூறப்பெற்றிருக்கவும், இயேசுநாதர் இறந்தபிறகு, அவர் தன்னுடைய சீடருடன் பேசிய விபரங்களே புதிய ஏற்பாட்டில் பாதிக்குமேல் இடம்பெற்றிருக்கவும், கிறிஸ்தவர்கள் தாமே, மேலுலகத் தொடர்பும் இறந்தவர்களோடு பேசுதலும் கூடாதென்றும், இறந்தவர்கள் பேசமுடியாதென்றும், அப்படிப் பேசுவதாகச் சொல்லப்பெறுவது, சாத்தானுடைய வேலையே யென்றும் சொல்லுவது, முன்னர் அறிவித்திருக்கிற காரணப்படி, தமக்குத்தாமே சாத்தான் பட்டத்தை வளங்கிக் கொள்வதோடு, மனிதவர்க்கத்திற்கே அந்தப்பட்டத்தை வளங்கிய, பாவத்திற்கும் பழிக்கும் ஆளாவதாகவே முடியும்.

இன்னும் ஒரு சாரார், இவ்வுலகத்தில் நாம் வாழும் பொழுது, இவ்வுலகத்தில் நடத்தவேண்டிய காரியம் என்னவென்று கவனத்தைச் செலுத்தி, அதுசம்பந்தமான ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடுவதே அறிவுடைமையாகும். இறந்தபின் இருக்கிறதாகச் சொல்லப்பெறுகிற வாழ்க்கையைப்பற்றிய ஆராய்ச்சியையும், இறந்தவர்களோடு தொடர்புகொள்ளுதலையும், நாம் அங்கு சென்றபின் பார்த்துக்கொள்ளுவதே புத்தியாகும். இவற்றை விடுத்து, ஆவி உலக ஆராய்ச்சியில் நாம் ஈடுபடுவதும், இறந்தவர்களோடு தொடர்புகொண்டு பேசுவதும்

வீண்வேலையும் பேதமையுமேயாகும் என்று சொல்லு
கின்றனர். நம்மை இவ்வுலகத்திற்கு அனுப்பி உண்
மையில் ஆண்டுவருகின்ற அரசாங்கத்தைப்பற்றியும்,
அந்த அரசாங்க அதிகாரிகளைப்பற்றியும் தெளிவாக
முற்பகுதியில்மது பதினைந்தாவது அனுபவத்தில்
விளக்கியிருக்கிறோம். (பக்கம் 88 பார்க்க) அதனோடு
கீழேகண்ட உபமானத்தை உற்று நோக்குக. மதுரை
மாவட்டத்திலுள்ள மக்கள், நீதி தவறியோ, நீதியை
மீறியோ சட்டவிரோதமாக நடந்தால், அவர்களை விசா
ரணைசெய்து ஒருநியாயமான தீர்ப்புக்கொடுத்து, அத்
தீர்ப்பின்படி அவர்கள் சிறைச்சாலைக்கு அனுப்பப்
பெறுகிறார்கள். அங்குஒவ்வொருவருக்கு ஒவ்வொரு
விதமான வேலையும், ஒவ்வொருவிதமான சாப்பாடும்,
சலுகையும், ஒவ்வொரு விதமான காலவரையறையும்,
ஏற்படுத்தப் பெற்றிருக்கின்றன. அந்த ஏற்பாடுக
ளெல்லாம், வெளியேயிருக்கிற அரசாங்கத்தின்
ஆணைப்படியேயன்றி, சிறைச் சாலைக்குள்ளிருக்கிற
அதிகாரிகளால், தீர்மானிக்கப் பெற்றவையல்ல.
சிறைச்சாலையை மேல்பார்க்கிற நிர்வாக அதிகாரி
களின் நியமனமும், சிறைச்சாலைக்கு வெளியே இருக்
கிற அரசாங்கத்தின் நியமனமேயன்றி, சிறைச்சாலைக்
குள்ளிருக்கிற கைதிகளால் ஏற்பட்டவையல்ல.
சிறைச்சாலைக்குள்ளிருக்கிறவர்கள் ஒன்று சேர்ந்து
ஒரு மகாநாடு கூட்டி, நமக்கெல்லாம் ஒரேவிதமான
வேலையும், ஒரேவிதமான உணவும், சலுகையும், ஒரே
விதமான காலவரையறையில் விடுதலையும் ஏற்படுத்

தப் பெறுதல்வேண்டும். நம்மைப்பற்றி நாமே, கவனித்தல்வேண்டுமே தவிர, வெளியேயிருந்து நியாய விசாரணை செய்து தீர்ப்புக்கொடுத்திருக்கிற அரசாங்கத்தைப்பற்றியும், அதிகாரிகளைப்பற்றியும், வெளியே உள்ள மக்கள் சுதந்திரமாக எங்கும் போகவர இருக்கிற நிலையைப்பற்றியும், சிறைச்சாலைக்குள் சுதந்தரமற்று தாங்கள் அடைப்பட்டிருக்கிற நிலையைப் பற்றியும், அந்தநிலை ஏன் வந்தது, இனி அவ்விதம் சிறையில் அடைபடாதிருக்க, என்ன செய்யவேண்டும், என்பனபற்றியும், நாம் சிந்தித்தலும் ஆராய்தலும் கூடாது. அவ்விதம் ஆராய்தலும், அதுசம்பந்தமாக வெளியே உள்ள மக்களோடும் அதிகாரிகளோடும், தொடர்பு கொள்ளுதலும், பேசுதலும் வீண் நேரப்போக்காகும், அறியாமையுமாகும். சிறைச்சாலைக்குள் ளிருக்கும் மக்களோடும், அங்குள்ள அதிகாரிகளோடும், தொடர்புகொள்வதே புத்திசாலித்தனமும், நல்லநேரப்போக்கும் ஆகும் என்று, அவர்களுக்குள்ளேயே பிதற்றிக் கொள்வார்களானால், அதனால்வெளியே யுள்ள மக்களுக்கோ, அதிகாரிகளுக்கோ ஏதாவது நஷ்டமும், கஷ்டமும் உண்டாகுமா? அந்த மகாநாட்டின் தீர்மானங்கள் அறிவுடையனவாகுமா? பயனுடையனவாகுமா? அல்லது வெளியேயிருக்கிற சட்டதிட்டங்களை, சிறைச்சாலைக்குள்ளிருக்கிறவர்கள் ஏதும் செய்துகொள்ளத்தானும் ஆகுமா? ஆகாதல்லவா? சிறைச்சாலையின் சட்டதிட்டங்களையும் அங்குள்ள ஒழுங்குகளையும்பற்றி தெரியவேண்டுமானால், வெளியே

யிருக்கிறவர்களின் உதவியினாலும், மேல் அதிகாரிகளின் உதவியினாலும், ஏதாவது செய்யக்கூடியதைச் செய்துகொள்ளலாமே தவிர வேறு வழியே கிடையாது என்பதில் யாருக்கும் ஐயம் இல்லையே. சிறைச் சாலையில் இருக்கும் பொழுதே, நாம் திரும்பவும் திரும்பவும், இந்தச் சிறைக்குள் அகப்படாதிருக்கவேண்டுமானால், எவ்விதம் நடந்துகொள்ளவேண்டுமென்று தீர்மானித்து, முடிவுசெய்து கொள்ளுதல்வேண்டும் அல்லவா. அதை விடுத்து தன்னுடைய குற்றத்தை ஒரு சிறிதும் உணராது, தன்னுடைய நிலைமைக்குத் தன்னுடைய நடத்தையே காரணம் என்பதை உணராது, தன்னைத் தண்டித்த அதிகாரியின் நியாயத்தையும், அவ்விதம் தண்டிக்காமல் தனக்குப் புத்தி வருத்த முடியாது என்ற உண்மையையும் உணராது, தான் தோன்றியாய், வாய்க்கு வந்ததைக்குளரிக்கொண்டிருத்தல், அறிவுடைமையாகாதல்லவா. அதுபோலவே உலகமாகிய சிறைச்சாலையில் அடைபட்டிருக்கிற நாம், பலவித தீர்ப்புக்களுக்கு உள்ளாகிப் பிறந்திருக்கிறோம். நம்முடைய நிலைமைக்கு நாமே காரணம். நியாயத்தீர்ப்புக்கொடுத்த, நியாயாதிபதிகளையோ அவர்களது ஆணையை நிறைவேற்றுகிற பிறரையோ, நிந்தித்தல் அறிவுடைமையாகாது. இந்த உலகச் சிறையை விட்டு வெளியே சென்றவர்களின் தொடர்புகொண்டு, அங்குள்ள சட்டதிட்டங்களை அறிந்து, நாம் நம்முடைய தவறான எண்ணங்களைத் திருத்திக்கொள்ளல் வேண்டும்; மேற்கொண்டும் தண்டனைக்கு ஆளாகாதிருக்கப்

பார்க்கவேண்டும்; கூடுமானவரை இச்சிறைச்சாலைக் குத்திரும்பவும் வாராதிருக்கிற முறையில், நாம் நடந்து கொள்ளவேண்டும் என்று தீர்மானிப்பதுதானே, அறிவுடைமையாகும். அதனால் தானே திருவள்ளுவரும் “கற்று ஈண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார் தலைப்படுவர், மற்று ஈண்டு வாரா நெறி” என அருளியிருக்கிறார். இதில், மக்கட் பிறப்பின்கண்ணே உண்மைப்பொருள் இன்னதென்று, அனுபவமுடைய ஞானசாரியரிடத்தே, கற்று, கேட்டு, சிந்தித்து, தெளிந்து, உணர்ந்தவர்கள், திரும்பவும் இப்பூவுலகத்தில் பிறவாத நெறியை எய்துவர்” என்கிறார். கற்கவும், கேட்கவும், சிந்திக்கவும், தெளியவும், வாய்ப்பு இல்லாதவர்கள் திரும்பவும், திரும்பவும் பிறந்து பிறந்து உழல்வர். மேலும் “ஐயத்தின் நீங்கித் தெளிந்தார்க்கு வையத்தின் வானம் நனிய துடைத்து” என்று அருளியிருக்கிறார். இதில், முன் பிறப்பும், கிளைப்பயன்களும், மரணத்தின் பின்னுள்ள வாழ்க்கையும், இவற்றையெல்லாம் தந்தருளுகின்ற ஆண்டவனும், உண்டோ, இல்லையோ என்ற சந்தேகத்திலிருந்து நீங்கி, அவையெல்லாம் உண்டு என்பதற்குரிய, காரணகாரியங்கண்டு தெளிந்தவர்களுக்கு, அவர்கள் வாழ்கின்ற இந்த நிலவுலகத்தைக் காட்டிலும், இனிச்சென்று வாழப்போகின்ற வானுலகம் சமீபித்து இருக்கும் தன்மையதாகும் என்கிறார். ஆதலால் இவ்வுலகத்தில் நாம் வாழும்பொழுதே, இனிச்செல்லப்போகின்ற ஆவி உலகத்தின் வாழ்க்கையைப் பற்றியும், அது சம்பந்தமாக இங்கு நாம் என்னசெய்து

கொள்ளவேண்டுமென்பதைப் பற்றியும், சமயசாத்திரங்களிலும் அருளாளர் பாடியிருக்கும் தோத்திரங்களிலும், அனுபவஞானம் உடைய ஆச்சாரியரது போதனைகளிலும், உறுதியும் தெளிவும் பெறாதவர்கள் அனைவரும், ஆகிய உலகத்தவரோடு தொடர்பு கொண்டு, அவர்களின் உற்றார், உறவினருடன் உரையாடி, அவரவர்களுடைய சந்தேகங்களை அவரவர்களே கேட்டுத் தெளிந்து, இனி என்னவிதம் வாழ்க்கையை நடத்த வேண்டுமென்று தீர்மானித்துக் கொள்ளுவதுபோல' சுலபமாக வேறு எந்த வகையிலும் தீர்மானிக்க முடியாது என்று உறுதியாகச் சொல்லலாம்.

இவ்வுலகத்தில் ஒருசாரார், முன்பிறவிகளில் நாம் செய்திருக்கிற வினைகளுக்குரிய நியாயத்தீர்ப்பின் காரணத்தாலேயே, ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு நிலையில் பிறந்து, புகழுடனும் இகழுடனும், இன்பமுடையவர்களாகவும், துன்பம் உடையவர்களாகவும், குறைந்த வருஷங்கள் வாழ்கின்றவர்களாகவும், அதிக வருஷங்கள் வாழ்கின்றவர்களாகவும், அமைகிறோம் என்கின்றனர். அவர்கள் மரணத்தின் பின்னரும் நமக்கு அருள் உலகத்திலும், இருள் உலகத்திலும், வாழ்க்கை தொடர்ச்சியாக உண்டு என்கின்றனர். பொருள் சம்பாத்தியத்தினால், இவ்வுலகில் நாம் எப்படி மேன்மையான நிலையில் வாழமுடிகின்றதோ, அதேபோல அவ்வுலக வாழ்வில் நாம் மேன்மையான நிலையில் இருப்பதற்கு, பிறருக்கு உபகாரம். செய்வதனாலே வருகின்ற, அருள் சம்பாத்தியம் இன்றியமை

யாதது என்கின்றனர். இன்னொருசாரார், முன்மிறவியும் கிடையாது; முன்வினையும் கிடையாது; ஒரேபிறவியான் நமக்கு உண்டு; இறந்த பிறகும், நமக்குத் தொடர்ச்சியான வாழ்க்கையும், அறிவும், அன்பும் கிடையாது; இறந்தவர்களுக்கு ஒன்றுமே தெரியாது; (The dead know not) இயேசு நாதரை நம்பினவர்களுடைய உயிர்களைமட்டும், நியாயத் தீர்ப்பு நாளன்று, உடல்கொடுத்து எழுப்பப்படும்; அதுவரை கல்லரையில் செயலற்றுக்கிடக்கும். (We leave him in God's hands till the great resurrection day, when body & soul will be reunited. Till then the souls have to slumber in the graves.) என்றெல்லாம் கூறுகின்றனர்.

நம்மைப்பற்றிய இந்த விவகாரத்தில், ஏதாவது ஒன்றுதான் உண்மையாக இருக்கமுடியுமே தவிர, இரண்டும் உண்மையாக இருக்கமுடியாது. உலகத்திலுள்ள எல்லா மனிதர்களுடைய உடல் அமைப்பும், பிறப்பும், வளர்ப்பும், மூப்பும், இறப்பும், ஏதோ ஒரு நியதிக்குட்பட்டு ஒன்றுபோல் அமைந்திருப்பதிலிருந்து, பிறப்பிற்கு முன்னுள்ள நிலையும், மரணத்திற்குப் பின்னுள்ள நிலையும், எத்தேசத்தவருக்கும் எந்தப் பாஷை பேசுகிறவருக்கும், எந்தக் கொள்கையுடையவருக்கும் ஒரே நியதிக்குட்பட்டு ஒன்றுபோல் தான் இருக்கவேண்டும் என்பதை யூகித்துக்கொள்ளக்கூடும். ஏதாவது ஒரு கோட்பாடும் கொள்கையும் உடையவர்களுக்குரிய உடல் அமைப்பும், பிறப்பும்,

வளர்ப்பும், மூப்பும், சாக்காடும், மற்றவர்களுக்கு அமைந்திருப்பதுபோல் இல்லாமல் வித்தியாசமாக யிருக்குமானால், அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு, இறந்த பின் வேறு விசேஷமான சலுகைகள் ஏற்படக்கூடு மென்று எண்ண இடமுண்டு. அப்படி யில்லாதிருப் பதை நன்றாக உணரும்பொழுது, மரணத்தின் பின் னுள்ள நிலையும், பிறப்பிற்கு முன்னுள்ள நிலையும் மனிதவர்க்கத்திற்கே ஒரே நியதிக்குட்பட்டதாகவும் ஒரே தன்மையுடையதாகவுமே இருக்கவேண்டுமென் பதை உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

பண்டைய நாட்களில் இன்றைய உலகம்போல, கல்வி வசதியும், ரேடியோ வசதியும், தபால் தந்தி வச தியும், கப்பல், ரயில், விமானம் முதலிய போக்கு வரத்து வசதியும் இருந்ததில்லை. அநேக நிகழ்ச்சிகள் சந்ததிசந்ததியாக வந்த கேள்விஞானத்தைக்கொண்டு முடிவுசெய்யப் பெற்றிருந்திருக்கின்றன. அதனால் ஒன்றை மிகைப்படுத்திச் சொல்லுவதும், ஒன்றைக் குறைத்துச் சொல்லுவதும், ஒன்றை மாற்றிச் சொல் லுவதும், எளிதானதாகயிருந்திருக்கிறது. மேலும் ஒரு நிகழ்ச்சியைப்பற்றிக் கேள்விப்பட்டதும், அதன் காரண காரியத்தையும், அதன் உண்மையையும், பொய் யையும், ஆராய்ந்து தெளிகின்ற தைரியமும், அந்த நாளில் இருந்திருக்கவில்லை. அரசன் ஆணையை அப் படியே சிரமேற் கொள்ளாவிட்டால், உயிர் ஆபத்தாய் முடிகின்ற காலம் அது. இன்று அரசனையும் கேள்வி கள் கேட்டு, நியாயவிரோதமாக நடந்தால் அப்பத

விரிவிருந்து நீக்கக் கூடியதெரியமும், சட்ட ஞான மும்பெற்றிருக்கின்றோம். ஆனதால் மூடநம்பிக்கை ஒருபுறமும் உண்மைக்கு மாறான பித்தலாட்டம் மரு புறமும், பகுத்தறிவை அடிப்படையாகக் கொண்ட விவாதங்களாலும், விஞ்ஞானபூர்வமான ஆராய்ச்சி யாலும், நெருக்குண்டு மெல்ல மெல்ல நழுவிக்கொண்டிருக்கின்ற காலம் இது. நிரூபிக்கப்படாத கொள்கைகளும், மத போதனைகளும், நாளாவட்டத்தில் கை விடப்பட்டு விடும் என்பது, உலகெங்கணும் காணப் படுகின்ற உண்மையாகும். இவ்வுலகம் தட்டையானது என்று ஒருகாலத்தில் கருதப்பட்டிருந்தது. இறுதியில் இவ்வுலகம் உருண்டையானது என்று மறுக்கமுடியாத நிலையில் நிரூபிக்கப் பெற்றதும், உலகம் அதை ஏற்றுக்கொண்டுவிட்டது. காலமோ, தூரமோ, மனித இனத்தைப் பிரித்துவைக்க முடியாத காலம் இது. உலகின் கிழக்குக் கோளத்தில் நடக்கும் நிகழ்ச்சிகளை, மேற்குக் கோளத்திலிருந்து கொண்டே பார்க்கவும், கேட்கவும், படம்பிடிக்கவும், முடிகின்றது. ஒருவர் பேசுகின்ற மொழியை மற்றவர் புரிந்துகொள்ளவும், அதே மொழியில் பேசவும் முடிகின்றது. அப்படியெல்லாம் இருந்தும் இவ்வுலக வாழ்க்கைக்குப்பின்னுள்ள நிலை இன்னதுதான் என்பதை சோதித்துப் பார்க்கக்கூடிய அளவும் சோதித்துப்பார்த்து, ஒரு முடிவுக்கு வரவிட்டால், நம்மைப் பற்றி அறிந்தகொள்ள நாம் ஒரு சிறிதும் முற்படாதவர்களாகவும், உலகத்தையெல்லாம் அறிய முற்பட்ட

வர்களாகவும், குருட்டு நம்பிக்கையுடையவர்களாகவும், குருடும் குருடும் குருட்டாட்டமாடி, குருடும் குருடும் குழிவிழுந்தவாறே என்ற வாக்கியத்திற்கு இலக்கானவர்களாகவும் ஆவோம். ஆனதினால் நம் முடைய சோதனையினால் பெறப்படும் உண்மைகள், இதுவரை நாம் கொண்டிருந்த நம்பிக்கைக்கோ, கோட்பாட்டிற்கோ, முற்றிலும் மாறுபட்டிருந்தாலும். அந்த உண்மையை ஏற்றுக்கொள்ள எள்ளளவும் தயங்கவோ, அச்சங்கொள்ளவோ கூடாது.

உதாரணமாக இறப்பு நிகழ்வதைப் பற்றியும் பிறப்பு நிகழ்வதைப் பற்றியும் பலரும் பலவிதமாகச் சொல்லுகிறார்கள். அவற்றைப் போல் வருத்தம் விளைவிக்கின்ற சம்பவங்கள், நமக்கு வேறு எந்த நிலையிலும் உண்டாவதில்லை யென்றும், எண்ணாயிரம் தேள் கொட்டினதிற்கு ஒப்ப, வேதனையுடையது என்றும் பெரும்பாலர் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் திருவள்ளுவர் “உறங்குவது போலும் சாக்காடு, உறங்கி விழிப்பது போலும் பிறப்பு” என்று சொல்லியிருக்கிறார். இதில் சாவு நிகழ்வது உறக்கம் வருவது போலத் துன்பமே இல்லாதது; பிறப்பு நிகழ்வது உறக்கத்திலிருந்துவிழிப்பதுபோலத் துன்பமே இல்லாதது என்கிறார். மணிமேகலை ஆசிரியர் “பிறந்தவர் சாதலும் இறந்தவர் பிறத்தலும், உறங்கலும் விழித்தலும் போன்ற நுண்மையின்” என்று திருவள்ளுவர் கூறியிருப்பதையே வலியுறுத்துகிறார். ஆகவே இறப்பு பிறப்பு என்னும் இவ்விரு நிகழ்ச்சிகளும், தூங்குவதுபோலவும், விழிப்

பதுபோலவும் உடல் வருத்தமோ, மனவேதனையோ உண்டாக்காமல் ஏற்படுகின்ற காரியங்கள் என்று தெரிகிறது. ஆனால் அதே திருவள்ளுவர் மற்றொரு இடத்தில் “சாதலின் இன்னததில்லை, இனிது அது உம் ஈதல் இபையாக்கடை” என்று கூறியிருக்கிறார். இதில் ஒருவனுக்கு இறத்தலைப்போல் துன்பஞ்செய்வது வேறொன்றும் இல்லை, அப்படிப்பட்ட இறத்தலும் வறியவர்களுக்கு உபகாரமாக ஒன்றைக் கொடுத்து உதவ முடியாத இடத்தில், இன்பம் செய்வதாகும்; என்கிறார். இது முன்சொன்ன திருக்குறளுக்கு முற னாக இருப்பதுபோல் தோன்றுகின்றது. இவற்றில் எது உண்மை என்று நமக்குச் சந்தேகமின்றித் தெரிய வேண்டுமானால், யாது செய்தல்வேண்டும். நாம் ஒவ்வொருவரும் பிறக்கும்பொழுது என்ன துன்பம் அனு பவித்தோம் என்பது தெரியவில்லை. பிறக்கும்பொழுது ஏதும் உணர்ச்சியிருந்ததாகத் தெரியவில்லை. பிறந்த பின், குழந்தை அழத்தொடங்கின பிறகு தான், உணர்ச்சியே வருகிறதாகத் தெரிகிறது. அதுவரை, தூக்கத்தில் இருக்கிற ஒரு குழந்தையை, இருட்டு அரையிலிருந்து, வெளியே கொண்டுவந்து போட்டு விட்டால், அதற்கு, எப்பொழுது வெளியே வந்தோம் எப்படி வெளியே வந்தோம் என்பன தெரியாதல் லவா? அதே நிலைமையிலேயே யாதொரு உடல் வருத் தமும் மனவருத்தமுமின்றி நாமெல்லாம் பிறிந்திருக் கிறோம்’ என்றே சொல்லவேண்டும். இனி இறப்பு எப்படி ஏற்படுகிறது என்பதை, நாம் தெளிவாகத்

தெரிந்துகொள்ளவேண்டுமானால், ஒன்று நாம் இறந்த பின் அந்த அனுபவத்தை அறிந்துகொள்வோம் என்று விட்டுவிடவேண்டும்; இல்லையேல் இறந்துபோனவர்களுடன் பேசி, அவர்களுடைய அனுபவங்களை அறிந்து, நாமும் தெளிந்த சிந்தையுடன் இறப்பை எதிர்நோக்கி, வாழ்வாங்கு வாழவேண்டும். இல்லாவிட்டால், அனுபவமில்லாதவர்களின் பயங்கொள்ளித்தனத்தில் நாமும் சிக்கி, பயப்படவேண்டாத ஒன்றிற்குப் பயந்து நடுங்கிப் பதைபதைத்த பேதையர் ஆவோமென்பதை யாரும் மறுக்கமுடியாது.

இறந்தவர்களிடம், இறப்பு ஏற்படுவது எப்படி என்று கேட்டால், அவர்கள் தூக்கம் எப்பொழுது வந்தது என்றும், எப்படி வந்தது என்றும், தினமும் தூங்கிக்கொண்டிருக்கிற உங்களுக்கு எப்படித் தெரியவில்லையோ அதேபோல, நாங்கள் எந்த விநாடியில், என்னவிதமாகத் தூல உடலைவிட்டுப் பிரிந்தோம் என்பது தெரியவில்லை. ஆகவே பிரியும்பொழுது உடல் வேதனையோ, மன வேதனையோ, யாதொன்றும் இல்லை. நீங்கள் கனவு கண்டுகொண்டிருக்கும்பொழுது, அவ்விதமாகக் கனவு காணுகிறோம் என்ற உணர்ச்சி, ஒரு சிந்தையின்றி, உண்மையிலேயே இன்பதுன்பம் அனுபவிக்கிறதாகக் கருதுகிறீர்கள் அல்லவா? கனவு காணும்பொழுது, தூல உடல் எங்கே கிடக்கிறது, எப்படி கிடக்கிறது என்ற உணர்ச்சி, கனவில் தொழிற்படுகின்ற உடலுக்குக் கொஞ்சமேனும் இல்லை அல்

லவா? அதேபோல, நாங்கள் இறந்துவந்தபிறகும், கனவில் அனுபவித்துக்கொண்டிருந்த அதே ஆவி உடலோடு தொடர்ந்து, இன்ப துன்பம் அனுபவித்துக் கொண்டிருப்பதால், எந்த விநாடியில் தூல உடலை விட்டு அறவே பிரிந்தோம், தூல உடல் எங்கே, எப்படிக்கிடக்கிறது என்ற உணர்ச்சி ஒரு சிறிதும் இல்லை. எங்கள் தூல உடலைப் புதைத்தார்களா, சுட்டார்களா, பத்திரப்படுத்தி வைத்தார்களா என்ற கவனமும், கவலையும் அறவே இல்லை. ஆவி உலகத்திலுள்ளவர்கள் எங்களைப்பார்த்து பூலோகத்தை விட்டு நீங்கள் இறந்துவந்திருக்கிறீர்கள் என்று சொல்லி காரணங்கள் காண்பித்து, நாங்கள் குடியிருந்த தூல உடலையும் காட்டி, நாங்கள் காணும் வரை, நாங்கள் இறந்துபோனோம் என்று உணர்ந்து கொள்ளவோ, ஒத்துக்கொள்ளவோ, முடியவில்லை என்கிறார்கள். என்ன ஆச்சரியம் பாருங்கள்! முன்னர் குறிப்பிட்டிருக்கிற ஆங்கிலப் புத்தகத்தில் மூன்று ஆவிகளின் அனுபவ உரைகளும், மேலே சொன்ன கருத்தை வலியுறுத்துகின்றன. அவை கீழ்வருமாறு:-

Page 28. A natural death is not a more painful process than that of being born—in fact, there is no more consciousness in the one case than in the other.

(Life beyond the grave)

As this world of ours is a counterpart of yours, some hardly realise any change, or that they have cast off their earthly bodies until told so, and even

then in many cases it is most difficult to convince them of the fact — (Not silent — if dead.)

“இவற்றின் மொழிபெயர்ப்பு:—உண்மையில் நாம் பிறக்கும்பொழுது எவ்வித உணர்ச்சியும் இல்லாதது போலவே, நாம் இறக்கும்பொழுதும் யாதொரு உணர்ச்சியும் இல்லை. ஆதலால் சாதாரணமான மரண நிகழ்ச்சி, பிறக்கும்பொழுது உள்ளதைவிட அதிகத் துன்பம் விளைவிக்கக்கூடியது அல்ல.”

(கல்லறைக்குப் பின்னுள்ள வாழ்க்கை.)

“எங்களுடைய இந்த (ஆவி) உலகம் எங்களுடைய உலகத்தின் மூலப்பிரதி (அசல்). ஆதலால், சிலர் பூலோகத்திலிருந்து மறு உலகத்திற்கு மாறியிருக்கிற, தங்களுடைய மாற்றத்தையும், பூலோகத்திலுள்ள தூல உடலைக்கழற்றித் தள்ளிவிட்டு வந்திருக்கிறோம் என்பதையும், பிறர் எடுத்துச் சொல்லும்வரை உணராதிருக்கிறார்கள். அப்படிச் சொன்னாலும்கூட அநேகரை அந்த உண்மையை உணரச்செய்வது மிகவும் கஷ்டமான காரியமாக இருக்கிறது.”

(பேசாதிருப்பதில்லை — இறந்தபின்)

Page 29. Physical pain drops off you like a garment with the body which you have left behind, you wake up well, and your first impression is one of delight; just the same as when you wake up from a bad dream and discover that it was only a dream. So simple, so natural does this seem, that you almost always mistake what has taken place. I did. as you

know. And I find it is a common experience. Many refuse to believe they are dead. It is, ofcourse, true that they are not dead. They have all their faculties; they see, they hear, they move hither and thither. Everything seems the same to them as before. Their first realisation of the change that has taken place is a kind of shock to them. "So this is death. Then if so, there is no such thing as death" For it is so entirely different from what we imagined.

What first convinced me that something had happened was the sight of my old body. After that came the discovery that my nurse did not see me nor hear me, but wept about my body as if that were myself. This is what usually happens.

Page 30. When the newly arrived have had many friends, relatives, or those whom they have loved on this side, they find them waiting for them. Especially when they have kept thinking of or praying for them. Forgetfulness separates here as there. But all whose minds and hearts have been closely knit in love with those on this side find their loved ones waiting — (Life beyond the grave)

இவற்றின் மொழிபெயர்ப்பு:— உடல் வருத்த மென்பது, ஒரு சட்டையைக் கழற்றினது போல, தூல உடலை விட்டவுடன் உன்னைவிட்டுக் கழன்றுவிடுகிறது. நீ நன்றாக விழித்தெழுக்கின்றாய். முதலாவதாக, ஒருவித மகிழ்ச்சியே உனது மனதில் ஏற்படுகிறது. ஒருவன் ஒரு பயங்கரமான சொப்பனம்

கண்டுகொண்டிருக்கும்பொழுது, விழிப்பு வந்து, இதெல்லாம் சொப்பனம்தான் என்று கண்டுகொண்டால் எப்படியிருக்குமோ, அதுபோலத்தான் இருக்கும். அவ்வளவு இலேசானதாகவும், அவ்வளவு இயற்கையானதாகவும் இறப்பு நிகழ்வதால், பெரும்பாலும் என்ன நடந்திருக்கிறதென்பதையே நீ சரியாகப் புரிந்துகொள்ளமாட்டாய். எனக்கு அப்படித்தான் இருந்தது. இங்கு எல்லோருக்கும் அவ்விதம் இருந்ததாகவே அறிகிறேன். இறந்து வந்தவர்கள் தாங்கள் இறந்துபோனதாகவே ஒத்துக்கொள்ள மறுக்கிறார்கள்; அவர்கள் இறக்கவில்லை என்பது காரியப்பாட்டில் உண்மையே; அவர்களுக்குரிய திறமைகள் அத்தனையும் அவர்களுக்கு இருக்கின்றன. அவர்கள் பார்க்கிறார்கள். அவர்கள் கேட்கிறார்கள், அவர்கள் இங்கும் அங்கும் போகவர இருக்கிறார்கள்; எல்லாம் முன்னே இருந்ததுபோலவே அவர்களுக்கு இருக்கிறது முன்னிருந்தநிலிருந்து ஒரு மாறுதல் ஏற்பட்டிருக்கிறதென்ற உணர்ச்சி முதலாவதாக ஏற்படும்பொழுது, அவர்களுக்கு ஒருவித திகைப்பு உண்டாகிறது, இறப்பு என்பது இதுதானா? அப்படியானால், இறப்பு என்ற ஒன்றே இல்லை என்று சொல்லலாம். ஏனென்றால், நாங்கள் முன்னே கருதியிருந்ததற்கு அது முற்றிலும் மாறாக அல்லவா இருக்கிறது.

என்னுடைய பழய தூல உடலைப் பார்த்ததின் பிறகே ஏதோ நடந்திருக்கிறது என்ற நிச்சயம் எனக்கு முதலில் உண்டாகியது. அதன் பின்னர் எனக்கு மருந்து கொடுத்துக்கொண்டிருந்த தாதிப்

பெண் என்னை (நான் ஆவி உடலில் இருந்ததால்) பார்க்கவும் முடியாமல், நான் பேசுவதைக் கேட்கவும் முடியாமல், என்னுடைய தூல உடம்பு கிடந்ததின் பக்கத்தில், அந்தச் சடலமே நான் என்று கருதி அழுதுகொண்டிருப்பதையும் கண்டேன். இதுதான் எல்லோருக்கும் சாதாரணமாக நடக்கிற நிகழ்ச்சி. (குறிப்பு:—இறந்தவர் ஆவி உடலோடு நின்று தனக்கு மருந்துகொடுத்த தாதியைக் கூப்பிடும்பொழுது, தூல உடலோடு இருக்கிற தாதிக்கு இறந்தவர் ஆவியாக நிற்பதும் தெரியவில்லை. அவர் கூப்பிடுகிறதை அவருக்கு அறியவும் முடியவில்லை. தாதியானவள், இறந்த வருடைய தூலக்கூட்டை, அவர்தான் என்று கருதிக் கூப்பிடுகிறாள். உள்ளே இருந்தவர் வெளியேறின பின், வெற்றுக்கூடு எப்படிப் பேசும். அங்கே மூச்சுப் பேச்சு இல்லை யென்ற உடன், அவள் அழுது புலம்புகிறாள்).

இறக்கும் தருவாயில் உள்ளவர்களின் சிநேகிதர்களும், உறவினர்களும் அல்லது அவர்களின் அன்பிற்குப் பாத்திரமான ஆவி உலகவாசிகளும், அவர்களின் வருகையை எதிர்நோக்கிக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவ்விதம் செய்வது, முக்கியமாக அவர்களைப் பற்றி நினைத்துக்கொண்டும், அவர்களுக்காகப் பிரார்த்தித்துக்கொண்டும், இருக்கப்பட்டவர்களேயாவார்கள். மறதி என்பது பூலோகத்திலும், மேலோகத்திலும் ஒருவரை ஒருவர் பிரிந்திருக்கச்செய்கிறது. அன்பினால், யார் யாருடைய மனமும் இருதயமும்,

இங்குள்ளவர்கள் பால் நெருக்கமாகப் பின்னியிருக்கிறதோ, அவரவர்களுடைய அன்பிற்குரியவர்களெல்லாம் அவரவருடைய வரவை எதிர்நோக்கிக் காத்துக் கொண்டிருப்பதை அறியலாம்.”

(கல்லறைக்குப் பின்னுள்ள வாழ்க்கை)

இவைகளிலிருந்து, இறப்பு என்பது துன்பமில்லாத நிகழ்ச்சி என்பது சந்தேகத்திற்கிடமின்றி வலியுறுத்தப்பெறுகிறது. இந்த உண்மை அசைக்கமுடியாமலிருக்குமேயானால், “சாதலின் இன்னொத்ததில்லை” என்ற பதத்திற்கு, உண்மையான பொருள் வேறொன்று இருக்கவேண்டுமென்ற சிந்தனை ஏற்படும். அதிலிருந்து அக்குறளுக்குப் புதியதோர் பொருள் விளக்கமாகும். எப்பொழுதும் பிறருக்கு உபகாரமாகத் தருமம் செய்துவந்தவன், அது செய்ய முடியாத நிலை ஏற்படும்பொழுது, மனம் நொந்து, பிறருக்கு உபகாரமாக இருக்கமுடியவில்லையே என்று தயங்குவான். அது அவனுடைய உடலுக்கு யாதொரு வருத்தமும் கொடுக்காது. மன வேதனையையே கொடுக்கும். அது போலவே சாகப்போகிறோமே, நமக்கு வேண்டிய மனைவி, மக்கள், நிலம், புலம், வீடு, மாடு இவற்றை யெல்லாம் விட்டுப் பிரியப்போகிறோமே, என்ற மனவேதனை, சாகும் தருவாயில் வருவதுபோல வேறு எதிலும் வருவதில்லை. அவ்வித மனவேதனையோடு, பிறருக்குக் கொடுத்துதவும் வள்ளண்மையைக் குறிக்கோளாகக் கொண்ட ஒருவனுக்கு, அது முடியாதபோது ஏற்படுகின்ற மன

வேதனையை, ஒப்பிடும்போது, உடலையும் இவ்வுலகத்
தையும் விட்டுப்பிரிவதில் வருகின்ற மனவேதனை,
இன்பமானதாகவும், பிறருக்குக் கொடுத்துதவமுடி
யாமையில் வருகின்ற மனவேதனை அதிகத் துன்ப
மானதாகவும் இருக்கும், என்ற பொருள் விளக்க
மாகின்றது. எனவே “உறங்குவது போலும் சாக்
காடு” என்கிற திருக்குறளும் “சாதலின் இன்னொத
தில்லை” என்கிற திருக்குறளும் ஒன்றுக்கொன்று
முறண்பாடுடையதல்லவென்று தீர்மானிப்பதற்கு,
சாதல் நிகழ்ச்சியை அனுபவித்தவர்களோடு பேசியும்,
தொடர்புகொண்டும், நமக்குச் சாத்தியப்படுமே தவிர,
வேறு எவ்விதத்தாலும் முடியாது என்பது தெளி
வாகும். இதுபோலவே மரணத்தின் பின் நமக்குள்ள
வாழ்க்கையின் நிலையையும், மேலுலகங்களின் உண்
மையையும், இங்கும் அங்கும் எங்கும் புகழுடன்
வாழ்வதற்குக் கடைப்பிடிக்கவேண்டிய ஒழுக்கங்களை
யும் நாம் ஐயம்திரிபு அறத்தெளிவதற்கு, ஆவி உலகத்
தவரின் தொடர்பின்றி சாத்தியப்படாது என்பதை
யாரும் மறுக்கமுடியாது.

இறந்தவர்களோடு பேசுகின்ற பேச்சு இனிமை
யாக அமைவதற்கு நமக்குப் பொறுமையும், உண்மை
ஆர்வமும், பக்தியும், தூய்மையும் வேண்டுமென்பதை
யும், இறந்தவர்கள் ஆவி உலகத்தில் மேலான நிலையில்
இருக்கக்கூடியவர்களாக அமைதல் வேண்டும் என்
பதையும், யார்மூலமாகப் பேசுகின்றோமோ அவர்
களும் சிறந்த சக்திவாய்ந்த “மீடியமரக” அமைதல்.

வேண்டும் என்பதையும் முற்பகுதியில் (பக்கம் 55 முதல் 61 வரை) விளக்கிக் கூறியிருக்கிறோம். அமெரிக்காவில், இறந்தவர்களோடு பேசுவதை, தெய்வத்தோடு பேசுவதாக எண்ணி, இவ்வுலக வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய வருவாய்களைப்பற்றியும், பின்னர் நடக்கப் போகின்ற விஷயங்களைப்பற்றியும், அவற்றைச் சொல்லமுடியாத நிலையிலுள்ளவர்களோடு கேட்டு, மக்கள் ஏமாற்றம் அடைந்த விபரம் நாற்பத்தாறுவது பக்கத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். சிலர் குதிரைப் பந்தயம், எழுத்துப் பரிசுப்போட்டி, பள்ளிக்கூடக் கேள்வித்தாள்கள், இவற்றின் இரகசியங்களை அறிவதற்கு ஆவல்கொண்டு பேசமுயலுகின்றார்கள். அதெல்லாம் சொல்லமுடியாத நிலையில் உள்ளவர்களும் உண்டு. சொல்லமுடிகின்ற நிலையில் உள்ளவர்களும் உண்டு. பெரும்பாலும், தெரியாதவற்றைத் தெரிந்ததுபோல் பேசின்கின்ற இவ்வுலகப் பழக்கம்போல, ஆவி உலகத்தில் கீழ் நிலையிலுள்ள மக்கள், பொய் பேசுதலும் உண்டு. நம்முடன் பேசவேண்டுமென்ற ஆத்திரத்தினால், கூப்பிடாத ஒருவர், நாம் கூப்பிட்டவரின் பெயரைச் சொல்லிக்கொள்வதும், பேசுகின்றதும் உண்டு. (முற்பகுதியின் 21-வது அனுபவம் பார்க்கவும்) இங்கு, தூல உடலில் குடியிருந்த, பல்வேறு நிலையிலுள்ளவர்கள் அங்கு சென்றிருப்பதால், இங்கிருந்த அவர்களுடைய குணம் அங்கும் காணப்படுகின்றது. சொல்லமுடிகின்ற மேல் நிலையில் உள்ளவர்கள், சொல்லக்கூடாத இரகசியங்

களை, மேலுலக அதிபதிகளின் அனுமதியின்றி, பூலோகத்தாருக்கு அறிவிப்பது, பாவமாகுமென்று அறிந்திருக்கிற காரணத்தால், நம்முடைய சின்னத்தனங்களை வெறுத்து, நம்முடன் பேசவும் விருப்பமில்லாதவர்களாக ஆகிவிடவும் ஏதுவாகும். ஆனால் நமக்கு பின்னால் நடக்கக்கூடியவற்றை, முன்னாலே அறிவிக்கப்படவேண்டிய தகுதியிருக்குமானால், அவர்களாகவே, நாம் கேளாதிருக்கவும் அறிவிப்பார்கள்.

களவுசெய்யும் மனப்பான்மையுடைய ஒருவன், ஒரு வீட்டில், பணம் எவ்வளவு வைத்திருக்கிறார்கள், எங்கு வைத்திருக்கிறார்கள், அதற்குரிய சாவி எங்கே வைத்திருக்கிறார்கள், அவர்கள் எங்கே தூங்குவார்கள் என்ற கேள்விகளை யெல்லாம் கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டால், சுலபமாகக் களவு செய்யலாமென்று கருதி, ஆவி உலகத்தவரோடு தொடர்புகொண்டால், கேட்கிறவனுடைய கெட்ட எண்ணத்தை அவர்கள் விளங்கி, மேல் நிலையிலுள்ளவர்கள் எல்லோரும், இவ்வித முட்டாள்தனமான கேள்விகள் கேட்கவேண்டாமென்று சொல்லிவிடுவார்கள். அங்குள்ளவர்களில் சாதாரண தன்மையுடையவர்கள், ஒன்றுக்கொன்றைச் சொல்லி, ஏமாற்றம் அடையச்செய்து நகையாடுவார்கள். கெட்ட எண்ணத்தோடு கேட்கின்ற கேள்விகள், மேலான ஆசிகளின் தொடர்பைத் தடைப்படுத்திவிடும். ஆகையால் நாம் நல்ல எண்ணத்தோடும், பணிவோடும், தாய்மையோடும், ஆவி, உலகத்தொடர்பு கொள்ளுதல் அவசியமாகும். இவ்

வுலகில் நாம் ஒரு பெரிய மனிதரை நம்முடைய வீட்டிற்கு அழைக்கிறதாயிருந்தால், நாம் அவர் வரக்கூடிய தகுதியில் நடந்து, நம்முடைய வீடுகளைச் சுத்தமாக வைத்து, வீட்டிலுள்ளோர் அவரிடம் மரியாதையாக நடந்துகொள்ளும்படி செய்வோமல்லவா? அதபோலவே ஆவி உலகத்தவர்கள் நம்முடைய வீட்டில் வந்து பேசும்பொழுதும் நாம் நடந்துகொள்ள வேண்டும். இனி மேலுலக அதிபதிகளான மூர்த்திகளுக்கு, நம்முடைய வீடுகளில் பூஜை முதலியன செய்யும்பொழுது அவர்கள் வரக்கூடிய தகுதியில் நம்முடைய இடங்கள் இருந்தால், நேரிலே வரவும் செய்வார்கள். ஆனதால் விசேட நாட்களில், நம்முடைய வீடுகளைத் தூய்மையாக வைத்து, நாமும் தூய்மையாக இருந்து வழிபாடு செய்வது நமக்குச் சிறந்த பயனைத் தருவதாகும்.

ஆலயங்களில் ஆண்டவன் எப்பொழுதும் அமர்ந்திருந்து அருள் புரிவதனால் அங்கு பலவித ஆசாரங்களும், யாரும்எவ்வித அசுத்தம் செய்யக்கூடாதென்ற விதி முறைகளும், அசுத்தமாகிவிட்டால் அதை நிவர்த்திக்கச் செய்யவேண்டிய பிராயச்சித்தம் அல்லது சார்தி முதலிய வழி வகைகளும், அமைக்கப்பெற்றிருக்கின்றன. ஆவி உலகத்தவர் நம்முடைய கண்ணுக்குத் தெரியாதிருந்தாலும், அவர்களை நினைத்துப் பேச முயற்சிக்கிறவர்கள் வசிக்கின்ற இடங்களுக்கு வந்து தகுந்த மீடியம் மூலம் அவர்களுடைய அனுபவத்தை நமக்குத் தெரியும்படி சொல்லுவதை விளங்கிக்

கொள்ளுகிறதைக்கொண்டே ஆண்டவன் கண்ணுக்குத் தெரியாதவனாக இருந்தாலும், அவனை நினைத்து வழிபாடு செய்யப்பெறுகிற விக்கிரகங்களிலும், அவனை நினைத்து 'அந்தர்யாக' பூஜையாகிய ஸ்ரீராம பூஜை செய்கின்ற அன்பர்களின் இதயத்திலும், அவன் கோயில்கொண்டு எழுந்தருளி அருள்புரிகின்ற முறையை ஓரளவு யூகித்து உணர்ந்துகொள்ளக்கூடும்.

நம்முடைய சுற்றத்தாரும், நண்பரும் இறந்தபின் நாம் நினைத்தாலன்றி, நம் அருகில் வருவதில்லையென்றும், நினைத்துவிட்டால் தவறாது வருகிறார்கள் என்பதையும் அனுபவத்தில் உணரும்பொழுதே, ஆண்டவன் எங்கும் செறிந்தவனாக பொது நிலைமையில் இருந்தாலும், அவனை நினைக்கின்றவர்கள் உள்ளத்திலும், அவனை நினைத்து விதிப்படி வீற்றிருக்கச் செய்கிற இடங்களிலும், அவன் சிறப்பு நிலைமையில் வெளிப்பட்டுத் தோன்றி எழுந்தருளுகிற தன்மை ஓரளவு புலனாகும். ஆகாயமானது எங்கும் செறிந்திருந்தாலும், அது நம்முடைய கண்ணுக்கும் இதர கருவிகளுக்கும் எட்டாத பூதமாக யிருக்கிறது. உலகத்திலுள்ள எல்லாப் பொருள்களிலும், ஆகாயம் கலந்திருக்கக்கூடிய நுண்மையும், தன்மையும் பெற்றது. அது ஊடுருவியில்லாத பொருள் ஒன்றுமே உலகத்தில் கிடையாது. ஆகாயத்தில் தங்காமல் ஆகாயத்திற்கு அன்னியமாக தனித்து இயங்கவும் இருக்கவும் கூடிய பொருள்களும் அண்டங்களும் கிடையாது. ஆகாயம், (சப்த அலைகளை) ஒலிகளையெல்லாம் தன்னிடத்தே அடக்கிக்கொண்டும்

வேண்டும்பொழுது வெளிப்படுத்திக்கொண்டும் இருக்கின்ற உண்மையை வீடு வீடாக ரேடியோ வைத்து அனுபவிக்கும் இக்காலத்தில் யாரும் மறுக்கமாட்டார்கள். சப்த அலைகள் எங்கும் பொதுவான நிலையில் செறிந்திருந்தாலும் அதை ஒருவரும் கேட்க முடிகிறதில்லை. அப்படி இருந்தாலும் அது சிறப்பாக பிறர் கேட்கும்படியாக வெளிப்பட்டுத் தோன்றுகிற இடம் ஒரு நியதிப்படி தயாரித்த ரேடியோப் பெட்டியாக அமைந்திருப்பதுபோலவே, எங்கும் செறிந்த ஆண்டவனும், சிற்சில இடங்களில் சிறப்பாக வெளிப்பட்டுத் தோன்றியருளுகிறான். அதனாலேயே ஆண்டவனை “நினைப்பவர் மனம் கோயிலாகக் கொண்டவன்” என்றும் “ஓயாதே உள்குவார் உள்ளிருக்கும் உள்ளான்” என்றும் அப்பர் பெருமானும் மணிவாசகப்பெருமானும் கூறி யிருக்கின்றனர். ரேடியோப் பெட்டிகளில் வெவ்வேறு ஊர்களை எடுப்பதற்கு வெவ்வேறு அளவுள்ள அலைகளின் மீட்டர்களைத் திருப்பவேண்டியதிருக்கிறது. அதேபோல, ஆவி உலகங்களிலுள்ளவர்களையும் அதற்கு மேலுள்ள உலகங்களிலுள்ளவர்களையும், நாம் அழைத்துப் பேசுவதற்குரிய மனோ நிலையும், ஒழுக்கமும் நம்மிடம் இருக்க வேண்டும். யார் யார், எந்தெந்த நிலையிலிருக்கிறோமோ, அந்த அந்த நிலையை ஒத்தவர்கள்தான் சாதாரணமாக வருவார்கள். ஆனால், நம்மையும் நம்முடைய இடத்தையும் நாம் எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு தூய்மைப்படுத்திக்கொள்கிறோமோ, அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு நாம் மேல் நிலையிலிருக்கிறோமோ.

லுள்ளவர்களை அழைத்துப்பேச வாய்ப்புக் கிடைக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது.

நம்முடைய பக்குவத்திற்கேற்ப மேலுலகத்தவர்கள் நம்மோடு இந்த உலகம் தோன்றிய காலந்தொட்டு எல்லா தேசங்களிலும் தொடர்பு வைத்து வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் அறிந்திருத்தல் வேண்டும். முற்பகுதியில் இந்துமதத்திலுள்ள பலருக்கும் பெளத்தமத, கிறிஸ்துமத, முகம்மதியமத கர்த்தாக்களுக்கும், அவர்களோடு சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கும், பின் நிகழப்போவதை முன்னர் கனவில் அறிவித்திருக்கிற உண்மையும், அவர்கள் அந்த அந்த அறிவிப்பின் படி ஒழுக்கி வந்ததும் விரித்துக்கூறியிருக்கிறோம். இப்பொழுது இறந்தவர்கள் ஆவி உலகத்திலிருந்து இங்குள்ளவர்களிடம் வந்து பேசியிருக்கிறார்களென்பதற்கும் அங்ஙனம் வந்த ஆவிகளோடு பூலோகத்திலுள்ளவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள் என்பதற்கும் சிற்சில சரித்திரச் சான்றுகள் தருகின்றோம்.

வியாசருடைய ஸ்ரீ மகாபாரதம், 15-வது ஆசிரம வாச பர்வதத்தில், திருதராஷ்டிரன், இறந்துபோன, தன் மைந்தரைக் கண்டுபேசியது பற்றிக் கூறியிருப்பதை உற்று நோக்குக. இந்த அதிசயம் கண்டவரும் கேட்டவரும் யாவரும் வியப்படைந்தனர். விதூருடைய ஜன்ம விசேஷத்தைப் புகழ்ந்தனர். பாண்டவர்கள் அங்கே சில நாள் தங்கியிருந்தனர். அச்சமயத்தில் வியாசர் தோன்றினார். அவரைக் கண்ட திரு

தராஷ்டிரன் “இறந்துபோன தன் மைந்தரைக்காண விரும்புவதாகத் தெரிவித்தான். காந்தாரியும் கேட்டுக் கொண்டாள். குந்தியும் கர்ணனைக் காண விரும்பினாள். வியாசர் அவர்களெல்லோரையும். கங்காதிக் கரையில் ஒரு சோலைக்கு அழைத்துப்போய் அங்கே துரியோதனாதியரையும் கர்ணனையும், பீஷ்மர். துரோணர், கடோற்கஜன். அபிமன்யு. இளம்பாண்டவர்கள், சகுனி, சிகண்டி யாவரையும் நால்வகைப்படையுடன் வரவழைத்துக் காட்டினார். எல்லோரும் ஆசைநீரக் கண்டு, பேசி, ஆனந்தங்கொண்டார்கள். பாண்டவர் களும் அவர்களைக்கண்டு பரமானந்தமடைந்தார்கள். அப்பால் துரியோதனாதியரும் மற்றும் யாவரும், தத் தம் பதிக்குச் சென்றனர். அப்பால் வியாசர் ஆக் கைப்படி, பாண்டவர் அஸ்திபுரம் சென்றனர். ஸ்ரீ மகாபாரதம், 18-வது சுவர்க்கா ரோகண பர்வத்தி ல், தருமர், இந்திரலோகம் காண்பதும், துரியோ தனனைக் காண்பதும், கர்ணன் அர்ச்சுனன் முதலிய வர்களைக் காண்பதும் வைகுண்ட தரிசனஞ் செய்த தும், கீழ்க்கண்டவிதமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது,

இந்திரனுடைய பரிவாரங்கள், தருமபுத்திரரை விமானத்தில் அழைத்துக்கொண்டு, இந்திரலோகம் போய், அங்குள்ள அதிசயங்களையும் புண்ய புருஷர் களையும், புண்ய புருஷர்களுடைய சுகாநுபவங்களையும், மாடமாளிகைகளையும், இன்னும் பூலோகத்தில் காணக் கிடைக்காத அதிசயங்களையும், அவருக்குக் காட்டிக்கொண்டே சென்று, அவரை இந்திரனுடைய சபைக்குக் கொண்டுபோனார்.

அங்கே தருமபுத்திரரைக் கண்ட நாரதர், அவருடைய குணவிசேஷங்களையும், அந்த குணவிசேஷங்களால் அவரைடைந்த மேன்மையையும், சிறப்பித்துப் பேசினார். தருமபுத்திரர் “சுவாமி, நான் பெற்ற பேறு கிடைத்தற்கரியதாயினும், என்னுடன் பிறந்தவர்களும் பத்தினியும் வழியிலிருந்து மறைந்துபோனார்களே! அவர்களை நான் இந்த இடத்திலே கண்டால், எனக்குண்டாயிருக்கும் தாபதரயம் நீங்கும். இல்லாமற் போனால், இத்தனை சம்பிரமங்களைப் பெற்றவனாகேன்” என்றார். அப்பால், இந்திரன், தருமபுத்திரருக்கு அவர் பிரார்த்தனையை நிறைவேற்றக்கருதி, இதோ உமது தம்பிமார்களை நீர் பார்க்கலாம். கர்ணனையும் பார்க்கலாம். பத்தினியையும் பார்க்கலாம். கவலைப்படவேண்டாம். என்று நவின்னு, அவருக்கு அவர்களைக் காட்டுப்படித் தன் தூதர்களுக்குக் கட்டினையிட்டான்.

அவர்கள், தருமராஜனை அழைத்துக்கொண்டு போய்த் துரியோதனனைக் காட்டினார்கள். துரியோதனன், தன் எதிரில் அரம்பாஸ்திரீகள் பரதநாட்டிய மாட, தன் தோளில் பாரிஜாதபூட்பமாலை விளங்க, அநேகமான பணியாளர் அநேக உபசாரங்கள் புரிய, நவரத்தினகசிதமான சிங்காசனத்திலே வெகு சுகமாயிருக்கக்கண்டார். இவனுக்கு இந்தப் பதவிகிடைத்த தெப்படி என வினவுகையில், “இவன் கணக்கிறந்த பாவங்களைச் செய்தவனானாலும் போர்முகத்தில் உறுதியாய் இருந்து உயிரைத் திரணமாய் மதித்து, எதிரியுடன் சண்டை செய்து இறந்தானாகையினால் இவ

னுக்கு இப்பதனி கிடைத்தது” என்று தேவர்கள் கூறக்கேட்டு மகிழ்ந்தார்.

அப்பால் தேவதூதர்கள் தருமபுத்திரரைத் தெய்வலோகத்திற் பல இடங்களுக்கும் அழைத்துப்போய்க் காட்டி நாக தரிசனத்தையும் செய்வித்தனர். அங்கே தருமபுத்திரர் பாபிகள் படும் பாடுகளைக்கண்டு அஞ்சி நடுங்கி பதைத்துருகி அப்பாலேகினர். அங்கே ஒரு பக்கத்தில் தம்முடைய தம் பிமார்கள், கர்ணன், திரௌபதி, துஷ்டத்துய்மன், உபபாண்டவர், உறவினர் யாவரும் நரகில் கிடந்து வருந்துவதைக் கண்டார். கண்டதும் ஆச்சரியப்பட்டு “இவர்களுக்கேன் இந்தத் துன்பம்?” எனத் தேவர்கள் “நல்வினை கொஞ்சம் செய்தவர்கள் முன்னே. கொஞ்சம் சுவர்க்கப் போகத்தை அனுபவிப்பர். அப்பால் தீவினைகளுக்குத் தக்கபடி போகபாக்கியங்களை அனுபவிப்பர். உமது தம்பிமார்களும், உமது உறவினரும், மனைவியும் தீவினை சிறிதும், நல்வினை அதிகமும் செய்தவர்கள். ஆகையினால் முன்னே நாகத்தை அனுபவிக்கிறார்கள். இவர்கள் துரியோதனனும் அவன் சகோதாரும் நல்வினை கொஞ்சமும், தீவினை அதிகமும் புரிந்தவர்கள். ஆகையினால் அவன் முன்னே போகத்தை அனுபவிக்கிறான். இனி அவனுக்கும் அவன் சகோதரர்களுக்கும் மீளாத நாகவேதனையுண்டாகும்” என்றனர். அப்போது இந்திரன் அங்குவந்து, “உம்மைக் கண்ட அளவில் உமது தம்பிமார் முதலிய யாவரும் தண்டனை

கண்டனை தீர்ந்து உன்னத பதவியிலுறுவதற்காக வீரசாந்தி ஸ்நானத்திற்குப்போய்ப் பரிசுத்தமான அமுத போஜனமுண்டு, ஆனந்தத்திலிருக்கிறார்கள். வாரும் அந்தத் தரிசனமும் பாரும்” என்று அழைத்துச் சென்றான்.

இந்திரன், தருமராஜனைப் பல இடங்களுக்கு அழைத்துச் சென்று, அப்பால் பரவாசுதேவன் எழுந்தருளியுள்ள வைகுந்த நகரத்திற்கு அழைத்துப்போய் வைகுந்தநாதருடைய தரிசனம் செய்வித்தான். பின், அங்கே ஒரு பக்கம் கிருஷ்ணபகவான் அஷ்டலக்ஷிமியுடன் விளங்குவதையும் காட்டினான். அதன் பின் இன்னொரு பக்கத்திற்கு அழைத்துப்போய், அங்கே கர்ணன், பீமசேனன் முதலிய தம்பிமார், திரௌபதி இளம் பஞ்சபாண்டவர் முதலியவர்களைக் காட்டினார். அவர்களெல்லோரும் இந்தவிதமென்று இயம்புதற்கரிய, அரிய போகபாக்கியங்களுடன் சுகமாயிருப்பதைக் கண்டு, தருமபுத்திரர் சந்தோஷமடைந்தார். அப்பால் தருமபுத்திரரை, அச்சுதப்பெயர் அண்ணலாகிய பச்சைமால் (மகாவிஷ்ணு) கிருபாகடாசுஷம் வைத்துத் தம்மருகில் அமரும்படி அநுக்கரம் செய்தருளினார். அந்தக் காட்சியைக்கண்டு யாவரும் மகிழ்ந்தனர். புண்ணிபத்தின் மகிமையை யெண்ணிப் பூரித்தனர். இந்திரன் முதலிய அவர்கள் அனைவரும் அவிடம் விட்டுத் தத்தம் இடத்திற்கு வகினர்.

கம்ப இராமாயணத்தில் தசரதச் சக்கிரவர்த்தி இறந்த 14 ஆண்டுகள் கழித்து, இராமபிரான் சீதா

பிராட்டியாரை இலங்கையிலிருந்து மீட்டி வந்தபின், அவள் தீக்குழிப் பாய்ந்து, தனது கற்பு வழுவா ஒழுக்கத்தை உலகத்தாருக்கு மெய்ப்பித்தபின் தசரதமன்னன், வானுலகத்திலிருந்து பூவுலகிற்கு வந்து, இராமபிரானையும், சீதாபிராட்டியாரையும் கண்டு மகிழ்ந்தார் என்றும், அவ்விருவரும் தசரதரைத் தொழுதார்கள் என்றும், கூறப்பட்டிருக்கிறது. அந்த செய்யுள் கீழ்வருமாறு:—

ஆதியான் பணியருள் பெற்ற அரசருக்கரசன்
காதல் மைந்தனைக் காணியவுவந்ததோர் கருத்தால்
பூதலத்திடைப்புக்கனன் புகுதலும் பொருவில்
வேத வேத்தனும் அவன்மலர்த்தான் மிசைவிழ்ந்தான்

அதைத் தொடர்ந்து தசரதர், இராமரைப் போற்றிப் பேசியிருப்பதும், சீதையைத் தேற்றிப் பேசியிருப்பதும் இராமரை வரங்கேட்கச் சொல்லி அவர் கேட்ட வரங்களை யெல்லாம் கொடுத்திருப்பதும், அதன் பின்னர் இராமரை மண்ணுலகத்தில் நிறுத்திவிட்டு, தான் விண்ணுலகம் ஏகினதும், விரித்துக் கூறப்பெற்றிருக்கிறது. அதன் இறுதிச் செய்யுள் வருமாறு:—

வரம் இரண்டளித்து அழகனையிளவலை மலர் மேல்
விரவு பொன்னினை மண்ணிடை நிறுத்திவிண்ணிடையே
உரவுமானமீது ஏகினன் உம்பர் உலகும்
பரவு மெய்யினுக்கு உயிரளித்து உறுபுகழ் படைத்
தோன்.

சிலப்பதிகாரத்தில் பத்தொன்பதாவது - ஊர்குழுவரி-
அத்தியாயத்தில், கோவலன் வெட்டுண்டு, உயிர்

இழந்த யிடத்தில் கண்ணகி சென்று, கணவனுடைய மார்பைத் தழுவி அழுதபொழுது, கோவலன் எழுந்து நின்று, அவளுடைய கண்ணீரைத் துடைத்ததாகவும், அவள் அழுது ஏங்கி நிலத்தில் வீழ்ந்து, கோவலனுடைய பாதங்களைப்பற்றியதாகவும் அப்பொழுது கோவலன் வெட்டுண்ட பழுது ஒன்றுமின்றி எழுந்து பல அமர் குழாமாகச் சூழ்ந்திருக்கப் போனான் என்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. தூல உடல் வெட்டுண்ட போதிலும் ஆவி உடல் வெட்டுப்பட முடியாதாகையால் “பழுது ஒழிந்து எழுந்திருந்தான் என்று பாடலில் கூறப்பட்டிருக்கிறது இங்கு குறிப்பாக நோக்கத் தக்கது:—

“என்றிவை சொல்லி அழுவாள் கணவன்தன் (வரி 60)
பொன்றுஞ்சு மார்பம் பொருந்தத் தழி இக்கொள்ள
நின்றான் எழுந்து நிறைமதி வாண்முகம்
கன்றியதென்று அவன்கண்ணீர் கையால்மாற்ற [வன்
அழுதேங்கி நிலத்தின் வீழ்ந்து ஆயிழையாள் தன் கண்
ரோமுதகைய திருந்தடியைத் துணைவனைக் கையாற்பற்ற
பழுது ஒழிந்து எழுந்திருந்தான் பல்லமரர் குழாத்
துளான்
எழுதெழின் மலருண்கண் இருந்தைக்க வெனப்
போனான். (வரி 67)

இருபத்து மூன்றாவது — கட்டுரை காதையின் இறுதியில் இவ்வுலகத்திலிருந்து கண்ணகியை, வானுலகம் சென்றிருந்த கோவலன், பதினான்காவது நாள் அழைத்துச் செல்லுவதற்கு இங்குவந்து இருவரும் வானுலகம் சென்றதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறது.

இறக்கும் தருவாயிலுள்ளவர்களை, அன்புடைய உற்றார் உறவினர், ஆயி உலகத்திலிருந்து அழைத்துச் செல்ல வருவார்கள் என்பதை இது உறுதிப்படுத்துகிறது. (வரி 164 முதல் 200வரை) இருபத்தொன்பதாவதுவாழ்த்துக்காதையில் செங்குட்டுவன் கூற்று என்பதில், கண்ணகி, ஆகாயத்தில் செங்குட்டுவனுக்குக் காட்சி கொடுத்ததாகக் கூறப்படுகிறது.

“என்னேயிஃதென்னேயிஃதென்னே யிஃதென்னேகொல்
பொன்னஞ்சிலப்பிற் புனைமேகலைவளைக்கை
நல்வயிரப் பொற்றோட்டு நாவலம் பொன்னிழைசேர்
மின்னுக் கொடி யொன்று மிவிசும்பிறோன்றுமால்”
மின்னுக்கொடி என்பது கண்ணகியைக் குறிப்பதாகும்.

மேலும், திருவிளையாடற் புராணம் 10-வது படலத்தில் மேலுலகத்திலிருந்து மலையத்துவஜ பாண்டியரை அழைத்ததாகக் கூறுவதாவது:

சுந்தரபாண்டியர், தடாதகைப்பிராட்டியோடும் வந்து, ஏழு கடலும் நிறைந்த வானிக்கரையில் இருக்கும் நந்தன வனத்திலே, சிங்காசனத்தின் மேலே எழுந்தருளி யிருந்தார். தம்முடைய மனைவியாரை நோக்கி, “நாம் உன்பொருட்டு ஏழு கடல்களையும் இந்நகரத்திலே அழைத்தோம். நீ போய் உன் மாதாவை ஸ்நானம் பண்ணும்பொருட்டு அழைத்துக் கொண்டு வருவாயாக” என்றார். பிராட்டி தன் மாதா வாகிய காஞ்சன மாலையை அழைத்துக்கொண்டு வானிக்கரையை அடைந்தாள்.

காஞ்சனமாலை சிவபுராணங்களிலே சொல்லி யிருக்கிற முறைப்படி சமுத்திர ஸ்நானம் செய்ய, கொடிய பாவியேனுக்குக் கணவனும் புத்திரனும் இல்லையே என்றாள். எம்பெருமாட்டி தன் பிராண நாயகர் திருமூன் சென்று தன் மாதாசின் குறையை விண்ணப்பஞ் செய்ய, எம்பெருமான் சுவர்க்கத்திலே ஓர் ஆசனத்தில் இந்திரனோடு யிருந்த மலையத்துவஜ பாண்டியர்மேலே, தனது திருவுளஞ் செலுத்தினார். (மனதினாலே கினைத்தார்)

மலையத்துவஜ பாண்டியர் சிவபெருமானுடைய திருவுளத்தை அறிந்து, இந்திரனுடைய ஆசனத்தை நீத்து, விமானத்தின்மேல் ஏறி வந்து ஏழ் கடலும் நிறைந்த வாவிக்கரையிலே வந்து இறங்கினார். காஞ்சனமாலை தன் கணவனெதிரே நாணத்தோடு சென்று வணங்கினாள். பின்பு தன் கையிலே பவித்திரஞ் சேர்த்தி, பிராமணர் முன்னே சங்கற்பஞ் செய்து, பஞ்சாசுடரத்தை உச்சரித்து, தன் கணவனாகிய மலையத்துவஜ பாண்டியருடைய கையைப்பற்றிக் கொண்டு, பேருவகையோடு சமுத்திர ஸ்நானஞ் செய்தாள்

மலையத்துவஜ பாண்டியரும் காஞ்சனமாலையும், ஸ்நானஞ்செய்து கரையேறினவுடனே, சிவலோகத்தி னின்றும் ஒரு தேவ விமானம் இழிந்துவந்தது. இரு வரும் சிவபிரானுடைய திருவருளினாலே அவ்விமானத் தின் மேல் ஏறி, தேவர்கள் கற்பகப் பூமாரி பொழிய, தேவ துத்துடிகள் ஒலிப்ப, அரகர வொலி தழைப்ப,

சிவபெருமானுடைய திருவடிகளிலே ஒன்றிய அன்பு ஈர்த்து எழு, இரு கண்களும் அடிக்கடி திரும்பினோக்க விமானத்தை அஞ்சலிசெய்துகொண்டுபோய், புவர் லோகத்தையும், சுவர் லோகத்தையும், சன லோகத்தையும், தபோ லோகத்தையும், சத்திய லோகத்தையும், வைகுண்ட லோகத்தையும் கடந்து சிவலோகத்தை அடைந்தார்கள்.

இதில் மலையத்துவஜ பாண்டியர் சுவர்க்கத்திலே இந்திரனோடு இருந்ததாகவும், தடாதகைப்பிராட்டியாருடைய பிராண நாயகரான சுந்தரபாண்டியர் அவரை வரவழைப்பதற்காக, தனது உளத்தைச் செலுத்தினார் என்றும் மலையத்துவஜ பாண்டியர் அதை யறிந்து வாவிக்கரையில் வந்து இறங்கினார் என்றும் கூறப் பெற்றிருக்கிறது. நாம் மனதை இறந்தவர்கள்பால் செலுத்தி நினைத்தால் விண்ணுலகத்திலுள்ளவர்கள் அதை அறிந்துகொள்ள முடிகிறதென்றும், நம் முடைய திருவுளத்தை அறிந்து அவர்கள் இங்கேவர முடிகிறதென்றும், தெரிகின்றது. மலையத்துவஜ பாண்டியர் ஆவி உடலில் வந்திருக்க, தூல உடலிலுள்ள காஞ்சனமாலையம்மையார் அவருடைய கையைப் பிடித்து சமுத்திர ஸ்நானம் செய்வது எப்படி நடந்திருக்கக்கூடும் என்ற சந்தேகம் தோன்றுவது இயல்பு. மேல்நாட்டில் விஞ்ஞானிகள் ஆவிகளைப்பற்றி நடத்தியிருக்கிற சோதனைகளில் மீடியமாக இருக்கப்பட்டவர் சக்தி வாய்ந்தவராயிருந்தால் ஆவிகளைப் பிறர் காணும்படியாகவும், பிறர்

தொட்டுப் பார்த்து உணரக்கூடியதாகவும் செய்ய முடியுமென்று நிரூபித்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட தோற்றத்தை ஆங்கிலத்தில் ('Materialisation of spirits) ஆனிகளின் தூலத்தோற்றம் என்று சொல்லுவர். இவ்விதத் தோற்றம் அந்தி, சந்திகளில் சூரிய உதயத்திற்கு முன்னும், சூரிய அத்தமனத்திற்குப்பின்னும் அல்லது அதுபோன்ற மங்கலான வெளிச்சம் உள்ள இடங்களிலும், பலரும் காணக்கூடியதாகச் செய்யலாம் என்று காட்டியிருக்கின்றனர். ஆனதால் மலையத்துவஜ பாண்டியரின் கையைப்பிடித்து சமுத்திர ஸ்நானம் செய்ததும் அப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சியே யாகும். நாம் கனவிலே ஒருவரை ஒருவர் தொடுவது உண்மையாகத் தோன்றுவதுபோல நனவிலேயே அப்படிப்பட்ட உணர்ச்சியை உண்டுபண்ணுவதைத் தான் "ஆனிகள் தூலமாகத் தோன்றல்" (Materialisation of Spirits) என்கிறார்கள்.

மேலே சொன்ன சான்றுகளில் இராமாயணத்தில் தசரதச் சக்கிரவர்த்தி, இராமபிரானுக்கும், சீதா பிராட்டியாருக்கும் முன்னே தோன்றிப் பேசியதும், வரங்கொடுத்ததும், திரும்பவும் விண்ணுலகம் சென்றதும், தூல உடலோடு அல்ல, ஆவி உடலோடு நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சிகள் என்பதை அறிந்துகொள்ளல் வேண்டும். அதுபோலவே, சிலப்பதிகாரத்தில் கோவலன் கண்ணகிக்கு முன்தோன்றி, அவளுடைய கண்ணீரைத் துடைத்ததும், பழுது ஒன்றுமில்லாத உடலோடு விண்ணுலகம் சென்றதும், கண்ணகி ஆகாயத்தில்

செங்குட்டுவனுக்குக் காட்சி கொடுத்ததும் தூல உடலில் அல்ல. ஆவி உடலிலேயே என்பதையும் அறிந்துகொள்ளல் வேண்டும்.

ஸ்ரீ மகாபாரதத்தில் மண்ணுலகத்திலிருந்த திருத ராஷ்டிரன் இறந்துபோன தன்னுடைய மைந்தரைக் கண்டு ஆனந்தித்ததும், பேசியதும், விண்ணுலகத்திலுள்ளவர்களை விபாசர் வரவழைத்துக் காட்டியதால் அது விபாசருடைய உதவியால் நடைபெற்ற ஒரு நிகழ்ச்சியாகும். திருதராஷ்டிரன் தானே அவ்விதம் செய்துகொள்ள முடியவில்லை என்பது ஒரு முக்கிய குறிப்பை நமக்கு அறிவுறுத்துகின்றது. மண்ணுலகத்திலுள்ள எல்லோரும் இறந்தவர்களோடு, நேர் தொடர்பு வைத்துக்கொள்ள முடியாது என்பதும் அப்படிப்பட்டவர்கள், இறந்தவர்களோடு தொடர்பு கொண்டு வரவழைக்கவும், பிறருக்கு அவர்களைக் காணும்படி காட்டவும், செய்கின்ற தன்மைபெற்ற (Medium) மீடியம் மூலமாகத்தான் தொடர்புகொள்ள முடியுமென்பதும் தெளிவாகும்.

இனி தருமபுத்திரர், மண்ணுலகத்தைவிட்டு விண்ணுலகம் சேர்ந்து அங்கு தன்னுடைய சுற்றத்தாரெல்லாம் வெவ்வேறு நிலைகளில் இருந்தவற்றைப் பார்த்து விட்டு, பின்னர் அவர் வைகுண்டம் சேர்ந்து, அங்கு மகாவிஷ்ணுவின் அருகில் இருக்கும் பெருமையைப் பெற்றார் என்பது தூல உடலில் அல்ல. ஆவி உடல்

கொண்டு நிகழ்த்தியதே என்று அறிந்திருத்தல் வேண்டும்.

இனி பெரிய புராணத்தில் சுந்தரமூர்த்திநாயனார், தேவலோகத்திலிருந்துவந்த வெள்ளையாணியின்மேல் ஏறிக்கொண்டு திருக்கயிலாயம் சென்றதும், அவர் அங்கு போகும்பொழுது பாடிய திருப்பதிகம் பூலோகத்திற்கு வந்து பரவிய முறையும், சேரமான் பெருமாள்நாயனார் குதிரையின் மீதிலேறி திருக்கயிலாயம் சென்றதும், அங்கு அவர் பாடிய திருவுலா இப்பூலோகத்திற்கு வந்த முறையும், சேரமான் பெருமாள்நாயனாருடன் அவருடைய படைவீரர்கள், தூல உடலிவிட்டு வீரசுவர்க்கம் எய்தியதும் கீழ்வருமாறு குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

ஒருநாள் சேரமான் பெருமாள்நாயனார் ஸ்ரானம் பண்ணும்பொழுது, சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் திருவஞ்சைக்களத்துக்குப்போய், அங்கு இருக்கின்ற சிவாலயத்தை பிரதக்ஷணம்செய்து, உள்ளே புகுந்து, சந்நிதானத்திலே விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்துநின்று, அக்கினியிற்பட்ட மெழுகுபோல மனம் கசிந்துருக, இரண்டு கண்ணினின்றும் ஆனந்த அருவி சொரிய, சரீரத்திலே உரோமாஞ்சிதங்கொள்ள, இரண்டுகைகளும் சிரசின்மேல் ஏறிக்குவிய, அடியேனை இப்பிரபஞ்ச வாழ்க்கையினின்றும் நீக்கித் தேவரீருடைய திருவடியிலே சேர்த்தருளவேண்டுமென்று “தலைக்குத்

தலை மாலையணிந்ததென்னே” என்னும் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

அப்பொழுது கைலாசகிரியிலே சிவபெருமான் தேவர்களைநோக்கி, “நீங்கள் போய் நம்முடைய அடியானாகிய சுந்தரனை வெள்ளையானையின் மேலேற்றிக் கொண்டுவாருங்கள்.” என்று ஆக்ஞாபித்தார். அதைக்கேட்ட தேவர்கள் சுவாமியை நமஸ்கரித்து அனுமதிபெற்று, வெள்ளை யானையையுங் கொண்டு, திருவஞ்சைக்களத்தையடைந்து, கோயிலை வலஞ்செய்து, திருவாயிலிலே போய், உள்ளே யிருந்து வந்த சுந்தரமூர்த்தி சுவாமியை எதிர்கொண்டு, சுவாமியுடைய ஆக்ஞையைத் தெரிவித்தார்கள். அப்பொழுது சுந்தரமூர்த்திராயனார் சுவாமியை நினைத்து நமஸ்கரித்து எழுந்து தேவர்களுக்கு எதிரே போனார்.

தேவர்கள் அவரை பிரதட்சிணம்செய்து, வெள்ளை யானையின்மேலேற்ற, அவர் பஞ்சவாத்தியங்கள் ஆரவாரிக்கவும், தேவர்களெல்லோரும் ஸ்தோத்திரஞ் செய்துபுஷ்பமாரிபொழியவும், தம்முடைய தோழராகிய சேரமான் பெருமாள்நாயனாரைத் திருவுளத்திலே நினைத்துக்கொண்டு சென்றார். சேரமான்பெருமாள் நாயனார் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளுடைய செயலை அறிந்து, அந்தக்ஷணமே அருகில்நின்ற ஓர் குதிரையின்மேலேறிக் கொண்டு, திருவஞ்சைக்களத்துக்குப்போய் வெள்ளை யானையின்மேலேறிக்கொண்டு ஆகாயத்திற் செல்லும் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளைக்கண்டு, தாம் ஏறிய

குதிரையின் செவியிலே ஸ்ரீபஞ்சாட்சரத்தை ஓதி யருளிஞர். உடனே அந்தக் குதிரையானது ஆகாயத்திலே பாய்ந்து, சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய வெள்ளை யானையை அடைந்து, அதனை வலம் செய்து அதற்கு முன்னாகச் சென்றது. சேரமான் பெருமாள் நாயனருடைய படை வீரர்கள் குதிரையிற் செல்லும் அந்நாயனரைத் தங்கள் கண்ணுக்குப் புலப் படும் எல்லாவரைக்கும் ஆகாயத்திலே கண்டு பின் காணாமையால், மிகுந்த திடபக்தியினாலே உருவிய உடை வாட்களினால் தங்கள் தங்கள் தேகத்தைச் சேதித்து வீரயாக்கையைப் பெற்றுப்போய்சேரமான்பெருமாள் நாயனருக்கு முற்பட்டு அவரைச் சேவித்துக்கொண்டு சென்றார்கள். சேரமான்பெருமாள் நாயனர் முன் செல்லப் பின்சென்ற சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் "தானெனை முன்படைத்தான்" என்னும் திருப்பதி கத்தைப் பாடிக்கொண்டு, கைலாசமலையின் தெற்கு வாயிலுக்குமுன் போனார்.

போன உடனே இருவரும் யானையினின்றும் குதிரையினின்றும் இறங்கி, பலபல வாயில்களையும் கடந்து, திருவணுக்கன் திருவாயிலை அடைந்தார்கள். அங்கே சேரமான் பெருமாள்நாயனர் தடைப்பட்டு நிற்க, சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் உள்ளே போய் சுவாமி சந்திதானத்திலே விழுந்து, நமஸ்கரித்து எழுந்து, ஸ்தோத்திரம் செய்துகொண்டு நின்றார். சுவாமி அவரை நோக்கி "சுந்தர! வந்தனையோ"

என்றார். அதைக்கேட்ட சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்
 “சுவாமி! அடியேன் செய்த பிழைபொறுத்து, என்னை
 அடிமையாகக்கொண்டு, பந்தத்தினின்று நீக்கி அடி
 யேனுக்குத் திருவடி தந்தருளிய பெருங் கருணையை
 என்னால் சொல்லும் தரத்ததோ” என்று சொல்லி,
 பலமுறை நமஸ்காரம் செய்து, சிவானந்த வெள்ளத்
 தில் அமிழ்ந்து நின்றார்.

பின்பு சுவாமி தேவரீருடைய திருவடிகளை அடை
 யும்பொருட்டு, சேரமான்பெருமாள், திருவணுக்கன்
 திருவாயிலின்புறத்திலே வந்து நிற்கிறார் என்று
 சொல்ல, சுவாமி அவரை உள்ளே அழைப்பித்து,
 நீயும் ஆலால சுந்தரனும், நம்முடைய கணங்கள்
 எல்லாவற்றிற்கும் தலைவராயிருங்கள் என்று அருளிச்
 செய்தார். அதைக்கேட்டு சுவாமியை நமஸ்கரித்து
 எழுந்து அவருடைய திருவருளைத் தலைமேற்கொண்டு
 சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் ஆலாலசுந்தரராகி, முன்னே
 தாம் செய்த திருத்தொண்டைச் செய்பவரும், சேர
 மான்பெருமாள் நாயனார் கணநாதராகி அவர் செய்
 யும் தொழிலைச் செய்பவரும் ஆனார்கள். முன்னே
 பூமியில் அவதரித்த பரவையாரும் சங்கிலியாரும்
 முறையே கமலினியாரும் அநிந்திதையாரும் ஆகி
 பார்வதிதேவிக்குத் தாங்கள் முன் செய்த திருத்
 தொண்டைச் செய்துவந்தார்கள். சுந்தரமூர்த்தி
 சுவாமிகள் தாம் வழியிலே அருளிச்செய்த திருப்பதி
 கத்தை இந்தத் தக்ஷிண பூமியிலே ஏற்றும்பொருட்டு

சமுத்திரராஜனாகிய வருணலிடத்திலே கொடுக்க, அவன் அதைத் திருவஞ்சைக்களத்திலே உய்த்துத் தெரிவித்தான். சேரமான்பெருமாள் நாயனார் அருளிச் செய்த திருவுலா திருக்கயிலையிலிருந்த மாசாத்தனூல் கேட்கப்பட்டு அவரால் இப்பூலோகத்தில் திருப்பிடமூர்தனில் உள்ள வேதியர்மூலம் வெளிப்படச்சொல்லலாயிற்று.

உரிற்பு:- சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரை மண்ணுலகத்திலிருந்து விண்ணுலகத்திற்கு வெள்ளையாணையின்மீது ஏற்றி அழைத்துவரும்படி, சிவபெருமான் தேவர் சுளுக்கு உத்தரவிடவே, அவர்கள் திருவஞ்சைக்களத்திற்கு வந்து, கோயிலை வலம் வந்து, சுந்தரமூர்த்திநாயனாரிடம் சுவாமியுடைய உத்தரவைத் தெரிவித்ததும், அவர் சுவாமியை நினைத்துநமஸ்கரித்து, எழுந்து தேவர்களுக்கு எதிரே போனார் என்பது இறக்கும் தருவாயில், அவரவர்களுக்கு ஆப்தமான மேலுலகவாசிகள், எதிர்கொண்டழைக்கவருகிறார்கள் என்பதை வலியுறுத்துவதாகும். அவ்விதமாக சுந்தரமூர்த்திநாயனார் மண்ணுலகைவிட்டுச் செல்லும் பொழுது, தனது தோழராகிய சேரமான் பெருமாள் நாயனாரை நினைக்கவே, சேரமான் பெருமாள் நாயனாரும் வெள்ளையாணையில் ஆகாயத்தில் செல்லுகின்ற ஆரூரைக்கண்டு, தானும் விண்ணுலகம் செல்வதற்காக தான் ஏறியிருந்த குதிரையின் செவியிலே ஸ்ரீ பஞ்சாஷாத்தை ஓதியருளி அந்தக்குதிரை சேரமான்பெருமானுடன் ஆகாயத்திலே பாய்ந்து, ஆரூரையும் வெள்ளை

யானையையும் வலம்வந்து அதற்குமுன்னாகச் சென்றது தூலஉடலில் அல்ல, ஆவிவுடலோடு என்பதை அறிதல் வேண்டும். கற்புடைய பெண்கள், கணவன்மார் பிரிவாற்றாமையினால், உடனடியாக ஆக்கையை விட்டு கணவன்மாரோடு மேலுலகம் செல்லும் தன்மைபோல, சேரமான்பெருமானும், தன்னுடைய தோழர் விண்ணுலகம் செல்லுவதைக்கண்டதும், தனது குதிரையினது ஆக்கையை ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரம் ஒதிப்பிரித்து அதனுடைய ஆவி உடலின்மேல், தானும் தன் ஆக்கையை விட்டுப் பிரிந்து ஆவி உடலோடு ஆரோகணித்து, ஆகாயத்தில் சென்று ஆரூராரையும், வெள்ளையானையையும், வலம் செய்து முன்னாகச்சென்றார் என்பதை உய்த்துணர்தல் வேண்டும். இவர்களெல்லாம் தூல உடலை விட்டுப் பிரிந்து ஆவிஉடலோடுதான் சென்றார்கள் என்பதை சேரமான்பெருமான் நாயனாருடைய படைவீரர்கள் தங்கள் தங்கள் தேகத்தைச் சேதித்து, வீரயாக்கையைப்பெற்று சேரமான்பெருமானைச் சேவித்துக்கொண்டு, அவருக்கு முன்னே சென்று சேர்ந்த நிகழ்ச்சி வலியுறுத்துகிறது. ஆவிஉடலையே வீரயாக்கை என்று சொல்லப்பெறுகின்றது. மிருகங்களுக்கும் மரணத்தின்பின் ஆவி உடல் உண்டு என்பதற்கு மேல்நாட்டார் பலர் தங்களுடைய நன்றியறிதலுள்ள நாய்கள் இறந்தபின் தங்களோடு வந்து சேர்ந்துவிட்டதாக அறிவித்திருக்கும் குறிப்புகள் சான்று தருகின்றன. அன்றியும் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் விண்ணுலகத்திற்குப் போகும் வழியில் பாடிய “தானெனை முன்

படைத்தான்" என்னும் "திருநொடித்தான் மலைத் திருப்பதிகம்" மண்ணுலகத்திலுள்ள திருவஞ்சைக் களத்தில் வருணானால் தெரிவிக்கப்பெற்றது, மேலுலக நிகழ்ச்சிகளை, மேலுலகத்திலுள்ளவர்கள் பூலோகத்தில் அறிவிக்க முடியும் என்பதை வலியுறுத்துகிறது. அதுபோலவே, சேரமான்பெருமாள்நாயனார் சிவலோகத்தில் அருளிச்செய்த "திருடலா" அங்கிருந்த மாசாத்தனூரால் பூலோகத்திலுள்ள திருப்பிடனூர் தனில் உள்ள வேதியர்மூலம் இங்கு வெளிப்படலாயிற்று என்ற வரலாறும், மேலுலகத்தவர் அங்குள்ள நிகழ்ச்சிகளை பூலோகத்தாரில் தகுதியுள்ளவர்கள் மூலம், இங்கு அறிவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்குப் போதிய சான்றாக அமைந்திருப்பது சிந்திக்கக்கடவதாகும்.

இனி கிறிஸ்துவேதம் (Bible) தருகின்ற சான்றுகளைக் கவனிப்போமாக:—

இயேசுநாதர் சிலுவையில் மரித்தபின் பலரைச் சந்தித்ததாகவும் அவர் பலருடன் பேசியதாகவும் கிறிஸ்தவவேதப்புத்தகமாகிய "பைபிள்" சொல்லுகின்றது. அதில் யோவான் (St John 10/18/19 Chaps. 20/21) எழுதின சுவிசேஷத்தின் இருபது இருபீத் தொன்றாவது அத்தியாயத்தில் கூறியிருப்பவை ஆங்கிலத்தில் ஊன்றிப் படித்து ஆராயத்தக்கன. அவற்றில் முக்கியமான சில வாக்கியங்களும் மொழிபெயர்ப்பும் கீழ்வருமாறு:—

யோவான் அதிகாரம் 20-1 வாசத்தின் முதல் நாள் காழியில் இருட்டோடே மகதலேனா மரியாள் கல்லறையினிடத்திற்கு வந்து, கல்லரையை அடைத்திருந்தகல் எடுத்துப்போட்டிருக்கக் கண்டாள்.

20-2 உடனே அவள் ஓடி, சீமோன் பேதுருவினிடத்திலும் இயேசுவுக்கு அன்பாயிருந்த மற்றச் சீஷனிடத்திலும் போய், கர்த்தரைக் கல்லறையினிருந்து எடுத்துக்கொண்டுபோய் விட்டார்கள். அவரை வைத்த இடம் எங்களுக்குத் தெரியவில்லை என்றாள்.

20-12 இயேசுவின் சரீரம் வைக்கப்பட்டிருந்த இடத்திலே வெள்ளாடை தரித்தவர்களாய், இரண்டு தேவ தூதர்கள் (Angels) தலைமாட்டில் ஒருவனும் கால்மாட்டில் ஒருவனுமாக, உட்கார்ந்திருக்கிறதைக்கண்டாள்.

20-13 அவர்கள் அவளைநோக்கி: ஸ்திரீயே ஏன் அழுகிறாய் என்றார்கள். அதற்கு அவள் என் ஆண்டவரை எடுத்துக்கொண்டுபோய்கிட்டார்கள். அவரை வைத்த இடம் எனக்குத் தெரியவில்லை என்றாள்.

20-14 இவைகளைச்சொல்லிப் பின்னாகத் திரும்பி, இயேசு நிற்கிறதைக்கண்டாள்; ஆனாலும் அவரை இயேசு என்று அறியாதிருந்தாள்.

- 20-15 இயேசு அவனைப்பார்த்து: ஸ்திரீயே, ஏன் அழுகிறாய், யாரைத் தேடுகிறாய் என்றார். அவன் அவரைத் தோட்டக்காரனென்று எண்ணியாய், நீர் அவரை எடுத்துக்கொண்டு போனதுண்டானால், அவரை வைத்த இடத்தை எனக்குச் சொல்லும், நான் போய் அவரை எடுத்துக்கொள்ளுவேன் என்றார்.
- 20-16 இயேசு அவனை நோக்கி: மரியாளே என்றார். அவன் திரும்பிப்பார்த்து: ரபூனி என்றான், அதற்குப் போதகரே என்று அர்த்தமாம்.
- 20-17 இயேசு அவனை நோக்கி என்னைத் தொடாதே நான் இன்னும் என் பிதாவினிடத்திற்கு ஏறிப் போகவில்லை. நீ என் சகோதரரிடத்திற்குப் போய், நான் என் பிதாவினிடத்திற்கும், உங்கள் பிதாவினிடத்திற்கும், என் தேவனிடத்திற்கும் உங்கள் தேவனிடத்திற்கும் ஏறிப்போகிறேன் என்று அவர்களுக்குச் சொல்லு என்றார்.
- 20-18 மகதலேனா மரியாள் போய், தான் கர்த்தரைக் கண்டதையும், அவர் தன்னுடனே சொன்னவைகளையும் சீஷருக்கு அறிவித்தாள்.
- 20-19 வாரத்தின் முதல்நாளாகிய அன்றையத்தினம் சாயங்காலவேளையிலே, சீஷர்கள் கூடியிருந்த இடத்தில், யூதர்களுக்குப்பயந்ததினால் உதவிக்கள் பூட்டியிருக்கையில், இயேசு வந்துநடுவே நின்று உங்களுக்குச் சமாதானம் என்றார்.

20-20 அவர் இப்படிச் சொல்லித் தம்முடைய கைகளை யும் விலாவையும் அவர்களுக்குக் காண்பித் தார். சீஷர்கள் கர்த்தரைக்கண்டு சந்தோஷப் பட்டார்கள்.

20-21 இயேசு மறுபடியும் அவர்களை நோக்கி: உங்களுக்குச் சமாதானம் உண்டாவதாக; பிதா என்னை அனுப்பினதுபோல நானும் உங்களை அனுப்புகிறேன் என்று சொல்லி,

20-22 பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள் என்று அவர்கள்மேல் ஊதினார்.

20-26 மறுபடியும் எட்டுநாளைக்குப்பின்பு அவருடைய சீஷர்கள் வீட்டுக்குள்ளே இருந்தார்கள். தோமாவும் அவர்களுடனே கூட இருந்தான். கதவுகள் மூட்டப்பட்டிருந்தது. அப்பொழுது இயேசுவந்துநடுவே நின்று உங்களுக்குச் சமாதானம் என்றார்.

யோவான் அதிகாரம், 21—1.

1. இவைகளுக்குப் பின்பு இயேசு, திபேரியா கடற்கரையிலே மறுபடியும் சீஷருக்குத் தம்மைவெளிப் படுத்தினார். வெளிப்படுத்தின விவரமாவது;

21-4. விடியற்காலமானபோது, இயேசு கரையிலே நின்றார். அவரை இயேசு என்று சீஷர்கள் அறியாதிருந்தார்கள்.

21-14. இயேசு மரித்தோரிலிருந்தெழுந்த பின்புதம்முடைய சீஷருக்கு அருளின தரிசனங்களில் இது மூன்றாவது தரிசனம்.

குறிப்பு:—போவான் அதிகாரம் 20—14/15.

இவற்றில் மகதலேனா மரியாள், இயேசு கிறிஸ்தைக் கண்டும், அவரை இயேசு என்று அறியாதிருந்தவரன்றி, அவரைத் தோட்டக்காரனென்று எண்ணிப் பேசியிருக்கிறதாகக் கூறியிருப்பதிலிருந்தும், 21-4-ல் விடியற்காலமானபோது, இயேசு கனாயிலே நின்றபொழுது அவரை இயேசு என்று அவருடைய சீஷர்கள் அறியாதிருந்தார்கள் என்று கூறியிருப்பதிலிருந்தும் இரண்டு இடங்களிலும் இயேசு (மரித்தபின்) அவருடைய தூல உடலோடு கிறிஸ்தின்மேல் பெண்பதும், ஆகி உடலோடு தரிசனம் கொடுத்த காரணத்தினாலேயே அவருடைய பந்துவான மரியாளும் ஆப்தமான சீஷர்களும் அவரை இயேசு என்று அறிந்துகொள்ள முடியவில்லை என்பதும் தெளிவாகும். 20-12 ல் மரியாள் இயேசுவின் சரீரம் வைக்கப்பட்டிருந்த இடத்திலே வெள்ளாடை தரித்தவர்களாய் இரண்டு (Angels) தேவதூதர்கள் உட்கார்ந்திருக்கிறதைக்கண்டதாகவும், அவர்களுடன் மரியாள் பேசினதாகவும் கூறப்பெற்றிருக்கிற வரலாறு, அவள் தேவதூதர்கள் ஆகி உடலோடு தரிசனம் கொடுப்பதைப் பார்க்கக்கூடியவள் (clair voyant) ஆகவும் ஆவிகள் பேசுவதைக் கேட்கக்கூடியவள் (clair audient) ஆகவும் இருந்தாள் என்பதும் உறுதிப்படுகின்றன. மேலும் 20-19 ல் சீஷர்கள் கூடியிருந்த இடத்திலே யூதர்களுக்குப்பயந்து கதவுகள் எல்லாம் பூட்டப் பெற்றிருக்கவும் இயேசுவந்து நடுவே நின்று பேசி

யதும் 20-26-ல் மறுபடியும் எட்டு நாட்களுக்குப்பின், சீஷர்கள் வீட்டிற்குள்ளேயே, கதவுகளையெல்லாம் பூட்டிக்கொண்டு இருந்தபொழுது திரும்பவும் இயேசுவந்து நடுவேநின்று பேசியதும், தூல உடலோடு அல்ல, ஆவியுடலோடுதான் என்ற உண்மையை, ஆவி உலகத் தொடர்புடையவர்களும், ஆராய்ச்சியாளரும் நன்கு உணர்வார்கள். 20-29-ல் இயேசு தோமாவிடம் நீ என்னை 20-25 முதல் 28 வரை கூறியிருக்கிறபடி சோதனைசெய்து) கண்டதினாலே விசுவாசித்தாய், காணாதிருந்தும் விசுவாசிக்கின்றவர்கள் பாக்கியவான்கள் என்று கூறியிருப்பதிலிருந்து இறந்த பின் ஆவியுடல் உண்டு என்பதை சோதனை செய்யாமலே விசுவாசிக்கின்றவர்களும், ஒத்துக்கொள்ளுகிறவர்களும், பாக்கியவான்கள் என்பது தெளிவாகும்.

இவ்விதமாக இயேசு மரித்தபின் அருரிய தரிசனங்கள் மூன்றுமுறை என்பதை வாக்கியம் 21-14 வலியுறுத்துகின்றது. இயேசுவானவர் தன்னுடைய பரிசுத்த ஆவியை சீஷர்கள்மேல் ஊதி அவர்களைப் பெற்றுக்கொள்ளும்படியாகச் செய்தார் என்பதை வாக்கியம் 20-22 வலியுறுத்துகின்றது. யோவான் எழுதின சுவிசேஷம் இவ்வாறு கூறியிருப்பதுமன்றி அதன் பின்னுள்ள (Acts of the Apostles chapt 1019 to 1186 அப்போஸ்தவருடைய நடபடிகள் என்ற தலைப்பிலிருந்து பின்வரும் 170 அத்தியாயங்களும், இயேசுவானவர் மரித்தபின் தன்னுடைய பரிசுத்த ஆவியை தன்னால் தெரிந்தெடுத்துக்கொண்டவர்கள் மேல் பிர

யோகித்துக் கட்டளைப்பட்டவைகள் என்பதை கீழ் வரும் வசனங்களும், நேயும், சந்தேகத்திற்கிடமின்றி வலியுறுத்துகின்றன. ஆவி உலக ஆராய்ச்சியில்லாதவர்களுக்கு, அவ்வித நிகழ்ச்சிகள் விர்தையாகவும், வியப்பை உண்டுபண்ணுவதாகவும் இருக்கலாம். ஆனால் ஆவிஉலக ஆராய்ச்சியுள்ளவர்களுக்கு அவை இயற்கையானவையாயும், ஆவி உலகத்தொடர்பின் அருமைபெருமைகளை வலியுறுத்து வன வாகவும், வெளிப்படுத்துவன வாகவும் இருக்கும்.

Acts of the Apostles. 1019Chapter 11 & 2.

1. The former treatise have I made, O Theophilus, of all that Jesus began both to do and teach.

2. Until the day in which he was taken up; after that he through the Holy Ghost had given commandments unto the apostles whom he had chosen

இதன் பெயர் :- அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகள் அதிகாரம் 1—1/2. “ஓ ‘தீயோப்பிலுவே’ இயேசுவானவர் செய்யவும் உபதேசிக்கவும் தொடங்கின எல்லாவற்றையும் குறித்து முந்திய பிரபந்தத்தை உண்டு பண்ணினேன் - அவர் மேலே எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட நாவரைக்கும்; அதன் பிறகு அவர் பரிசுத்த ஆவியின்மூலம் தாமதேர்ந்து எடுத்துக் கொண்ட அப்போஸ்தலருக்குக் கட்டளைகள் விடுத்தார்.

3. அவர் சிலுவையில் மரித்த பின் புதாற்பது நாள்வரும் அப்போஸ்தலருக்குத் தரிசனமாகி, தேவ

னுடைய ராஜ்யத்துக்குரியவைகளை அவர்களுடனே பேசி அதேநகம் தெளிவான திருஷ்டாந்தங்களினாலே அவர்களுக்குத் தம்மை உயிரோராடி ருக்கிறவராகக் காண்பித்தார்.

அன்றியும், அவர் அவர்களுடனே கூடிவந்திருக்கும்பொழுது, அவர்களை நோக்கி, யோவான் ஜலத்தினாலே ஞானஸ்நானங்கொடுத்தான்: நீங்கள் சில நாளுக்குள்ளே பரிசுத்த ஆவியினாலே ஞானஸ்நானம் பெறுவீர்கள்.

8. பரிசுத்த ஆவி உங்களிடத்தில் வரும்போது நீங்கள் பெலனடைந்து எருசலேமிலும், யூதேயா முழுவதிலும், சாமாரியாவிலும், பூமியின் கடைசிபரியந்தமும், எனக்குச் சாட்சிகளாயிருப்பீர்கள் என்றார்.

9. இவைகளை அவர் சொன்னபின்பு, அவர்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கையில் அவர் உயர எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டார். அவர்கள் கண்களுக்கு மறைவாக ஒரு மேகம் அவரை எடுத்துக்கொண்டது.

10. அவர் போகிறபோது அவர்கள்வானத்தை அண்ணாந்து பார்த்துக்கொண்டிருக்கையில், இதோ வெண்மையான வஸ்திரந்தரித்தவர்கள் இரண்டுபேர் அவர்களருகே நின்று 11 கலிலேயராகிய மனுஷரே, நீங்கள் ஏன் வானத்தை அண்ணாந்து பார்த்து நிற்கிறீர்கள்? உங்களிடத்தினின்று வானத்துக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட இந்த இயேசுவானவர் எப்படி உங்கள் கண்களுக்கு முன்பாக வானத்துக்கு எழுந்த

தருளிப்போனாரே அப்படியே மறுபடியும் வருவார்
என்றுள்ளார்.

14. அங்கே இவர்கள் எல்லாரும் ஸ்திரீகளோ
டும் இப்பொழுது தாயாகிய மரியானோடும், அவரு
டைய சகோதரனோடுங்கூட ஒரு மனப்பட்டு,
ஜெபத்திலும் வேண்டுகிறதும் தரித்திருந்தார்கள்.

2/1 பெத்தகொஸ்தே என்னும் நான் வந்த
போது அவர்களைல்லாரும் ஒருமனப்பட்டு ஓரிடத்
திலே வந்திருந்தார்கள்.

2/4 அவர்களைல்லாரும் பரிசுத்த ஆவியினாலே
நிரப்பப்பட்டு, ஆவியானவர் தங்களுக்குத் தந்தருளின
வரத்தின்படியே வெவ்வேறு பாஷைகளிலே பேசத்
தொடங்கினார்கள்.

2/11 கிரேத்தரும்; அரபியருமாகிய நாம் நம்
முடைய பாஷைகளிலே இவர்கள் தேவனுடைய மகத்
துவங்களைப் பேசக் கேட்கிறோமே என்றார்கள்.

2/16 தீர்க்கதரிசியாகிய யோவேனினால் உரைக்
கப்பட்டபடியே இது நடந்தேறுகிறது.

2/17 கடைசி நாட்களில் நான் தூலஉடலிலிருக்
கிற யாவரிலும் என் ஆவியை செலுத்துவேன் அப்
போழுது உங்கள் குமாரரும், உங்கள் குமாரத்தினரும்
தீர்க்கதரிசனாக் சொல்லுவார்கள்; உங்கள் வாலிபர்
தரிசனங்களை அடைவார்கள்; உங்களில் மூப்படைந்
தோர் சொப்பனங்களைக் காண்பார்கள்.

(இதன் ஆங்கில வாக்கியத்தைக் கவனிக்கவும்.)

2/17 And it shall come to pass in the last days, saith God, I will pour out of my spirit upon all flesh; and your sons and daughters shall prophesy, and your young men shall see visions, and your old men shall dream dreams.

2/18 என்னுடைய ஊழியக்காரர்மேலும், என்னுடைய ஊழியக்காரிகள்மேலும் அந்நாட்களில் என் ஆவியைச் செலுத்துவேன். அப்பொழுது அவர்கள் தீர்க்கதரிசனஞ் சொல்லுவார்கள்.

2/33 அவர் தேவனுடைய வலது கரத்தினாலே உயர்த்தப்பட்டு, பிதா அருளியவாக்குத்தத்தத்தின்படி பரிசுத்த ஆவியைப்பெற்று, நீங்கள் இப்பொழுது காண்கிறதும் கேட்கிறதும்மாதிரி இதைப் பொறிந்தருளினார்.

மேலும் அப்போல்ஸ்தனாகிய யோவான் எழுதின முதலாவது நிரூபம் அதிகாரம் 1163/4 வசனம் 1-ம், 6-ம் கீழ்வருமாறு கூறுகின்றன.

4/1 பிரியமானவர்களே, உலகத்தில் அநேகம் உள்ளத்தனமுள்ள தீர்க்கதரிசிகள் தோன்றியிருப்பதினால் நீங்கள் எல்லா ஆவிக்களையும் நம்பாமல், அந்த ஆவிகள் தேவனால் உண்டானவைகளே என்று சோதித்தறியுங்கள்.

4/6 நாங்கள் தேவனால் உண்டானவர்கள்; தேவனை அறிந்தவன் எங்களுக்குச் செவி கொடுக்கிறான்; தேவனால் ஏற்பாடாயிராதவன் எங்களுக்குச்

செவி கொடுக்கிறதில்லை; இதினாலே சத்திய ஆவி இன்னதென்றும், வஞ்சக ஆவி இன்னதென்றும் அறிந்திருக்கிறோம்.

இவற்றை ஊன்றிக் கவனித்தால், இயேசுவானவர் தாம் மேலுலகத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட நாள்வரைக்கும், செய்யவும், உபதேசிக்கவும் தொடங்கின எல்லாவற்றையும் புதிய ஏற்பாட்டின் முந்திய பிரபந்தமாகவும், அதன் பிறகு அவர் தனது பரிசுத்த ஆவியின்மூலம், தாம், தேர்ந்தெடுத்துக்கொண்ட அப்போல்ஸ்தருக்குக் கட்டளையிட்ட எல்லாவற்றையும், பிந்திய பிரபந்தமாகவும் (அப்போல்ஸ்தருடைய நடபடிகள் என்ற தலைப்பில்) உண்டுபண்ணியிருப்பது விளங்கும்.

ஆவியின்மூலம் இயேசுவானவர் தாம் தேர்ந்தெடுத்துக்கொள்ளப்பட்டவர்களுக்குக் கட்டளையிட்டதிலிருந்து, ஆவிகள் சிற்சில குறிப்பிட்ட உடல் நிலைபுள்ளவர்கள் மூலமாகவே, தங்களுடைய கருத்துக்களை வெளியிட முடியுமென்பதும், அப்படிப்பட்ட உடல் நிலைபுள்ளவர்களே 'மீடியம்' என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள் என்பதும் தெளிவாகும்.

இயேசுவானவர் மரித்தபின்பு நாற்பதுநாளளவும், அப்போல்ஸ்தருக்குத் தரிசனமாகி ஆண்டவனுடைய ராஜ்யத்திற்குரியவைகளை அவர்களுடனே பேசி அநேக திருஷ்டாந்தங்களினாலே அவர்களுக்குத் தாம் உயிரோடிருக்கிறவராகக் காண்

பித்தூர் என்று சொல்லியிருப்பதிலிருந்து அவர் தரிசனம் கொடுத்ததும், பேசியதும், தூல உடல்கொண்டு செய்யவில்லை; தூல உடல்கொண்டு செய்திருந்தால் அநேக திருஷ்டாந்தங்களினாலே தாம் உயிரோடிருக்கிறவராகக் காண்பிக்க வேண்டியதில்லை என்பதை அறிந்துகொள்ளலாம். இறந்துபோன நண்பர்களும், சுற்றத்தார்களும், இறந்த பின்னர் தாங்கள் ஒரு ஆவி உடம்பில், உயிரோடு இருந்து வாழ்க்கை நடத்தி வருகிறதை நிரூபிப்பதற்காகவே 'மீடியம்' வாய்த்த போதெல்லாம் இறந்த அவர்கள் நமக்கு அநேக திருஷ்டாந்தங்களினாலே அறிவிக்கிறார்கள். தூல உடலோடு வாழ்கிறவர்கள், உயிரோடிருக்கிறதாக, யாதொரு திருஷ்டாந்தமும் கொடுக்கவேண்டியதில்லை யல்லவா? அல்லாமலும் தரிசனம் என்பது, காண முடியாத ஒரு தோற்றம் காட்சிக்கு வருவதேயாகும். தூல உடம்பு எல்லோராலும் காணக்கூடியது. ஆவி உடல் எல்லோராலும் காணமுடியாதது. 'மீடியம்' சக்தியுடையவர்கள் காணக்கூடியது, பேசக்கூடியது. ஆவி உடலிலுள்ளவர்கள் 'மீடியம்' சக்தியுடையவர்கள் மூலமே மற்றவர்களிடம் பேச முடியும். ஆகவே, இயேசுவானவர் மரித்தபின்பு கட்டளையிட்டதும், தரிசனம் கொடுத்ததும் ஆவி உடலிலேயே என்பது தெளிவாகும்.

மேலும், இயேசுவானவர், அவர்களைப்பார்த்து "நீங்கள் சில நாளுக்குள்ளே பரிசுத்த ஆவியினாலே ஞானஸ்நானம் பெறுவீர்கள்" (1-4) "பரிசுத்த ஆவி

உங்களிடத்தில் வரும்பொழுது பூரியின் கடைசி பரியந்தமும் எனக்குச் சாட்சிகளாயிருப்பீர்கள்” (1-8).

“அவர்களெல்லோரும் பரிசுத்த ஆவியினாலே நிறப்பப்பட்டு வெவ்வேறு பாஷைகளிலே பேசத் தொடங்கினார்கள்” (2-4). “கடைசி நாட்களில் நான் தூல உடலிலிருக்கிற யாவர்மேலும் என் ஆவியைச் செலுத்துவேன். அப்பொழுது குமாரர்களும் குமாரச்சித்திகளும் தீர்க்கதரிசனஞ் சொல்லுவார்கள்.; வாலிபர் தரிசனங்களை அடைவார்கள். மூப்படைந்தோர் சொப்பனங்களைக் காண்பார்கள்” என்னுடைய னுழியக்காரர் மேலும், னுழியக்காரிகள் மேலும் என் ஆவியைச் செலுத்துவேன். அப்பொழுது அவர்கள் தீர்க்கதரிசனஞ் சொல்லுவார்கள் (2-17); என்று கூறியிருக்கிற வசனங்களில் அவர் தனது பரிசுத்த ஆவியைச் செலுத்தி வெவ்வேறு பாஷைகளில் பேசும்படி செய்தார் என்பது, இன்று ஆவி உலகத்திலுள்ளவர்கள், யார் எந்த பாஷையில் பேசினாலும், அது மீடியமாக இருக்கப்பட்டவர்களுக்குத் தெரிந்த பாஷையாக இருந்தாலும், அவர்களுக்கு அறவே தெரியாத பாஷையாக இருந்தாலும், அந்த அந்த பாஷையில் பேசுவது போன்ற நிகழ்ச்சியே தவிர, ஆச்சரியப்படுவதற்குரிய காரியம் அல்ல. மேலான நிலையிலுள்ள ஆவிகள்மூலம் பின்னால் நடக்கக்கூடியதை அறியமுடியு மென்பதையே தீர்க்கதரிசனஞ் சொல்லுதல் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. (ஆங்கில

வார்த்தையில் Prophecy என்றால் பின்னால்தான் நடக்கப் போவதையும் கடவுளைப்பற்றியும் முன்னால் தீர்க்கதரிசனத்தால் சொல்லுதல். Prophet என்றால் தீர்க்கதரிசனத்தினால் பின்னால் நடக்கக்கூடியவற்றையும், கடவுளைப்பற்றியும் ஆளிகளின் பிவேசத்தால் (ஆவேசத்தால்) வெளிப்படுத்துகிறவர் என்பது பொருள்.

குமாரர் என்ற பருவமும், குமாரத்தி என்ற பருவமும் கடந்தபின், வாலிபமான நிலையில் உள்ள ஆண்களிடமும், பெண்களிடமும், ஆளிகள் ஆவேசிக்கின்ற தன்மை குறைந்தவிடுவதால், வாலிபப் பருவத்தைவிட குமாரப்பருவத்திலுள்ளவர்கள் நல்ல திறமையான 'மீடியம்' சக்திவாய்ந்தவர்களாகக் காணப்படுகிறார்கள். வாலிபர்களில் 'மீடியம்' சக்தி வாய்ந்தவர்கள் ஆளிகளின் தோற்றங்களைக் காணமுடியும். ஆளிகளின் தோற்றங்களையும், தேவதூதர்களின் தோற்றங்களையும் காணுதல் ஆங்கிலத்தில் 'விஷன்' (Vision) என்று கூறப்பெறும். ஆனால் 'மீடியம்' சக்தி நிரம்பப் பெற்றவர்கள், குமாரப் பருவம் கடந்த வாலிபப்பருவத்திலும், ஆவேசத்தினால் தீர்க்கதரிசனஞ் சொல்லுகின்றவர்களாகவும், தோற்றங்களைக் காணக் கூடியவர்களாகவும், அவர்களுடன் பேசும் ஆற்றலுடையவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். இங்கிலாந்தில் F. W. H. Myers 'மயர்ஸ்,' (D. D. Home) டி. டி. ஹோம் (Rev Stainton Moses) பாதிரி ஸ்டெயின்டன் மோசஸ் போன்றவர்களும், அமெரிக்காவில் (Margery the medium-Mrs. Crandon) Dr. கிரேன்டனுடைய மனைவி

யான 'மார்க்கி' போன்றவனும், வாலிபப்பருவத்திலும் நல்ல 'மீடியம்' சக்திவாய்ந்தவர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுதும் இருந்துவருகிறார்கள். அதனாலேயே இயேசுநாதர் "உங்கள் வாலிபர்கள் பரிசுத்த ஆவியினால் தரிசனங்களை அடைவார்கள்" என்று கூறியிருக்கிறார். மூப்படைந்தவர்களுக்கு அந்தசக்திமேலும் குறைந்துவிடுவதால் அவர்களிடம் ஆவிகளும் தேவனுதர்களும் சொப்பனத்தில்வந்து அறிவிக்க முடிகின்றதேதவிர, தரிசனங்கள் காட்டவோ, ஆவேசித்துப் பேசவோ முடியாமலிருக்கிறது. அதனாலேயே இயேசுநாதர் "உங்களில் மூப்படைந்தோர் பரிசுத்த ஆவிகளைப்பற்றி சொப்பனங்கள் காணுவார்கள்" என்று கூறியிருக்கிறார்.

அல்லாமலும் அப்போல்ஸ்தனாகிய யோவான் எழுதின முதலாவது நிரூபம் அதிகாரம் 4-வசனம் 1ம் 6ம் உலகத்திலே அநேகம் ஆவிகள் கள்ளத்தீர்க்கதரிசிகளாகத் தோன்றியிருப்பதினால், எல்லா ஆவிகளையும் நம்பாமல், நீங்கள், அந்த ஆவிகள் தேவனால் உண்டானவைகளோ வென்று சோதித்தறியுங்கள். சத்திய (உண்மைபேசுகிற) ஆவி இன்னதென்றும், வஞ்சக (பொய்பேசுகிற) ஆவி இன்னதென்றும் அறிந்திருக்கவேண்டும் என்றும் சொல்லியிருப்பது கவனிக்கத்தக்கது. ஆவியர்களில் உண்மை பேசுகின்றவர்களும், பொய் பேசுகின்றவர்களும் இருக்கிறார்கள். அதனாலேயே அவர்கள் மேலான நிலையிலுள்ளவர்களாகவும், கீழான நிலையிலுள்ளவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். உல

கத்தில் பொய்பேசுகின்றவர்கள் அங்கு சென்றாலும் அதே தன்மைபுடையவர்களாகவும், மெய்பேசுகின்றவர்கள் அந்தத் தன்மைபுடையவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள் என்றுநாம் முன்னரே அறிவித்திருப்பதின் உண்மை இதன்மூலம் உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது.

மேலும் (1040 Acts 22-6 to 21) புதிய ஏற்பாட்டின்படி 'பவுல்' (Paul) என்பவர் மரித்த இயேசுநாதைச் சந்தித்த விபரம் சொல்லியிருக்கின்றது. அதில் 'பவுல்' என்பவர் பிரயாணம் செய்துகொண்டு "டமாஸ்கஸ்" (Damascus) என்னும் ஊரின் அருகே ஒரு நாள் மதியத்தில் வந்துகொண்டிருந்த பொழுது திடீரென்று ஆகாயத்தில் ஒரு பெரிய ஒளி என்னைச் சுற்றிலும் பிரகாசித்துத் தோன்றியது. அதனால் நான் பூமியில் விழுந்துவிடவே ஒருசப்தம் "சால்! சால்! ஏன் எனக்கு விநோதமாகப் பேசி துன்புறுத்துகிறாய்" என்று கேட்டது. நான் "பேசுகின்ற நீர்யார்" என்று கேட்டேன் "நான் தான் நாசரத்திலுள்ள இயேசு (I am Jesus of Nazareth) ஏன் என்னை அவதூறாகப் பேசி துன்புறுத்துகிறாய்" என்றார் அவர். என்னுடன் இருந்தவர்களும் அந்த ஒளியைப் பார்த்துப் பயந்தார்கள். ஆனால் மற்றவர்கள் அவர் என்னுடன் பேசியதைக் கேட்கவில்லை. மேற்கொண்டும் அவர் சொன்னதைக்கேட்டு டமாஸ்கஸ் என்ற இடத்திற்குச் சென்று அங்கிருந்து 'ஜெருசலம்' (Jerusalem) என்ற இடத்திற்கு வந்து கோயிலில் பிரார்த்தனை செய்து கொண்டிருக்கும்பொழுது ஒருவித (trance) மயக்கம்

எற்பட்டது. அப்பொழுது முன் என்னுடன் பேசியவர் (இயேசு) நீ சிக்கிமாக ஜெருசலத்தைவிட்டு வெளியே போய்விடு. ஏனென்றால் இங்குள்ளவர்கள் என்னைப்பற்றிச் சொல்லுகின்ற உன் வார்த்தைகளைக் கேட்கமாட்டார்கள்” என்றார். அதற்கு “பவுல்” சொன்ன மறுமொழி யெல்லாம் கூறப்பெற்றிருக்கிறது.

இவ்விதமாக கிறிஸ்தவ வேதப்புஸ்தகத்தில் பழைய புதிய ஏற்பாடுகளிலிருந்து ஆவி உலகத்தொடர்பு சம்பந்தமாக, ஆபிரக்கணக்கான சான்றுகள் கொடுத்திருக்கிறார் (Rev G. Maurice Elliot of England) இங்கிலாந்திலுள்ள G. மாரிஸ் எலியட் என்ற பாத்திரியார். மேலும் “இயேசுநாதரின் மனோதரும சக்திகள்” (Psychic powers of Jesus christ) என்ற புத்தகத்தின் முகவுரையில் அவர் கீழ்வருமாறு எழுதியிருக்கிறார்.

இயேசுநாதர் “எவனொருவன் நான் சொல்லுவதை நம்பி நடக்கின்றானோ அவனும் நான் செய்கிற காரியங்களைச் செய்வான். இவற்றைவிட இன்னும் கூடுதலாகவும் செய்வான். அப்படி நம்பி நடக்கின்றவர்களிடத்தில் வியாதிஸ்தரைக் குணப்படுத்தக்கூடிய குறிகள் ஏற்படும்” என்று சொல்லியிருப்பதாக அறிவிக்கப்படுகிறது.

இயேசுநாதர், மனிதர்கள் மாத்திரம் தாம் நினைத்ததுபோல் நினைத்து, தாம் விசுவாசித்ததுபோல் விசுவ

வாசித்து தாம்பிரார்த்தனை செய்ததுபோல் பிரார்த்தனை செய்து வருவார்களே யானால், அவர்கள் தம்மைப் போலவே வாழவும், தாம் செய்த காரியங்களைச் செய்யவும் கூடும் என்று கூறியிருக்கிறார்.

இயேசுநாதர் செய்த அற்புதச் செயல்கள் அவருடைய தெய்வத்தன்மையினாலேயே நடைபெற முடிந்தனவென்று காரணம் கூறியதால் வேதக்கோயில் (Catholic Church) பெரியதோர் தவறு விளைவித்து விட்டது. இயேசுவானவர் ஏனைய மனித சமுதாயத்தைச் சாராத ஒருவர் என்பதாக ஒதுக்கிவிட்டது. அவர் செய்த அற்புதங்கள் எல்லாம் அவருடைய தூய்மையான மனிதத்தன்மையினால் செய்யமுடிந்தவை என்று கூறியிருக்குமேயாகில், அவர் செய்தவற்றில் சிலவற்றையாவது ஏனைய மனிதர்களும் செய்திருக்கக் கூடுமென்று கருதுவதற்காவது இடமுண்டு” என்கிறார்.

இந்த நூலாசிரியர் இயேசுநாதர் செய்த அற்புதச் செயல்களெல்லாம் ஏனைய ‘மீடியம்’ சக்திவாய்ந்த மனிதர்கள் செய்ததுபோலவும், செய்துவருகின்றது போலவும், செய்தார் என்றும், இயேசுவானவர் எல்லோரையும் போன்ற மனிதரே என்றும், அவரைப் போல தூய்மையாக நினைத்து, தீவிரமாக விசுவாசித்து தீவிரமாகப் பிரார்த்தனை செய்தால், மற்றவர்களும் அவர் செய்தவற்றையும் அவற்றிற்கு மேலானவற்றையும் செய்யமுடியுமென்று பல ஏதுக்களாலும், மேற்கோள்களாலும் 168 பக்கங்களில் நிரூபித்திருக்கிறார்.

(Rev. E. J. Payne, Durham England) இங்கிலாந்தில் 'டர்ஹாம்' ஊரிலுள்ள E. J. பெயின் என்ற பாத்திரியார் ("Orthodox religion and Spiritualism") "வைதிக கிறிஸ்து மதமும், ஆவி உலக ஆராய்ச்சியும்" என்று ஒரு சிறு புத்தகம் எழுதியிருக்கிறார். அவர் தனது முகவுரையின் முதல் தொகுதியில் கீழ்வருமாறு குறிப்பிட்டிருக்கிறார்:—

"This little booklet has been written because the writer believes that either "The Church" must come to terms with Spiritualism, or else go under. Modern men and women are so bewildered and confused by the multiplicity of beliefs both inside and outside. "The church" that a new revelation is essential if they are to have any belief in Christianity at all. I believe that Spiritualism may be the very way and means of the new revelation."

"வேதக்கோயில்' ஒன்று ஆவி உலக ஆராய்ச்சியோடு இணங்கிப்போக ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும். அல்லாவிட்டால் கீழே போய்விடும் என்று நான்கருதுவதாலேயே இந்தச் சிறு புத்தகத்தை எழுதலானேன். கிறிஸ்துவ மதத்தைச் சார்ந்த கத்தோலிக்கர் ஆனாலும், மற்றவர்கள் ஆனாலும், தற்காலத்திய ஆண்களும் பெண்களும் வேதக் கோயிலிலுள்ள பல விதக் கோட்பாடுகளைக்குறித்து மிகவும் குழப்பமும் திகைப்பும் உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆனதால் அவர்களுக்கு கிறிஸ்துமதத்தில் ஏதாவது நம்பிக்கை இருக்கவேண்டுமானால் ஏதாவது ஒரு 'புதிய அறிவிப்பு

இன்றியமையாததாகும். ஆவி உலக ஆராய்ச்சியே அந்தப் புதிய அறிவிப்பிற்குரிய வழியும், மார்க்கமும் ஆகுமென்று நான் நம்புகிறேன்” என்று சொல்லி அதற்குரிய காரணங்களைக் காட்டியிருக்கிறார்.

இதை வலியுறுத்தியே (Sir Arthur Conandoyle) ‘சர் ஆர்தர் கொனன்டாயில்’ என்பவர் தன்னுடைய ‘The new revelation page 70’ “புதிய அறிவிப்பு” என்ற ஆவி உலக ஆராய்ச்சிப் புத்தகத்தின் 70-ம் பக்கத்தில் மனம் நொந்து (Christianity must change or must perish) என்று குறிப்பிடுகிறார். அதாவது கிறிஸ்துமதக் கொள்கை ஒன்று மாறுதல் அடைய வேண்டும் அல்லது அழிந்துபடவேண்டும் என்கிறார்.

இதே கருத்தை (Rev. Stainton Moses) ஸ்டெயின் டன்மோசஸ் என்ற பாதிரியார் போன்ற பல ஆவி உலக ஆராய்ச்சியாளர்களும், சோதனைசெய்து பார்த்த விஞ்ஞானிகளும், வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அவற்றின் விபரங்களை விரிவஞ்சி விடுக்கின்றோம்.

இறுதியாக முகம்மதிய மதத்தின் திருக்குரானிலிருந்து ஆவி உலக சம்பந்தமாக லாகூர் “ஹஸ்ரத் கிர்ஸாகுலாம் அஹமத் காதியானி” அவர்களால் எழுதப் பெற்ற “இஸ்லாம் மத சித்தாந்தம்” என்னும் புத்தகத்திலிருந்து, சில சான்றுகள் கொடுத்து மேல் செல்ல விரும்புகிறோம்.

பரிசுத்த குர்ஆன், மரணத்தின் பின்னுள்ள வாழ்க்கை ஓர் நவமான நிலைமையல்ல வென்றும் அது

இவ்வுலக வாழ்க்கையின் ஒருவகைப் பிரதிபிம்பமே என்றும் மிகு ணர்ஜிதமாக உரைக்கின்றது. அத்திரு முறை (சூ-17. ரு2) பகர்வதாவது:- இவ்வுலகில் நாம் ஒவ்வொரு மனிதனுடையவும் செய்கைகளின் பலா பலன்களை அவனது கழுத்துடன் பிணைத்து, இறுதித் தீர்ப்புநாளன்று மறைமுகமாயிருக்கும் அந்தப்பலன்களை, ஓர் கிரந்த ரூபத்திலே வெளிப்படுத்துவோம்.

இரண்டாவது உலகம் “பர்ஸக்” என்று சொல்லப்படும் ஸ்தானமாயிருக்கிறது. அரபு பாஷையில் ‘பர்ஸக்’ என்பது இரண்டு பொருள்களுள் மத்திபமாயிருக்கும் ஒன்றைக் குறிப்பிடுவதற்கு வழங்கப்படுகிறது. ஆகையால்தான், இவ்வுலக வாழ்க்கைக்கும் புனருத்தானத்துக்கும் இடையிலுள்ள நிலைமைக்கு ‘பர்ஸக்’ என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அன்றியும் பண்டைக்காலம் தொட்டே இடைநிலையாகிய ஒத்துறையைக் குறிப்பிடுவதற்காகவே இப்பதம் பிரயோகிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது.

ஆத்மாவுக்கு அதன் கருமபலன்களைப் பருகுவதற்காக மத்திபத்துறையாகிய “பர்ஸக்கில்” ஓர் தற்காலிகமான சரீரம் நல்கப்படுகின்றது. அந்தச்சரீரமோ பௌதிகப் பூதவுடம்பைப் போன்றதல்ல. ஆயினும் அது செய்கைகளின் தன்மைகளுக்கு ஏற்றவாறு உருவகப்படும் பிரகாசமான அல்லது இருண்டதோர் உடம்பாயிருக்கும். இவ்வாறு மனிதனுடைய தருமங்

கள்தான் இத்துறையிலே ஆத்மாவுக்குச் சரீரமாய்ச் சமைகின்றன.

கர்மகதிகளின் பயனாகவிளையும் இச்சரீரம்தான் 'பர்ஸுக்' துறையில் நன்மை தின்மைகளுடைய பிரதி பலனைப் பெருவதற்கு பாத்திரமாகின்றது.

சர்வஞ்ஞான ஆண்டவன் அருளியவாறு மாணத்துக்குப்பின் ஒவ்வொரு ஆத்மாவுக்கும் பிரகாசபூரணமான அல்லது காரிருள் மயமான ஒவ்வொரு சரீரம் கொடுக்கப்படுகிறது என்னும் உண்மையை மிகு உரமாயூன்றி வரைக்கின்றேன்.

மறு உலகத்தில் நம்முடைய செய்கைகளும் அவற்றின் பலாபலன்களும் வெளிப்படையான உருவத்தை மேற்கொண்டு நிற்பதாயிருக்கும். நாம் இவ்வுலகத்திலிருந்து ஏதொன்றை, மறைவான விதத்தில் உடன் கொண்டு செல்லுகிறோமோ, அது பரலோகத்திலே நம்முன் பகிரங்கமாய்த் தோன்றும். சொப்பனத்தில் காணப்படுகின்ற பாவனா ரூபங்களை, நாம் அந்நிலைமையில் உண்மையான பொருட்களாய்க் கருதி சுகிப்பதுபோன்றே, பரலோகத்திய ஆத்மார்த்த காரியங்களனைத்தும் உருவகமாய்ச் சமைவது நிமித்தம் மெய்யான பொருட்களாகவே அனுபோகப்படும்.

மூன்றாவது உலகம் 'புனருத்தானலோகம்' என்று அழைக்கப்படும் ஸ்தானமாயிருக்கிறது. இத்துறையில் பரிசுத்தமாயும் அசுத்தமாயும் நல்லொழுக்கமாயும்

தீயொழுக்கமாய்முள்ள, ஒவ்வொரு ஆத்மாவிற்கும்
ஸ்பரிசுகோசமான சரீரம் அளிக்கப்படுகின்றது.
கடவுள் மான்மியத்தின் பூரண வெளிப்படுதலுக்கு
நியமிக்கப்பட்ட துறையிதவே. இப்புனருத்தான
நாளில்தான், ஒவ்வொரு மனிதனும் கடவுள் இருப்
பைப்பற்றிப் பூரணத்தன்மையிலே அறிந்து, அவன
வன் செய்கைகளுக்குரிய பூர்த்தியான பிரதிபலனைப்
பிரத்தியக்ஷ நிலையிலே அடைகின்றான்.

துலக்கி உரைக்கில், தூர்க்கருமம் செய்வோர் மரண
மடைந்த உடனே நாகத்தில் நுழைகின்றனர்; நற்கரு
மம் செய்வோர் மரணத்துக்குப்பின் சுவர்க்கத்திலே,
சுகானந்தம் கொள்கின்றனர். இவ்வாறு ஒவ்வொரு
மனிதனும் மரணத்துக்குப்பின், தம் தமக்குரிய கரும
பலாபலனை அனுபவிக்க ஆரம்பிக்கிறார்களென்று அறை
கின்ற திருவாக்கியங்கள் பரிசுத்த குரானில் மலிந்து
கிடக்கின்றன. சுவர்க்கவாசியான ஒரு சுகிர்தனை
நோக்கி இறைவன் சூ-36. ரு2-ல் கூறுவதாவது: “நீ
சுவர்க்கத்திற் பிரவேசிப்பாயாக என்று அவனுக்கு
கற்பிக்கப்பட்டது.” இவ்வாறே தீயகவாசியைக்
குறித்து சூ-37. ரு2-ல் சொல்கிறான்.

சுவர்க்கவாசியான ஓர் நல்லடியானுக்கு நாக
வுரித்தானியான ஒரு நண்பன் இருந்தான். இருவரும்
இறந்துவிட்டபின், சுவர்க்கவாசியான சுகிர்தனுக்குத்
தன் சிநேகிதன் இருக்கும் இடத்தைக் காண்பதற்
குரிய விருப்பம் ஏற்பட்டு, பார்க்கும்பொழுது

"சுவர்க்கவாசியான அப்புண்ணிய சீலன் தன் நண்பனை நாகத்தின் மத்தியிலே கண்டான்" என்று பகர்கின்றது. இரண்டும் செய்தவர்கள் 'பர்ஸுக்' என்ற மத்திய பகுதிக்குச் செல்கின்றனர்.

பாலோகத்தில் அநுபோகப்படும் அபிவிருத்திகள் அனைத்தும் எல்லையில்லாமலிருக்கும் என்பது இஸ்லாமிய சித்தாந்தமாகும். இதைப்பற்றிப் பரிசுத்த குரான் புகல்வதாவது:—

இவ்வுலகத்திலே வைத்து, நன்னம்பிக்கையின் பிரகாசம் கிடைக்கப்பெற்றவர்களுடைய திவ்யஜோதியானது, நியாயத்தீர்ப்பு நாளன்று, அவர்கள் முன்னாகவும் வலப்புறமாகவும் ஓடிக்கொண்டிருக்கும். அப்போது அவர்கள், 'ஏ' எங்கள் ரக்ஷகனே! நீ எங்களுடைய பிரகாசத்தைப் பரிபூரணமாக்கி, எங்களை நினது 'மக்பிரத்'தில் அல்லது சம்ரக்ஷிப்பில் ஸ்வீகரிப்பாயாக; நீயாகிறவன் எல்லா வஸ்துக்களின் மீதிலும் ஆண்மை மிக்க வல்லவனாயிருக்கின்றாய்! என்று பிரார்த்தித்துக் கொண்டிருப்பார்கள்" என்று எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்.

இவற்றிலிருந்து தீமை செய்கின்றவர்களுக்கு நாகமும், நன்மை செய்கின்றவர்களுக்கு புனருத்தானம் என்கிற சுவர்க்கமும், இரண்டும் சமமானவர்களுக்கு 'பர்ஸுக்' என்ற மத்தியநிலையும் உண்டு என்று திருக்குரான் வலியுறுத்துகின்றது என்பதை அறிந்து கொள்ளலாம். இறந்தபிற்பாடு நமக்கு ஒருவரை ஒரு

வர் பார்க்கக்கூடிய சரீரம் உண்டு என்பதையும் அறிந்து கொள்ளலாம். சுவர்க்கவாசியான ஒருவன் தன்னுடைய கிநேகிதனை நரகத்தில் கண்டான் என்று குறிப்பிட்டிருப்பதிலிருந்து அவ்விரண்டு பகுதியிலும் உள்ளவர்களுக்கு சரீரம் உண்டு என்பது தெளிவாகும். அந்த சரீரம் அங்கு சென்றபின் கொடுக்கப்படுவதாகத் திருக்குரான் சொல்லவில்லை. வியாக்கியானம் செய்கின்றவர் அங்கு சரீரத்துடன் இருந்தாலன்றி ஒருவரை ஒருவர் காணமுடியாதாகையாலும், அங்கு வேறு சரீரம் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்றும் யூகித்து எழுதியிருக்கிறார். ஆனால் இவ்வுலகத்தில் வாழும்பொழுது சொப்பனத்தில் தொழில்படுகின்ற ஆவி உடலோடேயே அவாவருடைய செயல்களுக்குத் தகுந்த பகுதிகளுக்கு அவரவர் கொண்டுபோகப்படுகிறார் என்பதே ஆவி உலக ஆராய்ச்சியினால் நிரூபிக்கப்படும் உண்மையாகும். மேலும் பரலோகத்தில், புனருத்தான வாசிகள் (சுவர்க்கவாசிகள்) ஆண்டவனை நேரில்கண்டு மகிழ்வார்கள் என்றும், பிரார்த்திப்பார்கள் என்றும் சொல்லியிருப்பதால், ஆண்டவன், அங்கு இங்கு எதைப்படி எங்கும் பிரகாசமாக ஊரும் பேரும் உருவமும், இல்லாத தன்மையனாக இருந்தாலும், அவன் தன் அடியார்களுக்காகவும், பக்தர்களுக்காகவும், அவரவர்கள் காணக்கூடிய வகையிலும், அவரவர்கள் பேசக்கூடிய வகையிலும், பரலோகத்தில் காட்சி கொடுக்கும் தன்மையன் என்பதும் தெளிவாகும்.

திருக்குரானில், முதல் பதினைந்து அத்தியாயங்களும் இப்பூலோக வாழ்க்கையைப்பற்றிக் கூறி, அதன் பின்னுள்ள பதினைந்து அத்தியாயங்களில் மரணத்தின் பின்னுள்ள வாழ்க்கையையும், நியாயத்திர்ப்பையும், ஆண்டவனுடைய மகிமையையும் பற்றிக் கூறுகின்றது. நபி நாயகம் அவர்கள் படிக்கத் தெரியாதவர்களாக இருந்தும், அவர்கள் நல்ல 'மீடியம்' சக்தி வாய்ந்தவர்களாக யிருந்ததால், ஜிப்ரீல் (Gabriel) என்ற தேவதூதரே, நபிகள் வாயிலாக மண்ணுலக வாழ்க்கையையும், விண்ணுலக வாழ்க்கையையும் பற்றி விரிவாகக் கூறியிருக்கிறார் என்பது யாவரும் அறிந்ததே.

கிறிஸ்தவ வேதப்புத்தகத்தில் (St Luke) லூக்கா எழுதின சுவிசேஷத்தின் முதலாவது அதிகாரத்தில் வசனம் 11 முதல் 20 வரை 'சகரியா' (Zachariah) என்ற பெயர்கொண்ட பூசாரிக்கு, மேலே சொன்ன (Gabriel) ஜிப்ரீல் என்ற தேவதூதர், தரிசனம் கொடுத்து, அந்த சகரியா என்பவருக்கு கிழவயது ஆகிவிட்டபோதிலும், அவருக்கும் அவருடைய மனைவி 'எலிசபெத்' (Elisabeth) என்பவளுக்கும், ஒரு ஆண்குழந்தை பிறக்குமென்று அறிவித்து, அக்குழந்தைக்கு (John) யோவான் என்று பெயரிடவேண்டுமென்று சொல்லி பின்னால் அதன்படியே காரியம் நடந்தேறிய விபரம்கூறப் பெற்றிருக்கிறது. அதே தேவதூதர் ஆறு மாதங்கள்கழித்து கன்னிமரியாளிடம் சென்று, தரிசனம்கொடுத்து, அவளுக்கு ஒரு ஆண்குழந்தை பிறக்கு

மென்று அறிவித்து, அந்தக் குழந்தைக்கு (Jesus) இயேசு என்ற பெயரிடவேண்டுமென்று சொல்லிய விபரம், அதே அதிகாரத்தில் வசனம் 26 முதல் 38 வரை கூறுகின்றது. அதன்படி பின்னர் காரியங்கள் நிகழ்ந்தே இயேசுநாதர் 1954 வருஷங்களுக்கு முன்பிறந்தார் என்பதை அறிகிறோம். ஆங்கிலத்தில் (Gabriel) 'கேப்ரீல்' என்ற பதத்தை 'அராபிய பாஷையில் 'ஜிப்ரீல்' என்று அழைக்கிறார்கள். அதே ஆங்கிலப்பதத்தைத் தமிழில் 'காபிரியேல்' என்று நேராக மொழி பெயர்த்திருக்கிறார்கள். ஆனாலும் அப்பெயருடைய தேவதூதர் ஒருவரே என்பதில் சந்தேகப்படுவதற்கில்லை. யோவானும் (John the Baptist) இயேசுநாதரும் பிறந்தவருஷத்தில் தரிசனம் கொடுத்த தேவதூதர், பின்னர் 580 வருஷங்கள் கழித்து கி.பி.1374ல் முகம்மது நபிநாயகம் அவர்களுக்கும் தரிசனம் கொடுத்திருக்கிறார் என்பது தெரிகின்றது. அந்தத் தேவதூதர், தான் ஆண்டவனுடைய சந்திதானத்தில் நிற்கின்றவர், சகரியாவுடன் பேசவும், அவருக்கு அந்த நற்செய்தியை அறிவிக்கவும் ஆண்டவனால் அனுப்பப் பட்டதாகவும் வசனம் 19 கூறுகின்றது. இதிலிருந்து தேவலோகத்திலுள்ளவர்களுக்குள்ள வயதும் ஆற்றலும் வேறு, ஆவி உலகத்திலுள்ள மனிதருடைய வயதும் ஆற்றலும் வேறு என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளல் வேண்டும். தேவலோகம் வேறு, ஆவிஉலகம் வேறு, என்பதையும் தெரிந்துகொள்ளல் வேண்டும்.

அதேளிதமாக தேவலோகத்திலிருந்து இப்பூலோகத்திற்கு வந்த பரஞ்சோதி முனிவர் என்பவர், 732 வருஷங்ளக்கு முன், கி. பி. 1222ல், திருவெண்ணை நல்லூரிலிருந்த மெய்கண்டதேவநாயனார்மூலம், தமிழில் அருளிய சாஸ்திரமே, மெய்கண்ட சாஸ்திரங்களில் தலைசிறந்த நூலாகிய சிவஞானபோதமாகும். அதனுடைய வழி நூலும் விரிந்த விளக்கநூலும் சிவஞான சித்தியாராகும். கடவுளைப்பற்றியும், உயிர்களைப் பற்றியும், அஞ்ஞானத்தின் காரணத்தைப் பற்றியும், முன்பிறவி, மறுபிறப்பு, அவற்றிற்குரிய காரண காரியங்கள், நரகசுவர்க்க வாழ்வு, உயிர்களுக்கும் கடவுளுக்கும் உள்ள தொடர்பு, இவ்வுலகில் காணும் இன்ப துன்பத்திற்குக் காரணம், துன்பமில்லாத இன்பமடைய நாம் செய்யவேண்டிய சாதனம், அதனால் வரும் பயன் முதலியவற்றைப் பற்றியும், சிவஞான போதத்தைப்போல் மிகச்சுருக்கமாக 40 வரிசளிலும், சிவஞான சித்தியாரைப் போல் மிக விரிவாக 629 பாடல்களிலும், எவருடைய சந்தேகமும் தீரும்படித் தெளிவாகக் கூறுகின்ற வேறுநூல்கள், நாம் கண்டதுமில்லை, கேட்டதுமில்லை.

ஆகவே மேலேகாட்டியிருக்கும் பல்வேறு வகையான சான்றுகளால் மேலுலக விஷயங்கள், அங்குள்ளவர்களால், இப்பூலோகத்திற்கு இங்குள்ளவர்கள் மூலமாக, பண்டைக்காலம் தொட்டு இன்றுவரை அறிவிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது என்பதும், எக்காலத்திலும் விண்ணுலகத்திற்கும், மண்ணுலகத்திற்கும் சம்

பந்தம் இருந்துகூடும் என்பதும், அந்த சம்பந்தம் உண்மையை உணர்த்துவதற்கு இன்றியமையாததென்றும் எம்மதத்தவரும், எத்தேசத்தவரும் ஒப்புக்கொள்ளத்தயங்கமாட்டார்களென்று நம்புகிறோம்.

இனி இறந்தவர்கள் நம்முடன் பேசும் முறையையும், நாம் கையாளவேண்டிய முறைகளையும் ஒவ்வொன்றாக ஆராய்வோம்:—

(1) இறந்தவர்களையும், தேவதூதர்களையும், மேலுலக அதிபதிகளின் ஆவி ரூபத் தோற்றங்களையும், தொலைகளில் நடக்கும் காரியங்களையும் சாதாரணமாக யாரும் காணமுடியாதிருக்க, சிற்சிலருடைய கண்களால்மட்டும் அவ்வுருவத் தோற்றங்களைக் காணும் தன்மையையும், தூரதிருஷ்டியையும், ஆண்டவன் கொடுத்திருக்கிறான். அப்படிக்காணும் தன்மை பெற்றவர்கள் (Clair-voyant Medium) தீர்க்க தரிசிகள் என்றும், ஆவி ரூபத் தோற்றங்களைக் காண்கின்ற மீடியம் என்றும் சொல்லுவர். சாதாரணமானவர்கள் கனவில் உள்ளுடல்கொண்டு, இறந்தவர்களையும், தூர தொலைகளில் நடப்பவற்றையும் பார்ப்பதுபோல, விழித்தும் விழியாதிருக்கும் இடைநிலையில் அல்லது மயக்கநிலையில், உள்ளுடல்கொண்டு பார்க்கின்ற தன்மையினாலே, அது சாத்தியமாகின்றது. யோகதிருஷ்டியும் உள்ளுடல்கொண்டு காணும் தன்மையேயாகும்.

ஆவி உலகத்திலுள்ளவர்களும், அவர்கள் உயிரோடு அங்கு வாழ்ந்துகொண்டிருப்பதையும், நம்மோடு

அன்புகொண்டிருப்பதையும், அறிவிக்க மிகுந்த ஆவ லுடையவர்களாக அதற்கேற்ற சந்தர்ப்பம் எப்பொழுது கிடைக்கும், அதற்கேற்ற 'மீடியம்' எங்கேயிருக்கிறது, என்று ஆவலுடன் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எப்பொழுதும் எங்கும் உலவிக்கொண்டும் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய ஆவி உடல், சூரிய ஒளியில் நன்றாகத் தோன்றக்கூடியதாக யில்லை. நல்ல இருட்டு வேளையிலும் தோன்றக்கூடியதாக இல்லை. அந்திசந்தி நேரங்களில், அதிக இருட்டும் அதிக வெளிச்சமும் இல்லாதபோது, சுலபமாகக் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. அதனாலேயே, மேல்நாடுகளில், ஆவிகளோடு தொடர்புகொள்ளுகிற இடங்களில், அந்தி சந்தி நேரம்போல், மின்சார விளக்குகள் கொண்டு ஏற்பாடு செய்துகொள்ளுகிறார்கள். ஆவி உலகத்திலிருந்து வந்து பேசுகின்றவர்களின் உருவ அடையாளங்களை 'மீடியம்' விளக்கிச் சொல்லக்கூடியதாக யிருந்தால் சொல்லவும் கூடும். பிறர் பார்க்கும் படியாகச் செய்யவும் கூடும். அப்படிச் செய்வதற்கு ஆங்கிலத்தில் "(Manifestation)" அல்லது தோன்றச் செய்தல் என்பர்.

(2) அப்படிப்பட்ட ஆவி ரூபத்திலுள்ளவர்கள் சொல்லுவதைக் கேட்டலும், அவர்களுடன் உரையாடலும், ஆகிய ஆற்றல் பெற்றவர்களை ஆங்கிலத்தில் "(clair audient Medium)" அல்லது தீர்க்க கேள்வியர் என்றும், ஆவி ரூபத்திலுள்ளவர்களோடு பேசும் மீடி

யம் என்றும் சொல்லுவார். பேசும் ஆற்றல் உள்ளவர்கள் எல்லோரும், காணும் ஆற்றலும் பெற்றவர்களாகவே யிருக்கிறார்கள். ஆனால் சிலர் காணும் ஆற்றல் மாத் திரமே பெற்று, இறந்தவர்களுடன் பேசும் ஆற்றலும் அவர்கள் சொல்லுவதைக் கேட்கும் ஆற்றலும் இல்லாதவர்களாய்மிருக்கிறார்கள்.

மீடியம் மயக்க நிலையில் பேச்சு நிகழ்த்தும் பொழுது அதை "Trance-Medium" டிரேன்ஸ் மீடியம் அல்லது தன்னை மறந்த நிலையிலுள்ள மீடியம் என்று சொல்லுவார். தன்னை மறந்த நிலை ஏற்பட்டபொழுது மீடியமாக இருக்கப்பட்டவர்களின் உள்ளுடம்பு தொழிற்படுவதில்லை. அதற்குப் பதிலாக எந்த ஆவி பேசுகின்றதோ, அது அந்தமீடியத்தின் தூல உடலை உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளுகிறது. நாம் டெலிபோன் மூலமாகப் பேசிக்கொண்டிருக்கும்பொழுது, நம்மைப் பேசவிடாமல் டெலிபோனைப்பூசித்த, இன்னொருவர் பேசினால், கேட்டுக்கொண்டிருக்கப்பட்டவருக்கு, முன்னிருந்தவருடைய பேச்சுக்கும், இப்பொழுது பேசுகின்றவருடைய பேச்சுக்கும் வேற்றுமை தெரியுமல்லவா? அது போலவே, பேசுகின்ற ஆற்றல் உள்ளுடம்பிலிருப்பதால், புகுந்துகொண்ட ஆவி, மற்றவரின் தூலஉடலை, டெலிபோன் கருவிபோல் உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளுகிறது. அந்த நிலையிலே தான் இறந்தவர்களின் இயற்கையான தொனியிலும், தாய் மொழியிலும் பேச்சு நிகழும். மீடியத்திற்கு முன்பின் தெரியாத மொழிகளில் பேச்சு நிகழும்பொழுதுதான்,

அது அந்த மீடியத்தினுடைய செயலில் நிகழவில்லை. அதனுடைய தூல உடலில் பிரவேசித்து, ஆவேசித்திருக்கிற வேறொருவர் பேசுகிறார் என்பது தெளிவாகும்.

(3) ஒரு மேசையின் நான்கு கால்களில் ஒருகாலைக் கொஞ்சம் கட்டையாக அமைத்து, மீடியமாக இருக்கப்பட்டவர்களின் இரு உள்ளங்கைகளை மீட்டி, மேசையின் மேலே வைத்து, அந்தக் கைகளின் மூலமாக இறந்தவர்கள், மேசையைப் பல விதமாக அசைத்து, பலவிதமாகத் தரையிலே தட்டும்படியாகக் கட்டையான காலைப் பயன்படுத்தி, தந்தியடிப்பது போல, இன்ன இன்ன சொல்லுக்கு இன்ன இன்ன தட்டு என்று அறிவித்து, அந்தப்படிப்பேசுவது. இது மீடியம் தன்னுணர்வோடு இருந்து பேசக்கூடியது. ஆனால் இது அவ்வளவு இலகுவாகப் பேசக்கூடிய சாதனமல்ல. பெரிய வாக்கியங்கள் வருவதற்கு வசிக்காடுக்கக் கூடியதுமல்ல. இவ்விதம் பேசுவதை ஆங்கிலத்தில் "Table Tilting" என்பார்கள்.

(4) பூவாசு இலைபோன்ற அல்லது இருதயவடிவமான ஒரு பலகையின் அகன்ற பாகத்தின் அடிப்புறத்தில் இருபக்கங்களிலும், இரண்டு ரோதைகளை எந்தப் பக்கமும் திரும்பும்படியமைத்து, சுருங்கிய பாகத்தின் மத்தியில் ஒரு பென்சிலைப் புகுத்தக்கூடிய துவாரம் அமைத்து, ரோதைகளின் உயரத்தில் சீவிய பென்சிலைச் செலுத்தி, அந்தப் பென்சில்கொண்டு எழுதக் கூடிய முறையில் ஒரு காகிதத்தைக் கீழேவைத்து, பலகையின்மேலே மீடியமாக இருக்கப்பட்டவர்கள்

மீட்டிய விரல்களோடு இரண்டுகைகளையும் வைக்க, அவர்கள் மூலம் இறந்தவர்கள், அந்தப்பலகையை எழுத்துக்களுக்குத் தக்கவாறு நகரும்படிசெய்து எழுதிப் பேசுதல். இதுவும் மீடியம் தன்னுணர்வோடு இருந்து பேசக்கூடியது. ரோதைகளின் உதவியால் எழுத்துக்கள் வரையவேண்டிய திருப்பதால் எழுத்துக்கள் பெரிதாக அமைந்து பெரிய வாக்கியங்கள் வருவதற்கும், தொடர்ச்சியாகப் பேசுவதற்கும் இது அவ்வளவு வசதி கொடுக்கக்கூடியதாக இல்லை. இவ்விதம் பேச உபயோகிக்கும் கருவியை ஆங்கிலத்தில் 'Planchette' "பிலாஞ்செட்" என்பார்கள்.

(5) மீடியமாக இருக்கப்பட்டவர்கள், தங்கள் கை விரல்களில் எழுதுகோலைப்பிடித்து, ஒரு காகிதத்தின் மேல் எழுதும் பாவனையில் வைத்திருக்க, இறந்தவர்களின் ஆவி அவாவர்களுடைய கையெழுத்தை ஒத்த எழுத்துக்களை எழுதிப்பதில் சொல்லுதல். இதுவும் மீடியம் தன்னுணர்வோடு இருந்துகொண்டே பேசக்கூடியது. துணை மீடியமின்றி, தனியாக இருந்து பேசக்கூடியது.

இந்த முறையை ஆங்கிலத்தில் "Automatic writing" "ஆட்டோமேடிக் ரைட்டிங்" என்பர். இந்த முறையில் இறந்தவர்களின் கையெழுத்திற்கும், மீடியமாக இருக்கப்பட்டவர்களின் சொந்தக்கையெழுத்திற்கும் உள்ள வேற்றுமையைக் கண்டுகொள்ளலாம். இந்தவிதமாகப் பேசியதின் பலனாக எழுதப்பட்டதால்

தான், இதில் நூறுவது பக்கத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிற
“கண்டுபிடியாத பிரதேசம்” (The Undiscovered
Country) என்பது.

(6) சுமார் 15 அங்குல சதுரத்தில், சமதளமாக
உள்ள ஒரு பலகையை அல்லது கண்ணாடியை எடுத்து,
நான்கு ஓரங்களிலும் சட்டம் (Frame) அமைத்து, அந்
தச் சட்டத்தின்மேல் ஆங்கில எழுத்துக்கள் 26-ம்,
அல்லது தமிழ் எழுத்துக்களில் உயிர் எழுத்து 12ம்
மெய் எழுத்து 18ம் ஆக 30ம், அல்லது பிறமொழி
எழுத்துக்களும், ஒரு எழுத்திற்கும் மற்ற எழுத்திற்
கும் இடைவெளி ஒன்றுபோல் அமையுமாறு எழுதி,
அல்லது காகிதத்தில் எழுதி ஒட்டி மத்தியில், ஒரு சிறு
கிண்ணத்தை, அல்லது ஏதாவது குவிர்த சிறு முடியை
கவிழ்த்திவைத்து, சதுரமான பலகையின் தென்புரம்
ஒரு ஆணை, பேண்ணை உட்கார்ந்துகொண்டு, மத்தி
யில் கவிழ்த்திய சாமானின் மேல், இருவரும் கைகிரல்
களை வைத்துக்கொண்டிருக்க, அந்தக் கிண்ணியோ,
முடியோ, தானாகவே நகர்ந்து, ஓரத்திலுண்டான சட்
டங்களிலுள்ள எழுத்துக்களைத் தொட்டுத் தொட்டு,
வார்த்தைகளாகவும், வாக்கியங்களாகவும் அமையும்
படி பேசுவது. வாக்கியம் முடிந்தவுடன் மத்தியில்வந்து
கிண்ணிநின்றதுவிடும். இந்த விதம் பேச உபயோகிக்கும்
கருவியை ஆங்கிலத்தில் “OUIJA BOARD” “உய்ஜா
போர்டு” என்பர். இதுவே இறந்தவர்களோடு பேசு
வதற்கு மற்ற எல்லா முறைகளிலும் மிகவும் சுலபமா

னது. சாதாரணமாகக் கையாழும் தன்மையது. சிலாக்
கியமானது. மீடியமாக இருக்கப்பட்டவர்கள், தன்
னுணர்வுடன் இருந்து, தாங்களே கேள்விகள் கேட்டு,
விடைபெற்றுக்கொள்ளக்கூடியது.

(7) மேலே சொல்லிய ஆறுமுறைகளில் ஆவி உல
கத்தவர் தூல உடம்போடிருக்கும் மக்களை ஆவேசித்து
நம்முடன் பேசுகின்றனர். அவர்கள் இறந்த பிற்பா
டும் முன்போலவே ஒரு உடம்போடு வாழ்ந்துவருவ
தாகவும், முன்போலவே அறிவுடையவர்களாகவும்,
அன்புடையவர்களாகவும், பற்று உடையவர்களாக
வும் இருப்பதாகவும் நமக்கு நிரூபிப்பதல்லாமல், சா
மான்களைத் தூக்கக்கூடிய சக்தி அவர்களுக்கு இருப்ப
தாகவும் நிரூபிக்கிறார்கள். அப்படி நிரூபிப்பது இரு
வகைப்படும். ஒன்று, ஒரு அறையிலுள்ளே ஒரு ஓரத்
தில் இருக்கிற சாமானை, யாருடைய உதவியுமின்றி, ஆவி
உடலிலுள்ளவர்கள், இன்னொரு இடத்தில் தூக்கி
வைத்துவிடுவது. இதை ஆங்கிலத்தில் "Telekinesis"
'டெலிகினசிஸ்' என்று சொல்லுவர். மற்றொன்று தூரத்
திலிருக்கிற சிறிய சாமான்களை, அல்லது வேறு அறை
யில் இருக்கின்ற சிறிய சாமான்களை, நாம் இருக்கிற
அறைக்குள் யாருடைய உதவியுமின்றிப் போட்டுவிடு
வது. இதை ஆங்கிலத்தில் "Apports" அப்போர்ட்ஸ்
என்று சொல்லுவர்.

(8) இவை தவிர ஆவி உலகத்தவர், மீடியத்தின்
மூலமாகப் பேசாமல் மீடியத்தின் சக்தியை தாங்க
ளாகவே உபயோகப்படுத்தி, நேரடியாக தங்கள் தங்

கள் சுய ரூலோடு பிறர் கேட்கும்படிப் பேசுகின்றனர். இவ்வித முறையில் நமக்கு பேசுகின்றவருடைய ரூலும், பேசுகின்றபாணியும் நாமே கேட்டு அறிந்து கொள்ளக்கூடியதாகையால், மீடியம் ஏதும் தன்னுடைய கருத்தை, இறந்தவர்களுடைய கருத்தாகச் சொல்லியிருக்குமோவென்ற சந்தேகம் உண்டாகமுடியாது. மீடியத்தினிடத்திலுள்ள "எக்டோபிளாசம்" (Ectoplasm) என்ற சக்தியைப் பயன்படுத்தியே ஆவிகள் இவ்விதம் பேசமுடிகிறதென்று சொல்லுகின்றனர். இவ்வித முறையை ஆங்கிலத்தில் "Direct or Independent Voice" "டைரெக்ட் ஆர் இன்டிபென்டென்ட் வாய்ஸ்" 'நேரடியான அல்லது சுயேச்சையான குரல்' என்று கூறுவர்.

(9) இந்த எட்டுவிதங்கள் தவிர, இறந்தவர்கள் இந்நில உலகத்திலுள்ள மக்களோடு, எல்லாத் தேசங்களிலும், மக்கள் தோன்றிய காலமுதல், எல்லாக் காலங்களிலும், எவ்வித கொள்கையுடையவராயிருப்பினும், எல்லாப்பாஷைகளிலும், அவரவருடைய சொப்பன நிலையில் தொழில்படுகின்ற, அவரவருடைய ஆவி உடலோடு, நேருக்கு நேராக சர்வசாதாரணமாகப் பேசுவதும், உறவுகொண்டாடுவதும், விளையாடுவதும், சிலருக்குப் பின்னால் நடக்கப்போவதை முன்னால் அறிவிப்பதும், தெரியாத விஷயங்களைத் தெரியும்படி அறிவுறுத்துவதும், தெரியாத இடங்களைத் தெரியும்படி தெரிவிக்கச் செய்வதும், அவரவர்களது நித்திய அனுபவத்தில் உள்ளவையே. எல்லா சரித்திரங்களும்

சாத்திரங்களும், தோத்திரங்களும் இவ்வித நிகழ்ச்சி களைப் பெரிதும் வலியுறுத்துகின்றன. ஆக இவ்விதமாக ஒன்பது வகைகளில் இறந்தவர்கள் நம்மோடு தொடர்பு கொண்டு அங்குள்ள நிலைகளையும், இங்கு நாம் செய்ய வேண்டியவைகளையும் நமக்கு அறிவித்து, நம்மை மேல் நிலையடைய உதவிசெய்ய எப்பொழுதும் தயாராகவே இருக்கிறார்கள். நாம் விரும்பாதிருந்தாலும், நாம் அங் குள்ள வாழ்க்கையை நம்பாதிருந்தாலும், அவர்கள் நம்மை விடுவதாக இல்லை. எப்பொழுதெல்லாம் அவர் களுக்கு எவ்வித வாய்ப்புக்கிடைக்கிறதோ அப்பொழு தெல்லாம் அவர்கள் அந்தவாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுகிறார்கள். இந்த உண்மையை அறிந்து நாம் அவர்களுக்கு நம்மோடு தொடர்புகொள்ளச் சிறிது சந்தர்ப்பம் அளிப்போமானால், அது அவர்களுக்கு மிக்கமகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கக்கூடியதாகவும், நமக்கு அரியபெரிய உண்மைகளை சந்தேகவிபரீதமின்றி உணர்ந்துகொள்ளக்கூடிய சந்தர்ப்பமாகவும் அமை யும். அவ்வித நன்மையை நாங்கள் பெற்றிருப்பது போல், உலகமக்கள் யாவரும் பெற்று நற்பயனை அடையவேண்டுமென்ற ஒரே நோக்கத்தோடு, நாங் கள் வெற்றிகரமாகக் கையாண்ட ஆளுவது முறையின் முழுவிபரத்தையும் இங்கு விளக்குகின்றோம்:—

உய்ஜாபோர்டு (OUIJA BOARD) மூலம் பேசும் முறையின் முழுவிபரம்:—

இதன்மூலம் பேசும் முறையை, யாரும் தனது வீட்டில் பிரார்த்தனை செய்வதற்குரிய தூய இடத்தில்

வைத்துக் கையாளலாம். இதற்கு ஆங்கிலத்தில் “மீடியம்” தன்மைபெற்ற இரண்டு கன்னிப்பருவமுள்ள பெண்களோ ஆண்களோ அல்லது ஒரு ஆணும் ஒரு பெண்ணும் தேவை. ‘மீடியமாக இருப்பதற்கு விசேஷத் தன்மைகள் ஒன்றும் தேவையில்லை. ‘மீடியமாக’ இருப்பவர்கள் உட்காருமுன் நன்றாய்க் குளித்துத் தூய உடை அணிந்து, பக்தி நிறைந்த உள்ளத்தோடு கைவைத்துப் பழகவேண்டும். இறந்தவர்களைப்பற்றிக் கனவுகாணும் பிள்ளைகள் ஆணானாலும், பெண்ணானாலும் நல்ல ‘மீடியமாகக் காணப்படுகிறார்கள். கன்னிப்பருவத்தில் இருக்கின்ற ‘மீடியம்’ சக்தி, வயது செல்லச் செல்ல குறைந்துவிடுகிறது. அதனாலேயே வயது வந்தவர்கள் மீடியமாக சாதாரணமாக இருப்பதில்லை. தொடர்பு வைத்துக்கொண்டே இருந்தால் வயதானவர்களும் நல்ல மீடியமாகக் காணப்படுகிறார்கள்.

ஏறக்குறைய 15 அங்குலமுள்ள, கூடியவாறு சச்சுவுக்கமான “கேரம்போர்டு” போன்ற பலகை அல்லது கண்ணாடிப்படம் ஒன்று தேவை. வட்டமாகவும் இருக்கலாம். அதன் ஓரங்களில் உள்ள சட்டத்தில் ஆங்கில எழுத்துக்களையோ, தமிழ் எழுத்துக்களையோ, அல்லது வேறு எந்த மொழி எழுத்துக்களையோ ஒரு எழுத்துக்கும் மற்ற எழுத்துக்கும் இடையே சரிசமமான இடம் விட்டு எழுதிக்கொள்ளவேண்டும்.

பேச்சு நிகழ்த்துவதற்குத் தேவையானவை:-

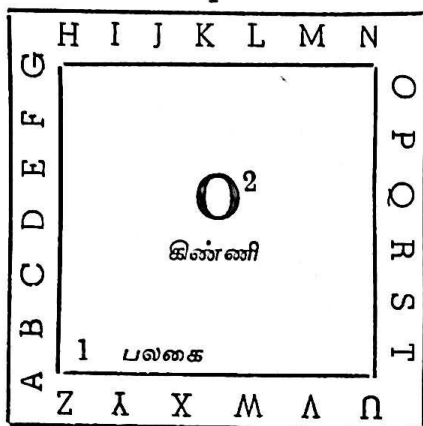
1. மேற்கூறியவாறு தயாரித்த 15 அங்குலமுள்ள பலகை அல்லது கண்ணாடி.

2. அதன்மேல் தட்டுத் தடையில்லாமல் நகரக்கூடிய சிறிய கிண்ணி, செப்பு அல்லது மூடி.
3. ஆகி உடலுடன் உள்ளவர் அதிட்டித்துப் "பேசப்" பயன்படுத்தப்படும் "மீடியம்" (Medium) குறித்துத் தூய ஆடை அணிந்து வடக்குநோக்கி இருத்தல்.
4. துணை "மீடியம்" தெற்குநோக்கி இருத்தல்
5. தூய்மையான இடம்.

வடக்கு.

4 துணைமீடியம்

தெற்கு.

3 மீடியம்

மீடியமாக இருப்பவர்கள் வடக்கு நோக்கித் தென்பக்கத்தில் உட்கார்ந்து இருக்கவேண்டும். பலகையின் மத்தியில் அங்குமிங்கும் தட்டுத்தடையில்லா

மல் அசையக்கூடிய வகையிலுள்ள ஒரு கிண்ணியைக் குப்புறக் கவிழ்த்தி வைக்கவேண்டும். அந்தக் கிண்ணியின்மேல், 'மீடியம்' இரண்டுபேரும் தங்க ஞடைய வலதுகை ஆள்காட்டி விரல்களையும் நடு விரல்களையும் தனித்தோ அல்லது சேர்த்தோ வைக்க வேண்டும். அதிகமாக அழுத்திவைக்கவும் கூடாது. தொட்டும் தொடாததுமாகவும் வைக்கக்கூடாது. கிண்ணி தானாகவே நகரும்பொழுது விரல்கள் விலகி விடாதவண்ணம் வைக்கவேண்டும்.

அதன்மேல் இறந்தவர்களை வணக்கத்தோடு மன தில் நினைத்து, வழக்கம்போல் கூப்பிடுமுறையில் கூப் பிட்டு, நமஸ்காரம் என்றோ அல்லது வேறு முறை களிலோ வணக்கம் சொல்லவேண்டும். சில நிமி ஷங்கள் எதிர்நோக்கிப் பொறுத்திருக்கவேண்டும். கிண்ணம் தானாகவே நகர்ந்து ஒவ்வொரு எழுத்தைத் தொட்டு மத்தியில் வந்து நிற்கிறதைக் கவனிக்க வேண்டும். மீடியம் சக்தி நன்றாக அமைந்திருக்குமே யானால் எழுத்துக்கள் ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்டிருக் கும்பொழுது, N-A-M-A-S-K-A-R-A-M நமஸ்காரம் என்றோ அல்லது "எல்லோருக்கும் நமஸ்காரம்", E-L-L-O-R-U-K-K-U-M N-A-M-A-S-K-A-R-A-M என்றோ பதில் குறிக்கும். தமிழில் எழுதப்பட்டிருந் தால்,ன்-அ-ம்-அ-ஸ்-க-ஆ-ர்-அ-ம் என்று ஆங்கிலம் போலவே மெய்யெழுத்தும் உயிர் எழுத்துமாகவரும். நாம் சேர்த்து வாசித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

ஆவிகள் பேசத் தொடங்கியதும், பலகையின் மத்தியில் வைத்திருக்கும் விரல்களும் அவற்றின் அடியி

லுள்ள சிறிய கிண்ணிபும் நகர்ந்து, பலகையின் ஓரங் களி லுள்ள எழுத்துக்களைத் தொட்டுத் தொட்டு, ஒரு சொல்லோ அல்லது வாக்கியமோ முடிவடைந்ததும் பலகையின் மத்திய இடத்துக்கு வந்து நின்றனவீடும்.

அந்தக்கிண்ணி தொடும் எழுத்து ஒவ்வொன்றை யும் கவனித்து ஒரு தாளில் உடனுக்குடன் குறித்துக் கொண்டு, கிண்ணி நின்றவுடன் எழுதியதைக் கவன மாய்ப் படிக்கவேண்டும். "VANTHAN" என்றபதம் வந்தான் என்றுமிருக்கலாம். வந்தேன் என்றுமிருக்க லாம். ஆகையால் இடம் நோக்கிப் பொருள் கொள் ளல்வேண்டும்.

ஆரம்பத்தில் கிண்ணி நகர்ந்து வட்டமாகச் சுற்றி வந்தாலும் தொடர்பில்லாத எழுத்துக்களைத் தொட்டுப் பொருளில்லாத சொற்கள் கிடைத்தாலும் "மீடிய மாக" இருப்பவர்களுக்குப் பயிற்சி நடக்கிறதென்று அறிபவேண்டும். தொடர்ந்து ஒவ்வொருநாளும் கொஞ் சம் கொஞ்சம் பழகிவந்தால் தொடர்பு ஏற்பட்டுவிடும். கிண்ணிநகரவே யில்லையானால் "மீடியம்" சரியான தில்லை என்று தெரிந்து வேறொருவரைக்கொண்டு முயலவேண்டும்.

அனுவசியமான கேள்விகள் கேட்கக்கூடாது. இறந்தவர்களும் நம்மைப்போன்ற அறிவுடையவர் களே. அவர்களுக்குத் தோன்றுகிற யோசனைகளைக் கூறுவார்கள். அவர்கள் எப்பொழுதும் நம் நலத்தில் கண்ணுங் கருத்துக்கொண்டவர்களாகவே இருக்கிறார் கள். மேல்கிலையில் உள்ளவர்கள். நம்வீட்டில் நிகழும்

நிகழ்ச்சிகளை யெல்லாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நம்மைப்போன்ற கனமான சரீரம் இல்லையாதலால் நினைத்த இடத்திற்கு எவ்வித ஊர்திகளும், (வாகனங்கள்) இன்றிச் செல்லமுடிகிற தென்கிரார்கள். பெண்கள் வீடுதொடாமல் விலகி இருக்கும்பொழுது மீடியமாக இருக்கக்கூடாது.

இறந்தபின் மனிதர்கள் தங்குகிற உலகம் ஆவி உலகம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. அங்கே பலபிரிவுகள் உண்டு பாவம் செய்தவர்கள் தங்கும் இருட்பகுதியும் புண்ணியம் செய்தவர்கள் தங்கும் ஒளிப்பகுதியும் அவற்றுள் உட்பிரிவுகளும் இருக்கின்றன என்று சொல்லுகிறார்கள். ஒளிப்பகுதியில் உள்ளவர்களைமேல் நிலையில் உள்ளவர்கள் அல்லது புண்ணியப்பகுதியில் உள்ளவர்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் மட்டுமே யாதொரு கட்டுப்பாடின்றி, இருட்பகுதியாகிய பாவப்பகுதிகளுக்குச் சென்று அங்குள்ளவர்களுடன் பேசவும், இவ்வுலகில் நினைத்த இடங்களுக்குச் சென்று அங்கு நடக்கின்ற வற்றைப் பார்க்கவும், மேலேயுள்ள உலகங்களுக்குச் செல்லவும் சக்தியுடையவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

ஒரு மனிதன் செய்த நன்மை கூடுதலாக இருப்பதற்குத் தக்கபடி, இறந்தபின் புண்ணியப்பகுதிக்கும், தீமைகூடுதலாக இருப்பதற்குத் தக்கபடி. பாவப்பகுதிகளுக்கும் அனுப்பப்படுகிறான். புண்ணியப்பகுதியில் உள்ளவர்கள் மட்டும் நாம் நினைத்தமாதிரித்தில் உடனே வந்து பேசக்கூடிய நிலையில் இருக்க

கிருர்கள். மற்றப் பாவப்பகுதிகளில் உள்ளவர்கள், இருளில் மூழ்கியிருக்கிறார்கள். நம்மோடு நினைத்தவுடனே பேசமுடிகிறதில்லை. ஆனால் புண்ணியப்பகுதியிலுள்ள ஆவிகள் இவ்வுலகத்திற்கு எப்பொழுதும் வந்துபோகவும், இதர பகுதிகளுக்குப் போகவும், புண்ணியப்பகுதியில் இல்லாதவர்கள், மற்ற இருள் பகுதிகளில் இருக்கிறார்களா என்று தேடவும் தகுதி உடையவர்களாக அமைந்திருக்கிறார்கள்.

புண்ணியப்பகுதியில் உள்ளவர்களுக்குத் தெரியாத செய்திகள் இருந்தால், அவர்கள் இன்னும் மேலுள்ள பகுதிகளுக்குச் சென்று அங்குள்ள அநுபவமுதிர்ந்த மற்ற ஆவிகளோடு பேசிக்கலந்து, யோசனைகள் சொல்லுவார்கள்.

முதலில் “புண்ணியப்பகுதியில் உள்ள ஆவிகளுக்கு நமஸ்காரம்” என்று சொல்லவேண்டும். பதிலுக்கு “நமஸ்காரம்” என்று வந்தபிறகு “பேசுகிறது யார்” என்று விசாரித்து அதற்குமேல் நமது குடும்பத்தில் இறந்தவர்களைப்பற்றி விசாரிக்கவேண்டும்.

விசாரிப்பதற்குக் கொடுக்கவேண்டிய விபரம்:—

- 1 இறந்தவரின் பெயர்
- 2 இறக்கும்போது வயது
- 3 இறந்த இடம்
- 4 இறந்த வருஷம் மாதம் முதலியன.

இறந்தவர்களுடைய (Photo) புகைப்படமிருந்தால், அந்தப்படத்தை முன்னால் வைத்து அடையாளங்

காட்டிலும், ஆவி உலகில் தேட மிகவும் எளிதாக இருக்கும். இவ்வளவு விபரங்களும் கொடுத்தபிறகு நம்மோடு பேசிக்கொண்டிருக்கும் ஆவி "S-A-R-E" "சரி" என்றாவது (N-A-L-L-A-T-H-U) "நல்லது" என்றாவது சொல்லிவிட்டுத் தேடப்போகும். தேடிவந்து எந்தப் பகுதியில் இருக்கிறார்கள் என்ற விபரத்தை அந்த ஆவி சொல்லும். நம்முடைய சொந்தக்காரர், புண்ணியப் பகுதியில் இருக்கிறார்கள் என்ற விபரத்தை அறிந்து அவர்களை, நாம் கூப்பிட்டால் உடனே வந்து பேசுவார்கள். இருப் பகுதியில் இருப்பவர்களைக் கூப்பிடுவதற்கு, புண்ணியப் பகுதியிலுள்ள ஆவிகளை அனுப்பி, அழைத்துவரச் செய்து, பேசவேண்டும். இருப்பகுதியிலுள்ளவர்களுக்கு நினைவு மங்கலாக இருக்கிறது. அவர்கள் மேற்பகுதிக்கு வருவதற்கு நாம் அவர்களை நினைத்து, வழிபாடு செய்ய வேண்டுமென்று மட்டுந்தான் நம்மை அவர்கள் கேட்கிறார்கள்.

இறந்தபின் இந்த உலகில் வாழ்ந்த வயதுக்குத்தக்கபடி, சிறியவர் பெரியவர் என்று ஆவிகளைக் கருதிக்கொள்ளக்கூடாது; இந்த உலகில் சிலநாட்கள் தங்கியிருந்த சிறுகுழந்தைகள், இவ்வுலகில் பல ஆண்டுகள் வாழ்ந்த மனிதர்களைவிட அறிவு வாய்ந்த ஆவிகளாக ஆவி உலகத்தில் காணப்படுகின்றன; ஆகையால் சிலநாள் தங்கிய குழந்தையின் ஆவி புண்ணியமுள்ளதாகவும், பலஆண்டுகள் வாழ்ந்தவர்களுடைய ஆவி பாவமுள்ளதாகவும் இருக்கக்கூடும் என்று தெரிந்துகொள்ளவேண்டும்; சிலநாள் வசித்திருந்த

கைக்குழந்தையானாலும், வயதுமுதிர்ந்த கிழவரானாலும் பேசக்கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பன நினைவிருக்கவேண்டும்.

எந்த நேரத்திலும் இறந்தவர்களின் ஆனிகளோடு பேசலாம். ஆனால் காலைிலும் மாலைிலும் 5 மணி முதல் 8 மணிவரை ஆனி உலகத்தில் பிரார்த்தனைநேரம். அந்த நேரங்களில் ஆனி உலகத்தவர் பேசுவதற்குப் பெரும்பாலும் விரும்புவதில்லை. எந்தப் பாஷையிலும் பேசலாம். பாஷை ஒரு தடையாகாது. கேட்கும் கேள்விகள் மட்டும் தெளிவாக இருக்கவேண்டும்.

ஒவ்வொரு நேரமும் பேச்சுமுடிந்தவுடன் “இன்று நீங்கள் வந்து எங்களோடு பேசியதற்கு நன்றி. இது போல் நாங்கள் விரும்பும்போதெல்லாம் நீங்கள் வந்து பேசவேண்டுகிறோம். “நமஸ்காரம்” என்று சொல்லி முடிக்கவேண்டும். பதிலுக்கு அவர்கள் “எல்லோருக்கும் நமஸ்காரம்” அல்லது “எல்லோருக்கும் எங்கள் அன்பான ஆசீர்வாதம்” அல்லது “நமஸ்காரம்” என்று பதில் சொல்லுவார்கள். அதோடு நிறுத்திக்கொள்ள வேண்டும்.

இவ்வாறு பேசுகிறது, அந்த ஆனிகளுக்கு இடையூறுக இருக்கலாமோ என்று பலர் நினைத்துக் கேட்கிறார்கள். அப்படி அல்ல, நம்மோடு பேசவேண்டுமென்று அவர்கள் ஆவலோடு எதிர்பார்த்து இருக்கிறார்கள்.

ஆனிகள் தூலபடலோடு இந்த உலகில் இருக்கும் போது பேசுவந்தமுறையில், வருகின்ற விடைகளைக் கொண்டு பேசுகிறவர்கள் தங்களுடைய சொந்தக்காரரின் ஆனிகள்தான் என்று சந்தேக விபரீதமில்லாமல் அறிந்துகொள்ளலாம். பலதடவைகள் பேசப்பேசத்தான் புதுப்புது அநுபவம் பெறமுடியும். இறந்தவர்கள் நம்மைவிட்டுப்போனவர்கள்; அவர்களுக்கும் நமக்கும் இனி ஒரு தொடர்புமே இல்லை யென்றநிலை முற்றிலும் மாறிவிடும்; இறந்துபோன தங்கள் உற்றார், உறவினர், நண்பர் முதலியவர்களைக் கூப்பிட்டு அளவளாவி மன ஆறுதல்பெற்று இன்பம் அடைவோமாக. மேலான நிலையிலுள்ள ஆனிகளைக்கொண்டும், அதிகாரமூர்த்திகளான அதிதேய்வங்களைக் கொண்டும், எல்லோருக்கும் மேலான ஆண்டவனைக் கொண்டும், மருந்துகொடாமல் வியாதிகளைக் குணப்படுத்தக் கூடுமாவென்ற சந்தேகங்களை ஒழித்துக்கட்டி, கண்ணுக்குப்புலப்படாதவர்களின் துணைகொண்டு அற்புதங்கள் பல செய்விக்கலாம் என்ற உறுதிபெற்று தீவிர பக்தியோடு வழிபாடுகள் செய்து உய்வோமாக.

அவாவர் செய்கின்ற நல்வினை, தீவினைகளுக்குத் தக்க புண்ணியமும், பாவமும் உண்டு என்றும், அவைகளுக்குத்தக்க இன்பமும் துன்பமும் உண்டு என்றும், இறந்தபின்னும் எல்லோருக்கும் ஒரு வாழ்க்கை உண்டு என்றும், உறுதியாக நாம் உணர்ந்து, அதற்குத் தக்க நம்முடைய வாழ்க்கையைத் திருத்தி அமைத்து நடக்க வேண்டும் என்ற அவசியத்தை இறந்தவர்கள் பல

விதத்திலும் உறுதிப்படுத்துகிறார்கள். அவ்வித அனுபவங்களைப் பெற்றுவது, சமயபோதனைகளின் உண்மைகளை உணர்ந்து, எல்லோரும் சீரியமுறையில் வாழ்க்கையை நடத்திக் கடைத்தேற வேண்டும் என்பதே நமது பேரவாவும், பிரார்த்தனையும், ஆசீர்வாதமும் ஆகும். முடிவாக இறந்தவர்களோடு பேசும் ஆற்றல் பெற்று 'மீடியம்' ஆக இருக்கப்பட்டவர்களும், இறந்தவர்களோடு பேச விரும்புகின்ற பிறரும் முக்கியமாகக் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டிய சிலவற்றை நினைவுறுத்துகிறோம்.

1. இறந்தவர்களில் மேலான நிலையில் உள்ளவர்களும், கீழான நிலையில் உள்ளவர்களும், பலதரப்பட்டு இருப்பதால் கூடியவாறு உற்றார் உறவினரோடு மாதிரித் தொடர்புவைத்துப் பேசிக்கொள்ளுதல் நலமுடையதாகும். உற்றார் உறவினர் நமது நலனைக்கருதுவதுபோல் பிறர் கருதமுடியாதாகையால் அவர்களுடன் பேசிக்கொண்டிருத்தல் பயனுடையதாகாது.

2. இறந்தவர்கள் நம்மைப்போல் மனிதத்தன்மையுடையவர்களாகவும், சிற்றறிவும், சிறுதொழிலும் உடையவர்களாகவும் இருப்பதால், அவர்கள் சொல்லுகின்ற விஷயங்களை அவர்களுடைய அபிப்பிராயமென்று கொள்ளவேண்டுமே தவிர அவற்றைத் தெய்வ வாக்கு என்றும், அவர்கள் தெய்வநிலையில் நின்று பேசுவதாகவும் கருதிவிடக்கூடாது.

3. மேல் நிலையிலுள்ள சில ஆவிகளைத்தவிர மற்ற வர்கள் பின்னால் நடக்கக்கூடிய காரியங்களையும் மேல் உலக சில இரகசியங்களையும் தெரிந்துகொள்ளக்கூடிய வர்களாக இல்லை என்பதை அறிந்து, நம்முடைய வயதைப்பற்றியும் பின் வாழ்க்கை வரலாற்றைப் பற்றியும் கேட்டுக்கொள்ளாமல் நாம் செய்யவேண்டிய காரியங்களைப்பற்றியும், நம்முடைய வாழ்க்கையை எப்படித் திருத்தியமைத்தால் நாம் நம்மை மேல்நிலைக்குத் தகுதியாக்கிக் கொள்ளலாமென்பது பற்றியும் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்வது பயனுடையதாகும்.

4. இறந்தவர்களோடு பேசிக்கொண்டிருந்தாலே நாம் மேல்நிலை அடைந்துவிடுவோம் என்று கருதிவிடக்கூடாது. அவர்கள் சொல்லுவதைக்கேட்டு அதன்படி நடைமுறையில் ஒழுகுவதே நமக்கு நன்மை பயப்பதாகும்.

5. 'மீடியம்' சக்திவாய்ந்தவர்கள்; பணத்திற்காகச் சதாவும் பேசிக்கொண்டிருக்கச் சம்மதித்தல் கூடாது. ஆண்டவன் அருளியிருக்கும் சக்தியை, சுய நலம் கருதாது பிறர்நலத்திற்காகப் பயன் படுத்தினால் மேன்மேலும் ஆண்டவனுடைய அருளுக்குப் பாத்திய முடையவர்களாவார்கள்.

6. வாரம் ஒருமுறை இறந்தவர்களோடு உரையாடல் வைத்துக்கொள்ளுவது உசிதமாகும்.

7. சைவ உணவு சாப்பிடுகிற நாட்களில் மட்டுமே தூய்மையான இடங்களில் வைத்து, இறந்தவர்

கனோடு வைத்து உரையாடல் நிகழ்த்துவது மிகுந்த பயன் தருவதாகும். இவ்வுலகத்தைவிட்டுப் பிரிந்தவர்கள் தங்களுடைய வீட்டிலிருந்து ஆயிரக்கணக்கான மைல்களுக்கு அப்பால் இறந்திருந்தாலும், ஆகாயத்தில் எங்கு இறந்திருந்தாலும், சமுத்திரத்தின் எந்தப் பாகத்தில் இறந்திருந்தாலும், நம்மிடம் வந்து பேச விரும்புகிறார்கள். இறந்தவர்கள் இரானுவத்திலிருந்தாலும், ஆகாயப்படையிலிருந்தாலும், சாமானியர்களாக இருந்திருந்தாலும் நம்மிடம் வந்து பேசவிரும்புகிறார்கள். அவர்கள் நீரினாலோ, நெருப்பினாலோ, அணுக்குண்டினாலோ, துப்பாக்கியினாலோ, கத்தியினாலோ, கிபத்துக்களாலோ, சண்டை நடக்கும் நாட்களிலோ, சமாதான்மான நாட்களிலோ இறந்திருந்தாலும், இயல்பாகவே வியாதிகளாலும் யாதொரு வியாதிமுமின்றி இறந்திருந்தாலும் இறந்தவர்கள் எல்லோரும் தாங்கள் இவ்வுலகில் வாழும்பொழுது யாரிடத்தில் அன்புடையவர்களாக இருந்தார்களோ அவர்களிடத்தில் வந்து தாங்கள் உயிரோடிருப்பதையும், தங்களுடைய அன்பு என்றும் அழியாதிருக்கிறது என்பதையும் நினைப்பதற்கும் அறிவிப்பதற்கும் மிகவும் ஆவலுடன் இருக்கிறார்கள்.

ஜீவராசிகள் சகலவற்றிற்கும் மண்ணுலகத்தில் வாழ்வதற்கு தூல உடல் ஒன்றும், ஆவி உலகத்தில் வாழ்வதற்கு ஆவி உடல் ஒன்றும் ஆண்டவனால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தூல உடலை உயிர்நேராக இயக்குவதில்லை. ஆவி உடலையே உயிர்நேராக இயக்கி

அதன்மூலம் தூல உடலை இயக்குகின்றது. உடலில் உள்ள சகல அவயவங்களின் உட்கருவிகளும் நாடி, நரம்பு, எலும்பு முதலியவற்றின் ஆதாரங்களும், மனம் புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் என்னும் அந்தக்காணங்களும், திரேகத்திலுள்ள 98/4% சூறும் ஆவி உடலிலேயே இருக்கின்றன. இன்பமும், துன்பமும், விருப்பும், வெறுப்பும், தூல உடலால் அனுபவிக்கிற சகல அனுபவமும், ஆவிவுடல் மூலமாகவே ஜீவான்மா அனுபவிக்கின்றது. ஆகவே, தூல உடல் ஆவி உடலுக்கு ஒரு கனமான சட்டைபோல் ஆகின்றதே தவிர, தூலஉடல் அழிவதால் மனிதர்களோ, மிருகங்களோ அழிவதில்லை என்ற உண்மை மறுக்கமுடியாமல் நிலை நாட்டப்பெறுகின்றது. தூல உடலுக்குச் செய்யப்பெறுகின்ற ஈமக்கிரிகைகளும் சமாதிகளும், அவற்றில் எழுப்பப்படும் கட்டடங்களும் நம்முடைய தூலமான மேல்சடலத் திற்குரிய இறுதிச் சடங்குகளே தவிர, நம்முடைய சூக்குமமான உள்சடலமாகிய ஆவிவுடலுக்குரிய இறுதிச்சடங்குகள் இல்லை என்பதும் உறுதிப்படுத்தப் படுகிறது.

ஆகவே, ஒரு வரை ஒருவர் கொலைசெய்து அல்லது ஒரு தேசத்தை ஒரு தேசம் சண்டைசெய்து, அல்லது தன்னைத்தானே தற்கொலைசெய்து, அழித்து விடலாமென்று கருதுவது அறிவின்மையிலும்—அறிவின்மை என்பது சந்தேகத்திற்கு இடமின்றித் தெளிவாக்கப்பெறுகிறது.

இவ்வுண்மைகள் உலகத்தில் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு உணர்த்தப்பெறுகின்றனவோ, எவ்வளவுக்கெவ்வளவு விரைவாகப் பரப்பப்பெறுகின்றனவோ, அவ்வளவுக்கவ்வளவு இவ்வுலகிலுள்ள கொலைகளும் சண்டைகளும் நின்று உலகம் சமாதானமும், சாந்தியும் அடையும். அவ்வித நிலை விரைவில் உலகெங்கிலும் நிலவும்வண்ணம் எல்லாம் வல்ல எம்பெருமான் திருவருள் பாலிக்கப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

பிழையும் திருத்தமும்

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்
22	9	வளர்ந்தும்	வளர்ந்தும்
63	1	நாம	நாம்
65	4	S	C
71	13	தயாரிக்காததும்	தயாரிக்காததும்
79	7	உணர்ந்துகொள்	உணர்ந்துகொள்
102	6	நமக்கும்	நடக்கும்
"	10	வண்ணமும்	எண்ணமும்
117	19	செய்யம்பெறு	செய்யப்படுபது
121	22	உணர்து	உணர்ந்து
122	17	உள்ள	உள்ளும்
124	14	நம்	நம்முடைய
126	5	நகஸ்காரம்	நகஸ்காரம்
127	11	நீங்கள்	நீங்கள்
134	24	சாப்பிடுவது	சாப்பிடுவது
141	15	மடைத்து	படைத்து
149	16	பாவத்திற்கும்	பாவத்திற்கும்
155	13	வாழ்க்கையைய	வாழ்க்கையை
157	20	நிகழ்ச்சியை	நிகழ்ச்சியை
177	19	சகோதாரும்	சகோதாரும்
178	25	இராமாயண	இராமாயண
198	18	தெடங்கின	தொடங்கின
212	5	கழுத்துடன்	கருத்துடன்
214	21	சுவர்க்கவாசி	சுவர்க்கவாசி
225	15	பேண்ணே	பெண்ணே
232	1	ஓங்	ஓங்
"	7	எழுதியதை	எழுதியதை

